

คำนิยาม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

นางสาวสุภาภรณ์ อินทรจันทร์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2561

**Twelve Core Values and Local Political Development in Phunphin Subdistrict,
Phunphin District, Surat Thani Province**

Miss Supaporn Intarachan

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Political Science in Politics and Government

School of Political Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2018

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่
ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อและนามสกุล นางสาวสุภาภรณ์ อินทรจันทร์
วิชาเอก การเมืองการปกครอง
สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2561

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนศักดิ์ สายจำปา)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ นิยมไทย)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

ชื่อการศึกษา ค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชื่อผู้ศึกษา นางสาวสุภาภรณ์ อินทรจันทร์ รหัสนักศึกษ 2578000669 **ปริญญา** รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ **ปีการศึกษา** 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ค่านิยม 12 ประการของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี (2) การนำค่านิยม 12 ประการไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประชาชนในตำบลพุนพิน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ ทาโร ยามาเน่ จำนวน 327 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม การวิจัยเชิงคุณภาพโดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์แบบเจาะจงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน

ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า (1) ค่านิยม ความกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ เป็นค่านิยม 12 ประการที่ ประชาชนให้ความสำคัญและปฏิบัติ มากที่สุด รองลงมาคือ รู้จักดำรงตนอยู่ในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ตามลำดับ ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการยึดถือและมีการนำค่านิยม 12 ประการไปปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยเชิงปริมาณ และพบว่า ค่านิยม 12 ประการ ประชาชนในพื้นที่มีการนำมาใช้อยู่ก่อนแล้ว ด้วยยอมรับอยู่ในวิถีชีวิตแห่งคุณธรรมที่ส่งเสริมในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะความกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ (2) การปฏิบัติตนของประชาชนตามค่านิยม 12 ประการ สามารถใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านต่าง ๆ คือ การพัฒนาด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม โดยใช้ค่านิยมเรื่องการเรียนรู้ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน และการมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การพัฒนาด้านความเสมอภาค โดยใช้ค่านิยมเรื่องการเรียนรู้ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้านความเสมอภาค โดยใช้ค่านิยมการเรียนรู้ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และการคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนร่วมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง ด้านความสามารถของระบบการเมือง และด้าน โครงสร้างทางการเมือง ใช้ค่านิยมเรื่องการใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม

คำสำคัญ ค่านิยม 12 ประการ การพัฒนาการเมือง การเมืองท้องถิ่น ตำบลพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Independent Study title: Twelve Core Values and Local Political Development in
Phunphin Subdistrict, Phunphin District, Surat Thani
Province

Author: Miss Supaporn Intarachan; **ID:** 2578000669;

Degree: Master of Political Science;

Independent Study advisors: (1) Dr. Varnadharm Kanchanasuwon,
Associate Professor; **Academic year:** 2018

Abstract

The objectives of this research are (1) to study the Twelve Core Values of people in Phunphin Subdistrict, Phunphin District, Surat Thani Province and (2) to investigate the implementation of Twelve Core Values in local political development in Phunphin Subdistrict, Phunphin District, Surat Thani Province.

The quantitative approach and qualitative approach were used to apply in this research. For quantitative approach, the samples were people in Phunphin District. The Taro Yamane formula was used to determine the sample size. The questionnaires were to collect the data. For qualitative approach, data collection was gathered from literature review and focus group Interview with 5 samples.

This quantitative approach found that (1) the people gave the most respect and practice to “Being grateful to the parents, guardians and teachers” followed by “Practicing the philosophy of Sufficiency Economy of His Majesty the King” and “Seeking knowledge and education directly and indirectly”. The qualitative approach had the same result as quantitative approach. The people, Phunphin Subdistrict, Phunphin District, Surat Thani Province, have been applied the Twelve Core Values especially “Being grateful to the parents, guardians and teachers”. (2) The people applied the Twelve Core Values in local political development in Phunphin Subdistrict, Phunphin District, Surat Thani Province. The development of participant political culture used the Twelve Core Values “Understanding, learning the true essence of democratic ideals with His Majesty the King as the Head of State”, “Being honest, sacrificial and patient” and “Upholding the nation, the religions and the Monarchy”. The equality development used “Understanding, learning the true essence of democratic ideals with His Majesty the King as the Head of State”. The equality used “Understanding, learning the true essence of democratic ideals with His Majesty the King as the Head of State” and “Putting the public and national interest before personal interest”. The ability of the political system and political structure used “Seeking knowledge and education directly and indirectly”.

Keywords: Twelve Core Values, Political Development, Local politics,
Phunphin District, Surat Thani Province

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ ที่ได้อนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะตลอดจนตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนเป็นสารนิพนธ์ ที่เสร็จสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชทุกท่าน ที่กรุณาถ่ายทอด ความรู้ แนวคิด คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ในการศึกษาตลอดหลักสูตร รวมทั้ง คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ รองศาสตราจารย์ ดร.รงค์ บุญสวยขวัญ, ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ เฟือกคง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศาล ศรีมหาวโร ที่ได้ให้ความ กรุณาตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนมีคุณภาพสามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่เสียสละเวลาให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถาม และอำนวยความสะดวกด้านต่างๆในการลงไปจัดเก็บข้อมูลของผู้วิจัย เป็นอย่างดี

สุภาภรณ์ อินทรจันทร์

มกราคม 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	7
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
ขอบเขตการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม 12 ประการ	12
แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น	17
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการเมือง	24
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง	33
แนวคิดเกี่ยวกับความเสมอภาค	41
แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง	44
บริบทของตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	60
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	64

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	65
ตอนที่ 2 ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	67
ตอนที่ 3 การนำค่านิยม 12 ประการมาเปรียบเทียบกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	93
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของ ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	98
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	123
สรุปผลการวิจัย	123
อภิปรายผล	137
ข้อเสนอแนะ	147
บรรณานุกรม	150
ภาคผนวก	156
ก แบบสอบถาม	157
ข หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือและประวัติผู้ทรงคุณวุฒิ	167
ค แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม	175
ประวัติผู้ศึกษา	183

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ประชากรกลุ่มเป้าหมายจำแนกตามหมู่บ้าน	61
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	66
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีในภาพรวม	67
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	75
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน	77
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์	78
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม	79
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันดีงาม	81
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งปัน	82
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุขที่ถูกต้อง	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

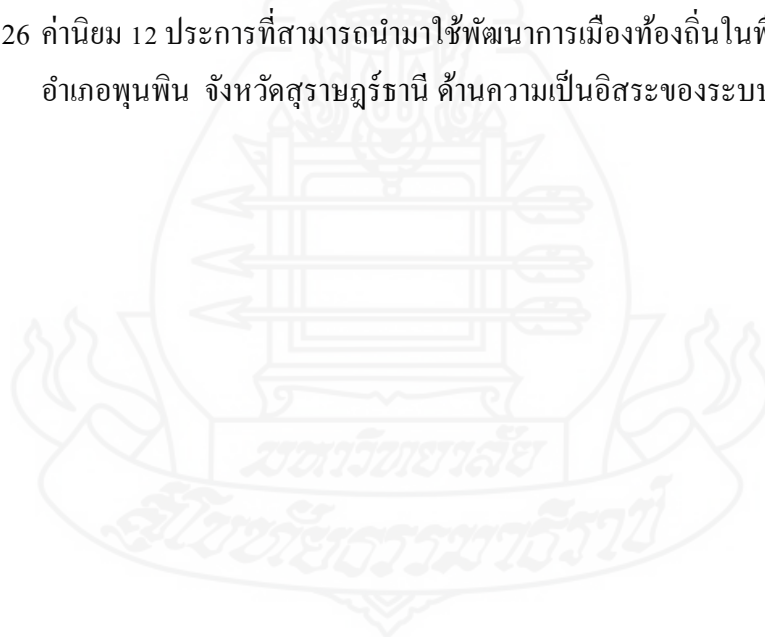
หน้า

ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักเคารพผู้ใหญ่	85
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ	87
ตารางที่ 4.12	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	88
ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ	89
ตารางที่ 4.14	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ	91
ตารางที่ 4.15	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การนำค่านิยม 12 ประการมาเปรียบเทียบกับ การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	93
ตารางที่ 4.16	แสดงข้อมูลประชากรกลุ่มตัวอย่าง	97
ตารางที่ 4.17	การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	98
ตารางที่ 4.18	การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชน ในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	102
ตารางที่ 4.19	การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความสามารถของระบบการเมือง ในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	106
ตารางที่ 4.20	การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านโครงสร้างทางการเมือง ในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.21	การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย ในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	112
ตารางที่ 4.22	ค่านิยม 12 ประการที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม	115
ตารางที่ 4.23	ค่านิยม 12 ประการที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสมอภาคทางการเมือง	116
ตารางที่ 4.24	ค่านิยม 12 ประการที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความสามารถของระบบการเมือง	118
ตารางที่ 4.25	ค่านิยม 12 ประการที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านโครงสร้างทางการเมือง	119
ตารางที่ 4.26	ค่านิยม 12 ประการที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย	121

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด	8
ภาพที่ 2.1 แผนที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	52

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ค่านิยมคือสิ่งที่บุคคลในสังคมไทยยึดถือปฏิบัติและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย เป็นสิ่งที่บุคคลมีความเห็นว่าดีเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ ยึดถือและปฏิบัติในการดำเนินชีวิตของตนเอง มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม ซึ่งสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน ค่านิยมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคล ประารถนาหรือสิ่งที่บุคคลสนใจให้การยอมรับและยึดถือและปฏิบัติ เป็นมาตรฐานในการตัดสินใจในการกำหนดและควบคุมพฤติกรรมที่แสดงออกมาจะเป็นเช่นไร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการดำเนินชีวิต

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตประจำวันของผู้คน ที่มีการ มุ่งมั่นที่จะแข่งขันกันพัฒนาศักยภาพทางเทคโนโลยี จนทำให้ละเลยเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ปัญหาต่างๆ จึงเกิดขึ้นมากมาย ในอดีตคุณธรรม จริยธรรมจะเป็นเครื่องกำกับดูแลแนวคิดแนว ปฏิบัติของคน แต่ปัจจุบัน กลับถูกละเลยหรือลืมเลือนไปจนทำให้คนจำนวนมากไม่เห็นความสำคัญ ของคุณธรรม จริยธรรม (วราภรณ์ เทียงสุข, 2552) การเปลี่ยนแปลงในสังคมมีส่วนทำให้เกิด ค่านิยมใหม่ๆ ดังนั้นเราควรการสร้างแสวงหาและกำหนดค่านิยมที่มีความเหมาะสมกับสังคมไทย พร้อมทั้งปลูกฝังค่านิยมพื้นฐานที่ควรยึดถือและปฏิบัติในสังคมไทยเพราะหากสังคมมีค่านิยมที่พึง ประสงค์ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ การพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัย และการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจทำให้ส่งผลกระทบต่อและเกิดการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติ และค่านิยมความ เป็นไทย ทำให้สังคมไทยการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากความเจริญในต่าง ได้เข้ามามีบทบาทส่งผลให้ ประชาชนในสังคมมีความเบี่ยงเบนจากค่านิยมดั้งเดิมที่มีอยู่

การรัฐประหารเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) อันมีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะ นับเป็นรัฐประหารครั้งที่ 13 ในประวัติศาสตร์ ไทย การรัฐประหารดังกล่าวเกิดขึ้นหลังวิกฤตการณ์การเมืองซึ่งเริ่มเมื่อเดือนตุลาคม 2556 เพื่อ คัดค้านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฯ และอิทธิพลของ ดร.ทักษิณ ชินวัตร ในการเมืองไทย ก่อนหน้านั้น 2 วัน คือ วันที่ 20 พฤษภาคม 2557 พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการ ทหารบก ประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ 3.00 น. กองทัพบกตั้งกองอำนวยการ

รักษาความสงบเรียบร้อย (กอ.รส.) และให้ยกเลิกศูนย์อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อย (ศอ.รส.) ที่รัฐบาลยิ่งลักษณ์ตั้งขึ้น กอ.รส. ใช้วิธีการปิดควบคุมสื่อ ตรวจสอบเนื้อหาบนอินเทอร์เน็ต และจัดประชุมเพื่อหาทางออกวิกฤตการณ์การเมืองของประเทศ แต่การประชุมไม่เป็นผล จึงเป็นข้ออ้างรัฐประหารครั้งนี้ ซึ่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้ระบุว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีการยึดอำนาจคือ

- 1) เกิดความขัดแย้งทางการเมืองอย่างรุนแรง
- 2) อำนาจปกครองเดิมแก้ไขปัญหาความขัดแย้งไม่ได้
- 3) การเลือกตั้งแบบเดิมถูกต่อต้าน
- 4) มีการชุมนุมยึดเชื่อมานานกว่า 6 เดือน
- 5) มีปัญหาทุจริตคอร์รัปชันจำนวนมาก
- 6) กฎหมายปกติแก้ไขปัญหาความขัดแย้งไม่ได้
- 7) การบริหารราชการแผ่นดินสะอึก (https://www.matichonweekly.com/column/article_9556 สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2560)

ภายหลังการรัฐประหาร มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 สิ้นสุดลงยกเว้นหมวด 2 คณะรัฐมนตรีรักษาการหมดอำนาจ ตลอดจนให้ยุบวุฒิสภา จนเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2557 มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ซึ่งให้มีสถานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่แทนสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา วันที่ 21 สิงหาคม 2557 สภาฯ มีมติเลือกพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี (<http://www.law.moi.go.th/order.html> สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2560)

นโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) หลังจากการยึดอำนาจ มีทั้งสิ้น 11 ด้าน เน้นความมั่นคงและไร้ทุจริต ประกอบด้วย

- 1) ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
- 2) การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
- 3) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
- 4) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
- 5) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน
- 6) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
- 7) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
- 8) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และ

พัฒนา และนวัตกรรม

9) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

10) ส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มี ธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ

11) การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม (<http://www.law.moi.go.th/order.html> ค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2560)

นอกจากนั้น ในวันที่ 11 กรกฎาคม 2557 เวลา 20.20 พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ คสช. กล่าวในรายการ “คืนความสุขให้คนในชาติ” (<http://www.thaigov.go.th>) โดยได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาประเทศน้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทานและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติและต้องมีการพัฒนาแบบองค์รวมยึดคนเป็นส่วนกลางยังได้มอบหลักการคำนิยาม 12 ประการ ให้กับคนไทยทุกคน ให้ยึดถือและปฏิบัติตาม เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมอันดีงามให้กับสังคมไทย การเสนอคำนิยามหลักนับว่าเป็นความคิดที่ดีในการหลอมรวมจิตใจของคนไทยไปสู่วิสัยทัศน์ของ ประเทศที่รักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 11 ซึ่งได้กล่าวได้ว่า “สังคมจะต้องอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ความเสมอภาคเป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” ซึ่งจะเป็นหลักประกันความสำเร็จของ ประเด็นยุทธศาสตร์ 9 ประการที่ คสช. ได้เสนอซึ่งประกอบด้วย

- 1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- 3) ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- 4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- 5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม
- 6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 7) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้าง การบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในการใช้บริการอย่างแท้จริง
- 8) ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบ โทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความ มั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียนและประชาคมโลก
- 9) ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

ในโอกาสเดียวกันด้วยแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวยังได้มีการขับเคลื่อนให้มีค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ประกอบด้วยอันประกอบไปด้วย

- 1) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน
- 3) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
- 4) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 5) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทย
- 6) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์
- 7) เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย
- 8) มีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- 9) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ
- 10) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 11) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ
- 12) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

โดยมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงงาม โดยมีกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมทุกภาคส่วน ทุกสถานภาพ และทุกกลุ่มอาชีพ เพื่อให้ได้รับการปลูกฝังหรือปลูกจิตสำนึกค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ นำไปปฏิบัติในวิถีชีวิตประจำวันเข้าเป็นวิถีชีวิตของคนไทย โดยส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมสร้างค่านิยมในสังคมอย่างยั่งยืน เข้มแข็ง ที่สำคัญ คือ มีแนวทางขับเคลื่อนค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการสู่การดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม(<http://www.law.moi.go.th/order.html> สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2560)

ดังนั้นค่านิยม 12 ประการ ตามนโยบาย คสช.จึงเป็นการปลูกจิตสำนึกให้คนในชาติได้เข้าใจความเป็นไทยอย่างแท้จริง ให้คนไทยได้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบที่พึงมีต่อประเทศชาติ ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการ ทหาร ตำรวจ พ่อค้า ประชาชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ต้องมีส่วนร่วมช่วยกันอย่างจริงจังเริ่มจากจุดเล็กๆที่ตัวเราเอง ครอบครัว ขยายไปสู่สังคม และประเทศชาติต่อไปจุดที่จะเริ่มดำเนินการแล้วมีประสิทธิภาพมากที่สุดน่าจะเป็นกลุ่มประชาชน ซึ่งต้องดำเนินการให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในสังคมให้เกิดความสงบสุขต่อไป

พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี หรือ ว.วชิรเมธี ผู้อำนวยการสถาบันวิมุตตยาลัย ได้กล่าวในรายการเดินหน้าประเทศไทย ถึงเรื่อง "ค่านิยมหลักคนไทย เพื่อประเทศไทยเข้มแข็ง" ว่า นโยบายการสร้างค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. นั้น เมื่อ

นำมาเปรียบเทียบกับหลักธรรมะ ถือว่ามีความคล้ายเคียงกัน เพราะเป็นหลักจริยธรรมที่ทุกคนควรยึดถือและประพฤติปฏิบัติ ซึ่งขณะนี้ถือว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่จะฟื้นฟูค่านิยมเหล่านี้ให้กลับคืนสู่สังคมไทย การสร้างค่านิยมให้ประสบผลสำเร็จนั้น ต้องปลูกฝังลงไป ในรากฐานจิตใจของเด็กและเยาวชน โดยผู้ใหญ่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้ด้วย ขณะเดียวกัน สื่อมวลชนและโรงเรียนก็ต้องร่วมปลูกฝังเช่นกัน ด้วยการ "อบรม บ่มเพาะ" เริ่มต้นจากการจุกประกายให้คนรับรู้ จากนั้นนำไปสู่การพัฒนาและต่อยอดจนกลายเป็นวัฒนธรรม

โสภณ ศิริอุเทน (อ้างถึงในวารสารธรรม เทียงสุข, 2552) กล่าวว่าจริยธรรมและค่านิยมเป็นแนวทางของบุคคลในการตัดสินใจการกระทำอันใดเป็นสิ่งที่งามถูกต้อง ควรปฏิบัติ การกระทำอันใดเป็นสิ่งที่ไม่ดี ควรหลีกเลี่ยง อย่างไรก็ตามจากสภาพการณ์ปัจจุบัน ค่านิยมที่สังคมให้ความสำคัญล้วนเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการใช้จ่ายสิ้นเปลือง การใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การไม่ให้ความเคารพแก่ผู้อื่น สิ่งที่ปรากฏเหล่านี้ล้วนแสดงถึงค่านิยมที่ผิดๆ ส่งผลถึงการปฏิบัติที่ผิดทำนองคลองธรรมตามมา วิกฤตในเรื่องของค่านิยมที่สังคมกำลังเผชิญอยู่ หากไม่ได้รับการป้องกันแก้ไขแล้ว ในที่สุดสิ่งเหล่านี้ก็จะกลายเป็นตัวบ่อนทำลายสังคม ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันป้องกันและแก้ไขปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) รัฐบาลได้กำหนดนโยบายอย่างชัดเจน ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน มีการกระจายอำนาจจากทางรัฐบาลลงมาให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณในการบริหารเป็นของตนเอง

การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองที่มาจากการกระจายอำนาจ ได้รับการโอนอำนาจจากรัฐบาลส่วนกลางเพื่อเปิดโอกาสให้กับประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้มีการปกครองตนเอง และเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองโดยตรง ในการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครอง ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ได้เรียนรู้และดำเนินกิจการทางการเมืองท้องถิ่น เพื่อตอบสนองความต้องการและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ภายในท้องถิ่นของตนเอง และเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ให้กับรัฐบาลในการให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่น

การที่จะพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นคือการพัฒนาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองตนเอง โดยประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความ

ตระหนักและรู้สึกของความเป็นเจ้าของระบอบการเมืองที่ได้มาจากการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งอยู่ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 3 หมู่บ้าน พื้นที่ทั้งหมด 20.5 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,812 ไร่ ประชากรจำนวนทั้งสิ้น 2,302 คน ซึ่งเป็นสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบทที่มีความสำคัญด้านประวัติศาสตร์และเศรษฐกิจของภาคใต้ตั้งแต่อดีต เป็นเมืองแหล่งสะสมทางด้านวัฒนธรรม โบราณคดี และประวัติศาสตร์ตั้งแต่ยุคเริ่มแรกและสืบทอดกันมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ยังมีวิถีชีวิตแบบปฐมภูมียังคงยึดถือประเพณีวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็นประเพณีเดือนสิบ ประเพณีงานชักพระทอดผ้าป่าในวันออกพรรษา และยังยึดมั่นในหลักพระพุทธศาสนา ตลอดจนการให้ความเคารพในผู้อาวุโส ผู้มีพระคุณ และในตัวของผู้นำชุมชนในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเรื่องเกี่ยวกับสังคม หรือแม้แต่เรื่องเกี่ยวกับการเมือง ที่ผู้นำชุมชนสามารถที่จะชี้แนะให้ประชาชนในชุมชนได้ตั้งแต่ในอดีตมาจนถึงในปัจจุบันนี้ จนถือได้ว่ามันกลายเป็นวัฒนธรรมทางสังคมของชุมชนไปในที่สุด ซึ่งจะเห็นได้จากการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น และในระดับประเทศ บุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งจะเป็นบุตรหลานของผู้ที่เคยเป็นผู้นำชุมชนในอดีตหรือผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่นมาก่อนจะได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในพื้นที่ ในการประชุมหรือการจัดทำประชาคมในระดับหมู่บ้านที่ต้องอาศัยมติจากประชาชนในพื้นที่กลุ่มผู้นำในพื้นที่เหล่านี้ก็สามารถที่จะชักจูงหรือสามารถที่จะชี้แนะให้ประชาชนมีมติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้การพัฒนาทางการเมืองของตำบลพุนพิน ไม่เป็นไปในทางที่ดีมากนัก อีกทั้งในการเลือกตั้งในแต่ละครั้งประชาชนในตำบลพุนพิน จะเลือกตั้งจากบุคคลที่เป็นญาติพี่น้อง ผู้ที่มีฐานะทางสังคม หรือผู้ที่ทำประโยชน์ให้กับตนเอง โดยในการเลือกตั้งมิได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถของผู้สมัครรับการเลือกตั้งเพื่อที่จะเข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนนอกจากนี้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งยังคงมีความเชื่อว่าตนเองมีหน้าที่เพียงแค่ว่าไปเลือกตั้งเพียงเท่านั้น โดยให้สนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมและแสดงออกทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่นการเข้าไปตรวจสอบการทำงานของนักรการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศ น้อยมาก โดยประชาชนจะมองว่าเมื่อเลือกตั้งนักรการเมืองเข้าไปแล้วก็จะเป็นหน้าที่ของนักรการเมืองเหล่านั้นในการทำงาน หากมีบุคคลใดในชุมชนกระทำการในเรื่องของการเข้าไปตรวจสอบการทำงานของนักรการเมืองก็จะถูกมองว่าบุคคลนั้นทำให้เกิดการแตกแยกในชุมชนทำให้ชุมชนเกิดความวุ่นวาย

จากสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลพุนพินที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบล

พูนพิน อำเภอพูนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อต้องการศึกษาว่าการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลพูนพิน นั้น สอดคล้องกับค่านิยม 12 ประการเพียงไร ซึ่งจะนำความรู้ที่ได้ จากการศึกษาครั้งนี้ ไปเป็นข้อมูลในการสร้างค่านิยมที่ดีทั้ง 12 ประการ ในการพัฒนาการเมือง ท้องถิ่นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาค่านิยม 12 ประการของประชาชนในเขตตำบลพูนพิน อำเภอพูนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

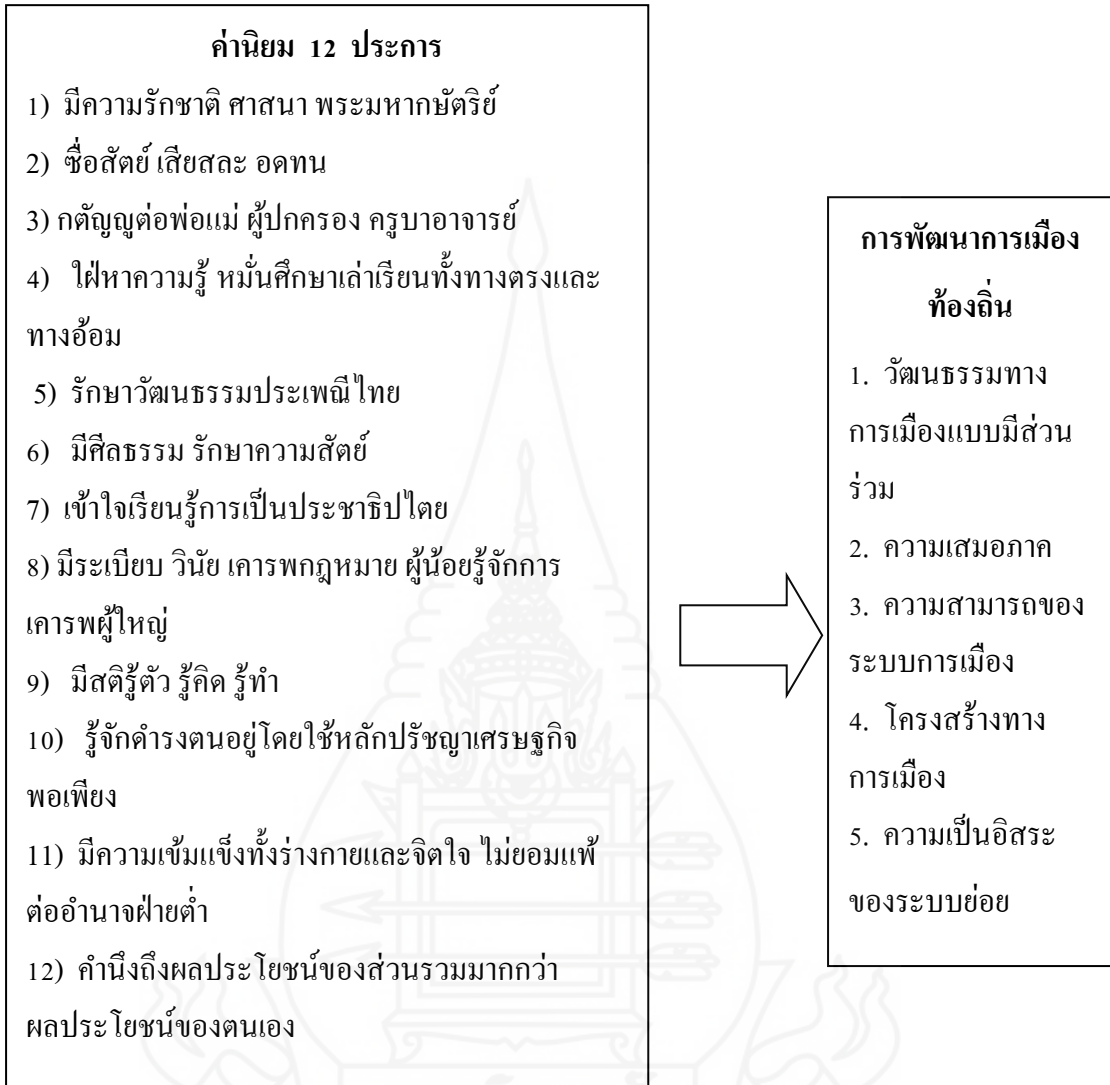
2.2 เพื่อศึกษาการนำค่านิยม 12 ประการไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ ตำบลพูนพิน อำเภอพูนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อที่จะศึกษาค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลพูนพิน อำเภอพูนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามแนวทางของคณะกรรมการ ความสงบแห่งชาติ (คสช.) เพื่อสร้างประเทศไทย ให้เข้มแข็ง และเป็นคนมีคุณธรรมนำความรู้ ยึด หลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามค่านิยมไทย 12 ประการ ประกอบไปด้วย

- 1) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน
- 3) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
- 4) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 5) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทย
- 6) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์
- 7) เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย
- 8) มีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- 9) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ
- 10) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 11) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ
- 12) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

และได้สร้างกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษา ค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในครั้งนี้จะทำให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับค่านิยมของประชาชนในตำบลพุนพินที่มีผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นต่อไป

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชาชนในเขตตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทั้งสิ้นจำนวน 2,302 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) โดยสมมติค่าสัดส่วนเท่ากับ 0.5 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน แล้วกำหนดสัดส่วนเป็นรายหมู่บ้าน จึงใช้วิธีสุ่มอย่าง

ขอบเขตด้านประชากรวิจัยและกลุ่มตัวอย่างโดยการวิจัยเชิงคุณภาพเน้นประชากรที่เป็น ผู้นำชุมชน ข้าราชการในพื้นที่ และประชาชนในตำบลพุนพิน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบเจาะจง ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 5 คน

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเกี่ยวกับค่านิยม 12 ประการตามแนวทางของ คสช. กับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาและส่งเสริมค่านิยมที่พึงประสงค์ให้เหมาะสมกับปัจจุบัน ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน
- 3) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
- 4) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม
- 5) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทย
- 6) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์
- 7) เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย
- 8) มีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- 9) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ
- 10) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 11) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ
- 12) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการวิจัยในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งตำบลพุนพิน มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 3 หมู่บ้าน ได้แก่

- หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งโพธิ์
- หมู่ที่ 2 บ้านดอนเนียง
- หมู่ที่ 3 บ้านสระพัง

6. นวัตกรรมพิเศษเฉพาะ

6.1 **ค่านิยม** หมายถึง สิ่งที่สังคมถือว่ามีคุณค่าที่พึงปรารถนา ต้องการให้เป็นเป้าหมายของสังคมและปลูกฝังให้สมาชิกของสังคมยึดถือและปฏิบัติเป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิต ค่านิยมสามารถที่เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึงค่านิยม 12 ประการของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

6.2 **พัฒนาการเมือง** หมายถึง กระบวนการของการพัฒนาความสามารถของโครงสร้างทางการเมือง เพื่อให้การบริหารงานและการปกครองสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนที่เพิ่มขึ้นมากในปัจจุบันและจะต้องมีการพัฒนาควบคู่กับ การมีส่วนร่วมทางการเมือง, ความสามารถของระบบการเมือง, ความเสมอภาคเท่าเทียมกัน, ความเป็นอิสระของระบบย่อย

6.3 **การเมือง** หมายถึง กิจกรรมของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย และการนำนโยบายออกปฏิบัติซึ่งจะมีผลต่อสังคมส่วนรวม ด้วยความยินยอมของประชาชนในสังคม

6.4 **ท้องถิ่น** หมายถึง การประชาชนจำนวนหนึ่ง มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีอุดมการณ์อุดมคติร่วมกัน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรม มีการติดต่อสื่อสาร มีการเรียนรู้ร่วมกัน ในพื้นที่ตำบลพุนพิน

6.5 **องค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2552

6.6 **วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม** หมายถึง วัฒนธรรมทางการเมืองที่ประชาชนมีความเข้าใจและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

6.7 **ความเสมอภาค** หมายถึง ความเสมอภาคในการมีส่วนร่วมทางการเมือง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทางการเมืองของคนไทย รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง และความเท่าเทียมกันที่ ประชาชนจะได้รับจากการให้บริการ จากภาครัฐ ของคนไทยในระบบประชาธิปไตย

6.8 ความสามารถของระบบการเมือง หมายถึง ความสามารถของระบบการเมืองที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

6.9 โครงสร้างทางการเมือง หมายถึง การแบ่งโครงสร้างทางการเมืองที่มีความรับผิดชอบเฉพาะตามอำนาจและหน้าที่ให้มีความแตกต่างและมีความชำนาญเฉพาะออกไปตามความสามารถเฉพาะอย่างมีความรับผิดชอบที่เฉพาะเจาะจง เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

6.10 ความเป็นอิสระของระบบย่อย หมายถึง ผลจากการกระจายอำนาจในทางการเมืองเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งพิจารณาปัญหา กำหนดแนวทางที่จะแก้ไข และเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัด สุราษฎร์ธานี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยกำหนดเป็นหัวข้อหลัก ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม 12 ประการ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการเมือง
4. แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง
5. แนวคิดเกี่ยวกับความเสมอภาค
6. แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง
7. บริบทของตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม 12 ประการ

1.1 ประวัติความเป็นมาของค่านิยม 12 ประการ

ตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลมีนโยบายสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง โดยมุ่งสร้างเสริมทรัพยากรบุคคลในชาติให้มีคุณลักษณะตามค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ บนรากฐาน ของการปลูกฝังค่านิยม หรือปลูกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักในค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ไปปฏิบัติในวิถีชีวิต และรักษาหรืออนุรักษ์ให้ยั่งยืน ซึ่งนับเป็นคุณลักษณะที่สำคัญและจำเป็น เชื่อมโยง สู่คุณภาพผู้เรียน ตามกรอบการปฏิรูปการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนและการศึกษาไทยให้ทัดเทียม นานาชาติ รวมถึงการดำเนินชีวิตประจำวัน ประชาชนอย่างมีคุณภาพ อันส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีได้มีการแถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 โดยในนโยบายด้านการศึกษา การเรียนรู้การทำนุบำรุง ศาสนาศิลปวัฒนธรรม มีสาระสำคัญในข้อที่ 10 ที่จะดำเนินการปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีให้

เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาส แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ โดยการใช้ค่านิยมหลัก 12 ประการ ซึ่งเป็นการนำค่านิยม ที่ดีของคนไทยล้วน ขึ้นชมมาช้านาน รวมทั้งพระราชดำริสอนใจที่สำคัญ มา รวบรวมและเรียบเรียงให้จำง่ายเป็นแนวทางในการ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและ ประชาชนทั่วไป (อุไร จักติมงคล, 2558, น. 14)

1.2 ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการสู่การปฏิบัติ

พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2558 เรื่อง ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนค่านิยมหลักของคน ไทย 12 ประการสู่การปฏิบัติประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อใช้เป็น กรอบแนวทางขับเคลื่อนค่านิยม หลักของคนไทย 12 ประการ ของส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัด มีรายละเอียดดังนี้

“ตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลมีนโยบายสร้างสรรค์ ประเทศให้เข้มแข็ง โดยมุ่งสร้างเสริมทรัพยากรบุคคลในชาติมีคุณลักษณะตามค่านิยมหลักของคน ไทย 12 ประการบนรากฐานของ การปลูกฝังค่านิยม หรือปลูกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักในการ นำค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันและรักษาหรืออนุรักษ์ให้ยั่งยืน ซึ่งนับเป็นคุณลักษณะที่มีความสำคัญและจำเป็นเชื่อมโยงสู่คุณภาพผู้เรียนตาม กรอบการปฏิรูป การศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนและการศึกษาไทยให้ทัดเทียมนานาชาติ รวมถึงการ ดำเนิน ชีวิตประจำวันของผู้เรียน ผู้บริหาร ข้าราชการ ครูคณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและประชาชน อย่างมีคุณภาพ อันส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน”

1.3 สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการสู่การ ปฏิบัติ

แพรภัทร ยอดแก้ว (2559, น. 17) ได้แจกแจง สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ ขับเคลื่อนค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการสู่การปฏิบัติ ออกเป็น 4 ยุทธศาสตร์ โดยมี สาระสำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 รมรงค์เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักค่านิยม หลักของคนไทย 12 ประการ

มาตรการ

1) ส่งเสริมสถานศึกษา หน่วยงานทางการศึกษา จัดอบรม สัมมนา และกิจกรรม เพื่อสร้าง ความตระหนักปฏิบัติตนตามค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ เป็นกิจวัตรของตนเอง ครอบคลุม ชุมชน สังคม

2) เร่งรัดการประชาสัมพันธ์ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ หลากหลายรูปแบบ ผ่าน สื่อ บุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ในชุมชนอย่างต่อเนื่อง ด้วยความร่วมมือระหว่าง สถาบัน องค์กร สภา มูลนิธิ สภาผู้เรียน ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ครอบครัว ชุมชน และมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 บูรณาการค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ไว้ในหลักสูตร/กิจกรรมการเรียนการสอนในระบบและนอกระบบ ทั้งในและนอกห้องเรียน

มาตรการ

1) บริหารจัดการหลักสูตรการเรียนรู้ และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนา คุณภาพผู้เรียน ทุกระดับชั้น และกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้เหมาะสมแต่ละช่วงวัย เพื่อปลูกฝังค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนและเป็นวิถีวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

2) ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างบุคคล/สถานศึกษา/หน่วยงานทางการศึกษาเป็นแบบอย่าง ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจปฏิบัติตนตามค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

3) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อเสริมสร้างและขยายผลค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการสู่การปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสังคมมีส่วนร่วมเสริมสร้างค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ อย่างยั่งยืน

มาตรการ

1) ส่งเสริมบุคคล หน่วยงาน องค์กร ชุมชน มีส่วนร่วมขับเคลื่อนค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ สู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

2) สร้างเครือข่ายและบูรณาการความร่วมมือขับเคลื่อนค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ กับองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

3) ขยายผลการขับเคลื่อนค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ จากสถานศึกษาสู่ชุมชนและ สังคม

4) ยกย่องเชิดชูเกียรติระดับบุคคล/หน่วยงาน/องค์กร/ชุมชนตัวอย่างวิถีชีวิตตามคุณลักษณะค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 นิเทศ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการขับเคลื่อนค่านิยมหลักของ คนไทย 12 ประการ สู่การปฏิบัติ

มาตรการ

- 1) ส่งเสริมสนับสนุนการนิเทศ กำกับการขับเคลื่อนค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ของหน่วยงานต้นสังกัด
- 2) จัดตั้งคณะกรรมการติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานขับเคลื่อนค่านิยม หลักของคนไทย 12 ประการของหน่วยงานต้นสังกัด แนวคิดเกี่ยวกับ นโยบายการขับเคลื่อนค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

1.4 ค่านิยม 12 ประการ ของรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

ค่านิยม เป็นสิ่งที่คนในสังคมไทยยอมรับว่ามีคุณค่า มีการปลูกฝังค่านิยมในสังคมไทยว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลในการดำเนินชีวิตระหว่างสมาชิกในสังคมให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน ช่วยเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นให้แก่สังคม การปลูกฝังค่านิยมไทยจึงจำ เป็นต้องมีการรับรู้และสืบทอด ดังนั้น การกำหนดให้มี “ค่านิยมหลักของคนไทย” เพื่อเป็นสร้างความเข้าใจอันดี และการยึดถือปฏิบัติร่วมกันของคนในสังคม

1.5 วัตถุประสงค์ของการกำหนดค่านิยม 12 ประการ

จากการกำหนดแนวคิดหลักของ คณะรักษาความสงบ (คสช.) ในขณะนั้น ค่านิยม” (Value) คือสิ่งที่บุคคลหรือสังคมยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัด สิ้นใจและกำหนดพฤติกรรมของตนเอง ค่านิยมเป็นตัวกำหนดสำคัญที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมมนุษย์โดยตรงในฐานะที่เป็นตัวผลักดันพฤติกรรมให้โน้มเอียงไปทางใดทางหนึ่ง เนื่องจากพฤติกรรมหรือการปฏิบัติตัว นั้น ขึ้นอยู่กับค่านิยมที่แต่ละบุคคลยึดถือมาจากวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ของบุคคลนั้นๆ เป็นหลักสำคัญและในช่วงที่ผ่านมามีการพัฒนาประเทศไปสู่ความเป็นประเทศที่ทันสมัย การเร่งขยายตัวความเจริญทางเศรษฐกิจและการหลั่งไหลของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาอย่างรวดเร็ว ทำให้ส่งผลกระทบและเกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิต ทัศนคติ และค่านิยมของคนไทย ทำให้สังคมไทยปัจจุบันกำลังเผชิญกับปัญหาความไม่สมดุลทางความคิด ทัศนคติ คุณธรรม จริยธรรม เนื่องจากความเจริญต่างๆ ได้เข้า มามีบทบาทและมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของประชาชนให้มีความเบี่ยงเบนไปจากค่านิยมดั้งเดิมที่มีมาตั้งแต่ในอดีต และด้วยค่านิยมที่ได้เปลี่ยนแปลงไปนั้น จึงได้กำหนดให้มีค่านิยมหลัก 12 ประการ ของคนไทยขึ้นมาอย่างชัดเจน เพื่อปลูกฝังให้เกิดการเรียนรู้ และเพื่อพัฒนาความคิดและค่านิยมที่ดีต่อไปพร้อม เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง ดังนี้

1.5.1 มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หมายถึง สถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน ทุกชาติจะพัฒนาได้หากเสาหลักของชาติเข้มแข็งด้วยความรักอย่างถูกวิธีของคนในชาติ ซึ่งคุณลักษณะที่จะแสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ คือ การธำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทยมีความศรัทธาพร้อมกับ ยึดมั่นในหลัก คำสอนของศาสนา ชัดเจนจิตใจจงมีคุณธรรม และเคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้เหนือสิ่งใด

1.5.2 ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ที่ตรงไปตรงมา หมายถึง คนไทย ต้องมีค่านิยมจิตสาธารณะ ซื่อสัตย์ ไม่คดโกงหรือเอาเปรียบคนอื่น เสียสละเพื่อส่วนรวม อดทน มุ่งทำหน้าที่ด้วยความขยัน หมั่นเพียร เข้มแข็ง ไม่หวั่นไหว มั่นในจุดหมาย ไม่ทอดถอนใจง่าย

1.5.3 กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ หมายถึง การรู้สำนึกพระคุณของผู้ที่มีพระคุณต่อตน เพราะพ่อแม่เป็นบุคคลแรกและบุคคลสูงสุดของลูกทุกคน ในด้านพระคุณ จะต้องกตัญญูรู้คุณต่อท่าน ควรติดตามระลึกถึงเสมอด้วยความซาบซึ้ง พยายามหาโอกาสตอบแทนคุณท่านให้ได้ โดยเฉพาะบิดามารดา ครูอาจารย์

1.5.4 ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม หมายถึง ถ้าประเทศชาติเจริญก้าวหน้าไปได้หรือมีคุณภาพนั้น บุคคลหรือคนในชาติบ้านเมือง ไม่ว่าจะเป็นนักทักษะหรือความสามารถในด้านใดๆ ก็ควรได้รับการสนับสนุนให้เกิดปัญญา มีความรู้ เพื่อสร้างค่านิยมในการใฝ่รู้ใฝ่เรียน

1.5.5 รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม หมายถึง วัฒนธรรมอันดีงามนั้นจริงๆ นั้นอยู่กับสังคมไทยมาช้านาน เพราะกษัตริย์ไทย ตั้งแต่สมัยโบราณรักษาสืบส่งเหล่านี้ไว้ รวมถึงสิ่งซึ่งเป็นประเพณีที่งดงามของคนในชาติ บุคคลสำคัญ รวมไปถึงหนังสือและองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทย ซึ่งควรค่าแก่การทำนุบำรุง สร้างสรรค์ให้เป็นงานที่พัฒนาอย่างยิ่ง

1.5.6 มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หมายถึง หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งปันคนที่มีความสัตย์ จะเป็นที่ยึดมั่นในหลักความจริงและความถูกต้องในการดำเนินชีวิต ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและต่อผู้อื่น

1.5.7 เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง หมายถึง ถิ่นมติปวงชนเป็นหลัก ในหลักของศีลธรรมและคุณธรรมของศาสนา มีหลักการทางประชาธิปไตย เป็นผู้ที่ยึดมั่น ดำรงตนเป็นโยชนต่อสังคม โดยมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เคารพสิทธิ์ของผู้อื่นภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อันก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ให้เป็นประเทศประชาธิปไตย

1.5.8 มีระเบียบเคารพกฎหมาย ผู้น้อยเคารพผู้ใหญ่ หมายถึง การยึดมั่นในการอยู่ร่วมกัน โดยการยึดระเบียบวินัย เพื่อความเรียบร้อยของสังคม ถือเป็นคุณสมบัติสำคัญในการดำเนินชีวิต การเคารพในข้อตกลง การเชื่อฟังและการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน โดยต้องมีข้อตกลงที่ชัดเจนและมีความยุติธรรมเสมอกัน

1.5.9 มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ หมายถึง รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหมายถึง การประพฤติตนอย่างมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ อย่างรอบคอบ ถูกต้องเหมาะสม คือรู้ว่าสิ่งใดควร ทำสิ่งใดไม่ควรทำ พึงระลึกถึงสิ่งที่ดี และนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้องและเหมาะสม

1.5.10 รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักถ่อมตน ใฝ่ใจเมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่ายและขยายกิจการ เมื่อมีความพร้อมและภูมิคุ้มกันที่ดี เศรษฐกิจเพียงไม่ได้เป็นการขัดแย้งกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่เป็นการพุงการเจริญเติบโตและพัฒนาไปอย่างยั่งยืน ไม่ใช่การเจริญเติบโตเศรษฐกิจที่หิวหว่า

1.5.11 มีความแข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หมายถึง มีความละเอียดเกรงกลัวต่อบาป ตามหลักศาสนา หมายถึง การปฏิบัติตนให้มีความแข็งแรง สมบูรณ์ ปราศจากโรคใดๆ และมีจิตใจที่เข้มแข็ง ไม่ยอมแพ้ต่อสิ่งที่ผิด มีความละเอียด มีความเกรงกลัวต่อบาป ไม่กระทำความชั่วใดๆ และยึดมั่นในการทำความดี

1.5.12 คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง หมายถึง การปฏิบัติตนแลให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ลดความเห็นแก่ตัวและเสียสละแรงกายและแรงใจเพื่อประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม ช่วยกันรักษาสมบัติของชาติ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น

เพื่อให้การอธิบายแนวคิดเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่นเป็นไปอย่างชัดเจน ผู้วิจัย จะขออธิบายความหมายของคำว่า “การเมือง” และความหมายของคำว่า “ท้องถิ่น” ดังนี้

2.1 ความหมายของคำว่า “การเมือง” เมื่อกกล่าวถึงการเมือง (Politics) คนทั่วไปอาจให้ความหมายหลากหลายแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความรับรู้ และความเข้าใจของแต่ละบุคคล หรืออาจกล่าวได้ว่า ขึ้นอยู่กับกระบวนการหล่อหลอมกล่อมเกลตาทางสังคม (Socialization process) ของแต่ละบุคคลในสังคมนั้น

บุคคลที่เติบโตภายใต้สิ่งแวดล้อมของสังคมอำนาจนิยม อาจเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องของชนชั้นปกครองเป็นภาระหน้าที่ของผู้ปกครองที่ต้องใช้อำนาจในปกครองประเทศ เพื่อสร้างความสงบเรียบร้อยภายในประเทศเพื่อระดมทรัพยากรในการพัฒนาประเทศ และเป็นหน้าที่ของประชาชนผู้อยู่ใต้การปกครองที่จะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่ผู้ปกครองบัญญัติไว้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนหรือละเมิดต้องถูกลงโทษ โดยเด็ดขาดนอกจากนั้นอาจเห็นว่าผู้นำ

ที่จะรับผิดชอบในการปกครองประเทศนั้นต้องเป็นชนชั้นปกครองที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทางการปกครอง ส่วนประชาชนทั่วไปจะไม่มีความเหมาะสมที่จะเป็นผู้ปกครอง

สำหรับบุคคลที่เติบโตมาภายใต้สิ่งแวดล้อมทางการเมืองที่กำลังเปลี่ยนแปลง เช่น การเปลี่ยนแปลงจากระบบการปกครองแบบอำนาจนิยมไปเป็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อาจมีความเห็นทางการเมืองแตกต่างออกไป บางส่วนจะมีความเชื่อมั่นว่าการเมืองเป็นเรื่องของการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ตามอุดมการณ์ระบอบประชาธิปไตย แต่บางส่วนหรืออาจจะเป็นส่วนใหญ่ที่ยึดอยู่กับความเชื่อที่ได้รับการปลูกฝังหล่อหลอมมาจากระบบอำนาจนิยม อาจเห็นว่าตราบไค ที่ประชาชนส่วนใหญ่ยังด้อยความรู้ และมีความยากจนอยู่ ชนชั้นปกครองควรรับภาระหน้าที่ในการปกครองต่อไป การจะถ่ายโอนอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนควรจะทำเมื่อประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอที่จะปกครองตนเองได้แล้ว นอกจากนี้อาจมีผู้เห็นว่า แท้จริงแล้วการเมืองเป็นเรื่องของการแสวงหาอำนาจ เพื่อใช้อำนาจเหล่านั้นในการแสวงหาประโยชน์ให้กับตนเอง โดยความเชื่อเหล่านี้ได้รับการตอกย้ำ จากประสบการณ์ที่ตนได้สัมผัสและรับรู้มาโดยตรงหรือบางกลุ่มอาจเห็นว่า การเมืองเป็นเรื่องสกปรก เป็นเรื่องของการแก่งแย่งผลประโยชน์โดยไม่มีกติกามาก่อนเพื่อให้ได้ประโยชน์ของบุคคล อาจกล่าวหาหรือมีการใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่นให้ได้รับความเสียหายได้

ส่วนบุคคลที่เติบโตมาภายใต้สิ่งแวดล้อมทางการเมืองเป็นประชาธิปไตย จะมีความเชื่อมั่นว่าการเมืองเป็นเรื่องของประชาชน และอำนาจทางการเมืองเป็นอำนาจของประชาชน ประชาชนคือเจ้าของอำนาจธิปไตยอย่างแท้จริง ผู้ใช้อำนาจทางการเมืองต้องได้รับฉันทานุมติจากประชาชน การใช้อำนาจทางการเมืองต้องเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เพื่อสนองตอบประโยชน์สุขของประชาชน และประชาชนเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการกำหนดหรือถอดถอนผู้ปกครอง (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2548, น. 4-5)

เพลโต (Plato) ให้ความหมายไว้ว่า การเมืองคือสิ่งที่นครรัฐ (Polis) ได้กระทำและอาจกระทำ สิ่งที่นครรัฐได้กระทำจะมีความหมายครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดที่นครรัฐได้กระทำไปแล้ว ทั้งในการบัญญัติกฎหมาย และระเบียบต่างๆ ของสังคม การบังคับใช้ซึ่งกฎหมาย และระเบียบ การจัดสรรภาระหน้าที่แก่สมาชิกในสังคม ตลอดจนการทำนุบำรุงสังคมให้สงบสุข (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2548, น. 5-6)

ปธาน สุวรรณมงคล (2554, น. 3-10) กล่าวว่า คำว่า “การเมือง” หรือ “politics” เป็นคำที่ถูกกล่าวถึงบ่อยมากที่สุดคำหนึ่ง และเป็นคำ ที่มีผู้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันจนบางครั้งผู้

ศึกษารัฐศาสตร์หรือผู้สนใจการเมืองก็สับสนเหมือนกันว่า คำนี้หมายถึงอะไรกันแน่ เมื่อพิจารณา นิยามของ “การเมือง” สามารถ แยกออกเป็น 7 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 มองการเมืองว่าเป็นเรื่องของอำนาจ อำนาจที่ว่านี้คือ “อำนาจของรัฐ” หากจะกล่าวไปแล้ว อำนาจรัฐ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “อำนาจอธิปไตย” ประกอบด้วย อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ความสนใจของผู้ที่เห็นว่าการเมืองเป็นเรื่อง เกี่ยวกับอำนาจ มีจำกัดอยู่เพียงการมองว่ารัฐประกอบไปด้วยดินแดน ประชากร อำนาจอธิปไตย และรัฐบาล แต่ยังไม่ให้ความสำคัญ ไปถึงคำถามที่ว่าอำนาจขึ้นอยู่กับรัฐหรืออำนาจขึ้นอยู่กับการเมือง

กลุ่มที่ 2 การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจและผลประโยชน์ เป็นการอธิบายการเมือง ในเชิงประจักษ์จากพฤติกรรมของผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับอำนาจรัฐจากปรากฏการณ์ ในหลาย ประเทศพบว่า นักการเมืองจำนวนมากรวมถึงผู้มีตำแหน่งในการบริหารประเทศ ตกเป็นผู้ต้องหา กระทำการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ เช่น นายเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส และ นายเอสตราด้า อดีต ประธานาธิบดีประเทศฟิลิปปินส์ นายพลชุกาโน อดีตประธานาธิบดีประเทศอินโดนีเซีย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ อดีตนายกรัฐมนตรียุคประเทศไทย เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ การเมืองจึงถูกมองไปในทาง ค่อนข้างลบว่าเป็นเรื่องของอำนาจและผลประโยชน์

กลุ่มที่ 3 การเมืองเป็นเรื่องของการต่อสู้กันระหว่างกลุ่มการเมืองต่างๆ เพื่อเข้าไป มีส่วนในการจัดสรรผลประโยชน์ของรัฐ ได้แก่กลุ่มผลประโยชน์ในสถาบัน เช่น พรรคการเมือง กองทัพ เป็นต้น กลุ่มผลประโยชน์ที่ตั้งเป็นสมาคม เช่น สหภาพแรงงาน สมาคมพ่อค้า นักธุรกิจ เป็นต้น กลุ่มผลประโยชน์ที่ไม่ได้อยู่ในรูปสมาคม เช่น กลุ่มศาสนา กลุ่มเชื้อชาติ เป็นต้น และกลุ่ม รวมตัวชั่วคราว เช่น กลุ่มประท้วง เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 การเมืองเป็นเรื่องของความขัดแย้งนิยามนี้ เห็นว่า ความขัดแย้ง เป็น ธรรมชาติของการเมือง ทั้งนี้ ความขัดแย้งอาจมาจากหลายสาเหตุ เช่น จากความจำกัด ของ ทรัพยากรในสังคมหรือมาจากการใช้อำนาจในการจัดสรรทรัพยากรอย่างไม่เป็นธรรม แก่คนใน สังคมอันเนื่องมาจากนโยบายสาธารณะของรัฐ

กลุ่มที่ 5 การเมืองเป็นเรื่องของการจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรในสังคม ชัยอนันต์ สมุทวณิช เห็นว่าสำนักทฤษฎีนิยมยอมรับนิยามของ “การเมือง” ว่าเป็นการแบ่งปันคุณค่าในสังคม โดยที่การแบ่งปันนั้นเป็นไปโดยมีการยอมรับทางอำนาจ (ปธาน สุวรรณมงคล, 2554, น. 8 อ้างถึง ในชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2541, น. 4) การเมืองจึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดว่า “ใครได้อะไร เมื่อใด อย่างไร” (who gets what, when and how)

กลุ่มที่ 6 การเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ ทั้งนี้ นโยบายสาธารณะ เป็นสิ่งที่แสดงเจตนาารมณ์ของผู้มีอำนาจรัฐ โดยเฉพาะฝ่ายบริหารที่จะกระทำหรือไม่กระทำการ

ใดๆ อันเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ และนโยบายสาธารณะ เกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากรของสังคมให้กับกลุ่มคนในสังคมด้วย ตัวอย่างเช่น นโยบายงบประมาณ นโยบายด้านภาษีอากร นโยบายการปฏิรูปที่ดิน นโยบายการประกันสังคม นโยบายเกี่ยวกับราคาพืชผลการเกษตร เป็นต้น ดังนั้น จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่นโยบายสาธารณะจะเกี่ยวข้องกับการจัดสรรผลประโยชน์ให้กับกลุ่มคนในสังคมต่างๆ อย่างเป็นธรรม

กลุ่มที่ 7 การเมืองเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relations) เป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือระหว่างกลุ่มต่างๆ ในสังคมที่อาจ มีความเหมือนกันหรือแตกต่างกันทางความคิด อุดมการณ์หรือความแตกต่างทางผลประโยชน์ ของบุคคลหรือกลุ่มอันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นปกติในสังคมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยเฉพาะในสังคมแบบพหุที่มีความหลากหลายทางสังคมอันเนื่องมาจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจ หรือความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา

2.2 ความสำคัญของการเมือง

การเมืองมีส่วนเกี่ยวข้องกับประชาชนทุกคนในสังคม เพียงแต่ว่าจะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงหรือทางอ้อมเท่านั้น การเมืองจึงมีความสำคัญในหลายลักษณะ

- 1) มีความสำคัญต่อแบบพฤติกรรมในการดำรงชีวิตของประชาชนในสังคม เพราะการเมืองเป็นกระบวนการในการกำหนด ระเบียบ กฎหมาย ต่างๆ เพื่อใช้ในการควบคุมพฤติกรรมทางต่างๆ ของสังคม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคนในสังคมด้วยกัน
- 2) เป็นกลไกในการเรียนรู้ทางการเมืองในแก่ประชาชนในสังคม ซึ่งจะนำไปสู่การหล่อหลอมให้เกิดวัฒนธรรมทางการเมืองร่วมกันของสังคม
- 3) การเมืองเป็นเครื่องกำหนดทิศทางของสังคม ในการพัฒนาไปสู่เป้าหมายอย่างที่เป็นความต้องการของคนในสังคม ซึ่งอาจเป็นคนจำนวนน้อย จำนวนมากหรือประชาชนทุกคนในสังคมก็ได้ การเมืองมีประสิทธิภาพมาก ทำให้คนในสังคมให้คุณค่ากับการเมืองไว้สูงทำให้การเมืองมีผลต่อการกำหนดทิศทางสังคมได้
- 4) การเมืองเป็นตัวในการกำหนดโครงสร้างและกระบวนการทางด้านอำนาจ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเมือง ทำให้เกิดความชัดเจนว่าอำนาจจะส่วนต่อหรือสืบทอดไปได้อย่างไร มีความขัดแย้ง และมีวิธีการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างไร
- 5) การเมืองอาจจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดำเนินไปสู่ลักษณะสำคัญใน 2 ลักษณะคือความสุข ความมั่นคง และความยุติธรรม ไม่มีความมั่นคง ความสำคัญในแง่นี้ก็คือการพิจารณาการเมืองด้านค่านิยมที่สามารถแยกออกไปเป็นทั้งด้านดีและด้านเลว จาก

ข้อเท็จจริงของสังคมทั่วโลกที่เปลี่ยนแปลงในลักษณะต่างๆ พบว่า การเมืองมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและการเปลี่ยนแปลงทำให้มีการพัฒนาที่ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

การเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับพื้นฐานของในแต่ละสังคมหรือระดับที่ต่ำกว่าในระดับชาติ โดยแบ่งออก ออกเป็น 2 มิติ ด้วยกัน

การเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการเมืองที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างเป็นทางการ และมีหลายรูปแบบ แตกต่างกันไปของแต่ละสังคม การเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปรากฏในสังคมเกือบทุกสังคมเป็นระบบการเมืองที่มีขอบเขต อยู่ในแต่ละท้องถิ่น มีบทบาทเกี่ยวกับคนในท้องถิ่นและชุมชนต่างๆ ภายในอาณาเขตที่รับผิดชอบ โดยการทำงานจะสัมพันธ์และเชื่อมโยงทางการเมือง การปกครองท้องถิ่น ต่างๆ และกับระบบการเมืองในระดับชาติ

การเมืองท้องถิ่น คือการเมืองในระดับพื้นฐานของสังคมในแต่ละสังคมเกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนต่างๆ ในระดับชุมชนหรือในระดับท้องถิ่นต่างๆ การเมืองท้องถิ่นยังคงเป็นธรรมชาติของการเมืองในสังคมที่มีทั้งผู้กระทำทางการเมือง มีอำนาจและมีอิทธิพลมากกว่าชนชั้นนำในท้องถิ่น และผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำทางการเมืองของชนชั้นนำ เช่นนักการเมืองท้องถิ่นที่มีตำแหน่งอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กับประชาชนทั่วไป ในหลายสังคมเกิดปัญหาความขัดแย้งที่เป็นประเด็นความสำคัญในท้องถิ่น การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งการตัดสินใจปัญหาการขัดแย้งในระดับท้องถิ่นกลุ่มคนชั้นนำของท้องถิ่นนั้นๆ จะมีบทบาทสำคัญ ทั้งๆ ที่กฎหมายของรัฐและเจ้าหน้าที่จะสามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้ แต่ก็ปล่อยให้เป็นไปตามบริบททางการเมืองท้องถิ่น หรือให้เป็นไปตามจารีตประเพณีของท้องถิ่น การเมืองท้องถิ่นจึงอาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็นการเมืองจารีตประเพณี ที่มีการเกี่ยวข้องอย่างมากกับการเมืองการปกครองท้องถิ่น และมักจะมีสาระสำคัญตามบริบททางสังคม เศรษฐกิจและประวัติศาสตร์ทางการเมืองของสังคมนั้น (ปธาน สุวรรณมงคล และเสนีย์ คำสุข, 2549, น. 35-39)

2.3 ความหมายของคำว่า “ท้องถิ่น” (Local)

คำว่า “ท้องถิ่น” เป็นคำกว้างๆ ที่อาจใช้เรียกประกอบกับคำอื่นๆ เพื่อให้ความหมายของคำๆ นั้นมีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น เช่น คนท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานฉบับ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่าท้องถิ่นไว้ว่า ท้องถิ่น หมายถึง “ท้องที่ใดท้องที่หนึ่งโดยเฉพาะ เช่น เวลาท้องถิ่น ประเพณีท้องถิ่น หรือพื้นที่ภายในเขตการปกครองของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล” (โกวิทย์ พวงงาม, 2552, น. 265)

2.4 องค์ประกอบของท้องถิ่น

องค์ประกอบท้องถิ่นต้องประกอบไปด้วยลักษณะสำคัญๆ ดังนี้

1. บริเวณ พื้นที่ หรือดินแดนอันเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของคน หรือกลุ่มบุคคล
2. ดินแดนดังกล่าว ต้องเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของคนหรือกลุ่มบุคคล
3. ดินแดนดังกล่าว ต้องมีสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยสำหรับการดำเนินชีวิตของ

คน เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี

4. คนกับพื้นที่ต้องผูกพันและยึดติดกัน จนในบางครั้งเรียกแทนตนเองว่า เป็นคนประจำพื้นที่หรืออาณาบริเวณนั้น เช่น คนสุราษฎร์ธานี คนไทย คนเอเชีย เป็นต้น

จากองค์ประกอบดังกล่าว เห็นได้ว่า ท้องถิ่นไม่จำเป็นต้องเป็นพื้นที่ที่มีขนาดเล็กเท่านั้น หากแต่จะมียุขะที่เล็กกว่าในเชิงสัมพัทธ์หรือเมื่อเปรียบเทียบกับอีกสิ่งหนึ่ง เช่น ประเทศไทยอาจจะเป็นท้องถิ่นก็ได้เมื่อเปรียบเทียบกับทวีปเอเชียหรือเมื่อเปรียบเทียบกับโลก เป็นต้น

เมื่อเราทราบถึงความหมายของคำว่า “ท้องถิ่นแล้ว” เราจำเป็นต้องทราบถึง องค์ประกอบโครงสร้างท้องถิ่น หรือการปกครองท้องถิ่น เพราะในปัจจุบัน ทั้งสองคำนี้มักจะถูกรวมอย่างสิ้นๆ ว่า “ท้องถิ่น” ดังนั้น ความหมายของ “ท้องถิ่น” ในอีกความเข้าใจหนึ่ง ก็คือ การปกครองท้องถิ่นหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั่นเอง

การปกครองท้องถิ่น หรือ หน่วยปกครองท้องถิ่น เป็นหน่วยการปกครองที่ถือว่า มีลักษณะการกระจายอำนาจจากส่วนกลางหรือรัฐบาลลงไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศ มีขอบเขตของการปกครองท้องถิ่นที่ชัดเจนรวมไปถึงมีอำนาจหน้าที่ สิทธิตามที่กฎหมายกำหนดให้ ประชาชนที่อยู่ในเขตของหน่วยการปกครองจะมีสิทธิในการเลือกผู้แทน ของตนเองเข้าไปบริหารจัดการและพัฒนาพื้นที่ของตนหรือที่เราเรียกการกระจายอำนาจ ให้แก่การปกครองท้องถิ่นว่า “การกระจายอำนาจทางการเมือง” นั่นเอง

การกระจายอำนาจ (ทางการเมือง) มักจะถูกกล่าวถึงไปพร้อมๆ กับการปกครองท้องถิ่นเสมอๆ เพราะเมื่อพูดถึงการกระจายอำนาจ (ทางการเมือง) จะมีความหมายของรัฐบาลทำหน้าที่ ในการกระจายอำนาจ ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำหน้าที่เป็นผู้รับอำนาจ

ประเทศไทยมีการจัดระบบการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น การบริหารราชการส่วนภูมิภาค เราก็เรียกว่า เป็นการกระจายอำนาจเช่นกัน แต่เป็นการกระจายอำนาจทางการบริหาร หรือนักวิชาการบางท่านเรียกว่า การมอบอำนาจ หรือการแบ่งอำนาจ ส่วนการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการปกครองตามหลักการกระจายอำนาจ หรือการกระจายอำนาจทางการเมือง

2.5 ความสำคัญของท้องถิ่น

2.5.1 ท้องถิ่นมีหน้าที่หรือภารกิจบางอย่างที่จำเป็นต่อการดำรงอยู่ของระบบสังคมที่ใหญ่กว่า เช่น หน้าที่ในการขัดเกลาสังคม หน้าที่ในการดำรงสถาบันครอบครัว หน้าที่ในการสร้างผลผลิตทางเศรษฐกิจ หากสังคมขาดชุมชนและท้องถิ่นทำหน้าที่ดังกล่าวแล้ว ก็จะส่งผลให้ระบบสังคมอ่อนแอและอาจถึงการล่มสลายของระบบสังคมได้

2.5.2 ท้องถิ่น เป็นเครื่องมือในการสะท้อนถึงความคิดเห็นของประชาชนในระบบสังคมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากท้องถิ่นเป็นหน่วยการปกครองอย่างเป็นทางการ (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) จึงทำให้ ท้องถิ่นมีลักษณะพิเศษในการเข้าถึงประชาชนในชุมชน ในขณะเดียวกันก็สามารถรวมตัวกันแสดงออกถึงความคิด และความเชื่อหรือทัศนคติในเรื่องต่างๆ ในรูปแบบที่เป็นทางการได้ด้วย ความสำคัญในประการนี้จึงอยู่ตรงที่ว่า ท้องถิ่นเป็นหน่วยทางสังคมที่ดีในการสะท้อนความต้องการของประชาชนในสังคม อีกทั้ง ยังมีช่องทางในการนำเสนอที่เป็นทางการได้ด้วย ซึ่งส่งผลดีต่อรัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาของระบบสังคมโดยรวม

2.5.3 ท้องถิ่นเป็นตัวรวม (grouping) เพื่อผลประโยชน์และความต้องการของคน ในสังคมให้เข้าเป็นหมวดหมู่ และง่ายต่อการจัดการและเสนอข้อเรียกร้องต่างๆ เช่น กลุ่มองค์กรต่างๆ ในท้องถิ่น กลุ่มเกษตรกรในท้องถิ่น กลุ่มประมงท้องถิ่น เป็นต้น นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่ ในการกลั่นกรองผลประโยชน์ต่างๆ ก่อนจะเข้าสู่ระบบการเรียกร้องที่เป็นระบบต่อไป

2.5.4 ท้องถิ่น เป็นหน่วยพื้นฐานที่ใกล้ชิดกับประชาชนของสังคม ในการบรรเทาความเดือดร้อน ให้แก่ประชาชนหรือเปรียบเสมือนปราการด่านแรกของหน่วยงานในระดับที่สูงกว่าของภาครัฐนั่นเอง ดังนั้น ความสำคัญจึงอยู่ตรงที่ว่า ชุมชนและท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นตัวบรรเทาปัญหาเบื้องต้นของประชาชนในพื้นที่

2.5.5 ท้องถิ่น เปรียบเสมือนสถาบันหนึ่งในการฝึกร่วม หรือส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองให้แก่ประชาชนเพราะการบริหารชุมชนหรือท้องถิ่นจำเป็นต้องมีกลไกในการเลือกตัวแทนของประชาชนเข้าไปทำหน้าที่ในการบริหารชุมชนอันจะส่งผลดีต่อการเมืองในระดับชาติ นอกจากนี้ ท้องถิ่นทำหน้าที่ให้ประชาชนรู้จักสิทธิหน้าที่และหวงแหน ในท้องถิ่นของตนอีกด้วย ความสำคัญของ และท้องถิ่นทั้ง 5 ประการข้างต้น ทำให้เราเห็นได้ว่า และท้องถิ่นจำเป็นต่อระบบสังคมในขั้นพื้นฐานที่สุดและมีผลต่อการดำรงอยู่ของระบบสังคมรวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองให้แก่ประชาชนได้อีกทางหนึ่งด้วย (โกวิท พวงงาม, 2552, น. 267-269)

จากนิยามของ “การเมือง” และความหมายของคำว่า “ท้องถิ่น” ดังกล่าวข้างต้นมา ประกอบคำว่า “การเมืองท้องถิ่น” ผู้วิจัยพอสรุปความหมายของการเมืองท้องถิ่น ได้ ดังนี้

การเมืองท้องถิ่นเป็นเรื่องของทั้งการเข้ามาแสวงหาอำนาจ และใช้อำนาจของบุคคลกลุ่มบุคคลเพื่อผลประโยชน์ของสาธารณะ หรือกลุ่มคนเฉพาะกลุ่ม หรือเฉพาะบุคคลในท้องถิ่นนั้น ภายใต้บริบทของการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและผลประโยชน์ ในท้องถิ่นนั้นในขณะที่ยังเกี่ยวข้องกับการเมืองระดับชาติที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของกลุ่มการเมืองหรือผู้บริหารท้องถิ่นหรือต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะของท้องถิ่นเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล และความต้องการของกลุ่มการเมืองระดับชาติ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจก็มีผลต่อการเมืองท้องถิ่นเช่นกัน โดยเฉพาะระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่ให้ความสำคัญเสรีในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมการแข่งขันทางธุรกิจ ทำให้สังคมพัฒนาสู่การเป็นพหุสังคมเกิดกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ขึ้นหลากหลายและมีบทบาทเรียกร้องหรือต่อรองกับรัฐมากขึ้นเพื่อขยายหรือปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่มตน ท้องถิ่นที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูง เช่น ชุมชนเมืองใหญ่หรือท้องถิ่นที่มีสิ่งที่มีคุณค่า เช่น ทรัพยากรธรรมชาติอยู่มากก่อให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มการเมืองต่างๆ ในการจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรและรับผลพวงจากการพัฒนาเศรษฐกิจโดยมี การแข่งขันกันทั้งโดยเปิดเผยและไม่เปิดเผยการเมืองท้องถิ่นประกอบด้วย การเมืองภาคตัวแทน และการเมืองภาคพลเมืองทั้งสองส่วนต่างมีความสำคัญในการเมืองท้องถิ่น โดยมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจผลประโยชน์ระหว่างกันอย่างใกล้ชิด การเมืองท้องถิ่นเป็นทั้งการเมืองภาคตัวแทนและการเมืองภาคพลเมืองที่ดำรงอยู่คู่กันมาโดยตลอดอย่างชอบธรรมตามระบอบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย (ปธาน สุวรรณมงคล, 2554, น. 20-25)

3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการเมือง

แนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้และอธิบายความหมาย ลูเซียน พาย ชาวอเมริกาเป็นคนหนึ่งมักได้รับการกล่าวอ้างถึงซึ่งเขาได้เป็นประธานคณะกรรมการการเมืองเปรียบเทียบในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ได้พยายามศึกษาวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเมือง และพบว่าประเด็นที่สำคัญๆ มากมายและค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงได้สรุปการพัฒนาการเมืองไว้ 10 ประการ (สมบัติ ธำรงค์ธัญวงศ์, 2539, น. 33-34) คือ

ประการที่ 1 การพัฒนาการเมือง เป็นพื้นฐานทางการเมืองของการพัฒนาเศรษฐกิจ ในแง่การเมืองที่พัฒนาแล้วจะเปรียบเสมือนปัจจัยที่สำคัญที่จะเอื้ออำนวยต่อความเจริญทางเศรษฐกิจ เช่น ช่วยให้รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น แต่ปรากฏว่าการพัฒนาการเมืองในแง่นี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์มากกว่าแคบไป ทั้งความเจริญทางเศรษฐกิจนั้นอาจเกิดขึ้นได้ในระบบการเมืองที่

แตกต่างกัน และจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏให้เห็นในหลายประเทศปัจจุบันว่า ความเจริญทางเศรษฐกิจ หาได้มีที่ท่าว่าจะเกิดขึ้นในช่วงอายุของเราไม่ แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองถึงขนาดที่เราอาจจัดได้ว่าเป็นการพัฒนาการเมืองแล้วก็ตาม แนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่า หากระบบการเมืองมีการพัฒนาสูง จะส่งเสริมให้เกิดความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจจึงขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาการเมืองของแต่ละสังคม

ประการที่ 2 การพัฒนาการเมือง เป็นการเมืองของสังคมอุตสาหกรรม นั่นคือมีการมองกันว่าการเมืองในประเทศอุตสาหกรรมไม่ว่าจะเป็นระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยหรือเผด็จการจะมีแบบแผนของพฤติกรรมของสมาชิกของสังคมในลักษณะที่มีเหตุผล รัฐบาลมีความยอมรับพิศชอบต่อความสงบสุขและมีความกินดีอยู่ดีของประชาชน ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับว่าการเมืองเป็นเพียงเครื่องมือในการแก้ปัญหา หาได้เป็นเป้าหมายในตัวเองไม่ การเมืองของสังคมอุตสาหกรรมจึงนับได้ว่าเป็นแบบอย่างที่ดีซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จในการแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปด้วยดี โดยเฉพาะในปัญหาหลัก คือ การแจกแจงความกินดีอยู่ดีให้กับสมาชิกอย่างเป็นธรรมกว่าในสังคมอื่นๆ สังคมที่พัฒนาจนก้าวเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรมได้นั้น ระบบการเมืองจะต้องมีระดับการพัฒนาสูง ดังนั้น ลักษณะระบอบการเมืองของสังคมอุตสาหกรรมคือรูปธรรมของระบบการเมืองที่พัฒนาแล้ว

ประการที่ 3 การพัฒนาการเมือง เป็นความเป็นทันสมัยทางการเมือง เนื่องจากแนวความคิดที่พยายามโยงการพัฒนาการเมืองกับการเมืองของสังคม อุตสาหกรรมได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นแนวความคิดที่ลำเอียง ไม่ให้ความสำคัญกับประเพณีและปทัสถานของสังคมอื่นๆ มาตรฐานของสังคมอุตสาหกรรมหรือสังคมตะวันตกนั้น ไม่สามารถใช้วัดได้ในทุกระบบสังคม ซึ่งจากข้อแย้งเหล่านี้ก็เนื่องมาจากความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผลจากความเจริญทางวิทยาการเหล่านี้เองจะช่วยสนับสนุนให้มนุษย์ได้มองเห็นแง่มุมต่างๆ ของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองได้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การเรียกร้องให้มีกฎหมายที่เป็นสากลสามารถให้ความยุติธรรมกับสมาชิกของสังคมโดยทั่วหน้ากัน มีกลุ่มต่างๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย เช่น พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มอิทธิพล แต่ละกลุ่มต่าง ก็พยายามเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยมุ่งหวังที่จะใช้อิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายนั้นๆ ออกมาในรูปของการเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มตนให้มากที่สุด และความเป็นทันสมัยทางการเมืองเหล่านี้เองจึงเป็นประเด็นที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการเมืองในความหมายนี้ การพัฒนาการเมืองจะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระบบการเมืองให้มีความทันสมัย (Political Modernization) กล่าวคือ จะต้องมีการแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างซับซ้อน จะต้องสร้างสรรค์ให้เกิดเอกภาพในอำนาจทางการเมือง และจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง เรามักเกิดความ

สงสัยกันบ้างว่า การพัฒนาการเมืองกับการสร้างความทันสมัยทางการเมือง (Political Modernization) นั้นเป็นสิ่งเดียวกันหรือแตกต่างกันอย่างไร การพัฒนาการเมืองกับการเปลี่ยนหรือทำให้เป็นความทันสมัยทางการเมือง นั้น มีความหมายที่แตกต่างกันไม่มาก และมีการใช้แทนกันได้บ้าง แต่กระนั้น จุดเน้นของการพัฒนาจะพิจารณากันที่ความสามารถในการตอบสนองของระบบต่อปัญหาที่เกิดขึ้นหรือความสัมพันธ์กับข้อเรียกร้องเป็นด้านหลัก แต่การเปลี่ยนแปลงหรือการทำให้เกิดความทันสมัยนั้น มุ่งดูที่การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการที่มนุษย์ควบคุมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องทางเทคนิควิทยาที่ตกทอดกันมาในช่วงระยะเวลาราว 400 ปีผ่านมานี้เอง

ประการที่ 4 การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องการดำเนินงานของรัฐบาลความคิดนี้เกิดจากความเห็นว่าแนวปฏิบัติทางการเมืองที่เกิดขึ้นอันถือได้ว่ามีลักษณะที่พัฒนาแล้วนั้นจะคล้อยจองกับมาตรฐานของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในรัฐชาติยุคใหม่ กล่าวคือ รัฐบาลเหล่านี้สามารถที่จะปรับตัวและดำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของสังคมได้ในระดับหนึ่ง แล้วยังสร้างลัทธิชาตินิยมอันถือได้ว่าเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อการพัฒนาการเมือง ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชาติ อีกนัยหนึ่งการพัฒนาการเมืองในแง่นี้ก็คือการสร้างชาติ (Nation-building) นั่นเอง แนวคิดนี้หมายถึงการทำให้ รัฐบาลมีอำนาจครอบคลุมทั่วประเทศ ประชาชนมีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยใช้นโยบายชาตินิยมเห็นเครื่องมือสำคัญเพื่อให้เกิดความเป็นชาติอย่างแท้จริง

ประการที่ 5 การพัฒนาการเมือง หมายถึงเรื่องราวของการพัฒนาระบบบริหารและกฎหมายแนวความคิดต่อเนื่องมาจากความเห็นดีว่าการพัฒนาการเมืองเป็นเรื่องการสร้างชาติ โดยแบ่งรูปแบบของการสร้างชาติออกเป็น 2 รูปแบบคือ การสร้างสถาบัน และการพัฒนาพลเมืองซึ่งทั้ง 2 รูปแบบนี้จะคล้อยจองกันในลักษณะหนึ่ง แนวความคิดนี้มุ่งที่การพัฒนาสถาบันบริหารและพัฒนาเครื่องมือของสถาบันนี้ไปพร้อมๆ กันด้วยนั่นคือการพัฒนากฎหมายเพื่อสร้างความสงบเรียบร้อยและประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม แนวทางนี้ชี้ให้เห็นว่า ระบบบริหารเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจะมีประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับระดับของการพัฒนาการเมือง ระบบการเมืองที่มีระดับการพัฒนาสูง จะส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหาร ตลอดจนชี้ให้เห็นว่า ระบบกฎหมายจะได้รับการพัฒนาเพื่อดำรงความยุติธรรมของสังคมและตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ภายใต้ได้ระบบการเมืองที่มีการพัฒนา

ประการที่ 6 การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของผลกระทบและการมีส่วนร่วมทางการเมือง แนวความคิดนี้อ้างว่าการฝึกฝนและการให้ความสำคัญกับสมาชิกของสังคมในฐานะเป็นราษฎร ตลอดจนการส่งเสริมให้พวกเขาเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งต่อรัฐชาติใหม่ และถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการเมือง และประเด็นที่สำคัญประการหนึ่งใน

การศึกษาการพัฒนาการเมืองในแง่หนึ่งคือ เรามักจะผูกพันลักษณะการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง กับสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยมากเกินไปจนมองข้ามการมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะอื่นๆ ด้วย หัวใจสำคัญของแนวคิดนี้คือ อำนาจทางการเมืองเป็นของประชาชน ดังนั้นประชาชนจะต้องแสดงบทบาทในการควบคุม กากับ และตรวจสอบระบบการเมือง เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการเมืองที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองดังกล่าว คือระบบการเมืองที่พัฒนา หรืออาจกล่าวได้ว่า แนวทางการพัฒนาการเมือง คือ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวางและทั่วถึง

ประการที่ 7 การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของการพัฒนาประชาธิปไตย แนวความคิดนี้ค่อนข้างจะแคบ คือ มองว่าการพัฒนาการเมืองมีอยู่รูปแบบเดียว คือ การสร้างประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้จึงมีนักวิชาการหลายท่านวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นค่านิยมที่ลำเอียง มุ่งที่จะสร้างค่านิยมทางการเมืองแบบตะวันตกให้กับประเทศด้อยพัฒนาซึ่งควรจะสนใจว่า “พัฒนา” ให้การเมืองของชาติก้าวหน้าได้อย่างไร มากกว่าที่จะสนใจว่าจะสร้างประชาธิปไตยอย่างตะวันตกได้อย่างไร ในขณะที่ค่านิยมของตนเองไม่เอื้อประโยชน์ให้เลย แนวคิดนี้สรุปอย่างชัดเจนว่า การพัฒนาการเมือง คือ การพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย ยิ่งระบบการเมืองเป็นประชาธิปไตยมากเท่าใด ก็ย่อมแสดงว่ามีการพัฒนามากขึ้นเท่านั้น

ประการที่ 8 การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของความมีเสถียรภาพและการเปลี่ยนแปลงที่เป็นระเบียบ แนวทรรศนะนี้มีความลำเอียงในแง่ของค่านิยมแบบประชาธิปไตยน้อยลง คือมองว่าลักษณะการเมืองที่พัฒนาแล้วจะเกิดขึ้นในระบอบการเมืองใดก็ได้ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ นอกจากนี้ยังมองว่าประชาธิปไตยนั้นไม่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว และไม่อาจก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมืองได้ การพัฒนาการเมืองในแง่หนึ่งจึงเป็นลักษณะของการดำเนินชีวิตทางการเมืองที่ไม่วุ่นวายและเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนนั่นเอง แนวคิดนี้สรุปให้เห็นได้ว่า ลักษณะของระบบการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกฎเกณฑ์กติกา จะก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมือง ทั้งนี้เพราะประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศ

ประการที่ 9 การพัฒนาการเมือง เป็นเรื่องของการระดมพลและอำนาจ แนวความคิดนี้พัฒนามาจากความเห็นเก่าๆ ทั้งในเรื่องของสถาบันและเสถียรภาพทางการเมืองโดยมองว่าเหตุสำคัญที่จะก่อให้เกิดเสถียรภาพทางการเมืองและทำให้สถาบันดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถของระบบการเมืองเอง กล่าวคือ ถ้าระบบการเมืองใดสามารถที่จะระดมพลและอำนาจเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ สามารถทำให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผนของระบบ และระบบเองก็สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่างๆ

ที่มีอยู่ รวมทั้งสามารถแจกแจงทรัพยากรเหล่านี้อย่างเป็นทางการโดยได้รับการสนับสนุนจากประชาชนแล้ว ระบบการเมืองนั้นถือได้ว่าพัฒนาแล้ว

ประการที่ 10 การพัฒนาการเมือง เป็นแง่หนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การพัฒนาการเมืองนั้น จะผูกพันอย่างแน่นแฟ้นกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม การที่ด้านใดด้านหนึ่งของสังคมแปรเปลี่ยนไปจนกระทบถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่นๆ ด้วยการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ก็ถือว่าเป็นลักษณะหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงทั้งปวงของสังคม ฉะนั้นในการศึกษาการพัฒนาการเมืองจึงจำเป็นต้องศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมพร้อมกันไปด้วย

3.1 องค์ประกอบของการพัฒนาทางการเมือง

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ ได้สรุปองค์ประกอบอันเป็นสาระสำคัญของการพัฒนาทางการเมือง จากแนวคิดสมาชิกคณะกรรมการการศึกษาการเมืองเปรียบเทียบ ออกเป็น 5 ประการ (2539, น. 35-36) ดังนี้

ประการที่ 1 ความเสมอภาค (Equality) ซึ่งมีความหมายครอบคลุมทั้งความเท่าเทียมกันทางกฎหมาย ความเท่าเทียมกันในสิทธิทางการเมือง และความเท่าเทียมกันที่ประชาชนจะได้รับจากการให้บริการของรัฐ ทั้งทางบริการด้านการศึกษา สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่ 2 ความสามารถของระบบการเมือง (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง โดยที่ระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการควบคุม กากับและตรวจสอบจากประชาชน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการตัดสินใจใดใดทางการเมือง จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีโดยเสมอภาคกัน

ประการที่ 3 การแบ่งโครงสร้างทางการเมือง ให้มีความแตกต่างและมีความชำนาญเฉพาะ องค์ประกอบสำคัญด้านหนึ่งของการพัฒนาการเมืองก็คือ การแบ่งโครงสร้างทางการเมือง ให้มีความแตกต่างและมีความชำนาญเฉพาะ (Differentiation and Specialization) เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตรงเฉพาะทาง ส่วนการจัดแบ่งโครงสร้างทางการเมือง ออกเป็นฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการ เป็นต้นนั้น เป็นไปเพื่อให้แต่ละฝ่ายสามารถจัดหาบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะในการปฏิบัติงานตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่ 4 การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีเหตุผล (Secularization of Political Culture) โดยทั่วไปนั้น สังคมแบบดั้งเดิมที่ปกครองแบบอำนาจนิยมมักจะปลูกฝังให้ประชาชนยึดมั่นใจจารีตประเพณีอย่างขาดเหตุผล ยึดถือเรื่อง โชคกลาง รวมไปถึงการปลูกฝังให้

ประชาชนเห็นว่า ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบุญญาบารมี การพัฒนาการทางการเมืองจึงเป็นไปได้ในทางมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนให้เหตุผลในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะความเป็นเหตุเป็นผลที่ประชาชนจะต้องควบคุม กำกับและตรวจสอบการเมืองอย่างใกล้ชิด ลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเป็นเหตุเป็นผลนี้ มักจะพบได้ทั่วไปในสังคมอุตสาหกรรม

ประการที่ 5 ความเป็นอิสระของระบบย่อย (Subsystem Autonomy) คือ ผลผลิตของการกระจายอำนาจทางการเมือง เพื่อให้ระบบย่อยมีอำนาจในการพิจารณาปัญหา สาเหตุความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน รวมไปถึงการกำหนดแนวทางในการที่จะแก้ไขปัญหา หรือเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองความต้องการของประชาชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ความสำคัญของการพัฒนาทางการเมือง

ลักษณะสำคัญของการพัฒนาทางการเมืองก็คือ การทำให้ระบบการเมืองสามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึงการเสริมสร้างให้ประชาชนมีบทบาทในการควบคุม กำกับ และตรวจสอบระบบการเมืองอย่างใกล้ชิด เป็นการแสดงออกซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองในฐานะที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย และการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนจะประสบความสำเร็จมากน้อยแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนจากแบบจารีตประเพณีดั้งเดิมไปสู่วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีเหตุมีผล ถ้าเราต้องการจะพัฒนาระบบการเมือง ให้เป็นประชาธิปไตย โดยยึดถือหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตยเป็นเป้าหมาย ในการพัฒนาทางการเมือง เราต้องเสริมสร้างให้ประชาชนมีวัฒนธรรมทางการเมือง แบบประชาธิปไตย กล่าวคือ จะต้องเริ่มต้นให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ (cognitive) เกี่ยวกับหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตยซึ่งจะพัฒนาไปสู่ความรู้สึกศรัทธาเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย (affective) และประเมินค่าด้วยการตัดสินใจยอมรับระบอบประชาธิปไตย เป็นอุดมการณ์ทางการเมืองของตน (evaluative) จากจุดนี้จะนำไปสู่การเผยแพร่และถ่ายทอด ให้นิยมยึดถือปฏิบัติร่วมกันจนเป็นแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองในที่สุด (สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2542, น. 36-37)

3.3 ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาทางการเมือง

ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองกับเสถียรภาพความชอบธรรม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเมือง สามารถแยกออกได้กว้างๆ ดังนี้

1. การพัฒนาทางการเมืองที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบการเมือง โครงสร้างและสถาบันทางการเมืองที่เป็นสมัยใหม่ในด้านเดียวคือเน้นที่ “รูปแบบ” แม้ว่าจะมีโครงสร้างซับซ้อน หลากหลาย มีการจัดแบ่งงานเฉพาะด้าน แต่ถ้าด้อยในด้านของการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเกิดปัญหาการสร้างกฎระเบียบที่ชัดเจน และการบังคับใช้กฎระเบียบ จนมีผลให้

กระบวนการ ใช้อำนาจตัดสินใจยังยึดค่านิยมจารีตประเพณีคือตัวบุคคลหรือผู้นำในองค์กร โนม์เอียงจะมีอิทธิพลเหนือกฎหมาย ก็มักจะส่งผลให้เกิดความไร้เสถียรภาพทางการเมือง เพราะระบบการเมืองมักจะเกิดปัญหาความชอบธรรมจากความไร้เอกภาพภายในและขาดพลังสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมจนนำไปสู่ปัญหาด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเมือง การเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนอกเหนือจากบารมีของผู้นำสูงสุดแล้ว ยังต้องอาศัยกลไกการบังคับควบคุม เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนทางการเมืองต่างๆ เช่น ใช้กองทัพ หรือระบบราชการ เป็นต้น เป็นกลไกหลักทางการเมือง

2. การพัฒนาการเมืองในด้านรูปแบบให้มีความเป็นสมัยใหม่เพียงด้านเดียว จึงไม่เพียงพอต่อการเกิดเสถียรภาพ ความชอบธรรม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเมือง การพัฒนาความสามารถในการทำหน้าที่ภายในระบบการเมืองจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ความสามารถในการทำงานตามความชำนาญเฉพาะด้านประกอบด้วย การมีกฎหมาย กฎระเบียบ และแบบแผนการปฏิบัติที่ชัดเจนกับความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบและความเชื่อมั่น ในระบบของผู้มีตำแหน่งสาธารณะและมีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรง รวมทั้งการมีกลไกกลอย่างดีในการตรวจสอบและควบคุมการทำงานของหน่วยย่อยต่างๆ ภายในระบบการเมือง

3. สภาวะของสภาพแวดล้อมทางด้านต่างๆ ของระบบการเมือง ก็มีความเกี่ยวข้อง ทั้งโดยตรงโดยอ้อมต่อการพัฒนาทางการเมืองที่จะมีผลต่อเสถียรภาพ ความชอบธรรม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเมืองการสนับสนุนการทำงานของระบบการเมือง มีความสำคัญมาก การสนับสนุนอย่างมีพลังจะเกิดขึ้นได้เมื่อการพัฒนาทางการเมืองสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิถีคิดและพฤติกรรมที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของคนและกลุ่มพลังต่างๆ ทางสังคม ในทางสังคมกลุ่มที่ทรงอิทธิพลสูง คือ กองทัพ และธุรกิจขนาดใหญ่ อาจเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนระบบการเมืองแต่ในสังคมที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมก้าวหน้าในยุโรปตะวันตก ส่วนใหญ่มักจะมีกลุ่มผลประโยชน์หลากหลายที่สมาชิก มาจากประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมให้การสนับสนุนระบบการเมือง

3.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเมือง

1. การพัฒนาทางการเมือง มีปัจจัยที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วิถีคิด ความคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมกับการกระทำและกิจกรรมต่างๆ เพราะถ้าปัจจัยพื้นฐานเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปก็จะมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองด้วยในสังคมแบบจารีตประเพณี วิถีคิดของคนและความคิดความเชื่อสำคัญมักจะสอดคล้องกับธรรมชาติ การนับถือเทพเจ้า ความเชื่อไสยศาสตร์และศาสนาแต่เมื่อใดที่คนเปลี่ยนวิถีคิดด้วยการเริ่มตั้งคำถามกับจารีตประเพณี และหันมาเชื่อถือในทางโลก (secular) หรือหลักการทางเหตุผลและ โนม์เอียงเป็นวิทยาศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงและการ

พัฒนาที่จะค่อยๆ เกิดขึ้นแต่ในระยะเริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงอาจเกิด ปัญหาขึ้นหลายอย่างรวมทั้ง ปัญหาด้านความชอบธรรมทางการเมือง

2. เสถียรภาพทางการเมือง ปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องก็คือความสามารถหรือ สมรรถนะของระบบการเมือง กับลักษณะต่างๆ ของสภาพแวดล้อมของระบบการเมือง ถ้าปัจจัยทั้ง 2 ส่วนนี้เป็นไปอย่างได้ดุลยภาพก็จะส่งผลให้เกิดเสถียรภาพทางการเมืองแต่ถ้าขาดดุลยภาพก็จะ ส่งผล ให้เกิดสภาวะไร้เสถียรภาพทางการเมือง ระบบการเมือง ประกอบโครงสร้างและสถาบันทาง การเมืองต่างๆ ที่ทำหน้าที่เฉพาะของแต่ละส่วน และก่อให้เกิดกระบวนการทางการเมืองต่อเนื่องกัน ไปเป็นลูกโซ่ เหตุนี้ถ้าทุกระบบย่อยภายในระบบการเมืองสามารถทำงานได้เต็มศักยภาพ และอย่าง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสามารถทำงานสนองตอบ และสอดคล้องกับสภาวะต่างๆ ของ สภาพแวดล้อมของระบบการเมืองได้อย่างเหมาะสมจนก่อเกิดพลังสนับสนุน จากกลุ่มพลังทาง สังคมต่างๆ ระบบการเมืองก็จะเกิดเสถียรภาพทางการเมือง

3. ความชอบธรรมทางการเมือง ปัจจัยสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความชอบธรรม ทางการเมือง ได้แก่

1) ในด้านของระบบการเมือง ปัจจัยสำคัญก็คือ ระบบที่มีการเปลี่ยนแปลง และ พัฒนาให้เป็นสมัยใหม่ หรือความเหมาะสมกับยุคสมัย มีโครงสร้างหลากหลายซับซ้อนมีลักษณะ แบ่งงานตามความชำนาญเฉพาะด้านและมีความเป็นอิสระต่อกันมีกฎระเบียบชัดเจน และเป็น “แก่นกลาง” ที่ผู้มีตำแหน่งสาธารณะยึดถือในการทำงาน สถาบันทางการเมืองต่างๆ มีการพัฒนา สถาบันอย่างต่อเนื่องและก้าวหน้าจนก่อเกิดสมรรถนะในการทำงานอย่างสูง หรือ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลทางการเมืองอย่างสูงเป็นรูปธรรม นอกจากนั้น ภายในระบบการเมืองยังมีระบบ ในการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจ (check and balance of power) ของระบบย่อยต่างๆ จนมีผลให้ ผู้มีตำแหน่งสาธารณะและใช้อำนาจตัดสินใจนโยบายสาธารณะต้องยึดหลักนิติธรรม (rule of law) อย่างเคร่งครัด พฤติกรรมคอร์รัปชัน (corruption behavior) ได้รับการตรวจสอบและลงโทษจนไม่ สามารถจะพัฒนาจนกลายเป็นอุปสรรคในการสร้างความชอบธรรมทางการเมืองได้

2) ในด้านของสภาพแวดล้อมต่างๆ ก็คือ การสนับสนุน (support) ที่เกิดขึ้น จาก กลุ่มพลังทางสังคมต่างๆ ซึ่งมักจะสัมพันธ์กับความสามารถหรือสมรรถนะในการทำงาน ของระบบ การเมือง กล่าวคือ ปัจจัยการสนับสนุนจะมีมากถ้าระบบการเมืองมีสมรรถนะในการทำงานสูง แต่ ถ้าสมรรถนะต่ำปัจจัยการสนับสนุนก็จะมีระดับลดลงไปด้วย การจะเกิด การสนับสนุนอย่าง กว้างขวางและหลากหลายจากกลุ่มพลังทางสังคม ระบบและกระบวนการทางการเมืองต้องมื ความสามารถในการปรับตัวและสร้างกลไกการทำงานที่มีความสามารถ และเหมาะสมต่อการ สนองตอบต่อข้อเรียกร้องต่างๆ ที่มาจากสภาพแวดล้อมทางการเมือง

4. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเมือง ปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเมืองก็คือ ระดับความก้าวหน้าในการพัฒนาทางการเมือง จนทำให้ระบบการเมืองมีโครงสร้างทันสมัยมีระบบย่อยๆ ทำหน้าที่เฉพาะด้าน มีอิสระต่อกัน สถาบันทางการเมืองมีระดับการพัฒนาสถาบันสูง จนสามารถซึมซับเอาความต้องการของกลุ่มพลังทางสังคมต่างๆ ไว้ได้มากและสามารถทำงานสนองตอบความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มพลังทางสังคมเหล่านั้นได้อย่างดี เหตุนี้ การเกิดพลังสนับสนุนจากทั้งในและจากสภาพแวดล้อมของระบบการเมือง จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการสะท้อนถึงระดับของประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเมือง (เสนีย์ คำสุข, 2554, น. 7-13 - 7-15) ในสังคมการเมืองแบบประชาธิปไตยมุ่งจะไปพัฒนาการเมืองโดยการธำรงรักษาไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยโดยอาศัยปัจจัยหรือองค์ประกอบสำคัญของพัฒนาการเมือง คือ

1) การทำให้เกิดความเข้มแข็งกับสถาบันทางการเมืองต่างๆ หรือการสร้างความเป็นสถาบันทางการเมือง สถาบันทางการเมืองนั้นมีมากมาย เช่น พรรคการเมือง รัฐธรรมนูญ รัฐสภา เป็นต้น ในสังคมการเมืองของไทยเราจะพบว่า สถาบันการเมืองมักมีความไม่เข้มแข็ง หรือมีความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินการอันเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ทางการเมืองไม่ว่า การปฏิวัติ – รัฐประหาร ทำให้เกิดความชะงักงัน ไม่โปร่งใสไม่มีความต่อเนื่องทำให้ไม่สามารถพัฒนาการเมืองได้ สภาพการณ์แบบนี้เกิดจากสาเหตุที่สำคัญทำให้เกิดขึ้น คือ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยมของกลุ่มผู้ปกครอง และประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าถึงเจตนารมณ์ของระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงอันแสดงถึงวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่เอื้อต่อการสร้างประชาธิปไตยเลยวัฒนธรรมทางการเมืองแบบดั้งเดิมมีอิทธิพลต่ออุดมการณ์ของพัฒนาการเมืองที่มีเป้าหมายของระบอบประชาธิปไตยอย่างหลีกหนีไม่พ้นในเรื่องของการสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันทางการเมืองที่รองรับสนับสนุนการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2) ภายใต้งैอนใจที่ว่า พัฒนาการทางการเมืองเป็นเรื่องของการรักษาเสถียรภาพทางการเมืองในขณะที่สังคมกำลังเปลี่ยนแปลง จะพบว่า การเปลี่ยนแปลงย่อมมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมทางการเมืองให้มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย หรือหากวัฒนธรรมทางการเมืองมีความเปลี่ยนแปลงก็ย่อมส่งผลกระทบต่อสังคมการเมืองโดยปริยาย เท่ากับว่าเสถียรภาพทางการเมืองของระบบการเมืองเล็กๆ แล้วขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองนั่นเอง

ลักษณะดังกล่าวจะพบว่าวัฒนธรรมทางการเมืองจึงเป็นปัจจัยเหตุที่สำคัญในทางการเมือง นอกจากนี้วัฒนธรรมทางการเมืองเปลี่ยนแปลงได้เสมอขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความต้องการทางสังคม ดังนั้น พัฒนาการทางการเมืองก็เป็นเรื่องของความเปลี่ยนแปลงผันแปรตามวัฒนธรรมทางการเมืองนั่นเองและในขณะเดียวกันผลของการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

นั้นๆ ก็อาจสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่ขึ้นมาด้วย โดยเฉพาะผลของการเปลี่ยนแปลงให้ระบบการเมืองมีความทันสมัย (modernization) จะนำมาซึ่งวัฒนธรรมทางการเมืองแบบใหม่ตามมาด้วยการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบใหม่เกิดขึ้น มีผลกระทบต่อความสามารถของระบบการเมือง (political Capacity) และการรักษาเสถียรภาพทางการเมือง (political stability) ของรัฐบาลอีกด้วย กล่าวคือ หากประชาชนมีวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่ภายใต้เจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสมัครใจ และมีการมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนร่วมมากขึ้น ก็จะส่งผลทำให้พัฒนาการเมืองของไทย เข้าสู่เป้าหมายความเป็นประชาธิปไตยที่ต้องการนั่นเอง (วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ, 2555, น. 414-415)

4. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างมากในกระบวนการทางการเมืองในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมือง จึงมีนักทฤษฎีทางรัฐศาสตร์ได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ดิงตันและโดมิงเกส (Huntington and Dominguez อ้างใน ชาคริตชัย จอมแจ้ง, 2551, น. 30) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำของประชาชนที่ต้องการอิทธิพลเหนือการตัดสินใจของรัฐบาล โดย ที่การกระทำหรือความพยายามนั้นเป็นไปได้ทั้งถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย การใช้กำลังหรือไม่ใช้กำลัง ทั้งที่สมัครใจหรือไม่สมัครใจรวมถึงการเลือกตั้ง การร่วมในการรณรงค์หาเสียง การรวมตัวเพื่อโน้มน้าวหรือกดดันรัฐบาล การประท้วงหรือการใช้ความรุนแรง

วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ (2549, น. 418) เห็นว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นประโยชน์สูงสุดของประชาชน เพราะทำให้ประชาชนได้ใกล้ชิดกับ ผู้ปกครองหรือรัฐบาลมากขึ้น เข้าใจได้ทันที ก็คือ การที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา รวมถึงการส่งเสริมการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปส่วนท้องถิ่น ในรูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) หรือพัทยา เทศบาล และกรุงเทพมหานคร กระบวนการเหล่านี้มาจากพื้นฐานของแนวคิดในการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งสิ้น เป็นโอกาสให้จับบทบาทตามอำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริงเพราะอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นของ

ประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชน จึงเกิดขึ้น ดังนั้น เราควรทำความเข้าใจ ทฤษฎีแนวคิดของการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นต้นก่อน

ณรงค์ สินสวัสดิ์ (2518, น. 117) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การมีส่วนที่ประชาชนพึงจะมี ในการกำหนดนโยบาย ในการตัดสินใจในกิจการต่างๆ ของรัฐบาลหรือในทางการเมือง หรือเป็นการมีส่วนของประชาชนในรัฐบาล เช่น การเข้าเป็นรัฐบาล การมีอิทธิพลต่อรัฐ และแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เป็นต้น

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2541, น. 315-316) การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นทั้ง เป้าหมายและกระบวนการทางการเมือง กล่าวคือ เป็นเป้าหมายสำคัญของพัฒนาทางการเมืองให้ เป็นประชาธิปไตยเพราะการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นดัชนีชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย สังคมใดจะมีความเป็นประชาธิปไตยสูงหรือต่ำพิจารณาได้จากในสังคมที่มีระดับ การมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงก็ จะมีประชาธิปไตยสูง ขณะที่สังคมที่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่ำ ก็ จะมีประชาธิปไตยต่ำไปด้วย

4.2 รูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

บาร์เบอร์ (Barber อ้างใน พิศณุ พูนเพชรพันธุ์, 2548, น. 23) แบ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมโดยตรงเป็นลักษณะที่ประชาชนเป็นผู้ดำเนินการปกครองตนเอง โดยตรง เช่น การบริหารงาน กำหนด นโยบายและตัดสินใจในการดำเนินงานด้วยตนเอง

2. การมีส่วนร่วมโดยอ้อม เป็นลักษณะที่ประชาชนเข้ามีส่วนร่วม แต่มิได้เป็นผู้ดำเนินการปกครองตนเองโดยตรง โดยการเลือกตั้งตัวแทนประชาชนเข้าไปทำหน้าที่ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปเลือกตั้งโดยเสรี แต่กำหนดกลไกเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าควบคุมติดตามความเคลื่อนไหวของฝ่ายที่ปกครองเพื่อให้การปกครองเป็นไปตามความต้องการของประชาชน

สิทธิพันธ์ พุทธหนู (2538, น. 162) ได้ สรุปไว้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในแต่ละรูปแบบในสังคมจะดำเนินไปได้ ใน 2 รูปแบบหลัก ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างอิสระ หมายถึง ลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบใดๆ ด้วยความพึงพอใจในส่วนตัว เป็นไปด้วยความสมัครใจหรือได้พินิจพิเคราะห์ ใ้พิจารณาญาณของตนเอง มองเห็นประโยชน์ของการมีส่วนร่วม และการมองว่าตนเองสามารถที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองได้อย่างแท้จริง

2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยถูกปลุกกระดม หมายถึง ลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปโดยไม่ได้เกิดจากเจตจำนงของตนเอง แต่เกิดจากการที่ผู้อื่นปลุกกระดมให้เข้า

ร่วมในการกระทำกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ โดยการขู่ขู่ บังคับ ชักจูง หรือใช้อิทธิพลทางวัตถุ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามที่ผู้ปลุกระดมต้องการ

บุญเรือง บุรภักดิ์ (2529, น. 56 -70) สำหรับสภาพโดยทั่วไปในทางการเมืองของประเทศไทย การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน อาจจำแนกออกได้ 2 ลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบเป็นทางการ โดยมีวิธีการเป็นรูปแบบที่ยอมรับและนำมาใช้กันโดยทั่วไปในประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

2. การใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชาชนอาจจะเป็นการเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนด นโยบายของชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยการพูด อภิปราย การเขียนและการพิมพ์ สิ่งเหล่านี้ถือว่าการมีส่วนร่วมแบบเป็นทางการที่สำคัญไม่น้อย เพราะจะส่งอิทธิพลให้รัฐบาลต้องรับฟังและนำไปปฏิบัติในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

การรวมกลุ่มอาจเป็นการรวมกลุ่มของผู้ที่ผลประโยชน์ร่วมกันทั้งนี้เพื่อรักษาและปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่มให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ บางกลุ่มอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของสาธารณชนทั่วไปซึ่งต่างก็ถือว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองเช่นกันการจัดตั้งและการเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคการเมือง เป็นการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีความคิดเห็นทางการเมืองตรงกันและมีความมุ่งหมายที่จะจัดการบริหารประเทศให้เป็นอย่างอุดมการณ์และแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ ระบบพรรคการเมืองถือว่าเป็นองค์กรทางการเมืองที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นองค์กรที่ประชาชนสามารถร่วมจัดตั้งขึ้นได้โดยตรงโดยร่วมกันจัดตั้งพรรคเพื่อความมุ่งหมายที่จะเข้าไปมีบทบาททางการเมืองอย่างแท้จริง เช่น การจัดตั้งรัฐบาล เป็นต้น

การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ประชาชนในฐานะผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยต้องไปใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ซึ่งหมายถึง ประชาชนต้องการให้ผู้ใดเข้าไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตน หรือทำหน้าที่เป็นตัวแทนพวกเขาในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของปวงชน การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจึงเป็นการแสดงถึงความเป็นผู้มีคามสำนึกทางการเมืองสูงมีความรู้ ความเข้าใจอย่างเพียงพอในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การช่วยรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบนี้จะดำเนินไปเฉพาะในช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง เพราะประชาชนผู้ใดก็ตามที่เป็นสมาชิกหรือเป็นผู้สนับสนุนพรรคการเมืองใด ก็จะไปร่วมด้วย เพื่อให้สมาชิกได้รับการเลือกตั้ง มีโอกาสจัดตั้งรัฐบาลเพื่อบริหารประเทศ

3. การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นทางการ บางสังคมอาจไม่ยอมรับและไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง การเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบนี้มีดังนี้

การเดินขบวนประท้วงเป็นการรวมตัวของประชาชนเพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของรัฐบาล การประท้วงมีเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป โดยการแสดงพลังประชาชนก็เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครองการก่อความวุ่นวายทางการเมือง ส่วนมากจะมาจากการปลุกระดมมวลชน โดยการทำหน้าที่ของกลุ่มพลัง เช่น กลุ่มนิสิตนักศึกษา กลุ่มสหภาพแรงงาน โดยการอ้างถึงข้อบกพร่องของรัฐบาลมาเป็นสาเหตุ การปลุกระดมก็ย่อมมีการแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อต่อต้านการบริหารของรัฐบาลในหลายรูปแบบ เช่น การนัดหยุดงาน การงดให้ความร่วมมือกับรัฐ ผลเสียหายจะเกิดด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องหามาตรการในการจัดการเพื่อการแก้ไขดังกล่าวการใช้ความรุนแรงทำร้ายร่างกายและทรัพย์สินเป็นลักษณะของการก่อวินาศกรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น การลอบวางระเบิดสถานที่สำคัญ การข่มขู่ เพื่อให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว เป็นวิธีการที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย แต่เป็นผลกระทบต่อรัฐบาลที่ จะต้องดำเนินการในเรื่องนั้นๆ หรือไม่รัฐบาลก็ต้องสนใจในปัญหาที่ทำให้เกิดความรุนแรงและหาวิธีการแก้ไขปัญหาคือการปฏิบัติเป็นวิธีรุนแรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครองและโครงสร้างของสังคมอย่างฉับพลัน มีสาเหตุมาจากปัญหาเศรษฐกิจ การเมืองหรือการเรียกร้องของประชาชนไม่ได้รับความสนใจ เกิดความกดดันทำให้ประชาชนบางกลุ่มก่อจลาจลสร้างความวุ่นวายนำไปสู่การนองเลือดและไปสู่การปฏิวัติซึ่งวิธีนี้ถือว่าประชาชนมีส่วนร่วมด้วยเพราะเป็นกลุ่มสนับสนุน

4.3 ลำดับขั้นตอนของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

อัลมอนต์และเวอร์บา (Almond and Verba อ้างใน ชาคริตชัย จอมแจ้ง, 2551, น. 33) ได้ศึกษาและอธิบายว่าสำหรับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองจากกลุ่มหนึ่งไปสู่อีกกลุ่มหนึ่ง (Transition) อาทิ จากกลุ่มผู้ที่ไม่สนใจไปสู่กลุ่มผู้สนใจติดตามทางการเมือง ผู้ที่มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงจะพยายามแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการเมืองเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเองทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองและคู่แข่งทางการเมือง ในทำนองเดียวกับบุคคลที่จะเลือกสนับสนุนพรรคใดมากกว่าให้ความสนใจเฉยๆ มักจะติดต่อกับนักการเมืองเข้าร่วมประชุมร่วมบริจาคเงิน ซึ่งถือว่าเป็นช่วงปรับเปลี่ยน (transition activity) ที่สำคัญก่อนที่จะเข้าไปร่วมต่อสูทางการเมืองโดยตรง แต่อย่างไรก็ตามผลจากการศึกษาวิจัยพบว่าโดยทั่วไปแล้วพวกที่ไม่มีความสนใจทางการเมืองจะมีจำนวนที่สูงมากทั้งในอิตาลี เม็กซิโก เยอรมัน อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา

4.4 พฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนี้

สมบัติ ชำราชัญวงศ์ (2542, น. 328-334) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะที่ประชาชนแสดงออก

1. การแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง คือ การที่บุคคลจะแสดงความสนใจต่อกิจกรรมทางการเมือง ย่อมแสดงว่าบุคคลนั้นได้รับปัจจัยกระตุ้นทางการเมือง (Political stimuli) จากสิ่งแวดล้อมมากพอสมควร จนกระทั่งเกิดความสนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยตนเอง บุคคลที่คาดหวังจะสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางการเมือง ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องอุทิศความพยายามเพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การเมืองเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางการเมืองของตน กิจกรรมเหล่านี้ถือเป็นรากฐานเบื้องต้นที่จำเป็นในการร่วมกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ แม้ว่าโดยทั่วไปปัจจัยกระตุ้น (stimuli) จะถูกส่งผ่านทางสื่อต่างๆ มากมายแต่บางคนอาจจะให้ความสนใจเพียงเล็กน้อยหรือไม่ให้ความสนใจเลย โดยทั่วไปการที่บุคคลได้รับปัจจัยกระตุ้นทางการเมืองยิ่งมากขึ้นจะยิ่งทำให้บุคคลนั้นมีโอกาสมีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น

2. การใช้สิทธิเลือกตั้ง คือ การที่ ประชาชนโดยทั่วไปจะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ประชาชนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของการเลือกตั้ง โดยเฉพาะเพื่อเป็นการแสดงออกถึงการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ทำให้คู่แข่งทางการเมืองต้องแสดงความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและการเป็นคุณธรรมเพื่อรับรองความไว้วางใจหรือขอสนับสนุนมติจากประชาชนให้เข้าไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง การใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนเป็นการแสดงบทบาทการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่นับว่ามีความสำคัญอย่างมากโดยทั่วไปการใช้สิทธิเลือกตั้งจะมี 2 เงื่อนไข คือ

การตัดสินใจว่าจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือไม่และการตัดสินใจที่จะเลือกพรรคใดหรือบุคคลใดโดยเงื่อนไขทั้ง 2 นี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการหล่อหลอมทางการเมืองของแต่ละบุคคล และปัจจัยกระตุ้นทางการเมืองจากสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญโดยบุคคลจะรู้ล่วงหน้าว่าจะมีการเลือกตั้งเมื่อใด ดังนั้น บุคคลจึงมีโอกาสเตรียมการตัดสินใจไว้ได้ล่วงหน้า

3. การริเริ่มประเด็นพูดคุยทางการเมือง คือ โดยธรรมชาติของมนุษย์จะให้ความสำคัญและสนใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ของตน ดังนั้น บุคคลที่คิดว่าตนไม่ได้รับประโยชน์อย่างใดจากระบบการเมืองก็จะไม่สนใจการเมือง แม้กระทั่งการพูดคุยกันทางการเมือง แต่บุคคลที่รู้และเข้าใจระบบการเมืองมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อตนอย่างไรนั้น จึงจะให้ความสนใจทางการเมืองอย่างมากโดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นประเด็นที่ เกี่ยวกับการเมืองที่ จะมีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น ระดับความสนใจเกี่ยวกับการริเริ่มพูดคุย

ทางการเมืองจึงแตกต่างกันในแต่ละบุคคล บางคนไม่สนใจ บางคนสนใจมาก บางคนเป็นผู้รับฟัง บางคนเป็นผู้นำในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองและผู้ที่เป็ผู้นำในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองจะมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อสู้ทางการเมืองโดยตรงมากกว่าผู้ที่เป็นเพียงรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น

4. การชักจูงให้ผู้อื่นเลือกตั้งผู้ที่ตนสนับสนุน คือ การแสดงออกในการชักจูงให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิเลือกตั้งบุคคลที่ตนเองสนับสนุน นับได้ว่าเป็นความก้าวหน้าอีกขั้นหนึ่งของผู้ที่สนใจเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกันทางการเมือง ลักษณะของการแสดงออกเช่นนี้มีลักษณะคล้ายกับการเป็น “หัวคะแนน” ของผู้แข่งขันทางการเมือง ย่อมเป็นการแสดงออกถึงความผูกพันทางการเมืองที่ชัดเจนมากกว่าการเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยการพูดคุยทางการเมือง ทั้งนี้เพราะได้แสดงความคิดเห็นด้วยและทำให้เชื่อได้ว่าผู้ที่ตนสนับสนุนจะเป็นผู้นำทางการเมืองที่ดีได้ และสามารถสร้างสรรค์ผลประโยชน์ให้แก่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การติดกระดุมหรือสติ๊กเกอร์ คือ การแสดงออกอย่างเปิดเผยให้บุคคลทั่วไปได้รับรู้ว่าตนเป็นผู้สนับสนุนพรรคการเมืองใดหรือต้องการให้คู่แข่งทางการเมืองอื่นทราบ ทั้งนี้เพราะการติดกระดุมที่เป็นสัญลักษณ์ของพรรคการเมืองหรือของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ปกเลื้อย่อมเป็นการประกาศตนในฐานะผู้สนับสนุนอย่างชัดเจน หรือการนำเอาสติ๊กเกอร์ของพรรคการเมืองไปติดที่รถยนต์ของตนเองนั้นย่อมเป็นการแสดงเจตนาของเจ้าของรถยนต์ว่าตนสนับสนุนผู้ใดและยังเป็นลักษณะของการช่วยโฆษณาเผยแพร่อีกทางหนึ่งด้วย การกระทำเช่นนี้อาจมีผลในการโน้มน้าวให้ผู้ใกล้ชิดที่ยังไม่ได้ตัดสินใจให้เข้าร่วมสนับสนุนเช่นเดียวกับตนได้ โดยเฉพาะบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันเพราะจะสามารถสร้างให้เกิดมีอิทธิพลในการชักจูงใจให้ง่ายขึ้น

6. การติดต่อนักการเมืองหรือผู้นำทางการเมือง คือ การกระทำทางการเมืองในลำดับนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่า บุคคลได้เพิ่มระดับความสนใจทางการเมืองมากขึ้นจนถึงกับอยากที่จะสัมผัสพูดคุยหรือสื่อความเห็น โดยตรงกับผู้นำทางการเมืองโดยอาจให้การเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติมหรือให้กำลังใจนักการเมืองในการต่อสู้ต่อไป โดยทั่วไปแล้วประชาชนแม้จะเป็นเพียงแต่ส่วนน้อยก็ตามก็มีการติดต่อนักการเมืองหรือผู้นำทางการเมืองโดยตรง การติดต่อนักการเมืองอาจทำได้โดยการส่งจดหมาย โทรศัพท์ โทรเลข หรือจากการพูดคุยโดยตรง ในการติดต่อนั้นอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจทางการเมืองมากขึ้น จนเปลี่ยนฐานะจากผู้สนใจให้การสนับสนุนไปสู่การเข้าร่วมต่อสู้ทางการเมืองโดยตรง

7. การบริจาคเงิน คือ การแสดงออกถึงการสนับสนุนทางการเมืองที่สำคัญทั้งนี้เพราะในระบอบประชาธิปไตย การเคลื่อนไหวทางการเมืองโดยเฉพาะการรณรงค์และการแข่งขันเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่มีค่าใช้จ่าย ดังนั้น การที่ บุคคลร่วมบริจาคเงินย่อมแสดงถึงความมุ่งมั่น

ในการสนับสนุนอย่างจริงจังและอาจพัฒนาไปสู่การเป็นผู้เข้าร่วมต่อสู้ทางการเมืองโดยตรงในฐานะสมาชิกที่สำคัญของพรรค ซึ่งการเงินถือว่าเป็นอาวุธที่สำคัญในการต่อสู้กับคู่แข่งทางการเมือง บางคนเห็นว่าการสนับสนุนทางการเงินเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมซึ่งเป็นความคิดเห็นของคนจำนวนน้อยที่ยังไม่เข้าใจในความจำเป็นของกระบวนการแข่งขันทางการเมือง แต่โดยส่วนใหญ่ผู้สมัครแข่งขันจะเป็นผู้จัดหาทุนเพื่อการใช้จ่ายในการเลือกตั้งของตนเอง

8. การเข้าร่วมประชุมหรือชุมนุมทางการเมือง คือ การแสดงออกทางการเมืองที่มีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เป็นการแสดงออกถึงความเห็นพ้องและความผูกพันที่แนบแน่นยิ่งขึ้น ในการเข้าร่วมประชุมหรือการเข้าร่วมชุมนุมย่อมเป็นการแสดงออกซึ่งการสนับสนุนทั้งทางกายและจิตใจเป็นการร่วมให้กำลังใจแก่ผู้ที่มีความคิดเห็นทางการเมืองตรงกัน เป็นการแสดงออกซึ่งการสังกัดกลุ่มอย่างชัดเจน การแสดงออกเช่นนี้เป็นพลังในการต่อสู้ทางการเมืองและเป็นสิ่งที่ผู้แข่งขันทางการเมืองมีความประสงค์จะได้รับการสนับสนุนอย่างมาก อย่างไรก็ตามการประชุมของผู้สนใจทางการเมืองบางคนอาจไม่มีข้อผูกพันในการสนับสนุนก็ได้ เพราะเป็นการเริ่มต้นในการให้ความสนใจเท่านั้น แต่ในหลายกรณีการเข้าร่วมประชุมเป็นกิจกรรมของผู้ที่ต้องการเข้าร่วมต่อสู้ทางการเมือง โดยเฉพาะผู้ที่เข้าร่วมสมัครมาเสนอแสดงว่ามีความผูกพันสูง ผู้ที่มีความเกี่ยวพันทางการเมืองสูงก็จะเข้าร่วมประชุมกับการประชุมแกนนำหรือการประชุมกลยุทธ์ (Caucus or strategy meeting)

9. การร่วมรณรงค์ทางการเมือง คือ กิจกรรมที่สำคัญ ในการขยายความสนับสนุนจากประชาชนให้มีความกว้างขวางและทั่วถึง การร่วมรณรงค์ทางการเมืองเป็นการแสดงออกซึ่งการมีภารกิจร่วมกันของผู้ที่สนใจทางการเมือง การร่วมรณรงค์ทางการเมืองจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความมั่นใจและความรู้สึกที่ดีต่อพรรคการเมืองและต่อคู่แข่งทางการเมืองต้องการแสดงให้เห็นว่าตนเองมีส่วนร่วมในความสำเร็จของการต่อสู้ทางการเมืองนั้นด้วย การรณรงค์ทางการเมืองอาจทำได้หลายกรณีเช่น การพิมพ์จดหมาย การส่งจดหมาย การติดโปสเตอร์ การเคาะประตูบ้าน เพื่อชักจูงประชาชนด้วยการให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ประชาชน ให้ประชาชนให้ความสนใจที่จะให้การสนับสนุน เป็นต้น

10. การเป็นสมาชิกสำคัญของพรรคการเมือง คือ การแสดงออกทางการเมืองชัดเจนว่าตนสังกัดพรรคใดและเป็นการยอมรับภารกิจในฐานะสมาชิกของพรรคที่ ต้องช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของพรรค การขยายความศรัทธาให้แพร่หลายในหมู่ประชาชนและการร่วมผลักดันเพื่อให้พรรคหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคให้ได้รับชัยชนะ ในการเลือกตั้งลักษณะสำคัญของการเป็นสมาชิกที่มีบทบาทในพรรค คือ การแสดงออกว่าสังกัดพรรคใด การจ่ายเงินบำรุง

พรรค การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสำคัญของพรรค ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีประชาชนน้อยกว่าร้อยละ 5 ที่มีบทบาทเป็นสมาชิกพรรค

11. การร่วมประชุมแกนนำพรรค คือ การแสดงออกซึ่งการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกิจกรรมของพรรค กล่าวได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูง บุคคลที่จะเข้ามา มีบทบาทในการร่วมประชุมแกนนำของพรรคหรือการร่วมประชุมวางแผนกลยุทธ์ของพรรค โดยทั่วไปจะต้องผ่านการเป็นสมาชิกที่มีบทบาทที่สำคัญของพรรค จนพรรคเกิดความไว้วางใจและมีความเชื่อมั่นว่าจะช่วยเสริมกิจกรรมของพรรคให้มีความแข็งแกร่งสามารถที่จะเอาชนะคู่แข่งทางการเมืองได้ ผู้ที่จะมีบทบาทในการเข้าร่วมประชุมแกนนำของพรรคส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีความสำคัญในพรรคการเมืองหรือในคณะกรรมการเกี่ยวกับการรณรงค์ของพรรคบุคคลในระดับนี้จึงมีบทบาทในการร่วมตัดสินใจเพื่อการต่อสู้แข่งขันทางการเมืองโดยตรงซึ่งจะมีเพียงแต่จำนวนน้อยเท่านั้น

12. การร่วมระดมทุน คือ กิจกรรมสำคัญของสมาชิกพรรคระดับสูง ผู้ที่จะอยู่ในฐานะที่ จะระดมทุนให้แก่ พรรคการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งได้นอกจากจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถแล้วยังต้องเป็นผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมด้วย เพื่อให้สามารถติดต่อบุคคลชั้นสูงในสังคมที่มีฐานะดีและอยู่ในวิสัยที่จะบริจาคทรัพย์เพื่อร่วมสนับสนุนการแข่งขันทางการเมืองได้ ผู้ระดมเงินทุนจึงเป็นคนกลางที่มีความสำคัญทางการเมือง ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักการเมืองซึ่งสามารถจะสนองตอบความต้องการของผู้บริจาคเงินได้

13. การเสนอตัวเป็นคู่แข่งทางการเมือง คือ การแสดงออกทางการเมืองที่สำคัญอย่างยิ่งนี้เพราะการเสนอตัวเป็นคู่แข่งทางการเมืองเพื่อให้ประชาชนพิจารณาให้ความไว้วางใจ บุคคลที่จะมีบทบาทในระดับนี้ได้ต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถพิเศษจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดเห็นริเริ่ม สร้างสรรค์และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง สามารถสร้างความนิยมศรัทธาให้ เกิดแก่ประชาชนได้ ประการสำคัญจะต้องสร้างความประทับใจให้แก่ประชาชนได้อย่างกว้างขวางสามารถทำให้ประชาชนเชื่อมั่นได้ว่าจะเป็นผู้นำความสำเร็จ การมีชีวิตที่ดียิ่งขึ้นมาสู่ประชาชนส่วนระดับของความสามารถของ ผู้เสนอตัวเข้าแข่งขันจะแตกต่างกันไปตามระดับของตำแหน่งที่จะเข้าไปรับผิดชอบ อาทิ นายกเทศมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้นำประเทศ เป็นต้น

14. การดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือ การแสดงออกทางการเมืองในระดับสูงสุด เป็นผลจากการได้รับชัยชนะจากการเสนอตัวเข้าแข่งขันทางการเมือง การแสดงบทบาทในฐานะที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนับว่ามีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะจะส่งผลกระทบต่อความศรัทธาเชื่อมั่นของประชาชนในระยะยาว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีความสามารถในการพัฒนาประเทศ ทำให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีและมีความสุข จะทำให้พรรคได้รับความไว้วางใจจากประชาชนมากยิ่งขึ้น

ซึ่งจะส่งผลถึงโอกาสที่จะได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งต่อไปด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าหากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่สามารถบริหารประเทศให้เป็นตามความคาดหวังของประชาชนจะส่งผลกระทบต่อประชาชนเริ่มที่จะเสื่อมศรัทธาต่อพรรคการเมืองที่สังกัดด้วยและจะทำให้โอกาสที่จะได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งต่อไปเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก ดังนั้น การแสดงออกซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นบทบาทสำคัญสูงสุดของประชาชนที่มีต่อระบบการเมือง วิสุทธิ โปธิแทน (อ้างใน บันลือ สุกใส 2549: 43) ได้กล่าวว่า การเมืองในระบอบประชาธิปไตยเป็นการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมแสดงออกถึงความต้องการ ได้อย่างเสรี ซึ่งในการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นการ แสดงออกถึงสิทธิหน้าที่ ความรับผิดชอบของประชาชนมิได้หมายความว่าเฉพาะการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง หรือการสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือลงสมัครเข้าช่วยงานของพรรคการเมืองที่ตนนิยมชมชอบ แต่หมายรวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในระดับต่างๆ ตามความเหมาะสมและ โอกาส ตลอดจนการกระทำทุกอย่างซึ่งแสดงถึงความเข้าใจทางการเมือง (decision making in political) ตามครรลองของประชาธิปไตยนั่นเอง

ดังนั้น การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองซึ่งหมายถึงกิจกรรมของประชาชนในทุกระดับการเมือง เช่น การเข้าร่วมลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แต่ในบางครั้ง การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง สามารถใช้กับความหมายที่หมายถึง การเข้ามีส่วนร่วมคอยให้ความสนใจต่อการเมือง เป็นต้น โดยสรุปในระดับและลักษณะของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนสามารถแสดงออกได้หลายระดับหลายลักษณะในกรณีนี้ผู้ศึกษาวิจัย สามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

1. แบบที่มีส่วนร่วมทางการเมืองต่ำ หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองทางอ้อมที่ไม่ได้บริหารจัดการเพียงแต่การมีส่วนร่วมพื้นฐานที่ทุกคนทำได้เช่น การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การติดตามข้อมูลข่าวสาร การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การช่วยผู้สมัครหาเสียง การชุมนุมประท้วง เป็นต้น

2. แบบที่มีส่วนร่วมทางการเมืองสูง หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการสมัครรับเลือกตั้ง บริหารจัดการ เป็นต้น

5. แนวคิดเกี่ยวกับความเสมอภาค

แนวคิดความเสมอภาค เป็นแนวคิดที่ได้รับการรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์จากนักคิดอย่างกว้างขวาง และหลากหลาย ในปัจจุบันยังไม่มีชุดหลักเกณฑ์ สมบูรณ์ใดๆ มาตัดสินความถูกต้องหรือความสมบูรณ์ของแนวคิด ได้มีเพียงดำเนินการในลักษณะของ การรวบรวมและ

นำเสนอข้อมูลจากมุมมองที่แตกต่างกัน ดังนั้น การตัดสินใจว่าจะเชื่อหรือประยุกต์ใช้แนวคิดของสำนักคิดใด จึงควรตั้งอยู่บนพื้นฐานการประเมินผลได้และผลเสียของแต่ละแนวคิด เปรียบเทียบกับสังคมที่เป็นจริงภายใต้การคำนึงถึงสถานการณ์และบริบทของสภาพความเป็นจริงของ สภาพเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน

5.1 ความหมายของความเสมอภาค

5.1.1 ความหมายของความเสมอภาคในสังคม (Social Equality) จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเสมอภาคในสังคม พบว่า สามารถแบ่งความหมายของความเสมอภาคในสังคมได้เป็น 3 มิติ มีดังนี้

1) ความหมายตามหลักสิทธิมนุษยชน หมายถึง ความเท่าเทียมของมนุษย์ทุกคน ในการได้รับสิทธิพื้นฐานตามหลักสิทธิมนุษยชน โดยผ่านการปฏิบัติต่อกันระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์ ด้วยความเคารพต่อสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

2) ความหมายตามหลักกฎหมาย หมายถึง หลักการพื้นฐานของความยุติธรรมที่ กำหนดให้มีการปฏิบัติต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ อย่างเท่าเทียมกัน

3) ความหมายตามระบอบประชาธิปไตย หมายถึง การที่ประชาชนทุกคนในประเทศมีความเสมอภาคหรือความเท่าเทียมกันในเรื่องสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐาน

สรุปได้ว่า ความเสมอภาคในสังคม (Social Equality) เป็นสิ่งที่จำเป็นขั้นพื้นฐาน ต่อการอยู่รอดและพัฒนาตัวเองตามหลักสิทธิมนุษยชน คือ ปัจจัยสี่ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและ ร่างกาย การนับถือศาสนา การศึกษาและการรับรู้ข่าวสาร การเข้าถึงบริการสาธารณะและสวัสดิการ สังคม การประกอบอาชีพ การมีส่วนร่วมทางการเมือง และการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย (ศรีณยุ หมั่นทรัพย์, ม.ป.ป.)

5.2 ประเภทของความเสมอภาค

5.2.1 ประเภทของความเสมอภาคในสังคม ตามแนวคิดหลักสิทธิมนุษยชน และแนวทางของสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 จำแนกประเภทของความเสมอภาค ดังนี้

1) **ความเสมอภาคในโอกาส** หมายถึง ความเท่าเทียมกันของโอกาสในการได้รับ บริการสาธารณะของรัฐ และไม่ถูกกีดกันออกจากกิจกรรมต่างๆ ของสังคม เช่น โอกาสได้รับการศึกษา โอกาสได้รับการจ้างงาน โอกาสในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข เป็นต้น

2) **ความเสมอภาคทางสังคม** หมายถึง ความเท่าเทียมกันทางสังคมของสมาชิกทุกคนในสังคม การไม่เลือกปฏิบัติเพราะความแตกต่างทางอัตลักษณ์ของบุคคลหรือกล่าวได้ว่า ถิ่นกำเนิด ชาติพันธุ์ ภาษา ผิวสี เพศ ศาสนา รายได้หรือทรัพย์สิน ชนชั้น วรณะ ความ

สมบูรณ์ของ ร่างกาย สุขภาพ ความคิดเห็นที่แตกต่าง การถูกตัดสินว่ากระทำผิดไม่เป็นเหตุให้เกิด การปฏิบัติอย่าง ไม่เท่าเทียมกัน

3) *ความเสมอภาคทางกฎหมาย* หมายถึง สิทธิที่เท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย เดียวกัน มีความหมายรวมถึงกระบวนการทางกฎหมายที่มีผลต่อประชาชน โดยรวมถึงตั้งแต่การออก กฎหมายที่ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน การบังคับใช้กฎหมายและการ พิจารณาคดีต้องเป็นไปอย่างเสมอภาคเท่าเทียมต่อประชาชนทุกคน การได้รับความคุ้มครองตาม กฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงการคุ้มครองทางกฎหมายเพื่อการสร้างโอกาสที่เท่าเทียมกันด้วย

4) *ความเสมอภาคทางการเมือง* หมายถึง การมีสิทธิทางการเมืองที่เท่าเทียม กัน ในที่นี้รวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านทางตัวแทน และการมีส่วนร่วมทางตรง โดยการ กำหนด ในกฎหมายให้ผู้มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์มีสิทธิในการเลือกตั้งอย่างเท่าเทียม และรัฐต้องจัดให้ เกิดความ สะดวกและการเท่าเทียมในโอกาสออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้วยการจัดสรรจุดเลือกตั้ง สำหรับประชาชน อย่างเท่าเทียมทั่วถึงทั้งในและต่างประเทศ คณะแนวเสียงของประชาชนทุกคนมีค่า เท่ากัน มีความ เท่าเทียมกันของผู้สมัครทั้งคุณสมบัติผู้สมัคร โอกาสหาเสียงและวงเงินในการหา เสียง มีการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในการเลือกตั้งอย่างไม่เลือกปฏิบัติ นอกจากนี้ทุกคน ยังมีความเท่าเทียมใน การมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เช่น ความเท่าเทียมในการ ใช้สิทธิการเข้าชื่อเสนอกฎหมายหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น การออกเสียง ประชามติ การเข้าชื่อร้องขอให้ ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การเข้าร่วมในกระบวนการ รับฟังความคิดเห็นของประชาชน เป็นต้น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 เป็นต้นมาจนถึง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ได้กำหนดสาระสำคัญเรื่องความเสมอภาคเท่า เทียมกันและการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายไว้เป็นแนวทางดังนี้

1) การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะความแตกต่างเรื่องเพศ อายุ ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา สภาพทางกายภาพหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือ สังคม ความเชื่อ ศาสนา การศึกษา อบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง จะเป็นการขัดต่อ รัฐธรรมนูญ

2) รัฐสามารถกำหนดมาตรการเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคล สามารถใช้ สิทธิ และเสรีภาพได้เท่าเทียมกันกับบุคคลอื่นได้ และไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ

3) บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ พนักงานหรือ ลูกจ้างขององค์กรของรัฐ ย่อมมีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ยกเว้นที่จำกัดไว้ในกฎหมาย กฎ

ที่ ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือจริยธรรม

6. แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นกรอบหรือแนวทางของพฤติกรรมทางการเมืองในสังคม หรืออีกนัยหนึ่งคือจารีตทางการเมืองหรือประเพณีทางการเมืองที่ถือปฏิบัติสืบต่อจนฝังรากลึก ในสังคม เป็นกรอบของพฤติกรรมตามสภาพความเป็นจริง วัฒนธรรมทางการเมืองจึงเป็นเรื่อง ของพฤติกรรมร่วมทางการเมือง ซึ่งอาจจะถูก ดีหรือไม่ดีก็ได้ และมักเป็นเรื่องที่อยู่เหนืออำนาจ ของกฎหมาย การจะใช้กฎหมายสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นเป็นไปได้ยาก แต่ ในทางกลับกันจะใช้อำนาจของกฎหมายหยุดยั้งวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่พึงปรารถนาก็มัก ไม่ประสบความสำเร็จเช่นกัน วัฒนธรรมทางการเมืองยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ของสังคมซึ่งต้องค่อย เป็นค่อยไป จนกลายเป็นจารีตทางการเมืองที่ฝังรากลึกในสังคม วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นผลผลิต ที่แท้จริงของการปฏิรูปทางการเมือง ต้องใช้เวลาและความอดกลั้น เพื่อให้สังคมเรียนรู้ และค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงปรารถนา ดร.เกษม สิริสัมพันธ์ (2546) ได้ยกตัวอย่างของการซื้อเสียง ที่ กลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยไปแล้ว เรื่องนี้เริ่มจากนักการเมืองนำไปแจกชาวบ้าน เป็นสินน้ำใจชักจูงให้ชาวบ้านเลือกตน ซึ่งทำติดต่อกันมานานทั้งการเลือกตั้งทั่วไป เลือกตั้งซ่อม กว่า 20 ปี จนชาวบ้านมุ่งหวังว่านักการเมืองจะต้องแจกของหรือเงินเพื่อแลกกับคะแนนเสียง คน ไหนไม่แจกเงิน คนนั้นยากที่จะได้รับเลือก วัฒนธรรมนี้นับว่าไม่พึงปรารถนา เป็นพฤติกรรมที่ไม่ ถูกต้องแต่ยากที่จะกำจัด (บวรศักดิ์ อุวรรณ โณ, ถวิลวดี บุรีกุล, 2548, น. 53-54) วัฒนธรรมทาง การเมืองของสังคมหนึ่งๆ คือทั้งหมดของคุณค่าที่ส่งผลถึงการรวมกัน เข้าเป็นกลุ่ม, แนวทาง, ความคิด, ความเคยชินและความพร้อมในการปฏิบัติเมื่อเปรียบเทียบกับ การเมือง วัฒนธรรมทาง การเมืองเป็นกุญแจสำคัญสำหรับความเป็นจริง, คุณลักษณะและการทำงานของทุกๆ รูปแบบทาง การเมืองสังคมประชาธิปไตยขึ้นอยู่กับเหตุผลเป็นจำนวนมาก ในความแตกต่างต่อประชาธิปไตย เสรีนิยมจัด บนองค์ประกอบที่มีลักษณะพิเศษของวัฒนธรรม ทางการเมือง

ข้อแรก: วัฒนธรรมทางการเมืองต้องทำให้เกิดการปฏิบัติร่วมกันทางการเมืองด้วยความสมานฉันท์และส่งเสริมรูปแบบทางภาคประชาสังคมของการตัดสินใจด้วยตัวเองทางสังคม

ข้อที่สอง: วัฒนธรรมทางการเมืองต้องทำให้เกิดแนวทางที่เป็นเสียงส่วนใหญ่ ทาง การเมืองที่มุ่งเน้นการทำคุณค่าพื้นฐานให้เป็นจริงและ โครงการการปฏิบัติทางการเมือง ที่สอดคล้อง กับคุณค่าพื้นฐานนั้นๆ

ข้อที่สาม: วัฒนธรรมทางการเมืองต้องส่งเสริมให้เกิดการอภิปรายสาธารณะ อย่างต่อเนื่อง การอภิปรายนี้ต้องทำให้การต่อสู้ของผลประโยชน์เกิดความชัดเจนและกระตุ้น ให้การถกเถียงและนำไปสู่ความเข้าใจของความยุติธรรม

ข้อที่สี่: วัฒนธรรมทางการเมืองต้องการพื้นที่สาธารณะที่ทำให้เกิดความเป็นไปได้ ในการอภิปรายที่จะนำไปสู่แนวทางความเข้าใจ ความสมัครใจที่จะให้เกิดคุณภาพ ของความสอดคล้อง และความขัดแย้งต้องมียู่ในทุกสังคมต่างก็มีวัฒนธรรม (culture) ของตนเองที่สั่งสมกันมา หรือเกิดขึ้นใหม่ และได้รับการยอมรับถือปฏิบัติกันต่อมา วัฒนธรรมจึงเป็นแบบแผนของทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม และความรู้สึกของประชาชนที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม การทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมทางการเมืองเพื่อเข้าใจการเมืองท้องถิ่นจึงเป็นแนวทางที่สำคัญ (ปธาน สุวรรณมงคล, 2554, น. 89)

6.1 ความหมายของวัฒนธรรมทางการเมือง

“ความหมายของวัฒนธรรมทางการเมือง” ผู้ศึกษาเห็นว่า ควรจะทำความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับความหมายที่มีอยู่หลากหลายของคำว่า “วัฒนธรรม” ไว้บ้าง ก็จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาอยู่ไม่น้อย

ความหมายของวัฒนธรรม ความหมายตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 วัฒนธรรม หมายถึง ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียว ก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน

ความหมายตามรูปศัพท์ วัฒนธรรมหมายถึง สภาพอันเป็นความเจริญงอกงาม หรือเรื่องอันเป็นสิ่งดีงาม (เอนมาลย์ ราชภัณฑารักษ์, 2550, น. 51)

เรย์มอนด์ วิลเลียม (Raymond Williams) เห็นคำว่า “culture” เป็นคำหนึ่งในสองสามคำในภาษาอังกฤษที่มีความหมายซับซ้อนที่สุด ทั้งนี้เขาได้ให้คำนิยามกว้างๆ ของคำว่า “culture” สามนิยามคือ

1. กระบวนการทั่วไปของการพัฒนาการของความสวยงาม, ของจิตวิญญาณ, และของปัญหา
  2. วิถีชีวิตเฉพาะอย่างของประชาชนชาติใดชาติหนึ่ง ของระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง, หรือของกลุ่มคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
  3. ผลงานและวิธีปฏิบัติทางปัญญาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งของกิจกรรมทางศิลปะ
- ชาร์ลส์ เอ เอลด์วูด (Charles A. Ellwood) กล่าวถึงคำว่า “culture” ไว้ว่า เป็นชื่อรวมของรูปแบบพฤติกรรมทั้งหมด (ของมนุษย์) ที่ได้จากสังคมและถ่ายทอด ทางสังคมในรูป ของสัญลักษณ์ต่างๆ...ซึ่งมีทั้ง ภาษา เครื่องมือ เครื่องใช้ อุตสาหกรรม ศิลปะ วิทยาศาสตร์ กฎหมาย การ

ปกครอง หลักศีลธรรมต่างๆ ศาสนา สิ่งประดิษฐ์ อาคารบ้านเรือน เครื่องจักร เครื่องมือสื่อสาร ฯลฯ (วิสุทธิ์ โพธิ์แท่น, 2551, น. 152-153)

ซิดนีย์ เวอร์บา (Sidney Verba) กล่าวว่า วัฒนธรรมทางการเมือง ประกอบขึ้นด้วยระบบความเชื่อ สัญลักษณ์ และค่านิยมต่างๆ ซึ่งนำมาใช้เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองต่างๆ ที่อุบัติขึ้นมา วัฒนธรรมทางการเมืองจึงช่วยให้บุคคลสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับระบบการเมืองได้

ลูเซียน พาย (Lucian Pye) เสนอว่า วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง ทักษะ ความเชื่อ และความรู้สึกที่ช่วยให้บุคคลสามารถรู้ถึงความหมายของปรากฏการณ์ทางการเมือง และช่วยให้บุคคลสามารถจัดลำดับความสำคัญของกระบวนการทางการเมืองได้ วัฒนธรรมทางการเมือง จะช่วยให้เกิดกฎเกณฑ์ที่จะนำมาใช้กำหนดพฤติกรรมทางการเมืองและควบคุมให้บุคคลยอมรับ ในกติกาของสังคม (สุพจน์ บุญวิเศษ, 2549, น. 295-296)

วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ (2555, น. 401-402) ได้รวบรวมความหมายของคำว่า “วัฒนธรรมทางการเมือง” ของนักวิชาการต่างประเทศและไทยดังนี้

มิลตัน ยิงเกอร์ (Milton Yinger) ได้ให้ความหมายวัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง ทักษะ และการอบรมที่บุคคลแต่ละคนจะได้รับจากระบบการเมืองนั้นซึ่งประกอบด้วยความรู้สึก และค่านิยมต่อระบบการเมืองและการประเมินค่าต่อเหตุการณ์ทางการเมือง

जारอล บี แมนไฮม์ (Jarol B. Manhiem) อธิบายว่า วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึงแบบแผนทัศนคติ และความเชื่อร่วมกันที่เกี่ยวกับเป้าหมายบนพื้นฐานทางสังคมเดียวกัน ซึ่งจะปรากฏอยู่ในระบบการเมือง โดยที่เป้าหมายนั้นคือผลประโยชน์ร่วมกันในชั้นมูลฐาน มีการประเมินค่าที่เหมือนกัน

กาเบรียล อัลมอนด์ เจมส์ โคลแมน (Gabriel A. Almond กับ James Coleman) ได้สรุปไว้ว่า “วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง ทัศนคติและความโน้มเอียงทางการเมืองที่คนมีต่อระบบและส่วนต่างๆ ของระบบการเมือง ตลอดจนทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทของตนเองที่มีในระบบการเมือง ดังนั้น วัฒนธรรมทางการเมืองของชนชาติหนึ่งๆ ก็คือ ลักษณะทัศนคติของความโน้มเอียงในรูปแบบต่างๆ ของสมาชิกในสังคม ที่มีต่อระบบและส่วนต่างๆ หรือกิจกรรมทางการเมือง ซึ่งมีอยู่โดยทั่วไป ในชาตินั้นๆ

ทัลคอตต์ พาร์สันส์ (Talcott Parsons) ได้อธิบายวัฒนธรรมทางการเมืองไว้ว่า “วัฒนธรรมทางการเมือง เป็นการอบรมกล่อมเกลาที่มีต่อส่วนต่างๆ ของระบบการเมือง การอบรมกล่อมเกลาจะเป็นช่องทางนำไปสู่การแสดงออกทางการเมือง และการอบรมจะถูกกำหนดโดยขนบธรรมเนียม ประสพการณ์ แรงจูงใจ ระเบียบทางสังคม และสัญลักษณ์ต่างๆ

ลิจิต ชีระเวคิน อธิบายถึงวัฒนธรรมทางการเมืองครอบคลุมในประเด็นต่างๆ คือ

1. วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นแบบในการคิดเรื่องการเมืองหรืออำนาจของคนในสังคมหนึ่งซึ่งเป็นทั้งความรู้ ความเชื่อ อุดมการณ์ ค่านิยมการเมือง
2. เป็นแบบในการกระทำหรือดำเนินการทางการเมือง
3. เป็นส่วนที่เป็นวัฒนธรรมทางสัญลักษณ์ และได้สรุปถึงวัฒนธรรมทางการเมืองว่า “คือ ความรู้ ความเชื่อ อุดมการณ์ ค่านิยม บรรทัดฐานและสัญลักษณ์ รวมทั้งวัตถุประสงค์ทางการเมืองของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่ง”

อมร รักษาสัตย์ เห็นด้วยกับแนวนิยามของศาสตราจารย์พระยาอนุมานราชธนที่เห็นว่า “วัฒนธรรม คือ การที่สภาพธรรมหรือสิ่งที่เป็นอยู่โดยธรรมชาติได้ถูกมนุษย์แต่งเติมคัดแปลง ให้ตรงกับความต้องการของมนุษย์ขึ้น โดยทั่วไปก็จะทำให้ชีวิตมนุษย์มีความสุขสบายขึ้น เช่น นานาอาหารดิบธรรมชาติมาปรุงเป็นอาหาร นำไม้หินมาสร้างเป็นบ้านเรือน เครื่องแต่งบ้าน การนิยามแบบนี้จะตรงกับคำในภาษาอังกฤษที่ว่า Culture คือ การนำของที่มีอยู่เป็นอยู่ในธรรมชาติ (nature) มาเลี้ยงดูฝึกฝน ปรุงแต่ง

6.2 ประเภทของวัฒนธรรมทางการเมือง

สมบัติ ช่างธัญวงศ์ (2548, น. 306-307) กล่าวว่า อัลมอนด์และเวอร์บา ทำการศึกษาเปรียบเทียบ ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มคนในสังคมต่างๆ และพบว่ามึลักษณะที่แตกต่างกัน 3 ลักษณะ คือ

6.2.1 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ (The parochial political culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองเลย ไม่มีการรับรู้ ไม่มีความเห็น และไม่ใจต่อระบบการเมือง ไม่คิดว่าตนเองมีความจำเป็นต้องมีส่วนร่วมทางการเมือง ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบจะพบได้ในกลุ่มคนที่ยากจน และไร้การศึกษา เป็นกลุ่มคนที่ขาดโอกาสในการรับรู้และเข้าใจบทบาทของตนต่อระบบการเมือง

6.2.2 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า (The subject political culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจต่อระบบการเมืองโดยทั่วไป แต่ไม่สนใจที่จะเข้า มีส่วนร่วมทางการเมืองในทุกกระบวนการ และไม่มีความรู้สึคิดว่าตนเองมีความหมายหรืออิทธิพลต่อระบบการเมือง บุคคลเหล่านี้จะยอมรับอำนาจรัฐ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐ โดยคุษฤิ ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้าจะพบได้ในกลุ่มคนชั้นกลาง เป็นกลุ่มคน ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองโดยทั่วไป แต่มีความเชื่อว่าอำนาจรัฐ เป็นของผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไปควรมีหน้าที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น

6.2.3 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม (The participant political culture)

เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองเป็นอย่างดี เห็นคุณค่าและความสำคัญในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งนี้เพื่อควบคุม กากับ และตรวจสอบให้ผู้ปกครองทางการเมืองปกครองเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน ลักษณะวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมจะพบเห็นได้ในชนชั้นกลางส่วนใหญ่ของประเทศอุตสาหกรรมหรือประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั้งนี้เพราะประชาชนส่วนใหญ่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง

การจำแนกวัฒนธรรมทางการเมืองออกเป็น 3 ประเภท ไม่ได้หมายความว่าสังคมหนึ่งๆ จะมีวัฒนธรรมทางการเมืองประเภทเดียวกันเท่านั้น อาจจะมีวัฒนธรรมทางการเมืองทั้ง 3 ประเภท ผสมผสานอยู่ในสังคมระดับที่แตกต่างกันไปได้ อัลมอนด์และเวอร์บา จึงแบ่งประเภทวัฒนธรรมทางการเมืองที่มีลักษณะผสมผสาน (Mixed Type) ออกเป็น 3 แบบคือ

1) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบผสมแบบไพร่ฟ้า (Parochial-Subject Political Culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่คนส่วนใหญ่ไม่ได้ยอมรับในอำนาจดั้งเดิม เช่น อำนาจของหัวหน้าเผ่าหรือเจ้าของที่ดินต่อไปแต่จะให้ความภักดีต่อระบบการเมืองที่ซับซ้อนกว่าเดิม กล่าวคือ จะยอมรับอำนาจของรัฐบาลกลางแทนที่จะยอมรับอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าเผ่าแต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังไม่สนใจจะเรียกร้องสิทธิทางการเมืองหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง

2) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้าผสมแบบมีส่วนร่วม (Subject – Participant Political Culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่สมาชิกบางส่วน of สังคมเริ่มมีความสนใจต้องการที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง แต่ก็มีสมาชิกบางส่วนที่ไม่กระตือรือร้นจะเข้าไปมีส่วนร่วม และยังไม่ยอมรับในอำนาจรัฐโดยปราศจากเงื่อนไข วัฒนธรรมทางการเมืองที่ผสมกันในลักษณะนี้อาจทำให้ระบบการเมืองไม่มั่นคง เนื่องจากกลุ่มที่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม มักเป็นกลุ่มคนส่วนน้อยในสังคม จึงมักถูกบีบคั้นและทำลายจากวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้าของหมู่มากได้ อาทิในระยะแรกของการนำรูปแบบประชาธิปไตยมาใช้ระบบการเมือง ที่มีวัฒนธรรมแบบไพร่ฟ้า เน้นอำนาจนิยมเป็นใหญ่แต่ในระยะยาวถ้ามีการสร้างสรรค์องค์กร หรือสถาบันต่างๆ ขึ้นมารองรับรัฐธรรมนูญ เช่น พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เป็นต้น ทำให้วัฒนธรรมทางการเมืองสองแบบนี้มีอยู่ควบคู่กันไปเป็นเวลานานพอสมควร โดยที่มีระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยมีความต่อเนื่องในระยะยาว วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมอาจมีอิทธิพลทำให้ผู้ที่มีความโน้มเอียงไปในทางอำนาจนิยมเปลี่ยนท่าทีและทัศนคติได้

3) *วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบผสมกับแบบมีส่วนร่วม* (Parochial-Participant Political Culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่ประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมมีความจงรักภักดีอย่างแน่นแฟ้นต่อกลุ่มของตนเป็นลำดับแรก และมีทัศนคติต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในทางที่จะแสวงหาผลประโยชน์เฉพาะเชื้อชาติกลุ่มไม่มีการประนีประนอมระหว่างกลุ่มที่แตกต่าง ก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคมขึ้นได้

7. บริบทของตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตำบลพุนพินเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ เป็นแหล่งสะสมทางด้านวัฒนธรรม โบราณคดี มาตั้งแต่ยุคเริ่มแรกจนถึงปัจจุบันรวมทั้งเป็นตำบลที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของอำเภอพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยนักประวัติศาสตร์ได้สันนิษฐานตามจดหมายเหตุของพ่อค้าชาวอาหรับและชาวจีนว่าชาวอินเดียทางภาคใต้ได้ติดต่อทำการค้าขายกับชาวสุวรรณภูมิแห่งนี้ โดยได้ติดต่อค้าขายด้วยเรือสำเภาแล้วจึงได้เดินทางไปยังปากน้ำคีรีรัฐนิคม (คลองพุมดวง) และที่นั่นได้กลายเป็นเมืองและสถานที่พักสินค้าขนาดใหญ่ ชื่อ “พ่น-พ่น” หรือ “พาน-พาน” ซึ่งอาจสันนิษฐานได้ว่าในระหว่างลุ่มแม่น้ำตาปีกับแม่น้ำคีรีรัฐ(คลองพุมดวง) มีเมืองขนาดใหญ่เมืองหนึ่งในยุคเดียวกับเมืองเวียงสระ เมืองนฤพิศ (ไชยา) และเมืองท่าทองซึ่งทั้งสามเมืองดังกล่าวคงไม่ใช่เมือง “พ่น-พ่น” หรือ “พาน-พาน” จึงน่าจะตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำตาปีกับแม่น้ำคีรีรัฐ (คลองพุมดวง) มาบรรจบกัน เพราะตำแหน่งที่ตั้งเมืองน่าจะตั้งในที่เหมาะสมแก่การคมนาคมซึ่งเมืองที่กล่าวนี้ในปัจจุบันคืออำเภอพุนพิน สำหรับคำว่า “พุนพิน” นั้นนักประวัติศาสตร์ได้สันนิษฐานว่าน่าจะมาจากคำที่ว่า “พ่น-พ่น” “พาน-พาน” ซึ่งได้เรียกเพี้ยนไปตามสำเนียงชาวเมืองจนกลายเป็นคำว่า “พุนพิน” ในปัจจุบัน (อ้างอิงจาก สำนักงานเกษตรอำเภอพุนพิน www.phunphin.suratthani.doae.go.th)

ตำบลพุนพิน ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของ อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเนื้อที่ประมาณ 20.5 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,812 ไร่ ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอพุนพินประมาณ 5 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประมาณ 18 กิโลเมตร มีหมู่บ้านทั้งหมด 3 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งโพธิ์ หมู่ที่ 2 บ้านดอนเนียงและหมู่ที่ 3 บ้านสระพัง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะสำหรับการทำนา, ทำไร่ นาสวนผสมพื้นที่บางส่วนมีการปลูกยางพารา, ปาล์ม น้ำมัน, ผลไม้ ตำบลพุนพิน มีเขตพื้นที่ ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลศรีวิชัย อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทิศใต้ ติดกับ ตำบลหนองไทร อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลหัวเตย , ตำบลหนองไทร อำเภอ

พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประชากรทั้งสิ้น 2,302 คน แยกเป็นชาย 1,134 คน หญิง 11,168 คน และมีประชากรแฝงในสถานประกอบการประมาณ 693 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 112 คน / ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือน 1,390 ครัวเรือน

สภาพเศรษฐกิจ ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพ เกษตรกรและรับจ้างทั่วไป โดยมีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 500 ไร่ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญคือ ปาล์มน้ำมันและยางพารา ส่วนสภาพสังคมนั้น มีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 2 แห่ง ประชากรร้อยละ 99.9 นับถือศาสนาพุทธ จุดเด่นของพื้นที่ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาตำบล คือ ตำบลพุนพิน มีจุดเด่นของพื้นที่คือ มีพื้นที่ที่สามารถรองรับการขยายตัวจากเขตเมือง หรือเขตเทศบาลเมืองท่าข้าม โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ หรือในด้านที่อยู่อาศัย เนื่องจากมีถนนหนทางที่สะดวกและเชื่อมโยง หรือความพร้อมในเรื่องสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ ทำให้เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การลงทุนในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี (อ้างอิง : แผนพัฒนา 3 ปี องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน)

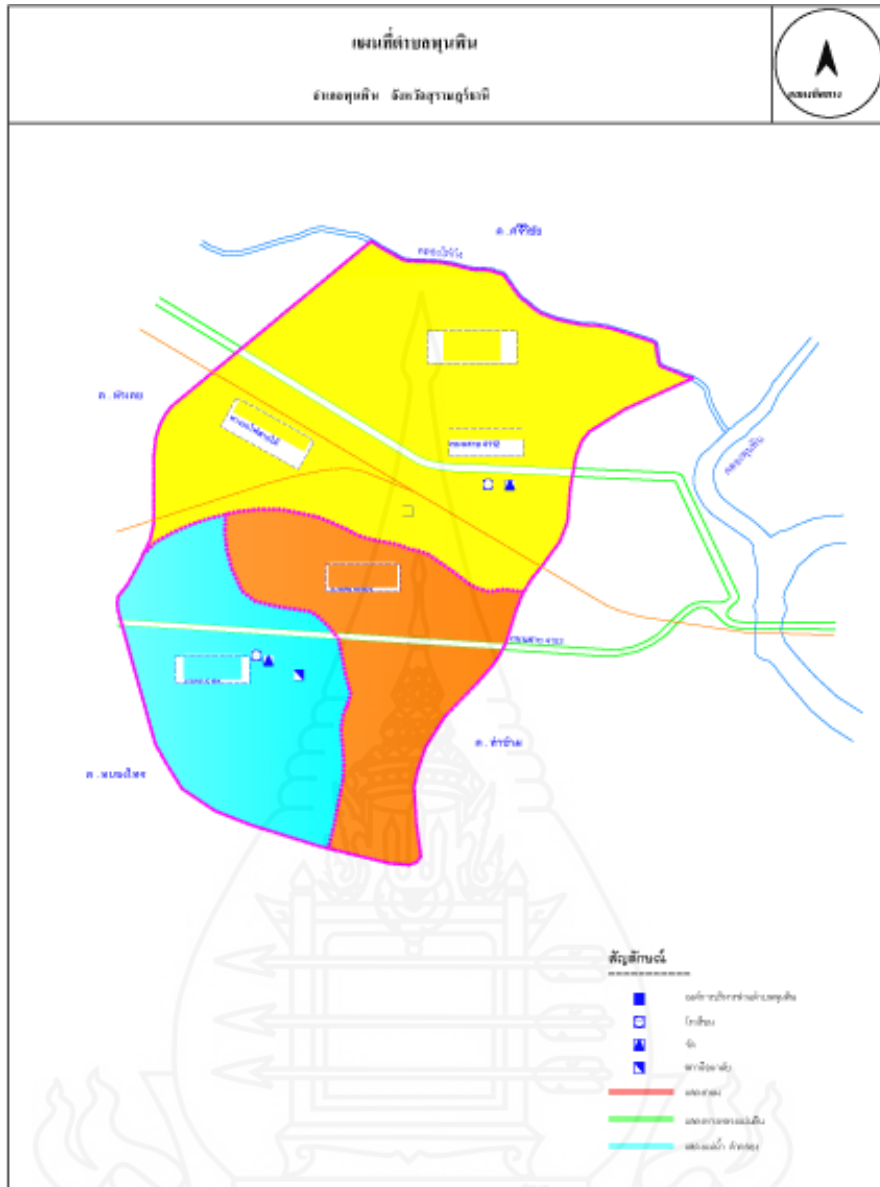
7.1 สภาพการเมืองของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตำบลพุนพิน เป็นสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบทที่มีความสำคัญด้านประวัติศาสตร์และเศรษฐกิจของภาคใต้ตั้งแต่อดีต เป็นเมืองแหล่งสะสมทางด้านวัฒนธรรม โบราณคดี และประวัติศาสตร์ตั้งแต่ยุคเริ่มแรกและสืบทอดกันมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ยังมีวิถีชีวิตแบบปทุมภูมียังคงยึดถือประเพณีวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็นประเพณีเดือนสิบ (รับ-ส่งตายาย) ประเพณีงานชักพระทอดผ้าป่าในวันออกพรรษา และยังมียึดมั่นในหลักพระพุทธศาสนา ตลอดจนการให้ความเคารพในผู้อาวุโส ผู้มีพระคุณ และในตัวของผู้นำชุมชนในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเรื่องเกี่ยวกับสังคม หรือแม้แต่เรื่องเกี่ยวกับการเมือง ที่ผู้นำชุมชนสามารถที่จะชี้แนะให้ประชาชนในชุมชนได้ตั้งแตในอดีตมาจนถึงในปัจจุบันนี้ จนถือได้ว่ามันกลายเป็นวัฒนธรรมทางสังคมของชุมชนไปในที่สุด ซึ่งจะเห็นได้จากการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น บุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งจะเป็นบุตรหลานของผู้ที่เคยเป็นผู้นำชุมชนในอดีตหรือผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่นมาก่อนจะได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในพื้นที่ ในการประชุมหรือการจัดทำประชาคมในระดับหมู่บ้านที่ต้องอาศัยมติจากประชาชนในพื้นที่กลุ่มผู้นำในพื้นที่เหล่านี้ก็สามารถที่จะชักจูงหรือสามารถที่จะชี้แนะให้ประชาชนมีมติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้การพัฒนาทางการเมืองของตำบลพุนพิน ไม่เป็นไปในทางที่ดีมากนัก อีกทั้งในการเลือกตั้งในแต่ละครั้งประชาชนในตำบลพุนพินจะเลือกตั้งจากบุคคลที่เป็นญาติพี่น้อง ผู้ที่มีฐานะทางสังคม หรือผู้ที่ทำประโยชน์ให้กับตนเอง โดยในการเลือกตั้งไม่ได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถของผู้สมัครรับการเลือกตั้งเพื่อที่จะเข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนนอกจากนี้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ยังคงมีความเชื่อว่าตนเองมีหน้าที่เพียงแคไปเลือกตั้งเพียงเท่านั้น โคนไม่ได้สนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมและแสดงออกทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่นการเข้าไปตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศ โดยประชาชนจะมองว่าเมื่อเลือกตั้งนักการเมืองเข้าไปแล้วก็จะทำหน้าที่ของนักการเมืองเหล่านั้นในการทำงาน หากมีบุคคลใดในชุมชนกระทำการในเรื่องของการเข้าไปตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองก็จะถูกมองว่าบุคคลนั้นทำให้เกิดการแตกแยกในชุมชนทำให้ชุมชนเกิดความวุ่นวาย

7.2 การดำรงตำแหน่งของนักการเมืองท้องถิ่นในตำบลพุนพิน

ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีกำนันชื่อ นายสุรจิต นาคเสนา กำนันตำบลพุนพินและเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1 สำหรับหมู่ที่ 2 มีผู้ใหญ่บ้านคือนายฉัตรชัย ฤทธิเพชร และหมู่ที่ 3 ผู้ใหญ่บ้านคือนายชาญรงค์ ชราลักษณ์ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินชื่อ นายบรรจบ ผุดผ่อง และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งโพธิ์ นายสุชาติ กุมศิลป์และนายประวิทย์ เกิดมุสิก หมู่ที่ 2 บ้านดอนเนียง ประกอบด้วย นายโกวิท ชะเอมวัลย์ และ นายวินัย ชำนินวน หมู่ที่ 3 บ้านสระพัง ประกอบด้วย นายสุทธิชาติ เผื่อไชยศรี และ นายสุทธิรัตน์ ขนนวล

ภาพที่ 2.1 แผนที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อศวิน รักสวัสดิ์ (2552) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตอำเภอพุนพิน จังหวัด สุราษฎร์ธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพทางสังคม ที่เกี่ยวข้องกับระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านการมีส่วนร่วมรับรู้ การมีส่วนร่วมคิด การมีส่วนร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมดำเนินการ และการมีส่วนร่วม

ร่วมตรวจสอบ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนในเขตอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 368 คน ผลการวิจัย ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนในเขตอำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า โดยภาพรวมในระดับปานกลาง แต่ถ้า พิจารณารายด้านพบว่าด้านการมีส่วนร่วมตรวจสอบในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบในเรื่องของเพศ ในภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกันแต่ถ้าพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมดำเนินการมีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่ พบความแตกต่าง ส่วนสถานภาพทางสังคม มีความแตกต่างต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการ มีส่วนร่วมคิด การมีส่วนร่วมตรวจสอบและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในภาพรวม อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทิพย์รัตน์ ผสมทรัพย์ (2555) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนใน เขตเทศบาลตำบลหมอนนาง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมี ส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหมอนนาง อำเภอ พนัสนิคม จังหวัดชลบุรี และเพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครอง ท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหมอนนาง ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เฉลี่ยต่อเดือน และระยะที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกัน โดยการวิจัยเชิงปริมาณและใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหมอนนาง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีจำนวน 389 คน ปรากฏผลโดยสรุปดังนี้ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหมอนนาง มีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการจัดตั้งการรวมกลุ่มผลประโยชน์ เป็น ประเด็นที่มีค่าคะแนนการมีส่วนร่วมทางการเมืองเฉลี่ยเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านการ เลือกลงตั้ง ด้านการแสดงออกของประชาชน ด้านกิจกรรมที่เกี่ยวกับพรรคการเมืองและด้านการแสดง ความคิดเห็นของประชาชน ตามลำดับ จากการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหมอนนางที่มีอายุ ระดับ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน แตกต่างกันมีส่วนร่วม ทางการเมืองแตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยนี้ คือ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การวิพากษ์วิจารณ์ต่อการปกครองท้องถิ่นและการบริหารงานท้องถิ่นควรเปิดโอกาสให้ประชน ได้มีบทบาทการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารเทศบาล และสมาชิกเทศบาล ตำบลหมอนนางเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและการใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิด และส่งเสริมและ สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและรับรู้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับยุทธศาสตร์ การพัฒนา และนโยบายด้านต่างๆ ของเทศบาล

จิตรา สมบัติรัตนานันท์ (2557) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของชุมชนในตำบลเนินฆ้อช่วงก่อนการปกครองท้องที่ พ.ศ. 2436-2457 ในช่วงการปกครองท้องที่ตั้งแต่ พ.ศ. 2457-2537 และในช่วงการปกครองท้องที่ตั้งแต่ พ.ศ. 2537-2552 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในลักษณะกรณีศึกษาโดยอาศัยข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ ผลจากการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองของตำบลเนินฆ้อ แบ่งออกเป็น 2 ช่วงใหญ่ๆ คือวัฒนธรรมทางการเมืองในช่วงแรกของตำบลเนินฆ้อมีลักษณะเป็นวัฒนธรรมแบบผู้นำอาวุโสบนฐานคุณธรรม วัฒนธรรมทางการเมืองแบบนี้สืบทอด ผลิตซ้ำ และมีพลวัตมาตั้งแต่ก่อนการเข้ามาของการปกครองท้องที่ จนถึงการเข้ามาของการปกครองส่วนท้องถิ่น พลวัตของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบผู้นำอาวุโสบนฐานคุณธรรม เริ่มต้นตั้งแต่ ระบบนายบ้านบนฐานของการปกครองตนเองของชุมชนมาจนถึงรูปแบบการปกครองท้องที่ในรูปแบบกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เป็นทางการ โดยยังคงนายบ้านไว้เป็นผู้นำตามธรรมชาติและในท้ายที่สุดก็พัฒนามาเป็นระบบกำนัน ผู้ใหญ่บ้านบนฐานคุณธรรม

วัฒนธรรมทางการเมืองของตำบลเนินฆ้อ ในช่วงที่สองเกิดขึ้นเมื่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบผู้นำอาวุโสบนฐานคุณธรรมก็ได้รับผลกระทบอย่างเห็นได้ชัดจากการขยายตัวเข้ามาของกลไกรัฐราชการและเศรษฐกิจทุนนิยมภายนอก เนื่องจากระบบทั้งสองได้นำกลไกใหม่เข้าไปแทนที่กลไกหลักของระบบเครือญาติและวัดที่เป็นศูนย์กลางของชุมชน การแทนที่กลไกสมัยใหม่ดังกล่าว ได้ลดบทบาทของระบบเครือญาติและวัด ซึ่งเป็นฐานที่มีผลให้เกิดการลดบทบาทของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบผู้นำอาวุโสบนฐานคุณธรรม ดังนั้น จึงได้มีการก่อรูปของวัฒนธรรมทางการเมืองของชุมชนในรูปแบบใหม่ขึ้นมา คือ แนวคิดแบบอุปถัมภ์และแนวคิดแบบทุนนิยม วัฒนธรรมทางการเมืองของตำบลเนินฆ้อในช่วงที่สอง มีลักษณะเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านเนื่องจากเป็นการต่อสู้อันหว่างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบใหม่และแบบเก่า คือ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบผู้นำอาวุโสบนฐานคุณธรรมด้านหนึ่งกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบอุปถัมภ์และแนวคิดแบบทุนนิยมอีกด้านหนึ่ง การที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากระบบอุปถัมภ์ยังไม่สามารถฝังตัวอยู่ตำบลเนินฆ้อ จนตกผลึกกลายเป็นวิถีชีวิตได้เพราะผู้นำทางการเมืองภายนอกที่เป็นผู้อุปถัมภ์ ไม่ได้แสดงบทบาทเป็นผู้อุปถัมภ์ที่เข้มแข็งจนสามารถเข้าแทนที่วัฒนธรรมชุมชนที่มีอยู่เดิมได้ ในขณะที่เดียวกันแนวคิดแบบหัวการค้าซึ่งเป็นหน่ออ่อนของวัฒนธรรมแบบทุนนิยมแต่ก็ยังไม่สามารถเติบโตจนไปครอบงำวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเก่าได้ เนื่องจากวัฒนธรรมใหม่ได้เข้าไปขัดแย้ง และทำลายกลไกหลักของวัฒนธรรมชุมชนโดยตรง คือ วัดและร้านค้าชุมชน ดังนั้น จึงได้เกิดการตอบโต้ของวัฒนธรรมทางการเมืองเก่า และนำมาสู่การดำรงอยู่ของความขัดแย้งของวัฒนธรรมเก่าและวัฒนธรรมใหม่

สุวรรณา ศิริพันธุ์ (2557) ศึกษา วัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยในชนบทภาคใต้: กรณีศึกษาจังหวัดตรัง มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงทัศนคติ ค่านิยม วัฒนธรรมทางการเมืองของคน

ไทยในชนบทภาคใต้กรณีศึกษาจังหวัดตรัง ศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยในชนบทภาคใต้ กรณีศึกษาจังหวัดตรัง ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างกระบวนการกล่อมเกลாதงการเมืองกับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยในชนบท ภาคใต้ กรณีศึกษาจังหวัดตรัง โดยทำการสำรวจจากแบบสอบถามทั้งหมด 500 ฉบับ ได้รับกลับคืน 500 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.0

ผลการวิจัย พบว่า ทักษะคติทางการเมืองจะมีทัศนคติที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับ ความแตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมือง มากกว่าเพศชายกล่าวคือ อายุที่ต่างกันมีผลต่อระดับพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในการมี ส่วนร่วมทางการเมืองน้อย กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อ ระดับพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษามีแนวโน้ม ที่จะ มีพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับ การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี สถานภาพที่ต่างกันมีผลต่อระดับพฤติกรรมในการมีส่วนร่วม ทางการเมืองที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่โสดมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในการมีส่วนร่วม ทางการเมืองน้อย กลุ่มตัวอย่างที่สมรสหรือหย่า/หม้าย อาชีพที่ต่างกันมีผลต่อระดับพฤติกรรม ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกรมีแนวโน้มที่จะ มีพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้าง/ลูกจ้าง และนักศึกษา รายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมีผลต่อระดับพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในการมีส่วนร่วม ทางการเมืองน้อย กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-25,000 บาท และ 25,000 บาทขึ้นไป ทักษะคิต่านิยมวัฒนธรรมทางการเมืองมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองมี ความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยเชื่อว่าการเมืองการปกครองที่ดี มีความสุจริต โปร่งใส ไม่ ทูจริต ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ประเทศพัฒนาได้ และเชื่อว่านักการเมืองที่เข้ามาบริหารประเทศ ควรจะทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง และนายกรัฐมนตรีควรจะมาจากการเลือกตั้ง การอบรมกล่อมเกลாதงการเมือง มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยเชื่อว่า สถาบัน ครอบครัว มีส่วนร่วมในการกล่อมเกลาศึกษาความคิดเห็นทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง และ การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งในกลุ่มเพื่อนเชื่อว่าการกล่อมเกลาศึกษาทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในสถาบันการศึกษาจะมีการกล่อมเกลாதงการเมืองที่น้อยมาก ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า ประชาชนในจังหวัดตรัง มีความสนใจทางการเมืองในระดับ ปานกลาง แต่จะมีบทบาท ในการออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งมาก นั้นแสดงให้เห็นว่าประชาชนในจังหวัดตรังมีความกระตือรือร้น

ให้ความสนใจเกี่ยวกับการกำหนดผู้นำทางการเมือง และเชื่อว่าหากเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง จะทำให้ประเทศมีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้ ควรมีการติดตามข่าวสารทางการเมืองในปัจจุบัน ประชาชนส่วนใหญ่นิยมติดตามข่าวสารทางโซเชียลเน็ตเวิร์ค ดังนั้น ควรมีการประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองอย่างถูกต้อง โดยรัฐบาลอาจมี การควบคุม ตรวจสอบ เพื่อไม่ให้ เกิดผลในทางลบที่อาจจะเกิดขึ้นได้ อีกทั้งการวิจัยในครั้งนี้อยู่ในช่วงที่มีความขัดแย้งทางการเมือง ก่อนข้างสูง อาจทำให้ประชาชนบางส่วนรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเมืองไทย และเมื่อการเมืองไทยเข้าสู่ ความเป็นประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์อาจทำให้ประชาชนเริ่มหันมาสนใจการเมืองเพิ่มมากขึ้น

ณัฐกฤตา ชัยชิตาทร (2557) ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในวิถี ชีวิตของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อำเภอบางปะหัน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในวิถีชีวิต ของประชาชน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพกลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหาร กลุ่มผู้นำ ประชาชน จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยมีการใช้หลักเสียงข้างมาก ในการตัดสินใจปัญหาหรือข้อขัดแย้งระหว่างกัน ประชาชนรู้จักการ ประนีประนอมมากกว่าที่จะเอาชนะกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ประชาชนรู้สึกมีส่วนร่วมและ รับผิดชอบต่อส่วนรวม

เฉลิมพล พลมะศรี (2558) ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษา รูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเกษตร วิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด (2) ศึกษาเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้ได้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 2,412 คน โดยใช้ตาราง เครซี่ และมอร์แกน (Krecie & Morgan) ได้จำนวน กลุ่มประชากรครั้งนี้ จำนวน 335 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด นักเรียนมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการ ปกครองไทยอยู่ในระดับปานกลาง มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยในปัจจุบันอยู่ ในระดับเห็นด้วยหรือระดับมาก และมีระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองอยู่ในระดับ ปานกลางที่ใกล้เคียงสู่ระดับมากดังนั้นนักเรียนจึงมีรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำเคบ

ผสมรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองที่บุคคลที่ขาดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนในระบบการเมืองการปกครองในสังคมนั้น กลับมีทัศนคติและพยายามเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งอาจเป็นปัญหาในการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมือง เสี่ยงต่อการเป็นเครื่องมือของกลุ่มผลประโยชน์ในการปลูกฝังผลประโยชน์ทางเชื้อชาติ ชนชั้น หรืออุดมการณ์ ทำให้พยายามเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตนนำไปสู่ความขัดแย้งทางการเมือง โดยกลุ่มชนชั้นอาจมีแนวคิดที่เอนเอียงไปทางอำนาจนิยม ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งเอนเอียงไปทางประชาธิปไตย ลักษณะความขัดแย้งนี้ทำให้โครงสร้างทางการเมืองไม่อิงอยู่กับระบบใดระบบหนึ่งเงื่อนงำที่มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จากตัวการที่ใช้ในการศึกษา 3 ตัวการดังกล่าวสรุปได้ว่านักเรียนมีระดับความโน้มเอียงทางด้านการรับรู้ความเข้าใจของระบบการเมืองไม่มากนัก เนื่องจากอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมืองในครอบครัวที่มีระดับน้อย หลักสูตรที่เรียนไม่สัมพันธ์กันระหว่างเนื้อหากับเวลา ครูผู้สอนมีภาระงานมากมีแต่เวลาสอนน้อย และการเปิดรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนมีระดับน้อย นักเรียนมีระดับโน้มเอียงทางด้านทัศนคติเกี่ยวกับระบบการเมืองอยู่ในระดับเกณฑ์ที่เห็นด้วย และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีระดับปานกลางที่โน้มเอียงไปสู่ระดับมาก เนื่องจากอิทธิพลของการที่นักเรียนส่วนมากได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจากครอบครัว และนักเรียนมีความสนใจและเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาจัดขึ้น ที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความโน้มเอียงทางด้านทัศนคติและมีส่วนร่วมในระดับที่มากขึ้น จากเงื่อนงำที่มีอิทธิพลดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเกษตรวิสัยจังหวัดร้อยเอ็ดมีรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบผสมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม

วาริทพงษ์ ภูสง่า (2559) ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบลอิฐ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และเพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการการเมืองท้องถิ่น เทศบาลตำบลอิฐ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ที่ต้องการอธิบายถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญสำหรับการศึกษานี้ ได้แก่ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบลอิฐ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์จำนวน 17 คน โดยเลือกแบบเจาะจง จำแนกตามประเภทตำแหน่ง ประกอบด้วย ประเภทฝ่ายบริหาร จำนวน 5 คน ประเภทฝ่ายสภาท้องถิ่น จำนวน 12 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไป 2) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

และ 3) ปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยผลจากการศึกษาค้นคว้าปรากฏ ดังนี้

1. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยด้านความเชื่อและการให้คุณค่า ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น เทศบาลตำบล อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มีความสอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย โดยจะเห็นได้จากที่ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบล อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีการให้ความสำคัญของศักดิ์ศรี มีความเชื่อมั่นในหลักความเสมอภาคของบุคคล และการเคารพในกติกาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ด้านการประพฤติปฏิบัติ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบล อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครองอย่างสม่ำเสมอ และมีการรู้จักการวิเคราะห์วิจารณ์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลในทางที่สร้างสรรค์

2. ปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบล อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย ที่มีความเห็นว่ามีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ถ้าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีความรู้มีความเข้าใจ และเชื่อในหลักการของการปกครองแบบประชาธิปไตยแล้วนั้น ก็จะทำให้ความคิดความเห็นของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีความเป็นประชาธิปไตย ปัจจัยด้านทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ที่มีความคิดเห็นว่ามีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ถ้าคนเรามีทัศนคติที่ดีต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย คือ ทัศนคติที่มองว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นระบอบการปกครองที่ให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และปัจจัยด้านค่านิยมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ที่มีความคิดเห็นว่ามีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ค่านิยมทางการเมือง คือความเชื่อของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เชื่อมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่เชื่อในความสามารถของบุคคล เชื่อในความมีเหตุผล และเชื่อในความเสมอภาคของบุคคล

โดยสรุป ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบล อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่สอดคล้องต่อหลักการประชาธิปไตยที่แสดงให้เห็นถึงความตื่นตัวทางการเมือง และไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตย ปัจจัยด้านทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และปัจจัยด้านค่านิยมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบล อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ได้กล่าวมาทั้งหมด เป็นเรื่องเกี่ยวกับ
ค่านิยม 12 ประการ ที่มีผลต่อ การพัฒนาการเมืองท้องถิ่น และบริบทของพื้นที่ที่จะศึกษา ซึ่งล้วนมี
เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าดังกล่าว มาเป็น
แนวทางในการศึกษาและดำเนินการวิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นพื้นที่ในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ใช้วิธีดำเนินการวิจัยประกอบกัน 2 ประเภท เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชาชนในเขตตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทั้งสิ้นจำนวน 1,803 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) โดยสมมติค่าสัดส่วนเท่ากับ 0.5 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 327 คน แล้วกำหนดสัดส่วนเป็นรายหมู่บ้าน จึงใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมให้มีได้

จำนวนประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพิน ผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 1,803 คน

$$n = \frac{1,803}{1+1,803(0.05)^2}$$

$$n = 327$$

การศึกษาครั้งนี้ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่เป็นประชาชนในพื้นที่ 1,803 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 327 คน และทำการกำหนดสัดส่วน จำแนกตามหมู่บ้าน

ตารางที่ 3.1 ประชากรกลุ่มเป้าหมายจำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากร			ประชากร 18 ปี ขึ้นไป	คำนวณขนาด ของกลุ่ม ตัวอย่าง	กลุ่ม ตัวอย่าง
		ชาย	หญิง	รวม			
1	บ้านทุ่งโพธิ์	397	394	791	610	$610 \times 327 / 1,803$	111
2	บ้านดอนเนียง	426	445	875	712	$712 \times 327 / 1,803$	129
3	บ้านสระพัง	311	325	636	481	$481 \times 327 / 1,803$	87
รวม		1,134	1,168	2,302	1,803		327

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการใช้วิธีสัมภาษณ์

ประชากรที่เป็น ผู้นำชุมชน ข้าราชการในพื้นที่ และประชาชนในตำบลพุนพิน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบเจาะจง ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 5 คน ต่อไปนี้ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลพุนพิน

1. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน
2. กำนันตำบลพุนพิน
3. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน
4. ตัวแทนประชาชนในตำบลพุนพิน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์สเกล(Likert Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการนำค่านิยม 12 ประการ มาเปรียบเทียบกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์สเกล (Likert Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ (In-depth Interview) โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามปัญหาวิจัยวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัยและการนิยามศัพท์ปฏิบัติการ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเพื่อที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์

2.1 การสร้างตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม 12 ประการ และการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น

2) กำหนดโครงสร้างและขอบข่ายเนื้อหาสาระของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์โดยกำหนดเนื้อหาสาระที่จะมาสร้าง ให้เห็นประเด็นขอบเขตคำถามสอดคล้องและครอบคลุม กับวัตถุประสงค์

3) สร้างข้อความแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ให้ครอบคลุมขอบข่ายนิยามที่กำหนดไว้โดยเขียนข้อคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรที่จะศึกษาให้ครบถ้วนตาม โครงสร้าง

4) ตรวจสอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง โดยนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและขอรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อนำกลับไปปรับปรุงและพัฒนาอีกครั้ง

5) หากความเที่ยงของเครื่องมือและตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ทางรัฐศาสตร์ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยการหาค่า IOC ซึ่งแต่ละข้อคำถามต้องมีค่า IOC ไม่น้อยกว่า .05 จึงถือว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้จริง

6) ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

7) จัดทำเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น

3.1.1 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองตามที่นัดหมายไว้และชี้แจงการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทราบ และนำแบบสอบถามมาตรวจความสมบูรณ์ จัดกระทำข้อมูลและเตรียมวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.2 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) จากประชากรกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างนำไปจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล

3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นการศึกษาค้นคว้าเอกสาร วรรณกรรม วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย หนังสือวิชาการ บทความวิชาการ กฎหมาย ระเบียบ คำรา ดั้งพิมพ์ต่างๆ รวมทั้งการค้นคว้าจากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์อิเล็กทรอนิกส์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด ดำเนินการ ดังนี้

1) ตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องของแบบสอบถามทุกฉบับ
2) นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมา วิเคราะห์หาค่าร้อยละ

3) การวิเคราะห์ ข้อมูลตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ในการ แปรผล โดยนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปรความหมายคะแนนของ ค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม ใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

4) นำคะแนนผลที่ได้จากข้อ 3 มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อหาค่าสถิติต่างๆ

5) วิเคราะห์ โดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมาย แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยเชื่อมโยงให้เห็นความสัมพันธ์ใน แ่งต่างๆ ตามความเป็นจริงซึ่งเป็นการวิเคราะห์ออกมาในรูปเชิงพรรณนา และได้จัดหมวดหมู่ ในประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบล
พุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาค่านิยม 12 ประการของประชาชนในเขตตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เพื่อศึกษาการนำค่านิยม 12 ประการไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่
ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ผู้ศึกษาวิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์จากผู้ตอบ
แบบสอบถามได้ จำนวน 327 คน และและเก็บรวมข้อมูลจากสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 5 คน ได้แบ่ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 3 การนำค่านิยม 12 ประการ มาเปรียบเทียบกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของ
ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เก็บข้อมูลจากการตอบ
แบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (N = 327)	ร้อยละ (100.00)
เพศ		
ชาย	131	40.06
หญิง	196	59.94
อายุ		
อายุน้อยกว่า 35 ปี	169	51.68
อายุ 35 ปี ขึ้นไป	158	48.32
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรีถึงปริญญาตรี	275	84.10
สูงกว่าปริญญาตรี	52	15.90

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากจำนวน 327 คน โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ ดังตารางที่ 4.1 มีดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากที่สุด จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 59.94 รองลงมา เพศชาย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 40.06 ตามลำดับ

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี มากที่สุด จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 51.68 รองลงมา อายุ 35 ปี ขึ้นไป จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 48.32 ตามลำดับ

วุฒิการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิมัธยมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีถึงปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 84.10 รองลงมา วุฒิมัธยมศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 ตามลำดับ

โดยภาพรวมข้อมูลทั่วไป ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่าโดยภาพรวมของข้อมูลทั่วไป พบว่าผู้ให้ข้อมูล จำนวน 327 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 196 คน เพศชาย จำนวน 131 คน มีอายุ น้อยกว่า 35 ปี จำนวน 169 คน และมีอายุมากกว่า 35 ปี จำนวน 158 คน วุฒิมัธยมศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีถึงปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับที่
1. ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	4.18	.530	มาก	9
2. ด้านซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน	4.27	.657	มากที่สุด	7
3. ด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์	4.49	.604	มากที่สุด	1
4. ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม	4.35	.528	มากที่สุด	3
5. ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม	4.16	.554	มาก	10
6. ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ ห่วงดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งปัน	4.15	.470	มาก	11
7. ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง	4.24	.472	มากที่สุด	8
8. ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จัก การเคารพผู้ใหญ่	4.28	.374	มากที่สุด	6
9. ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ	4.30	.337	มากที่สุด	5
10. ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	4.47	.361	มากที่สุด	2
11. ด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ	4.11	.462	มาก	12
12. ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและ ของชาติ	4.34	.358	มากที่สุด	4
ค่าเฉลี่ยรวม	4.28	.250	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนใน ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.28 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.49 รองลงมา ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าเฉลี่ย 4.47 ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม มีค่าเฉลี่ย 4.35 ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ มีค่าเฉลี่ย 4.34 ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.30 ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ มีค่าเฉลี่ย 4.28 ด้านซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีค่าเฉลี่ย 4.27 ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 4.24 ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม มีค่าเฉลี่ย 4.16 ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแผ่และแบ่งปัน มีค่าเฉลี่ย 4.15 และสุดท้ายด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ มีค่าเฉลี่ย 4.11 ตามลำดับ

โดยสรุป ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด พบว่า ด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองครูบาอาจารย์ เป็นอันดับที่ 1 รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นอันดับที่ 2 ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ประชาชนมีการปฏิบัติ เป็นลำดับที่ 3 ประชาชนยึดถือและปฏิบัติตามค่านิยมของส่วนรวมและของชาติ เป็นลำดับที่ 4 ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ มีการยึดถือและปฏิบัติเป็นลำดับที่ 5 ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ เป็นลำดับที่ 6 ด้านซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน เป็นลำดับที่ 7 ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง เป็นลำดับที่ 8 ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นลำดับที่ 9 ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม เป็นลำดับที่ 10 ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแผ่และแบ่งปัน เป็นลำดับที่ 11 ด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ เป็นลำดับที่ 12 ตามลำดับ

2.1 ด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์

คนไทยมีค่านิยม เกี่ยวกับความกตัญญูต่อพ่อแม่ ครูอาจารย์มาเป็นเวลาอย่างช้านาน และมีความเชื่อว่าการคนเรามีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณจะมีความเจริญรุ่งเรืองและประสบความสำเร็จในชีวิต ดังนั้นความกตัญญู จึงการรู้สำนึกในบุญคุณ ด้วยการแสดงออกโดยความเคารพนับถือ การช่วยเหลือปันในสิ่งต่างๆ และเป็นการทำให้เกิดซึ่งความสุข ความสบายใจ และถือว่าเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตและหน้าที่การงาน ตนเอง ค่านิยมด้านความกตัญญูจึงถือเป็นลักษณะของคนดี และเป็นบุคคลที่มีชีวิตที่ประสบแต่ความเจริญก้าวหน้าและมีแต่ความเจริญรุ่งเรือง

การกตัญญูต่อพ่อแม่บิดามารดา พ่อแม่ บิดา มารดาเป็นผู้ให้กำเนิดแก่ลูก คอยดูแลเอาใจใส่ ป้องกันสิ่งอันตรายต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นแก่ลูกๆ ให้ความรู้ให้การศึกษาเล่าเรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนาความฉลาดให้มีความเท่าเทียมกับผู้อื่นยินดีและมองดูในความสำเร็จของลูกๆ ด้วยความภาคภูมิใจ ผู้เป็นลูกเมื่อประสบความสำเร็จสามารถที่จะเลี้ยงดูตนเองและครอบครัวให้มีความอยู่ดีกินดีได้แล้วจะต้องเลี้ยงดูพ่อแม่ตอบแทนบุญคุณ ช่วยเหลือภาระงานของท่าน รักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงของสกุล เมื่อท่านล้มป่วยไม่สบายช่วยดูแลรักษาพาไปหาหมอ หายาให้แก่ท่าน เมื่อท่านล่วงลับไปแล้ว มีการทำบุญอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้แก่ท่าน

การกตัญญู ครูอาจารย์ ครูอาจารย์เป็นผู้ให้ความรู้สั่งสอนประสิทธิประสาทวิชาให้เรา มีความรู้ ความสามารถเพื่อนำความรู้ที่ได้ ไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพการงานในเลี้ยงตนคนไทยจะมองครูอาจารย์ เป็นครูคนที่สองรองจากพ่อแม่บิดา มารดา ดังนั้นจะต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนของท่าน ตั้งใจเล่าเรียน

การกตัญญูต่อ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้มีคุณแก่เรา เราจะต้องมีความเคารพและมีความกตัญญู เชื่อฟังคำสั่งสอน ตอบแทนบุญคุณ ความกตัญญูสามารถทำให้ครอบครัว และสังคมมีความสงบและมีความมั่นคง ทำให้คนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในครอบครัว เช่นการเลี้ยงดูพ่อแม่ เป็นการลดปัญหาการทอดทิ้งคนชรา มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐเพื่อเป็นการส่งเสริมถึงความกตัญญูตามประเพณีวัฒนธรรมของไทย เช่นวัฒนธรรมในวันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุ ประเพณีต่างของคนไทยเช่นการบวชเพื่อเป็นการทดแทนบุญคุณของพ่อแม่ ความกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ จึงเป็นค่านิยมที่มีความสำคัญของคนไทยมาเป็นเวลานาน

2.2 ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ต้องยึดหลักการ ฟังตนเอง คือการที่คนเราจะต้องพยายามฟังตนเองให้ได้ก่อน แต่ละสมาชิกในแต่ละคนในครอบครัวจะต้องมีการบริหารจัดการตนเองอย่างพอดี มีความประหยัดไม่ฟุ่มเฟือย สามารถรักษาการใช้จ่ายของตนเองให้เหมาะสม มีความเป็นอยู่ที่พอเพียง โดยการดำเนินชีวิตโดยยึด หลักทางสายกลาง คือมีความพอดี ใช้จ่ายอย่างเหมาะสมจนไม่รู้สึกขาดแคลน จนต้องทำให้ ตนเองลำบาก หรือการใช้จ่ายอย่างเกินพอดีของตนเอง จนต้องมีการเบียดเบียนผู้อื่น

ค่านิยมเศรษฐกิจพอเพียง คือการมุ่งเน้นในประชาชนสามารถประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืนและใช้จ่ายเงินอย่างพอเพียงและประหยัด คำสั่งของประชาชนแต่ละคน โดยไม่ต้องไปกู้หนี้ยืมสินจากคนอื่นมาใช้จ่าย หากมีเงินเหลือจากการใช้ใช้สามารถที่จะเก็บออมเอาไว้เมื่อยามที่มีความจำเป็น

หลักของเศรษฐกิจพอเพียง ความพอประมาณ คือ ความพอดีที่ไม่น้อยไม่มากเกินไปโดยไม่มีการเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ไม่ใช้จ่ายเกินตัวจนทำให้ไม่มีเงินเพียงพอต่อความต้องการส่งผลให้ต้องมีการกู้ยืมเงินจากผู้อื่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ความมีเหตุผล คือ เป็นการตัดสินใจที่มีเหตุผลเกี่ยวกับความพอเพียงจากใช้จ่ายจะต้องจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องและการคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับในอนาคตที่อาจเกิดขึ้นภายภาคหน้า การมีภูมิคุ้มกัน คือ การเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อรับผลกระทบและการเป็นเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆที่จะเกิดขึ้น เช่นการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจในปัจจุบัน

2.3 ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม

การศึกษาหาความรู้ เป็นค่านิยมที่แสดงออกถึงความตั้งใจ มีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ มีการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ประชาชนที่เป็นผู้ใฝ่หาความรู้จะเป็นคนที่มีความตั้งใจในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ การของบ้านเมืองของท้องถิ่นชอบในแสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ มีการเลือกใช้สื่อต่างๆ ที่มีอย่างเหมาะสมในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้กับผู้อื่น การนำความรู้ที่ได้ไปใช้ชีวิตประจำวัน หากเราต้องการให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเราจะต้องใฝ่หาความรู้และพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นไปการใฝ่หาความรู้เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะให้ประชาชนประสบความสำเร็จกว่าหน้าได้ทั้งในเรื่องของการดำเนินชีวิต เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และสามารถนำมาพัฒนาเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมได้

2.4 ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ

คำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่นและส่วนรวมเป็นที่ตั้ง การปฏิบัติงานปฏิบัติหน้าที่คำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่นและของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มีความ เสียสละและไม่เห็นแก่ตัว ยอมที่จะสละเวลาและความสุขส่วนตัวเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ให้สำเร็จถึงแม้ว่าการปฏิบัติงานนั้นจะไม่มีใครเห็น หรือไม่ได้รับคำยกย่องสรรเสริญก็ทำให้เรามีความสุขจากการที่เราได้เป็นผู้ให้ เต็มใจให้คำปรึกษาและแนะนำแก่ผู้อื่น โดยไม่รู้ลี้กเมื่อหน้าย หรือคิดว่าช่วยคนอื่นแล้วเราจะไม่ได้อะไรตอบแทน ใส่ใจในการให้บริการด้วยใจจริง เข้าใจความต้องการของผู้เข้ามาใช้บริการ และตอบสนองความต้องการด้วยความรวดเร็ว เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ และความประทับใจด้วยบริการที่มีคุณภาพ รับผิดชอบต่อสังคม ตระหนักถึงการดูแลและรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม สังคม และสิ่งแวดล้อม เสมือนประโยชน์ของตน

การคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ เช่น การลดความเห็นแก่ตัว และเสียสละร่างกายและใจเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม ช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินที่เป็นสาธารณะสมบัติ เช่น ตู้โทรศัพท์สาธารณะ ห้องสมุดประจำหมู่บ้าน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

เป็นต้น ช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ แม่น้ำลำธาร เป็นต้น รวมทั้งช่วยกันตัดเคื่อนหรือห้ามปรามบุคคลไม่ให้ทำลายสาธารณะสมบัติหรือสิ่งแวดล้อม

2.5 ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ

การมีสติ ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ คือ การตั้งใจและรับผิดชอบ การมีสติคิดรอบคอบ ทำในสิ่งที่เป็ประโยชน์ เช่น ในการปฏิบัติหน้าที่การงาน พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น การเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง การที่เราทำงานด้วยความเพียรพยายามและความอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ เป็นการบ่งบอก การมีความทุ่มเทให้กับงาน มีความอดทนในการทำงาน ไม่มีความย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำงาน พยายามในการแก้ไขปัญหาจนงานนั้นประสบความสำเร็จ และชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ

2.6 ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่

ในทุกสังคม ทุกประเทศประชาชนที่อยู่ร่วมกัน ย่อมต้องมีระเบียบ แนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายมีกฎเกณฑ์ต่าง ในสังคม ประชาชนทุกคนจะต้องมีการเรียนรู้และยึดถือปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลให้ทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น อันก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคม

ระเบียบวินัย คือ ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามในสังคม การมีระเบียบวินัยของตนเอง คือการที่ประชาชนสามารถควบคุมตนเอง โดยการประพฤติปฏิบัติที่ต่ออย่างสม่ำเสมอเช่นในการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบของบ้านเรือนที่อยู่อาศัย มีการจัดตกแต่งที่อยู่อาศัยให้น่าอยู่ จัดแบ่งเนื้อที่ภายในบ้านให้เป็นสัดส่วนเหมาะสมต่อการทำกิจกรรมต่างๆ อีกทั้งต้องไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น การมีระเบียบวินัยในสังคม การที่ประชาชน สามารถประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผน ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม เคารพปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับของสังคม รู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ ละเว้น การใช้สิทธิโดยรับบริการและให้ บริการที่เป็นไปตามลำดับก่อนหลัง อีกทั้งมีมารยาทในการใช้ถนน การขับขี่ยานพาหนะ โดยการปฏิบัติตามกฎจราจร เช่นในการขับรถจักรยานยนต์เราต้องสวมหมวกกันน็อค ไม่ขับย้อนศร ไม่ฝ่าไฟแดง และมีการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่เมื่อรู้เห็นการกระทำผิดระเบียบวินัยและกฎหมาย การรักษาระเบียบวินัยต่อสถานที่ เช่น การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งในสำนักงาน ้วควาอาราม สถานที่ราชการ และสาธารณะสถานต่างๆ โดยการประพฤติปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับของสถานที่นั้นๆ

การเคารพกฎหมายเป็นหลักการพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันของประชาชนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นสังคมใดหรือในประเทศใด การอยู่ร่วมกันของผู้คนเป็นจำนวนมากในสังคมต้องอาศัย กฎระเบียบกติกาของสังคม จึงมีความจำเป็นที่ประชาชนจะต้องเรียนรู้ยอมรับและปฏิบัติตาม กฎหมายกฎเกณฑ์กติกาทางสังคม สมาชิกในสังคมจะต้องเรียนรู้กฎเกณฑ์ใหม่และยอมรับใน ค่านิยมใหม่เพื่อให้การดำรงชีวิตของสมาชิกอยู่อย่างมีความสุข

2.7 ด้านข้อสัจธรรมเสียสละ อดทน

การเปลี่ยนแปลงและการเจริญก้าวหน้าทางสังคมอย่างรวดเร็ว การมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบครันทำให้การใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนในสังคมมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อในกว่าทันกับความเร่งรีบ ส่งผลให้เกิดการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากขึ้น ความข้อสัจธรรมสุจริตเป็นคุณธรรมประการหนึ่งที่ประชาชนในสังคมจะต้องมี ที่จะช่วยให้เราประพฤติในทางที่ ถูกต้อง เช่น การข้อสัจธรรมในคำพูดของตนเอง ไม่พูดเท็จ ประชาชนคนไทยมีความข้อสัจธรรมต่อหน้าที่ ของตนเองทำงานด้วยความสุจริต หากคนเราขาดความข้อสัจธรรมจะทำให้สังคมเกิดความวุ่นวาย เกิด การวาทะแว้งซึ่งกันและกัน ไม่มีความไว้วางใจกันขาดความเชื่อถือและความเชื่อมั่น

การเสียสละเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานประการหนึ่งที่ส่งเสริมให้คนในสังคมรู้จัก การแบ่งปันมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเสียสละแบ่งปันให้แก่กันทำให้มีความสุขใจทั้งผู้ให้และผู้รับ เช่นการ เสียสละที่นั่งในคนชรา คนท้อง หรือการบริจาคสิ่งของต่างๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย ความ เสียสละเป็นคุณธรรมในการผูกมิตรเป็นเครื่องมือในการสร้างความสุขให้แก่สังคมและประเทศชาติ คนที่มีน้ำใจเสียสละ มีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อทุกคนในสังคม ช่วยผู้อื่นเท่าที่ตนเองสามารถ ช่วยเหลือได้ตามกำลังของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นกำลังกาย กำลังทรัพย์ ด้วยความเต็มใจยอมแสดงถึง ความเสียสละ และสามารถทำได้อย่างสม่ำเสมอ และเป็นการผูกมิตรกับบุคคลอื่น

การอดทน เป็นการรักษาไว้ซึ่งภาวะความเป็นปกติของตนเอง ไม่ว่าจะเกิดผลกระทบ ในเรื่องใดๆ ก็ตาม ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่เรามีความปรารถนาหรือไม่มีความปรารถนาก็ตาม บุคคล นั้นจะต้องมีความหนักแน่นไม่ย่อท้อ การอดทน สนใจใส่ใจแต่เรื่องที่จะทำให้ตนเองมีความสุข และนำพาซึ่งความเจริญก้าวหน้าให้แก่ตนเองและสังคม

2.8 ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ที่ถูกต้อง

ระบอบประชาธิปไตย คือการปกครองที่เป็นของประชาชน โดยประชาชน และ เพื่อประชาชน เพื่อให้ประชาชนอยู่ร่วมกันโดยสันติ และเกิดความเท่าเทียมกัน ได้รับความคุ้มครอง จากกฎหมายและได้รับการบริการต่างๆ หลักของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ถือว่าการ ปกครองเป็นของประชาชน ประชาชนเป็นส่วนหนึ่งของการปกครอง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้า

มามีส่วนร่วมในการปกครอง ตามหลักการที่ว่าระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองโดยประชาชน ประชาชนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเข้าไปมีส่วนร่วม โดยกระบวนการทางการเมืองเพื่อประโยชน์ของประชาชน ระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยใช้ระบอบตัวแทนคือ ระบอบการปกครองที่ประชาชนไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงออกในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปกครองด้วยตนเองโดยตรง แต่ประชาชนจะเลือกตัวแทนเข้ามาทำหน้าที่ในการปกครองแทนตนเองและหากผู้ที่ได้รับการไว้วางใจให้เข้าไปทำหน้าที่แทนไม่สามารถที่จะสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ประชาชนมีสิทธิที่จะถอดถอนผู้นั้นได้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในทุกฉบับกำหนดว่าประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทรงดำรงอยู่ในฐานะที่เคารพสักการะผู้ใดจะละเมิดมิได้และในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดเกี่ยวกับพระราชอำนาจโดยให้พระมหากษัตริย์ทรงเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นของประชาชน อำนาจนิติบัญญัติผ่านทางรัฐสภา อำนาจในการบริหารทางทางคณะรัฐมนตรี อำนาจทางตุลาการผ่านทางศาลยุติธรรมในการใช้อำนาจมิได้ทรงพระราชอำนาจด้วยพระองค์เองแต่จะมีหน่วยงานต่างๆ ที่เข้ามารับผิดชอบเพื่อให้เทศมีความเป็นอยู่ที่ดีสงบสุขและพัฒนาให้เกิดความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

2.9 ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ชาติ คือ แผ่นดินที่มีประชาชนยึดครอง มีอาณาเขตที่แน่นอน แบ่งการปกครองเป็นสัดส่วนมีผู้นำในการปกครองมีประชาชน มีกฎหมายที่ในการปกครอง ประชาชนที่แสดงออกในการรักษาดี ต้องช่วยกันปกป้องและรักษาชาติ เพื่อให้ลูกหลานคนรุ่นหลังได้อยู่อาศัย ส่งเสริมกิจการบ้านเมือง เพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ไม่สร้างความแตกแยกให้กับคนในชาติ และนำความเสียหายเข้ามาสู่ชาติบ้านเมือง

ศาสนา คือ คำสอนของพระศาสดาของแต่ละศาสนา ในประเทศไทยให้สิทธิประชาชนในการนับถือศาสนาที่เท่าเทียมกัน ทุกศาสนาสอนให้ประชาชนเป็นคนดีให้ละจากความชั่ว ประพฤติตนเป็นคนดี ประชาชนที่นำคำสั่งสอนของศาสนาไปประติปฏิบัติละจากความชั่ว ทำแต่ความดี ทำจิตใจให้สะอาดลด ละเลิก ซึ่งความโลภ ความโกรธ และความลุ่มหลง ทำให้สังคมมีความหน้าอยู่และเกิดความสงบสุขต่อบ้านเมือง

พระมหากษัตริย์ คือ พระเจ้าแผ่นดิน เป็นพระประมุขของประเทศ ปกครองประชาชนในประเทศให้มีความอยู่ดีมีสุขตามที่กฎหมายของประเทศกำหนดเอาไว้ ประเทศไทยพระมหากษัตริย์ คือผู้ปกครองบ้านเมืองโดยธรรม เพื่อความสงบสุขของประชาชนชาวไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ มีวัฒนธรรม และเพณีที่เป็น

เอกลักษณ์ประจำชาติที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ผู้ที่มีความรักในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แสดงให้เห็นถึงการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ ดำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนา และมีความเคารพเทิดทูนในสถาบันพระมหากษัตริย์ รักษาไว้ซึ่งความเป็นชาติไทยไว้ให้คนรุ่นหลัง

2.10 ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันดีงาม

วัฒนธรรมประเพณีของไทยในแต่ละท้องถิ่นจะมีความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นครอบคลุมถึงการดำเนินชีวิตของในแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมทางด้านอาหารการกิน การแต่งกาย ด้านที่อยู่อาศัยความเชื่อ การดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่มีความแตกต่างกัน ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นจะมีการสร้างวัฒนธรรมของท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของท้องถิ่น ซึ่งได้สืบทอดและยึดถือปฏิบัติกันมาจนกลายเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ เช่น วัฒนธรรมประเพณี ประเพณีชักพระ หรือแห่พระของทางภาคใต้ ที่ถือปฏิบัติกันมาเป็นเวลาช้านาน ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ของทุกปี หรือการอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว เช่น ประเพณีเดือนสิบ เป็นการแสดงถึงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ วัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาเหล่านี้ล้วนมีเอกลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความคิด ความเชื่อและค่านิยมของท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

2.11 ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งบัน

การมีศีลธรรม คือการมีสิ่งที่ดีงาม สัตย์ต้องอยู่ที่กาย ธรรมต้องอยู่ที่ใจ ดังนั้น ผู้ที่มีศีลธรรมจึงหมายถึงผู้ที่มีความดีทั้งที่กายและที่ใจ เป็นเครื่องหมายนำทางชีวิตไปสู่จุดหมายและประสบความสำเร็จ หากทุกคนมีศีลธรรมอยู่ในตัวเองแล้ว ปัญหาต่างๆ และความวุ่นวายต่างๆ ก็จะไม่เกิดในสังคมการมีศีลธรรมทำให้เราเข้าใจในการดำเนินชีวิตมากขึ้น มีการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย เข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่น มีความเมตตา กรุณา มีความอดทนอดกลั้น ทำให้ท้องถิ่น และสังคมรวมทั้งประเทศชาติสงบสุขและมีความเรียบร้อย

รักษาความสัตย์ เป็นการรักษาคำพูดในสิ่งที่ตนเองได้ให้ในคำมั่นสัญญาเอาไว้ เป็นคุณธรรมที่จำเป็นต่อทุกสังคมและในทุกๆ สังคม จะต้องมีการปลูกฝังหรือสั่งสอนให้ประชาชนทุกคนประพฤติปฏิบัติ ทั้งนี้เพราะ หากคนในสังคมขาดความซื่อสัตย์เมื่อใด สังคมก็จะวุ่นวาย ไม่สงบ คนจะเอาใจเอาเปรียบกัน และเกิดความเห็นแก่ตัวมากขึ้น จนก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย

หวังดีต่อผู้อื่น เป็นการช่วยเหลือผู้อื่นในเรื่องต่างๆ คอยตักเตือนเมื่อเห็นบุคคลอื่นกระทำการที่ไม่ดีงานและยินดีเมื่อเพื่อนประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานอื่นหรือในชีวิตครอบครัว

เพื่อแผ่และแบ่งปัน เป็นแบ่งปันสิ่งต่างๆ ให้แก่ผู้อื่น หรือการแลกซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการผูกพัน และเกิดความรักและมีไตรจิตที่ดีต่อกัน

2.12 ด้านความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ

การเป็นผู้ที่มีความเข้มแข็ง ทางด้านจิตใจ เป็นการยื่นหยัดในความถูกต้องในความดีงามดี ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำหรือกิเลส มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อบาปตามหลักคำสอนของศาสนา ในสังคมปัจจุบัน ความดีและความชั่วเป็นสิ่งที่เราสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวันเราสามารถที่จะ เลือกลงยืนหยัดในสิ่งถูกต้องหรือคล้อยตามกระแสสังคมที่ไม่ดี เราจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีความเข้มแข็งทางจิตใจ ซึ่งสามารถทำได้ เช่นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีความในครอบครัว สังคม และในท้องถิ่นของเราเอง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่เกิดขึ้นเข้าใจปัญหาและตั้งเป้าในการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นให้ดีที่สุด

ความเข้มแข็งทางด้านร่างกาย เอาใส่ใจในความรู้สึกและความต้องการของตนเอง ทำกิจกรรมที่ช่วยให้มีความสุขและผ่อนคลาย ออกกำลังกายเป็นประจำสม่ำเสมอ การดูแลตนเองเป็นประจำช่วยให้ร่างกายและจิตใจของเรา พร้อมต่อการจัดการปัญหาที่จะผ่านเข้ามาได้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักคำนิยาม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับที่
1. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและสังคม เช่น งานจิตอาสา งานกีฬา ฯลฯ	4.12	.626	มาก	3
2. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและปฏิบัติตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ เช่น กิจกรรมตักบาตร ,สวดมนต์,ทอดผ้าป่า , ทอดกฐิน ฯลฯ	4.20	.613	มาก	2
3. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น งานวันพ่อ งานวันแม่ งานเฉลิมพระเกียรติ ฯลฯ	4.24	.667	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.18	.530	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนใน ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ใน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น งานวันพ่อ งานวันแม่ งานเฉลิมพระเกียรติ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ย 4.24 รองลงมา ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ เช่น กิจกรรมตักบาตร, สวดมนต์, ทอดผ้าป่า, ทอดกฐิน ฯลฯ มีค่าเฉลี่ย 4.20 และสุดท้ายข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม เช่น งานจิตอาสา งานกีฬา ฯลฯ มีค่าเฉลี่ย 4.12 ตามลำดับ

ประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าประชาชน ยึดถือและปฏิบัติ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น งานวันพ่อ งานวันแม่ งานวันเฉลิมพระเกียรติ มากที่สุด รองลงมา การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ เช่น กิจกรรมตักบาตร สวดมนต์, ทอดผ้าป่า, ทอดกฐิน ฯลฯ และ ร่วมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม เช่น งานจิตอาสา งานกีฬา ฯลฯ ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักของค่านิยม 12 ประการด้านมีความชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ของประชาชนในตำบลพุนพินที่ แสดงออกในการรักษาชาติ โดยจะมีการประดับธงชาติ บริเวณบ้านเรือน ในสถานที่ราชการ การยืนตรงเพื่อทำความเคารพเมื่อได้ยินเสียงเพลงชาติไทย มีการส่งเสริมกิจกรรมการทางพระพุทธศาสนา มีการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับศาสนา เช่น กิจกรรมวันเข้าพรรษา กิจกรรมวันออกพรรษา หรือกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินได้จัดทำร่วมกับ วัด โรงเรียน และประชาชนในพื้นที่ในการส่งพระพุทธศาสนา เช่น โครงการพาลูกจูงหลานเข้าวัด กิจกรรมในงานวันเฉลิมพระเกียรติต่างๆ ประชาชนจะให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเป็นอย่างดีไม่ว่าการเข้ากิจกรรมวันงานวันพ่อแห่งชาติ, วันแม่แห่งชาติ, การเข้าร่วมกิจกรรมในการเข้ารับเสด็จตามสถานที่ต่างที่ทางราชการได้จัดไว้ให้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของ
ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
1. ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ ไม่คด โกงเอาเปรียบผู้อื่น	4.25	.778	มากที่สุด	3
2. ข้าพเจ้านับความสำคัญเรื่องอุดมการณ์ในสิ่งที่ ดิ้งามเพื่อส่วนรวม	4.28	.729	มากที่สุด	2
3. ข้าพเจ้าเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อ ประโยชน์ของส่วนรวมได้	4.29	.759	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.27	.657	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.27 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมได้ มีค่าเฉลี่ย 4.29 รองลงมา ข้าพเจ้านับความสำคัญเรื่องอุดมการณ์ในสิ่งที่ดิ้งามเพื่อส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย 4.28 และสุดท้ายข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ ไม่คดโกงเอาเปรียบผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 4.25 ตามลำดับ

โดยสรุป การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้าน ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทนอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่าประชาชน ยึดถือและปฏิบัติเรื่องการเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม มากที่สุด รองลงมา ให้ความสำคัญเรื่องอุดมการณ์ในสิ่งที่ดิ้งามเพื่อส่วนรวม และส่วนการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ ไม่คดโกงเอาเปรียบผู้อื่นประชาชนยึดถือและปฏิบัติตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ด้านซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน ประชาชนมีแสดงออกถึงความซื่อสัตย์ มีความตรงไป ตรงมา ไม่แสดงออกถึงความคดโกง ไม่มีการหลอกลวงกัน โดยเฉพาะการเอาเปรียบผู้อื่น หากมีการรับปากผู้ใดไว้แล้วจะต้องทำตามที่ได้ลั่นวาจาเอาไว้ ประชาชนมีความเสียสละทั้งแรงใจและแรงกาย หรือบางครั้งแม้แต่ทรัพย์สินก็สามารถที่จะสละได้ เช่นการเข้ากิจกรรมการพัฒนาพื้นที่ภายในตำบลผู้ที่มีแรงกำลังก็จะใช้แรงงานในการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ที่ไม่สามารถใช้แรงงานได้ก็จะเสียสละทรัพย์สินเล็กน้อยในการจัดหาวัตถุดิบอาหาร

ในแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือบางกรณีที่น่าท่วมังทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนประชาชนบ้านที่อยู่ทางผ่านของน้ำอนุญาตให้ทางการบริหารส่วนตำบลพุนพินทำการขุดถนนทางเข้าบ้านเพื่อให้ผ่านจะได้บรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชนคนอื่นๆ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับที่
1. ข้าพเจ้าระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ และตั้งใจตอบแทนเมื่อมีโอกาส	4.46	.681	มากที่สุด	2
2. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อ แม่ ครูบาอาจารย์	4.52	.678	มากที่สุด	1
3. ข้าพเจ้าช่วยเหลืองานบ้านหรือช่วยทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจากพ่อแม่ ครูบาอาจารย์	4.50	.669	มากที่สุด	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.49	.604	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.49 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อ แม่ ครูบาอาจารย์ มีค่าเฉลี่ย 4.52 รองลงมา ข้าพเจ้าระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ และตั้งใจตอบแทนเมื่อมีโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.50 และสุดท้ายข้าพเจ้าช่วยเหลืองานบ้านหรือช่วยทำงาน ตามที่ได้รับมอบหมายจากพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ มีค่าเฉลี่ย 4.46 ตามลำดับ

โดยสรุป การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน ด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด พบว่าจะประชาชนยึดถือและปฏิบัติตามข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ และการระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์และตั้งใจตอบแทนเมื่อมีโอกาส รวมถึง ช่วยเหลืองานบ้านหรือช่วยทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจากพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ ครอบครัวเป็นองค์กรแรกที่มีการส่งเสริมให้เกิดค่านิยมด้าน มีความกตัญญูต่อพ่อแม่ขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นสังคม มิให้เห็นมาอย่างช้านาน ประชาชนทุกคนมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ทดแทนบุญคุณในยามที่ท่านแก่เฒ่า ไม่สบายเป็นสิ่งที่สามารถเกิดเองโดยธรรมชาติในสามัญสำนึกของมนุษย์ทุกคน ให้กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ ในตำบลพุนพิน จะเห็นได้จากในทุกปีจะมีกิจกรรม การเกี่ยวกับการรดน้ำผู้สูงอายุจะเห็นได้ว่าบุตรหลานที่อยู่ห่างไกลทางจังหวัดจะมาเข้าร่วม กิจกรรมเพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงความกตัญญูต่อพ่อแม่ การกลับบ้านมาในช่วงเทศกาลต่างๆ มาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากันภายในครอบครัวทำให้เกิดความรักความกลมเกลียวกันส่งผลให้พ่อแม่เกิด ความสบายใจซึ่งเป็นค่านิยมที่คนพุนพินมีการปฏิบัติกันมาอย่างช้านานแล้ว การให้ความเคารพแก่ ครูบาอาจารย์ นั้นประชาชนจะให้ความเคารพเป็นอย่างแม้ว่าตนเองจะจบการศึกษาจาก โรงเรียน แห่งนั้นแล้วแต่ก็ยังให้ความเคารพอยู่มีการเข้าร่วมกิจกรรมไหว้ครูพร้อมกับเด็กนักเรียนในโรงเรียน มีการไปเยี่ยมคุณครูที่บ้าน หากเจอครูอาจารย์ที่ไหนจะแสดงความเคารพโดยการไหว้เพื่อเป็นการ แสดงถึงความกตัญญูที่มีต่อครูบาอาจารย์ ที่มีมาแต่ช้านาน

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของ ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
1. ข้าพเจ้าสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง เช่น อบรมหลักสูตรระยะสั้น อบรมสัมมนา อบรมพัฒนาตนเอง	4.51	.669	มากที่สุด	1
2. ข้าพเจ้าขยันอ่านหนังสือเรียน และตำรา เอกสารต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้	4.32	.630	มากที่สุด	2
3. ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ เอกสาร สื่อและเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ ด้านต่างๆมากขึ้น	4.21	.687	มากที่สุด	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.35	.528	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.35 เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง เช่น อบรมหลักสูตรระยะสั้น อบรมสัมมนา อบรมพัฒนาตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.51 รองลงมา ข้าพเจ้าขยันอ่านหนังสือเรียน และตำรา เอกสารต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.32 และสุดท้ายข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ เอกสาร สื่อและเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ด้านต่างๆมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.21 ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้าน ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด พบว่าประชาชนยึดถือและปฏิบัติ ข้าพเจ้าสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง เช่น อบรมหลักสูตรระยะสั้น อบรมสัมมนา อบรมพัฒนาตนเอง รองลงมา ข้าพเจ้าขยันอ่านหนังสือเรียน และตำรา เอกสารต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้ และข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ เอกสาร สื่อและเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ด้านต่างๆมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม คนเราจะมีต้องมีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา การใฝ่หาความรู้ และหมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในสังคมไทยในปัจจุบันเพราะการเกิดขึ้นของเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้สังคมมีความก้าวหน้ามากขึ้นประชาชนในสังคมจะต้องก้าวให้ทันกับเทคโนโลยี การหาความรู้ในตำบลพุนพินมีให้เห็นหลายรูปแบบ เช่น การติดตามข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ของตนเองผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ในตำบลพุนพิน จะมีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีของตำบลประชาชนก็จะให้ความสนใจในการเข้าไปเรียนรู้ มีโครงการอินเทอร์เน็ตตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีบริหารให้ใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลต่างๆ หรือแม้แต่การติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตที่บ้านของตนเองก็ได้รับความสนใจจากประชาชนในตำบลพุนพิน องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจะมีการส่งเสริมการฝึกอบรมในระยะสั้นให้แก่ประชาชนที่มีความสนใจเช่น การฝึกอบรมการทำปุ๋ยหมัก การทำอาหาร การซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าประชาชนจะให้ความสนใจเข้าร่วมอบรมเป็นจำนวนมากเพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาความรู้ให้แก่ประชาชน และทางรัฐบาลได้มีการส่งเสริมในการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดผู้ใหญ่บ้าน การส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนในกับประชาชนในตำบล เพื่อเป็นการพัฒนาให้เป็นคนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของ
ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
1. ข้าพเจ้าบอกเล่าถึงภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทยแก่ผู้อื่นเสมอ	4.13	.696	มาก	3
2. ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ ฯลฯ	4.17	.618	มาก	2
3. ข้าพเจ้าร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย โดยนำภูมิปัญญาไทยมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ใช้กระเป๋าจักสาน ทานขนมไทย อาหารไทย	4.17	.693	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.16	.554	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย โดยนำภูมิปัญญาไทยมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ใช้กระเป๋าจักสาน ทานขนมไทย อาหารไทย และข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ ฯลฯ เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมา ข้าพเจ้าบอกเล่าถึงภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทยแก่ผู้อื่นเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.13 ตามลำดับ

โดยสรุป การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ประชาชนยึดถือและปฏิบัติ ข้าพเจ้าร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย โดยนำภูมิปัญญาไทยมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ใช้กระเป๋าจักสาน ทานขนมไทย อาหารไทย รองลงมา ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ ฯลฯ และ ข้าพเจ้าบอกเล่าถึงภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทยแก่ผู้อื่นเสมอ ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงามการ สืบสารวัฒนธรรมประเพณี ในพื้นที่ตำบลพุนพิน มีมาอย่างช้านาน ประชาชนมีความผูกพันให้ ความสำคัญกับการสืบสารวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นมีความภาคภูมิใจในความเป็นคนได้การใช้ ภาษาในการติดต่อสื่อสารยังเป็นวิถีชีวิตของชาวใต้ยังใช้ภาษถิ่นในการสื่อสารกันระหว่างชาวบ้าน ทำให้เกิดการรักพวกพ้องมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดความสามัคคีในท้องถิ่น มีการสืบสาร วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นประเพณีรดน้ำคำหัวผู้สูงอายุในวันสงกรานต์ ประเพณี เดือนสิบ (รับ – ส่งตายาย) ของชาวใต้ หรือประเพณีงานเดือนสิบเอ็ด เป็นงานพระเพณีชักพระ ทอดผ้าป่าของชาวสุราษฎร์ธานี (ประเพณีลากเรือพระ ตักบาตรหัวถนน) ในวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 11 ของทุกปี ประชาชนจะช่วยกันจัดทำเรือพนมพระเพื่อเข้าร่วมพิธีงานชักพระประเพณีในตำบล พุนพิน วัตถุประสงค์จะเข้าร่วมงานครั้งนี้ประชาชนจะพร้อมใจแต่งตัวเพื่อเข้าร่วม ขบวนโดยมีความเชื่อว่า เมื่อครั้งที่พระพุทธเจ้า เสด็จไปจำพรรษา ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์เพื่อโปรด พระมารดา เมื่อครบพรรษาจึงเสด็จมายังโลกมนุษย์ พุทธศาสนิกชนจึงมารอรับเสด็จ แล้วอัญเชิญ พระพุทธเจ้าขึ้นประทับบนบุษบกแล้วแห่ไปรอบเมือง ซึ่งเป็นการรักษาและส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีที่มีการสืบทอดกันมา

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของ ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
1. ข้าพเจ้ารักษาศีล 5 คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่โกหก ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ และใช้ยาเสพติด	4.21	.626	มากที่สุด	1
2. ข้าพเจ้ารักษาสัจจะ เมื่อพูดอะไร รับปากกับใคร แล้วจะปฏิบัติตามนั้น	4.10	.527	มาก	3
3. เมื่อข้าพเจ้าต้องตัดสินใจ ข้าพเจ้าจะคำนึงถึงผล ที่ตามมาทางด้านศีลธรรมและจริยธรรมเสมอ	4.13	.568	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.15	.470	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนใน ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่ และแบ่งปัน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.15 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้ารักษาสีล 5 คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดใน กาม ไม่โกหก ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ และใช้ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 4.21 รองลงมา เมื่อข้าพเจ้าต้อง ตัดสินใจ ข้าพเจ้าจะคำนึงถึงผลที่ตามมาทางด้านศีลธรรมและจริยธรรมเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.13 และ สุดท้าย ข้าพเจ้ารักษาสัจจะ เมื่อพูดอะไร รับปากกับใครแล้วจะปฏิบัติตามนั้น มีค่าเฉลี่ย 4.10 ตามลำดับ

โดยสรุป การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอ พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งปัน ใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ประชาชนยึดถือและปฏิบัติ ข้าพเจ้ารักษาสีล 5 คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่โกหก ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ และใช้ยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา เมื่อข้าพเจ้าต้องตัดสินใจ ข้าพเจ้าจะคำนึงถึงผลที่ตามมาทางด้านศีลธรรมและจริยธรรม เสมอ และข้าพเจ้ารักษาสัจจะ เมื่อพูดอะไร รับปากกับใครแล้วจะปฏิบัติตามนั้น ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งปัน ค่านิยมการมีศีลธรรมเป็นสิ่งที่อยู่กลับประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินมาเป็น เวลานานแล้ว การถือศีลห้า เป็นสิ่งที่ประชาชนถือและปฏิบัติแม้ว่าในแต่ละคนจะถือศีลห้า ไม่ครบ ทุกข้อ แต่ทุกคนก็มีความพยายามที่จะปฏิบัติตนให้เป็นคนดีมีศีลธรรมให้มากที่สุดเช่นการไม่เข้าไป ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด การไม่ลักทรัพย์ผู้อื่น เห็นได้จากที่ประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินออกไปทำ ธุรกิจนอกบ้านสามารถที่จะฝากบ้านไว้กับบ้านเรือนข้างๆ ได้โดยไม่ได้รับความเสียหายในทรัพย์สิน รักษาความสัตย์ โดยค่านิยมของคนภาคใต้จะเป็นคนที่พูดจริงทำจริงเมื่อรับปากว่าจะทำอะไรแล้ว ก็จะทำทันทีโดยไม่มีข้อยกเว้น การแบ่งปันที่เกิดขึ้นและเห็นได้ชัดเจนในพื้นที่ตำบลพุนพิน เช่นการ แบ่งปันสิ่งของต่าง เช่นพืชผลทางการเกษตร หากบ้านไหนมีมากก็จะมีการนำมาแบ่งปันให้อีกบ้าน หนึ่งซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดความรักความปรองดองในตำบล ซึ่งเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งของคนใน ตำบลพุนพิน

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของ
ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
1. ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น การ เลือกตั้ง การรณรงค์ประชาธิปไตย	4.46	.658	มากที่สุด	1
2. ข้าพเจ้าอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อทำความเข้าใจ ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข	4.35	.702	มากที่สุด	2
3. ข้าพเจ้าอธิบายให้เพื่อนหรือผู้อื่นได้เข้าใจ เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	3.91	.794	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.24	.472	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.24 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น การเลือกตั้ง การรณรงค์ประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ย 4.46 รองลงมา ข้าพเจ้าอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อทำความเข้าใจระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีค่าเฉลี่ย 4.35 และสุดท้ายข้าพเจ้าอธิบายให้เพื่อนหรือผู้อื่นได้เข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีค่าเฉลี่ย 3.91 ตามลำดับ

โดยสรุป การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า ประชาชนยึดถือและปฏิบัติข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น การเลือกตั้ง

การรณรงค์ประชาธิปไตย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ข้าพเจ้าอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อทำความเข้าใจระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และข้าพเจ้าอธิบายให้เพื่อนหรือผู้อื่นได้เข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง การเรียนประชาธิปไตยเป็นการยึดถือคติของประชาชนเป็นหลักซึ่งเห็นได้จากในการเลือกตั้งผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นผู้ชนะประชาชนทุกคนต้องยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้นเพราะเป็นหลักการของระบบประชาธิปไตย การประชุมประชาคมหมู่บ้านในการเสนอโครงการต่างๆ เข้าสู่แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีการลงคะแนนเสียงเพื่อให้มีโครงการที่ชนะประชาชนจะต้องยอมรับในโครงการนั้น ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยึดหลักประชาธิปไตย โดยยึดเสียข้างมากในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลพพิน การดำรงตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคมมองได้จากการทำงานต่างๆ จะมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่นการลงแขกช่วยเหลือการทำงานเมื่อของบุคคลนี้งานเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะไปช่วยเหลือคนอื่นต่อไป มีการเคารพสิทธิของผู้อื่นภายใต้การปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทุกคนมีสิทธิที่จะประกอบอาชีพของตนเองโดยผู้อื่นจะไม่สามารถเข้ามาก้าวก่ายได้เมื่ออาชีพนั้นเป็นอาชีพที่สุจริต

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลลพพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
1. ข้าพเจ้ามีระเบียบวินัยในตัวเอง และตรงต่อเวลา เช่น จัดบ้านหรือที่พักให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ตามนัดตรงต่อเวลา	4.43	.496	มากที่สุด	1
2. ข้าพเจ้าเคารพกฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น สวมหมวกกันน็อค ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร	4.26	.656	มากที่สุด	2
3. ข้าพเจ้ามีความสุขภาพ และอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่	4.15	.643	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.28	.374	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.28 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้ามีระเบียบวินัยในตัวเอง และตรงต่อเวลา เช่น จัดบ้านหรือที่พักให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มาตามนัดตรงต่อเวลา มีค่าเฉลี่ย 4.43 รองลงมา ข้าพเจ้าเคารพกฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น สวมหมวกกันน็อก ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร มีค่าเฉลี่ย 4.26 และสุดท้ายข้าพเจ้ามีความสุขภาพ และอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่ มีค่าเฉลี่ย 4.15 ตามลำดับ

โดยสรุป การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่าประชาชนยึดถือและปฏิบัติ ข้าพเจ้ามีระเบียบวินัยในตัวเอง และตรงต่อเวลา เช่น จัดบ้านหรือที่พักให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มาตามนัดตรงต่อเวลา อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ข้าพเจ้าเคารพกฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น สวมหมวกกันน็อก ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร และ ข้าพเจ้ามีความสุขภาพ และอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่ ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ การอยู่ในสังคมโดยการยึดถือระเบียบวินัย จะส่งเสริมในสังคมเกิดความเรียบร้อย เช่นการทิ้งขยะทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจะมีการจัดการขยะโดยมีรถขยะมาเก็บขยะของประชาชนที่ถังขยะหน้าบ้านประชาชนต้องนำขยะมาไว้เพื่อในเจ้าหน้าที่เข้ามาเก็บเพื่อความเป็นระเบียบของตำบล การยึดถือและปฏิบัติตามกฎหมายเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งที่คนในตำบลพุนพินปฏิบัติ เช่น การขับรถจักรยานยนต์จะมีการใส่หมวกกันน็อกเพื่อความปลอดภัยของตนเองและเป็นการเคารพกฎจราจรอีกด้วยและหากพูดว่าสิ่งที่กระทำเป็นสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมายจะทำให้ประชาชนเกิดความกลัวในการกระทำสิ่งเหล่านั้น การแสดงความเคารพต่อผู้ใหญ่เป็นค่านิยมที่ได้รับการสั่งสอนมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน เช่นการให้ความเคารพผู้ที่มีอายุมากกว่า เจอกันมีการไหว้เพื่อเป็นทักทายและแสดงถึงความเคารพผู้นั้น

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของ
ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
1. ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานและรับผิดชอบในการ ทำงานให้สำเร็จ พยายามแก้ปัญหาและขจัด อุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ	4.51	.507	มากที่สุด	1
2. ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเข้าใจ โดยคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลและความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม	4.06	.681	มาก	3
3. ข้าพเจ้าทุ่มเททำงาน อุตุน ไม่ย่อท้อต่อปัญหา และอุปสรรคในการทำงาน ปรับปรุงและพัฒนา วิธีการทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง	4.33	.627	มากที่สุด	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.30	.337	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชน
ในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่
ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.30 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้
ความสำคัญข้าพเจ้าตั้งใจทำงานและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ พยายามแก้ปัญหาและขจัด
อุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ มีค่าเฉลี่ย 4.51 รองลงมา ข้าพเจ้าทุ่มเททำงาน อุตุน ไม่ย่อท้อต่อ
ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ปรับปรุงและพัฒนาวิธีการทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย
4.33 และสุดท้ายข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเข้าใจ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและ
ความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย 4.06 ตามลำดับ

โดยสรุป การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอ
พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
พบว่าประชาชนยึดถือและปฏิบัติข้าพเจ้าตั้งใจทำงานและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ
พยายามแก้ปัญหาและขจัดอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ข้าพเจ้า
ทุ่มเททำงาน อุตุน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ปรับปรุงและพัฒนาวิธีการ

ทำงานให้สำเร็จด้วยตนเองด้วยตนเอง และ ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเข้าใจ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติการมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ เป็นการทำการสิ่งใดก็ตามที่มีความรอบคอบ เหมาะสม รู้ว่าสิ่งใดควรทำไม่ควรทำ ต้องมีการตั้งเป้าหมายเพื่อให้งานนั้นประสบความสำเร็จและปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
1. ข้าพเจ้าใช้ทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวมอย่างประหยัด คู้มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี	4.62	.485	มากที่สุด	2
2. ข้าพเจ้ามีเหตุผล ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	4.15	.706	มาก	3
3. ข้าพเจ้ายอมรับผู้อื่นและปรับตัว เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและใฝ่หาความรู้ จากข้อมูลข่าวสาร เพื่อรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม	4.63	.554	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.47	.361	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.47 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้ายอมรับผู้อื่นและปรับตัว เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและใฝ่หาความรู้ จากข้อมูลข่าวสาร เพื่อรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 4.63 รองลงมา ข้าพเจ้าใช้ทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวมอย่างประหยัด คู้มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 4.62 และสุดท้ายข้าพเจ้ามีเหตุผล ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน มีค่าเฉลี่ย 4.15 ตามลำดับ

โดยสรุป การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่าประชาชนยึดถือและปฏิบัติ ข้ำพเจ้ายอมรับผู้อื่นและปรับตัว เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและใฝ่หาความรู้ จากข้อมูลข่าวสาร เพื่อรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ข้ำพเจ้าใช้ทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวมอย่างประหยัด คุ่มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี และ ข้ำพเจ้ามีเหตุผล ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ค่านิยมเกี่ยวกับการออมเก็บไว้ใช้เมื่อยามที่จำเป็นเป็นสิ่งที่ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็กเห็นได้จากกรณีที่โรงเรียนส่งเสริมให้เด็กนักเรียนมีการหยอดกระปุกออมสินเพื่อเป็นปลูกฝังค่านิยมในการออมให้กับเด็กซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตต่อไปในปัจจุบันประชาชนให้ความสนใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นจำนวนมากเห็นได้จาก การที่ประชาชนหันมาปลูกพืชผักและเลี้ยงสัตว์ต่างในบริเวณบ้านเพื่อมีไว้สำหรับรับประทานเอง หากมีเหลือก็แบ่งปันให้กลับเพื่อนบ้าน หรือมีการแลกเปลี่ยนกันเป็นกิจกรรมการที่มีให้เห็นในพื้นที่ตำบลพุนพิน หากเหลือเป็นจำนวนมากก็มีการนำไปขายเป็นรายได้ต่อไป ซึ่งความพอเพียงของแต่ละคนมีไม่เท่ากันในพื้นที่ตำบลพุนพิน ซึ่งมีทั้งโรงงานอุตสาหกรรมการขยายกิจการเมื่อมีความพร้อมก็เป็นการส่งเสริมให้เกิดการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพราะหลักเศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้มีความขัดแย้งกับการเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
1. ข้ำพเจ้าใส่ใจดูแลสุขภาพทางกาย เช่น ออกกำลังกายสม่ำเสมอ ทานอาหารครบ 5 หมู่ ทานอาหารที่เป็นประโยชน์ อาหารปลอดภัย และใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความหมาย เช่น ใฝ่หาความรู้ อยู่กับคนที่รักและเสียสละเวลาส่วนตัวไปทำงานจิตอาสา	4.13	.566	มาก	2

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
2. ข้าพเจ้ายอมรับนับถือตนเองและภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) โดยมีความตระหนักถึงคุณค่าตนเอง (Self-respect) และมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง (Self-efficacy)	3.97	.753	มาก	3
3. ข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดี คิดในแง่บวก ยอมรับในสิ่งที่ไม่แน่นอนและสิ่งที่ไม่อาจควบคุมได้ อย่างเข้าใจ รู้เท่าทันอารมณ์ตนเองและสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้	4.24	.600	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.11	.462	มาก	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดี คิดในแง่บวก ยอมรับในสิ่งที่ไม่แน่นอนและสิ่งที่ไม่อาจควบคุมได้ อย่างเข้าใจ รู้เท่าทันอารมณ์ตนเองและสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้ มีค่าเฉลี่ย 4.24 รองลงมา ข้าพเจ้าใส่ใจดูแลสุขภาพทางกาย เช่น ออกกำลังกายสม่ำเสมอ ทานอาหารครบ 5 หมู่ ทานอาหารที่เป็นประโยชน์ อาหารปลอดภัย และใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความหมาย เช่น ใฝ่หาความรู้ อยู่กับคนที่รักและเสียสละเวลาส่วนตัวไปทำงานจิตอาสา มีค่าเฉลี่ย 4.13 และสุดท้าย ข้าพเจ้ายอมรับนับถือตนเองและภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) โดยมีความตระหนักถึงคุณค่าตนเอง (Self-respect) และมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง (Self-efficacy) มีค่าเฉลี่ย 3.97 ตามลำดับ

โดยสรุปการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ประชาชนยึดถือและปฏิบัติ ข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดี คิดในแง่บวก ยอมรับในสิ่งที่ไม่แน่นอนและสิ่งที่ไม่อาจควบคุมได้ อย่างเข้าใจ รู้เท่าทันอารมณ์ตนเองและสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้ ในระดับมากที่สุด รองลงมา ข้าพเจ้าใส่ใจดูแลสุขภาพทางกาย เช่น ออกกำลังกาย

กายสม่ำเสมอ ทานอาหารครบ 5 หมู่ ทานอาหารที่เป็นประโยชน์ อาหารปลอดภัย และใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความหมาย เช่น ใฝ่หาความรู้ อยู่กับคนที่รักและเสียสละเวลาส่วนตัวไปทำงานจิตอาสา และ ข้าพเจ้ายอมรับนับถือตนเองและภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) โดยมีความตระหนักถึงคุณค่าตนเอง (Self-respect) และมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง (Self-efficacy) ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ค่านิยมเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน โดยสามารถเห็นได้จากการที่ประชาชน มีการออกกำลังกายมากขึ้น โดยทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีการส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกายในทุกเย็น เช่น การเต้นแอโรบิก โดยใช้พื้นที่ในสำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน พร้อมเครื่องขยายเสียง การรับประทานอาหารเช้าเพื่อสุขภาพมากขึ้นหรือทานผักปลอดสารพิษที่ปลูกเองเพื่อเป็นการดูแลสุขภาพ การสมัครเป็นจิตอาสาเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจและเข้าร่วมสมัครกันเป็นจำนวนมากและเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาตาม โครงการต่างๆ เช่นการปลูกต้นไม้ การขุดลอกคูคลองในพื้นที่ตำบลพุนพิน

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับที่
1. ข้าพเจ้าดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการไม่ทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำและที่สาธารณะและดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ประหยัดน้ำประปาหรือไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวม โดยใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า	4.51	.501	มากที่สุด	1
2. ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ด้วยความกระตือรือร้น เพราะสุขใจที่ได้ทำกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้อื่น	4.04	.637	มาก	3

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

การปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
3. ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และ ยอมรับการตัดสินใจของผู้นำประเทศที่คำนึงถึง ผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ	4.48	.569	มากที่สุด	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.34	.358	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.34 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการไม่ทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำและที่สาธารณะและดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ประหยัดน้ำประปาหรือไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวม โดยใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า มีค่าเฉลี่ย 4.51 รองลงมา ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และยอมรับการตัดสินใจของผู้นำประเทศที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ มีค่าเฉลี่ย 4.48 และสุดท้าย ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ด้วยความกระตือรือร้น เพราะสุขใจที่ได้ทำกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 4.04 ตามลำดับ

โดยสรุป การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า ประชาชนยึดถือและปฏิบัติ ข้าพเจ้าดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการไม่ทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำและที่สาธารณะและดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ประหยัดน้ำประปาหรือไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวม โดยใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และยอมรับการตัดสินใจของผู้นำประเทศที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ และ ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ด้วยความกระตือรือร้น เพราะสุขใจที่ได้ทำกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้อื่น ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ เป็นการปฏิบัติและค่านิยมในการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นสาธารณะประโยชน์ต่อส่วนรวม

เช่นการเดินทางรณรงค์การป้องกันไข้เลือดออกของกลุ่ม (อสม.) อาสาสมัครสาธารณสุข การดูแล
ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลตำบลไม่ทิ้งขยะในแม่น้ำลำธารหรือบริเวณข้างถนน ดูแลสิ่งของ
สาธารณะไม่ว่าจะเป็นระบบฟ้าถนน การประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา รวมป้องกันและให้คำแนะนำ
ให้ความรู้แก่บุคคลอื่น

ตอนที่ 3 การนำค่านิยม 12 ประการ มาเปรียบเทียบกับพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิเคราะห์การนำค่านิยม 12 ประการมาเปรียบเทียบกับพัฒนาการเมือง
ท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีดังนี้

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการนำค่านิยม 12 ประการมาเปรียบเทียบกับพัฒนา
การเมืองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ในภาพรวม

พฤติกรรมค่านิยม 12 ประการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ ที่
1. ด้านความเสมอภาค	3.92	.693	มาก	2
2. ด้านความสามารถของระบบการเมือง	4.09	.460	มาก	1
3. ด้านโครงสร้างทางการเมือง	3.54	.812	มาก	5
4. ด้านวัฒนธรรมทางการเมือง	3.85	.874	มาก	4
5. ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย	3.89	.412	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	3.86	.301	มาก	

จากตารางที่ 4.15 พบว่า การนำค่านิยม 12 ประการมาเปรียบเทียบกับพัฒนา
การเมืองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่
ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.86 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้าน
ความสามารถของระบบการเมือง มากกว่า มีค่าเฉลี่ย 4.09 รองลงมา ด้านความเสมอภาค มีค่าเฉลี่ย
3.92 ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย มีค่าเฉลี่ย 3.89 ด้านวัฒนธรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ย 3.85
และสุดท้ายด้านโครงสร้างทางการเมือง มีค่าเฉลี่ย 3.54 ตามลำดับ

โดยสรุป ระดับความคิดเห็นการนำหลักค่านิยม 12 ประการมาเปรียบเทียบกับ การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ค่านิยม 12 ประการที่ปฏิบัติอยู่สอดคล้องกับ องค์ประกอบทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ในด้านความสามารถของระบบการเมือง รองลงมา ค่านิยม 12 ประการที่ปฏิบัติอยู่สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้าน ความเสมอภาค ค่านิยม 12 ประการที่ปฏิบัติอยู่สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรมทางการเมือง ค่านิยม 12 ประการที่ปฏิบัติอยู่สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการ พัฒนาการเมืองท้องถิ่น ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย และสุดท้ายค่านิยม 12 ประการที่ปฏิบัติ อยู่สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ด้านโครงสร้างทางการเมือง ตามลำดับ

3.1 ความสามารถของระบบการเมือง ระบบการเมืองในตำบลพุนพินองค์การบริหาร ส่วนตำบลพุนพินเป็นหน่วยงานที่ สามารถช่วยพัฒนาการเมืองท้องถิ่นให้ เป็นไปตามที่ประชาชนมี ความต้องการได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เป็น หน่วยงานราชการที่เล็กที่สุด ได้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล เป็นหน่วยงานราชการที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุดทำให้มองเห็นถึง ปัญหาและความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด นายองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นคนในพื้นที่และมาจากการเลือกตั้ง โดยประชาชนในพื้นที่ทำให้รู้ถึง ความต้องการของประชาชนในหมู่บ้านของตนเองจึงสามารถมีส่วนในการผลักดันและแก้ไขปัญหา ความต้องการของคนในตำบลพุนพิน องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน สามารถจัดตั้งงบประมาณ และใช้งบประมาณในการก่อสร้างโครงการต่างๆภายในตำบลพุนพิน เช่น โครงการบุกเบิกถนนเพื่อ เป็นการแก้ไขปัญหาในการคมนาคมไปมาของประชาชนในหมู่บ้าน กิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมการ ประกอบอาชีพให้แก่กลุ่มแม่บ้านและกลุ่มสตรีภายในตำบลที่สอดคล้องกับความต้องการและความ จำเป็นของประชาชน ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตาม ความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงตรงตามจุดประสงค์ของประชาชนในท้องถิ่น

3.2 ความเสมอภาค ประชาชนทุกคนในตำบลพุนพินไม่ว่าหญิงหรือชายมีสิทธิและ ความเสมอภาคในทางการเมืองเท่าเทียมกัน ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนด สาระแห่งสิทธิและเสรีภาพของชาวไทยทุกคนเพื่อให้ทุกคนได้อยู่อย่างมีความสุข มีความเท่าเทียม กันและส่งเสริมให้ทุก คนไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามหน้าที่ที่ประชาชนทุกคนในสังคมย่อมมีสิทธิและ ความเป็นคนที่เท่าเทียมกันไม่ว่ารวยหรือจนผู้หญิงหรือผู้ชาย ปัจจุบันนี้ตำบลพุนพินมีผู้หญิงมีส่วน ร่วมทางการเมืองเป็นจำนวนมากขึ้นแสดงให้เห็นถึงความเสมอภาค ประชาชนมีสิทธิความ ไม่ว่าจะ

เป็นสิทธิในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ นักการเมืองท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล พุนพิน การเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นหรือการแสดงความคิดเห็นต่างๆ มีความเสมอภาคทางสังคม ในการเข้ารับบริการต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ที่มีการให้บริการ เช่น สิทธิความเสมอภาคในการให้บุตรหลาน มีสิทธิเข้าเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับเงินผู้สูงอายุที่รัฐบาลอุดหนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินเป็นผู้ดำเนินการจ่ายให้ผู้สูงอายุเป็นต้น

3.3 ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีความเป็นอิสระในการบริหารงานในภาระหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน สามารถจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของตนเองในการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละปี มีการจัดทำโครงการต่างๆ ได้ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของท้องถิ่น ซึ่งจากการปฏิบัติตามแบบอย่างนี้เพราะเป็นอำนาจที่ได้รับมอบจากการกระจายอำนาจจากรัฐบาลเพื่อให้ องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินสามารถที่แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในตำบลพุนพินได้ เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีความคล่องตัวในการบริหารงานเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนเพราะเป็นหน่วยงานราชการที่มีการกระจายอำนาจมาจากส่วนเพื่อช่วยเหลืองานซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดทำให้ทราบถึงความต้องการของประชาชนได้ดี และสามารถแก้ไขปัญหาความต้องของประชาชนในตำบลพุนพินได้ เช่นการเบิกจ่ายงบประมาณมรดกแก่ผู้ปัญหาความเดือดร้อนโดยผ่านการอนุมัติจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในกรณีที่เป็นโครงการก่อสร้างเพื่อแก้ไขปัญหาเดือดร้อนปัญหาด้านงบประมาณและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลจะไม่มีปัญหาเพราะในแต่ละปีจะมีการจัดทำงบประมาณจ่ายว่าจะต้องดำเนินการเรื่องใดบ้าง แต่ในขณะที่เดียวกันองค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องได้รับการดูแลจากหน่วยงานราชการในระดับอำเภอ และระดับจังหวัด ซึ่งในระดับจังหวัดจะมีท้องถิ่นจังหวัดในการซึ่งเป็นตรวจสอบคอยกำกับดูแล ในระดับอำเภอจะมีท้องถิ่นอำเภอที่คอยให้คำแนะนำแก่องค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องได้รับการอนุมัติจากนายอำเภอ ในเรื่องหนังสือราชการ หรือคำสั่งต่างๆ จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จะต้องแจ้งผ่านจังหวัด และอำเภอตามลำดับ ก่อนถึงองค์การบริหารส่วนตำบล บางครั้งทำให้เกิดการล่าช้าของเอกสารจากจังหวัดถึงองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะเอกสารที่เป็นเรื่องเร่งด่วนทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที

3.4 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน สามารถที่จะส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชน

ในพื้นที่ตำบลพุนพินเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองได้เป็นอย่างดี เช่นการส่งเสริมให้มีการประชุมประชาคมตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน การรณรงค์ในประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การไปลงประชามติและ จะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย เช่นการไปใช้สิทธิเลือกตั้งตัวแทนเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นการมอบหมายให้ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งมาปฏิบัติหน้าที่แทนตน การเลือกตัวแทนเข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนเข้ามาบริหารงานจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกรอบของประชาธิปไตย การมีส่วนทางการเมืองโดยการ ลงรับสมัครเลือกตั้ง การมีส่วนทางการเมืองในการตรวจสอบการทำงานหรือการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นประชาชนมีการแสดงความคิดเห็นก่อนจะนำความคิดเห็นมาจัดทำเป็นโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยการจัดทำผ่านประชาคมในท้องถิ่น

3.5 โครงสร้างทางการเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน จัดตั้งขึ้นจากการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระการทำงานของรัฐบาลเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับมากที่สุดเข้าใจในปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่สุด โครงสร้างทางการเมืองของท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล มีฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภา และข้าราชการและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหาร และสมาชิกสภา เป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งทางจากประชาชนเป็นคนในพื้นที่ทำให้ทราบถึงปัญหาของประชาชนได้เป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นปากท้องหรือสภาพความเป็นอยู่ในสังคมของประชาชนทำให้สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงกับความต้องการของประชาชน ส่วนพนักงานและราชการเป็นผู้ที่มีการศึกษาและมีประสบการณ์ในการทำงานมีความเชี่ยวชาญในหน้าที่ เช่นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีความรู้เรื่องของระเบียบกฎหมายของทางราชการที่นำมาใช้ในการทำงานและพัฒนาท้องถิ่น นายช่างโยชามีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการก่อสร้าง ก็สามารถนำพัฒนาตำบลพุนพินได้

ตอนที่ 4 กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ทำการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน กำนันตำบลพุนพิน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ตัวแทนประชาชนตำบลพุนพิน จำนวน 5 คน โดยการเลือกเฉพาะเจาะจง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 4.16 แสดงข้อมูลประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม ตัวอย่าง	ชื่อ - สกุล	อายุ (ปี)	สถาน ภาพ	วุฒิ การศึกษา	รายได้ เฉลี่ย/ เดือน (บาท)	อาชีพ
นายก องค์การ บริหาร ส่วนตำบล	นายบรรจบ ผุดผ่อง ตำแหน่ง นายกองค์ การบริหารส่วนตำบล พุนพิน	51	โสด	ปริญญาตรี	50,000	ธุรกิจส่วนตัว/ นักการเมือง ท้องถิ่น
ปลัด องค์การ บริหาร ส่วนตำบล	นายบุญเชิญ สงอาจिन ตำแหน่ง ปลัดองค์การ ส่วนตำบลพุนพิน	52	โสด	ปริญญาตรี	50,000	พนักงานองค์ ปกครองส่วน ท้องถิ่น
กำนัน ตำบล พุนพิน	นายสุรกิต นาคเสนา ตำแหน่ง กำนัน ตำบล พุนพิน	58	สมรส	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	35,000	เกษตรกร.
สมาชิก สภาองค์ การบริหาร ส่วนตำบล	นายโกวิทย์ ชะเอมวัลย์ ตำแหน่ง สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วน ตำบลพุนพิน	42	สมรส	ปริญญาตรี	45,000	นักการเมือง ท้องถิ่น/ เกษตรกร
ตัวแทน ประชาชน ตำบล พุนพิน	นายสุทธิชาติ เพื่อไชยศรี	45	สมรส	ประกาศนียบ บัตรวิชาชีพ ชั้นสูง	50,000	ค้าขาย

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.17 การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วมของประชาชน
ในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
<p>ด้านวัฒนธรรม การเมืองแบบมีส่วน ร่วม ของประชาชนใน ตำบลพุนพิน</p>	<p>“ประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากพอสมควรเราจะเห็นได้จากการที่ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งในแต่ละครั้งมี การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ โดยลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในตำบลพุนพินคือการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั้งการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นหรือในระดับชาติ การติดตามข่าวสารทางการเมืองของประชาชน ทางโทรทัศน์ หรือในปัจจุบันการติดตามทางอินเทอร์เน็ต ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในชุมชนคือ การต้องการให้การเมืองในระดับท้องถิ่นพัฒนาไปในแนวทางที่ดีขึ้น สำหรับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อต้องการในฝ่ายหรือบุคคลที่ตนเองสนับสนุน ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาพัฒนาท้องถิ่นหรือเข้ามาพัฒนาประเทศ การติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งครั้งต่อไป” (บรรจบ ผุคผ่อง, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นอย่างดี เราจะเห็นได้จากการที่ประชาชนในตำบลพุนพินเข้าร่วมในการจัดทำประชาคมต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดขึ้น จากการทำตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินมาตั้งแต่ ปี 2540 จะเห็นได้ว่าประชาชนในพื้นที่ของตำบลพุนพินจะเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงสิทธิทางการเมืองของตนเองเป็นอย่างดี เช่นการเข้าร่วมในการประชุมประชาคมของตำบล หรือแม้แต่การเข้ารับฟังการปราศรัยหาเสียงในการเลือกตั้งในระดับ ต่างๆ ไม่ว่าจะระดับท้องถิ่นหรือระดับประเทศ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในชุมชน เป็นการแสดงถึง</p>

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
<p data-bbox="327 1106 571 1330">วัฒนธรรมการเมือง แบบมีส่วนร่วม ของประชาชนในตำบล พุนพิน</p>	<p data-bbox="603 510 1407 613">สิทธิทางการเมืองของตนเอง เพื่อให้การเมืองในระบอบอื่นพัฒนาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเมืองระดับประเทศต่อไป”</p> <p data-bbox="603 629 1015 674">(บุญเชิญ สงอาจिन, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p data-bbox="603 685 1407 1525">“ประชาชนในตำบลพุนพินมีจำนวน มาก ประชาชนแทบจะทุกคนที่มี สิทธิทางการเมืองจะเข้าร่วมทางการเมือง ไม่ว่าจะเข้าไปใช้สิทธิในการ เลือกตั้ง การประชุมประจำเดือนของหมู่บ้านเพื่อรับทราบนโยบายต่างๆ ที่ทาง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้รับมาจากการประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ทาง อำเภอจัดขึ้นมาถ่ายทอดให้ประชาชนทราบ ลักษณะการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของคนในตำบลพุนพิน จะเห็นได้ชัดเจนคือการการไปใช้ สิทธิในการเลือกตั้ง ประชาชนจะให้ความสนใจในการเลือกตั้งเป็นอย่างมาก เพราะประชาชนบางกลุ่มยังเข้าใจว่าการเมืองคือการเลือกตั้ง หากไม่ ไปเลือกตั้งจะไม่ได้สิทธิต่างๆที่จะได้จะทำให้การเลือกตั้งในแต่ละ ครั้งมีจำนวนประชาชนไปเลือกตั้งเกินร้อยละเจ็ดสิบ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในชุมชนคือ ประชาชนกลัวว่าหากไม่เข้าร่วมทางการเมืองเช่นการเลือกตั้งที่กว่ามาแล้วนั้นจะทำให้เสียสิทธิต่างๆ ที่ควรจะได้รับ เช่นการรักษาพยาบาล การรับเงินผู้สูงอายุ หรือแม้แต่ การรวมกลุ่มในการประกอบอาชีพต่างๆ ที่รัฐบาลเป็นคนส่งเสริมและ สนับสนุน” (สุรจิต นาคเสนา, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p data-bbox="603 1541 1407 1980">“ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในตำบลพุนพิน จะเข้าร่วม เป็นอย่างดี เช่นการเลือกตั้งจะไปเลือกตั้ง การออกเสียงประชามติให้ รับร่างรัฐธรรมนูญ หรือแม้แต่การประชุมหมู่บ้านก็จะเข้าร่วม ลักษณะของการเข้าร่วมทางการเมืองของชุมชน คือ การไปใช้สิทธิ เลือกตั้งตามสิทธิของตนเองที่มีเพื่อเลือกคนที่จะเป็นตัวแทนของตนเอง เข้าไปพัฒนาประเทศ การเข้าประชุมหมู่บ้านประจำเดือนเพื่อรับ นโยบายที่ได้รับมาจากอำเภอจากการถ่ายทอดจากผู้ใหญ่บ้าน การเข้าร่วม ประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินเพื่อร่วมการจัดแผนพัฒนา</p>

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
วัฒนธรรมการเมือง แบบมีส่วนร่วม ของประชาชนในตำบล พุนพิน	<p>ตำบลเพื่อเป็นการพัฒนาตำบลพุนพิน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในชุมชนคือในการเข้าร่วมทางการเมืองในแต่ละครั้งมีปัจจัยที่แตกต่างกันไป อย่างการไปเลือกตั้งต้องการที่จะเลือกตัวแทนเข้าไปเพื่อเป็นปากเสียงให้กับตนเองในการพัฒนาบ้านเมืองไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นหรือในระดับชาติ การเข้าร่วมประชุมหมู่บ้านเพื่อต้องการที่จะรับรู้ข่าวสารของบ้านเมืองว่าเห็นเช่นไรในปัจจุบัน การเข้าร่วมประชุมการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเพื่อต้องการให้ตำบลพุนพินมีการพัฒนาไปในแนวทางที่ดีขึ้นในทุกๆ ด้าน” (โกวิทย์ ชะเอมวัลย์, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“การเข้าร่วมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินมีจำนวนมากพอสมควร โดยจะสามารถแบ่งออกได้หลายรูปแบบ เช่น การไปใช้สิทธิไปเลือกตั้งจะเห็นว่าประชาชนให้ความร่วมมือและเข้าร่วมทางการเมืองเป็นอย่างดี เพราะตรงกับวันหยุดไม่ว่าจะประกอบอาชีพอะไรก็จะสามารถเข้าร่วมได้ ส่วนตัวประกอบอาชีพค้าขายก็จะสละเวลาเพื่อไปเลือกตั้ง สำหรับการเข้าร่วมประชุมหมู่บ้านเพื่อรับฟังความคิดเห็นทางการเมืองต่าง บางครั้งยอมรับว่าไม่สามารถเข้าร่วมได้เพราะจำเป็นที่จะต้องประกอบอาชีพเพราะการประชุมได้กำหนดไว้บางครั้งไม่ตรงกับวันหยุดจึงทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมได้ แต่จะสามารถติดตามข่าวสารทางการเมืองในรูปแบบอื่นได้เช่นการติดตามข่าวการเมืองผ่านทางโทรทัศน์ ทางวิทยุ เป็นต้น ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในชุมชนคือ การที่ประชาชนแต่ละคนเข้าร่วมการเมืองเช่นการไปเลือกตั้งก็เป็นการแสดงถึงสิทธิของตนเองในทางการเมืองว่าตนเองนั้นก็มีความสนใจและความเสมอภาคที่จะเข้าร่วมทางการเมืองได้ การเข้าร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นที่เรามองเห็นเช่นการจัดทำประชาคมในการจัดทำแผนเพื่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลก็เพื่อที่จะเข้าไปมีส่วนในการพัฒนาตำบลพัฒนาหมู่บ้านของตนเองให้มีความเจริญมากยิ่งขึ้น” (สุทธิชาติ เผื่อ ไขยศรี, สัมภาษณ์: 2561)</p>

4.1 การพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ สรุปได้ว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน ได้แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยแสดงออกทางการเมืองในลักษณะการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง เช่นการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การลงประชามติในการรับร่างรัฐธรรมนูญ พุคคฺยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง การรับฟังข่าวสารทางการเมืองจากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะจากทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือทางอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และการแสดงออกทางการเมืองในลักษณะร่วมชุมนุมประท้วงเพื่อเรียกร้องในเรื่องที่ตนเองได้รับความเดือดร้อน หรือสิ่งที่ตนเองต้องการและยังไม่ได้รับการแก้ไขปัญหา การเข้าร่วมการจัดทำประชาคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินเพื่อจัดทำแผนพัฒนาตำบลและเป็นการส่งเสริมและพัฒนาตำบลให้มีความเจริญยิ่งขึ้น

ข้อมูลจากการสังเกตการณ์ พบว่า วัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน

1) การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไปให้ความสนใจและไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น หรือจะเป็นการเลือกตั้งในระดับชาติและมีการติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งเพราะประชาชนคิดว่าการเลือกตั้งเป็นสิ่งที่จะสามารถทำให้ท้องถิ่นและประเทศมีความเจริญก้าวหน้าและสามารถที่จะพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นได้

2) การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพินได้มีการแสดงความคิดเห็นในการวางแผนกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เพื่อพัฒนาตำบลจัดทำแผนชุมชน ซึ่งในทุกๆ เดือนจะมีการประชุมประจำเดือนขึ้นของแต่ละหมู่บ้าน ประชาชนในแต่ละหมู่บ้านก็จะเข้าร่วมประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อการวางแผนเพื่อพัฒนาตำบล และในแต่ละปีทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจะมีการจัดทำแผนพัฒนาตำบลขึ้นจะมีการออกประชาคมตำบลทำให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและยังมีส่วนร่วมในการคัดค้านการวางแผนพัฒนาตำบลที่ไม่เหมาะสมแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น

3) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพินด้านการรวมกลุ่มผลประโยชน์ คือ มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อพื้นที่ในเขตตำบลพุนพิน มีส่วนในการผลักดันให้องค์การบริหารส่วนตำบลตอบสนองความต้องการของประชาชน มีส่วนร่วมในคัดค้านสาธารณะเช่นใน

การจัดทำโครงการตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายบ้างโครงการประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน จะได้ได้ผลประโยชน์จากโครงการประชาชนจะรวมตัวกันเพื่อขอให้ถอดโครงการนั้นออกและ ดำเนินการ โครงการอื่นเข้าแทนที่ถือว่าเป็นการต่อรองผลประโยชน์ทางการเมืองอย่างหนึ่ง

สรุป การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพุนพิน โดยการไปใช้สิทธิ เลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ การรวมกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งการเสริมสร้างธรรมทาง การเมืองแบบมีส่วนร่วมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการนำหลักประชาธิปไตยมาใช้ในการชีวิตประจำวัน มี การปลูกฝังวัฒนธรรมทางการเมืองโดยให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเมือง มีการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองอย่างทั่วถึงมีส่วนร่วมในการผลักดันให้องค์การบริหารส่วน ตำบลตอบสนองความต้องการซึ่งจากการที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมสามารถที่พัฒนาการเมือง ท้องถิ่นให้เกิดขึ้นได้

ตารางที่ 4.18 การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้าน ความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชน ในตำบล พุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
ความเสมอภาคทาง การเมือง ของ ประชาชนตำบล พุนพิน	<p>“ ประชาชนในตำบลพุนพินทุกคนมีความเสมอที่เท่าเทียมกันในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การใช้สิทธิในการเลือกตั้งโดยประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพิน อายุ 18 ปีขึ้นไปมีสิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง หรือมีสิทธิในการเข้ามาตรวจสอบการทำงานของนักรการเมืองได้. การแสดงความคิดเห็นในเรื่องการเมือง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีความเสมอภาคทางการเมืองในชุมชนคือ การที่ประชาชนในตำบลพุนพินแสดงสิทธิทางการเมืองเช่นการที่เข้าร่วมทางการเมืองการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง การรับฟังความคิดเห็นต่างๆ ทางการเมือง หรือการที่มีการรวมกลุ่มกันในตอนเช้าตามร้านน้ำชาและมีการพูดคุยเกี่ยวกับการเมืองหรือที่เราเรียกว่าสภากาแฟ” (บรรจบ ผุค่อง, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ มีความเสมอภาคที่เท่าเทียมกันตามรัฐธรรมนูญ 2560 ประชาชนทุกคนได้รับสิทธิทางการเมืองทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกทางการเมืองและสิทธิขั้นพื้นฐานของตนเอง มีสิทธิเข้าถึงการบริการสาธารณะและสวัสดิการของรัฐเมื่อประชาชนมีความเสมอภาคแล้วก็ยอม</p>

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
ความเสมอภาคทาง การเมือง ของ ประชาชนตำบล พุนพิน	<p>ที่จะแสดงในเห็นถึงความเสมอภาคของตนเอง โดยประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพิน มีความเสมอภาคที่จะได้รับความเท่าเทียมกันในทุกๆ ด้าน เด็กเล็กมีความเสมอภาคในการเข้าเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้สูงอายุจะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประชาชนที่อายุ 18 ปี ขึ้นไป สามารถที่จะแสดงสิทธิทางการเมืองได้ไม่ว่าจะประกอบอาชีพใดก็ตาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีความเสมอภาคทางการเมืองในชุมชนคือ การที่ประชาชนได้รับความเสมอภาคความเท่าเทียมกันในสังคมทำให้ประชาชนมีความต้องการที่จะแสดงถึงสิทธิของตนเองทำให้มีการใช้สิทธิในทางการเมืองในรูปแบบต่าง เช่นการเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง” (บุญเชิญ สงอาจिन, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ในฐานะที่ผมเป็นนักการเมืองมาก่อน เคยดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ก่อนมาดำรงตำแหน่งกำนันตำบลพุนพินจึงถึงปัจจุบัน ประชาชนทุกคนมีความเสมอภาคในเรื่องต่างๆ ประชาชนมีสิทธิคิดและแสดงออกทางการเมือง เช่นจากการชุมชนก่อนเกิดการรัฐประหารประชาชนในตำบลพุนพินได้เดินทางเข้าร่วมการชุมชนเป็นจำนวนมากเพื่อแสดงถึงสิทธิทางการเมืองที่มีความเสมอภาคในการแสดงออก ความเสมอภาคของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน ทุกคนมีความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญกำหนด เช่นความเสมอภาคในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การเข้าสมัครเข้ารับการเลือกตั้ง เช่นตัวของกระผมเองที่สามารถลงรับสมัครเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อครบวาระแล้วสามารถที่จะมาสมัครเป็นกำนันของตำบลพุนพินได้อีกครั้ง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีความเสมอภาคทางการเมืองในชุมชนคือ ประชาชนมีความต้องการในสิทธิที่ตนเองควรจะได้ซึ่งส่วนมากจะสิทธิขั้นพื้นฐานแล้วมีความต้องการที่จะได้ใช้ทางสาธารณะ ระบบน้ำประปาเหมือนคนอื่นหรือเรียกรวมว่า น้ำไหล ไฟสว่าง ทางสะดวก นั่นเอง” (สุรจิต นาคเสนา, สัมภาษณ์: 2561)</p>

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
ความเสมอภาคทาง การเมือง ของ ประชาชนตำบล พุนพิน	<p>“ ในปัจจุบันประชาชนทั่วไปมีสิทธิเสรีภาคทางการเมืองมากขึ้นตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี 40 จนถึงปัจจุบันทำให้ประชาชนในเขตตำบลพุนพิน มีการแสดงออกทางการเมืองมากขึ้นมีความเข้าใจในระบบการเมืองขึ้น และมีการเรียกร้องในสิทธิทางการเมืองมากขึ้น ลักษณะของความเสมอภาคทางการเมืองประชาชนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน โดยตนเองไม่ได้มองว่าประชาชนที่อายุ 18 เท่านั้นที่จะมีสิทธิและความเสมอภาคทางการเมืองแต่เด็กและเยาวชนก็มีสิทธิและความเสมอภาคทางการเมืองเช่นเดียวกัน โดยเริ่มจากในบ้านในครอบครัว และในโรงเรียนซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ทางการเมืองที่ดีของเยาวชน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีความเสมอภาคทางการเมืองในชุมชนคือ การที่คนเราได้แสดงสิทธิของตนเองเพื่อเป็นการพัฒนาให้เกิดสิ่งที่ดีขึ้นทำให้คนอื่นมองเห็นคุณค่าและยอมรับใน สิ่งที่เรากระทำจะทำให้เรามองเห็นถึงสิทธิและความเสมอที่มีของตนเอง” (โกวิทย์ ชะเอมวัลย์, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ประชาชนทุกคนในพื้นที่ตำบลพุนพินมีความเสมอภาคทางการเมืองทุกคนมีสิทธิที่จะแสดงสิทธิทางการเมืองเพียงแต่จะมีบางคนที่ไม่แสดงสิทธิของตนเอง โดยแสดงออกทางการเมืองเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นเวลามีการประชุมประจำเดือน มีสิทธิในการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่หน่วยงานในภาครัฐ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีความเสมอภาคทางการเมืองในชุมชนคือ การที่ประชาชนจะได้แสดงถึงสิทธิของตนเองในเรื่องต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่ดีขึ้นภายในตำบลของตนเอง” (สุทธิชาติ เผื่อไชยศรี, สัมภาษณ์: 2561)</p>

4.2 การพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นด้านความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนในตำบลพุนพินมีความคิดต่อการพัฒนาทางการเมืองด้านความเสมอภาคทางการเมืองว่าประชาชนในตำบลพุนพินมีความเสมอภาคทางการเมือง

แสดงความเห็นทางการเมือง การมีสิทธิทางการเมืองที่เท่าเทียมกันในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อเป็นตัวแทนของตนเองในการบริหารบ้านเมืองไม่ว่าจะเป็นในระดับตำบล หรือระดับจังหวัด และระดับประเทศ ความเสมอภาคในการลงรับสมัครเลือกตั้งในระดับต่างๆ ไม่ว่าจะป็นในระดับท้องถิ่นหรือในระดับประเทศ มีการแสดงออกเพื่อเป็นการเรียกร้องในสิทธิของตนเอง การรวมกลุ่มเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองในเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นในรอบวันและ ประชาชนในตำบล พุนพินมีสิทธิในการเข้ามาตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ

ประชาชนมีความเสมอภาคในโอกาส ของประชาชนในตำบลพุนพินมีความเท่าเทียมกันของโอกาสในการได้รับบริการสาธารณะของรัฐ และไม่ถูกกีดกันออกจากกิจกรรมต่างๆ ของสังคม เช่น โอกาสได้รับของลูกหลานในศูนย์พัฒนาเด็กขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน โอกาสในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของรัฐบาล ได้แก่ โอกาสในการได้รับการฉีดวัคซีน และ โอกาสในการเข้าถึงยารักษาโรคผู้สูงอายุจะได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุซึ่งทางรัฐบาลเป็นผู้จัดสรรผ่านมาทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน

ข้อมูลจากการสังเกตการณ์ พบว่า ความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน

1) ความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพินประชาชนในตำบลพุนพินมีความเสมอภาคในการใช้สิทธิเลือกตั้ง ประชาชนในตำบลพุนพินที่มีอายุ 18 ปี บริบูรณ์มีสิทธิความเท่าเทียมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ไม่ว่าจะในระดับท้องถิ่น ในระดับประเทศ ในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและนักการเมือง

2) ความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพินประชาชนในตำบลพุนพินมีความเสมอภาคในการลงสมัครเลือกตั้ง ประชาชนที่คุณสมบัติครบถ้วนมีสิทธิที่จะลงสมัครเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการลงสมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบล การลงสมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การลงสมัครกำนันผู้ใหญ่บ้านถ้ามีคุณสมบัติตรงตามที่กฎหมายระบุเอาไว้ก็จะสามารถที่จะลงสมัครได้

3) ความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพินประชาชนในตำบลพุนพินมีความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเพื่อเป็นการแสดงออกถึงความเสมอภาคที่ความเท่าเทียมกันของบุคคลนั้น การแสดงออกทางการเมืองเช่นการชุมนุมเพื่อเรียกร้องสิทธิในเรื่องต่างๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการเมืองให้ดียิ่งขึ้น

สรุป การที่ ประชาชนมีความเสมอภาคทางการเมืองที่เท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นใช้สิทธิในการเลือกตั้ง การลงสมัครเลือกตั้ง การเข้ามาตรวจสอบกำกับดูแล ควบคุมตรวจสอบการ

ทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือแม่ข่ายการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่น หรือในระดับประเทศ ก็ สามารถที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในตำบลพุนพินได้

ตารางที่ 4.19 การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้าน ความสามารถของระบบการเมืองของประชาชน ในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
ความสามารถของ ระบบการเมืองใน พื้นที่ตำบลพุนพิน	<p>“ระบบการเมืองในตำบลพุนพิน องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินเป็นหน่วยงานราชการที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดและเห็นถึงปัญหาความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด” (บรรจบ ผุดผ่อง, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“การประชุมในแต่ละครั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลและมีการเชิญประชาชนเข้าร่วมประชุมและประชาชนได้เข้าร่วมประชุมตามคำเชิญขององค์การบริหารส่วนตำบลแสดงให้เห็นว่าประชาชนในตำบลเข้าใจในระบบการเมืองท้องถิ่นเพราะการเข้าร่วมประชุมในแต่ละครั้งสามารถที่พัฒนาในระบบการเมืองเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชนสามารถที่จะตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานได้จึงทำให้ระบบการเมืองพัฒนาไปในแนวทางที่ดี ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถของระบบการเมืองในชุมชนคือ การที่ประชาชนสามารถเข้ามาตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยงานภาครัฐ เช่นการแต่งตั้งคณะกรรมการต่างๆ โดยเอาประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกับคำคุณแลสามารถทำให้ระบบการเมืองสามารถที่จะพัฒนาไปตามแนวทางที่ดีขึ้น” (บุญเชิญ สงอจิน, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ระบบการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน ยังไม่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชนมากเท่าที่ควรยังต้องมีการพัฒนาให้มากขึ้นเพื่อจะได้ตอบสนองกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการปฏิบัติ และจะต้องลงพื้นที่เพื่อเข้าถึงปัญหาของประชาชนที่ได้ให้ความไว้วางใจ</p>

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
<p>ความสามารถของ ระบบการเมืองใน พื้นที่ตำบลพุนพิน</p>	<p>ให้เข้าไปบริหาร ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถของระบบการเมืองในชุมชนคือ การที่ประชาชนได้รับความพึงพอใจหรือมีการได้รับการตอบสนองกับความต้องการของตนเองจะทำให้ระบบการเมืองในท้องถิ่นสามารถที่จะพัฒนาไปด้วยดี ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่องที่ จะต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพื่อ ความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ต่อไป” (สุรกิต นาคเสนา, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ระบบการเมืองในเขตตำบลพุนพินในความคิดยังไม่ตอบสนองต่อ ความต้องการของประชาชนเท่าที่ควรระบบการเมืองในท้องที่ตำบล พุนพินประชาชนยังเข้าไปมีส่วนร่วมหรือตรวจสอบยังน้อยเกินไป ปัจจัย ที่ส่งผลต่อความสามารถของระบบการเมืองในชุมชนคือ หากระบบ การเมืองสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ ตำบลพุนพินได้ประชาชนก็จะมีความเป็นที่ดียิ่งประชาชนก็จะมี ความอยู่ ดีกินดีทำให้สามารถที่จะพัฒนาระบบการเมืองให้ดีขึ้นได้” (โกวิทย์ ะเอนวัลย์, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ระบบการเมืองท้องถิ่นในตำบลพุนพินยังไม่ดีพอยังไม่สามารถเข้าถึง ความต้องการของประชาชนเท่าที่ควรจะเป็น ยังคงจะต้องมีการปรับปรุง และต้องให้ประชาชนเข้ามาตรวจสอบได้อย่างจริงจังไม่ใช่แค่หน่วยงาน องค์กรอิสระเท่านั้นที่เข้าตรวจได้เท่านั้น ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถ ของระบบการเมืองในชุมชนคือ ประชาชนจะต้องสามารถเข้ามา ตรวจสอบการทำงานหน่วยงานต่างๆ ได้และจะต้องให้ประชาชนเข้ามา มี ส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อเป็นการพัฒนาถึงปากท้องของประชาชนใน พื้นที่ เมื่อประชาชนมีความอยู่ดีกินดีจะสามารถพัฒนาในด้านอื่นให้ดีขึ้น ไปด้วย” (สุทธิชาติ เผื่อไชยศรี: 2561)</p>

4.3 การพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นด้านความสามารถของระบบการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถของระบบการเมืองแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายที่มีความเห็นว่าระบบการเมืองมีความสามารถตอบสนองและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ เพราะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดและเข้าใจถึงปัญหาความต้องการของประชาชน เพราะตัวแทนของประชาชนเป็นคนในพื้นที่เช่นเดียวกับประชาชนที่มีปัญหา และการที่ประชาชนเข้าร่วมในกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจัดขึ้นแสดงให้เห็นว่าประชาชนไว้วางใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินและเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหา และตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินได้ ฝ่ายที่ 2 มีความเห็นว่า ระบบการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพินยังไม่ตอบสนองถึงความต้องการของประชาชนในพื้นที่เท่าที่ควรจะเป็น ต้องมีการพัฒนาให้มากขึ้นเพื่อจะได้ตอบสนองกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่จะต้องมีการส่งเสริมในประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินให้มากขึ้น ผู้บริหาร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการปฏิบัติและจะต้องลงพื้นที่เพื่อเข้าถึงปัญหาของประชาชนให้เหมาะสมที่ได้ให้ความไว้วางใจให้เข้าไปบริหาร

ข้อมูลจากการสังเกตการณ์ พบว่า ความสามารถของระบบการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีอำนาจหน้าที่สำคัญ ในการจัดการระบบบริการสาธารณะจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้ทันเวลาและมีความ และพอเพียงต่อความต้องการของประชาชน เช่น การให้บริการด้านขยะมูลฝอยด้านระบบประปา ด้านการจัดเก็บภาษี บำรุงท้องที่ ฯลฯ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน จึงเป็นศูนย์รวมที่มีอิสระในการปกครองตนเอง ในด้านโครงสร้างของการพัฒนามีการให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองมีการตั้งกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร กลุ่มสตรี เพื่อร่วมดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน ด้านการปกครองกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีบทบาท หน้าที่ในการร่วมกันบริหารท้องถิ่นอันเนื่องกฎหมายการจัดตั้งข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการเลือกตั้งจึงมุ่งเน้นให้ประชาชนคำนึงถึงบทบาทของผู้บริหารเป็นสำคัญ เพื่อให้การบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบลเกิดประสิทธิภาพเหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ที่จะนำพาให้องค์กรก้าวหน้าไปสู่ความสำเร็จ

สรุป การส่งเสริมให้ระบบการเมืองมีความเข้มแข็งมีเสถียรภาพเพื่อให้มีการตอบสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ราชการส่วนภูมิภาค รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เองต้องมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาศักยภาพ ของตัวแทนประชาชน ซึ่งถือเป็นกลไกที่เชื่อมโยงประชาชนและชุมชนทุกภาคส่วนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นผ่านการจัดทำแผนชุมชนแผนพัฒนาหมู่บ้านซึ่งเป็นพื้นฐานไปสู่การจัดทำแผนในระดับบนต่อไปเพราะระบบการเมืองที่มีความเข้มแข็งจะสามารถที่พัฒนาการเมืองท้องถิ่นได้

ตารางที่ 4.20 การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้าน โครงสร้างทางการเมือง ในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
<p>โครงสร้าง ทางการเมือง ในพื้นที่ตำบล พุนพิน</p>	<p>“องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีรับผิดชอบงานตามภาระหน้าที่ที่ได้มอบหมายจากส่วนกลางวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ ตำบลน่าอยู่มุ่งสู่การบริการเป็นเลิศ ด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดย มีการแบ่งงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบของคนที่มีความชำนาญเฉพาะด้านผู้บริหารมีความเข้าใจในปัญหาของประชาชน ข้าราชการมีความชำนาญในตัวระเบียบกฎหมายเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหา” (บรรจบ ผุดผ่อง, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“จะเห็นได้ว่าภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเราจะมีการแบ่ง โครงสร้างในแต่ละส่วนราชการที่มีความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่และคนแตกต่างกันไป เช่น สำนักปลัดจะมีความชำนาญด้านงบประมาณ กองช่าง งานก่อสร้างและ โครงสร้างพื้นฐาน กองคลัง งานการเงิน และบัญชี ซึ่งแต่ละด้านจะแตกต่างกันไปและเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ตรงกับที่ประชาชนมีความต้องการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อโครงสร้างทางการเมืองในชุมชนคือ ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละด้าน และสามารถให้คำตอบในสิ่งที่ประชาชนต้องการได้”(บุญเชิญ สงอาจिन, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“โครงสร้างทางการเมืองในเขตพื้นที่ตำบลพุนพิน คิดว่ามีความเหมาะสมคืออยู่แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดูแลเรื่อง</p>

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
<p>โครงสร้างทาง การเมืองใน พื้นที่ตำบล พุนพิน</p>	<p>ปากท้องของประชาชนเรื่องความเป็นอยู่ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ท้องถิ่น ดูแลเกี่ยวกับกับการปกครองและความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ เพราะเจ้าหน้าที่ เช่นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะเป็นคนพื้นที่และอยู่ในพื้นที่ สามารถที่จะให้ความช่วยเหลือประชาชนได้เป็นอย่างดี ปัจจัยที่ส่งผลต่อโครงสร้างทางการเมืองในชุมชนคือ ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่และความชำนาญงานของคนที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละด้าน และสามารถให้คำตอบในสิ่งที่ประชาชนต้องการได้ ซึ่งละคนจะมีความชำนาญที่แตกต่างกันออกไป “ (สุรจิต นาคเสนา, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“การแบ่งโครงสร้างทางการเมืองในเขตพื้นตำบลพุนพิน เห็นว่าแบ่งออกมาอย่างชัดเจนเช่น ทั้งท้องถิ่น และท้องที่ เพราะในแต่ละส่วนจะทำงานต่างหน้าที่กัน ในบางกรณีก็สามารถที่รวมกันได้เพื่อประโยชน์ของประชาชน และเพื่อการพัฒนาท้องที่ที่ท้องถิ่นของตนเอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อโครงสร้างทางการเมืองในชุมชนคือ ความรู้ความสามารถของผู้นำหากผู้นำมีความรู้ความสามารถก็จะสามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้ได้บังคับบัญชาได้ เพราะส่วนมากอำนาจการตัดสินใจเป็นของผู้นำไม่ใช่ผู้ปฏิบัติ” (โกวิทย์ ชะเอมวัลย์, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“โดยทั่วไปการแบ่งโครงสร้างทางการเมืองในเขตตำบลพุนพินนั้นได้แบ่งไว้ตามโครงสร้างที่ส่วนกลางกำหนดไว้แล้ว ว่าใครมีหน้าที่อะไร การคัดเลือกคนเข้ามาในโครงสร้างต่างๆ ก็ได้ผ่านกระบวนการมาแล้วเป็นอย่างดี เช่น นักการเมืองก็ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชน เจ้าหน้าที่ข้าราชการที่เข้ามาทำงานก็ต้องผ่านการสอบแข่งขันเข้ามาทำงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งและมีความรู้ความสามารถ เหมาะสมที่จะให้บริการแก่ประชาชนอยู่แล้ว ปัจจัยที่ส่งผลต่อโครงสร้างทางการเมืองในชุมชนคือ ความสามารถและความชำนาญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้มากน้อยเพียงใด” (สุทธิชาติ เผื่อไชยศรี, สัมภาษณ์: 2561)</p>

4.4 การพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นด้านโครงสร้างทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า โครงสร้างทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน มีการแบ่งโครงสร้างทางการเมืองอย่างชัดเจนดังเราจะเห็นได้จาก การที่มีการแบ่งหน้า ของท้องถิ่น คือองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลพุนพิน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินที่มีจากการเลือกตั้งจากประชาชนในตำบลที่ประชาชนมองเห็นว่ามีความรู้ความสามารถในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้เพราะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับกับประชาชนมากที่สุด และมีข้าราชการในองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินที่มีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องของระเบียบต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน การปกครองท้องถิ่น ที่ กำนันผู้ใหญ่บ้านจะมีความชำนาญในการดูแลความเรียบร้อยภายในตำบลทำให้ประชาชนมีความรู้สึกถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการแบ่งทำงานตามภาระหน้าที่เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชน การแบ่ง โครงสร้างทางการเมือง ส่วนกลางกำหนดไว้แล้ว ว่าใครมีหน้าที่อะไร การคัดเลือกคนเข้ามาในโครงสร้างทางการเมือง ก็ได้ผ่านกระบวนการคัดเลือกเพื่อให้เหมาะสมกับความชำนาญ เช่นนักการเมืองก็ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชน เจ้าหน้าที่ข้าราชการที่เข้ามาทำงานก็ต้องผ่านการสอบแข่งขันเข้ามาทำงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งและมีความรู้ความสามารถ เหมาะสมที่จะให้บริการแก่ประชาชนอยู่แล้ว

ข้อมูลจากการสังเกตการณ์ พบว่า ในเขตพื้นที่ตำบลพุนพินในปี 2540 พื้นที่ตำบลพุนพิน ได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ช่วยเหลือรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้เป็นอย่างดีตามโครงสร้างทางการเมืององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ คือผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่เข้ามาบริหารงานและพัฒนาท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนซึ่งจะมีความเข้าใจและทราบถึงในความต้องการของประชาชน และมีข้าราชการเจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้การสนับสนุนการทำงานที่มีความรู้และและความชำนาญในระเบียบกฎหมายทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระเป็นอย่างสูงในการดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและสามารถจัดทำกิจการต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการในชุมชนของตนได้อย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังมีความเป็นอิสระทั้งในทางการคลังและบุคลากร กล่าวคือ มีทรัพยากรเป็นของตนเองที่จะใช้เพื่อจัดทำกิจการต่างๆ ให้เกิดขึ้น

สรุป โครงสร้างระบบการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบล มีศักยภาพมีความชำนาญในการปฏิบัติตามภารกิจในการดำเนินงานและการบริหารงานเพื่อช่วยเหลืองาน ของรัฐบาลเพราะเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดทำให้ทราบถึงความต้องการของประชาชนและสามารถทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของประชาชนในด้านต่างๆ สามารถที่จะพัฒนาการเมืองท้องถิ่นได้

ตารางที่ 4.21 การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้าน ความเป็นอิสระของระบบย่อย ในตำบลพุนพิน อำเภอ พุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
ความเป็นอิสระของ ระบบย่อยในพื้นที่ ตำบลพุนพิน	<p>“องค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติกระจายอำนาจ เป็นการกระจายอำนาจในประชาชนปกครองตนเองและพัฒนาพื้นที่ของตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านการเมือง สังคม หรือแม้แต่ทางเศรษฐกิจความเป็นอยู่ของประชาชน แต่การบริหารงานต่างๆ ยังคงต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานกลางซึ่งเป็นไปตามกฎหมายกำหนด” (บรรจบ ผุดผ่อง, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ในฐานะที่ผมเป็นเจ้าของพื้นที่ของรัฐ การที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจมาให้ท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นและแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนที่มีความเดือดร้อนของประชา การที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารและจัดการงบประมาณของตนเองจึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเป็นอิสระในการทำงาน (บุญเชิญ สงอาจिन, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>รัฐบาลได้กระจายอำนาจมาให้ท้องถิ่นทำงานถือว่าเป็นเรื่องที่ดีและทำให้ท้องถิ่นมีอิสระเพราะสามารถที่แก้ไขปัญหาของประชาชนได้ทันเวลา ไม่เกิดการล่าช้า แต่ในขณะที่เดียวกันหน่วยงานกลางก็จะต้องคอยตรวจสอบในการทำงานด้วยเพื่อจะได้คอยเหลือเป็นพี่เลี้ยงให้แก่ท้องถิ่น การที่ได้รับอิสระในการทำงานและสามารถให้บริการประชาชนและแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้ทันทีเป็นการตอบสนองถึงความต้องการของ</p>

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
ความเป็นอิสระของ ระบบย่อยในพื้นที่ ตำบลพุนพิน	<p>ประชาชน การที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนทำให้เรามองเห็นปัญหาของประชาชนได้เป็นอย่างดีมีความมีความต้องการอย่างไร” (สุรกิต นาคเสนา, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ในเขตพื้นที่ตำบลพุนพินยังไม่เป็นอิสระทางระบบการเมืองมากเท่าที่ควรเพราะประชาชนยังไม่สามารถที่จะกำหนดทิศทางทางการเมืองของพื้นที่ได้ยังต้องยอมรับการตัดสินใจของผู้นำอยู่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นอิสระทางการเมืองในชุมชนคือ รัฐบาล หากรัฐบาลให้ความอิสระในการทำงานให้แก่ท้องถิ่นและท้องถิ่นอย่างจริงจังก็จะสามารถที่จะทำให้การทำงานมีรวดเร็วมายิ่งเพราะบางครั้งได้ว่าเมื่อมาติดงานจากองค์การบริหารส่วนตำบลจะได้รับคำตอบว่า จะต้องปรึกษาอำเภอ หรือจังหวัดก่อนว่าจะสามารถทำได้หรือไม่ จึงทำให้ล่าช้ามาก จึงเห็นว่าหากให้อิสระในการทำงานแล้วก็ควรจะให้อำนาจในการตัดสินใจแก่หน่วยนั้นอย่างเต็มที่” (โกวิทย์ ชะเอมวัลย์, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ความเป็นอิสระทางการเมืองในเขตตำบลพุนพินมีทั้งการกระจายอำนาจ และการรวมอำนาจ การกระจายอำนาจได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน การรวมอำนาจได้แก่อำเภอพุนพิน การแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนยังมีดีเท่าที่ควรยังไม่ตอบสนองถึงความต้องการของประชาชน เพราะอำนาจการจัดสินใจบางอย่างยังต้องได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานกลาง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นอิสระทางการเมืองในชุมชนคือ อำนาจการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาเพราะยังล่าช้ายังไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน (สุทธิชาติ เผื่อไชยศรี, สัมภาษณ์: 2561)</p>

4.5 การพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นด้านความเป็นอิสระของระบบย่อยในพื้นที่ตำบล พุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า มีความเห็นแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่าระบบย่อยทางการเมืองยังไม่เป็นอิสระ เพราะระบบการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน ภายองค์กรบริหารส่วนตำบลพุนพินยังคงต้องได้รับการกำกับดูแลจากส่วนกลาง ไม่ว่าจะเป็นอำเภอหรือจังหวัดในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ส่งผลต่อความเป็นอิสระทางการเมืองในพื้นที่ทำให้ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาและตอบสนองในความต้องการของประชาชนในตำบลพุนพิน ได้ทันเวลา ฝ่ายที่เห็นว่า ระบบย่อยทางการเมืองมีความอิสระเพราะองค์กรบริหารส่วนตำบลพุนพิน ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล มีการกระจายอำนาจจากรัฐบาลทำให้สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่เพราะอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ที่ตั้งนั้นรัฐบาลต้องให้ความอิสระในการทำงานให้แก่ท้องถิ่นและท้องถิ่นอย่างจริงจังก็จะสามารถที่จะทำให้การทำงานมีรวดเร็วมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง

ข้อมูลจากการสังเกตการณ์ พบว่า ความเป็นอิสระของระบบย่อยในพื้นที่ตำบลพุนพิน ความเป็นอิสระในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลพุนพิน สามารถจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของตนเองมีงบประมาณเป็นของตนเองเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลพุนพิน สามารถที่จะจัดทำโครงการที่มีความเหมาะสมและจำเป็นภายในตำบล โดยในการจัดทำงบประมาณนั้น สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลจะเป็นผู้ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับงบประมาณและแผนพัฒนา โดยมีความเป็นอิสระโดยผ่านความเห็นชอบจากสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลพุนพินและได้รับการอนุมัติจากนายอำเภอ ซึ่งแนวทางในการปฏิบัตินี้เป็นเพราะการกระจายอำนาจที่ทางรัฐบาลมอบให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลในลักษณะของพระราชบัญญัติสภาตำบล และพระราชบัญญัติการกระจายอำนาจ จึงถือว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลมีความเป็นอิสระในการบริหารงานและพัฒนาตำบลโดยแท้จริง

สรุป ระบบย่อยทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการทำให้ประสิทธิภาพของการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาและการให้บริการแก่ประชาชน

ตารางที่ 4.22 ค่านิยม 12 ประการที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
<p>ค่านิยม 12 ประการที่ใช้ พัฒนาทาง การเมืองท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรม การเมืองแบบมี ส่วนร่วม</p>	<p>“เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย การที่คนเรามีความรู้และมีความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยทำให้เราทราบว่าเรามีหน้าที่อย่างไรบางในทางการเมืองดังนั้นการเข้าทางการเมืองจึงเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาการเมืองไปในทางที่ดีขึ้นไม่ว่าจะในระดับท้องถิ่น หรือแม้แต่ในระดับชาติ”(บรรจบ ผุคผ่อง, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“การซื้อสัตย์ เสียสละ อดทน นักการเมืองที่เข้ามาทำหน้าที่แทนประชาชนจะมีความซื่อสัตย์ให้เหมาะสมกับที่ประชาชนไว้วางใจ” (บุญเชิญ สงอาจिन, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย การที่ประชาชนเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย จึงทำให้การเข้าร่วมทางการเมืองไม่เพียงเพื่อเป็นการรักษาซึ่งสิทธิของตนเองเท่านั้นแต่เพื่อการพัฒนาการเมืองให้ดีขึ้น” (สุรกิต นาคเสนา, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ คนเรามีจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์เรามีความจงรักภักดีต่อชาติเราจึงอยากเป็นประเทศชาติพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น การเข้ามามีส่วนทางการเมือง เช่นการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองก็จะเป็นแรงผลักดันในการเมืองมีการพัฒนาขึ้นมาได้” (โกวิท ชะเอมวัลย์, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน การที่เราจะเข้าร่วมทางการเมืองในแต่ละครั้งเราจะต้องมีการเสียสละ เช่นการเสียสละเวลาเพื่อที่จะเดินทางไปเลือกตั้งแม้ว่าการเลือกตั้งจะเป็นวันหยุดราชการแต่อาชีพค้าขายเราจะไม่มีวันหยุดดังนั้นเราจะต้องเสียสละรายได้ในส่วนนั้นเพื่อที่จะเข้าร่วมทางการเมืองคือการไปเลือกตั้งเพราะเชื่อว่าการเลือกตั้งจะสามารถพัฒนาการเมืองของไทยได้” (สุทธิชาติ เผื่อไชยศรี, สัมภาษณ์: 2561)</p>

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า กับค่านิยม 12 ประการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน ด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม

1. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การที่คนในตำบลพุนพินเข้าใจในระบบประชาธิปไตย ทำให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ว่าจากเข้ามามีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการเมืองให้ดีขึ้น
2. การซื้อสตั๊ด เสียสละ อดทน การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการสมัครเข้าการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการเข้ามามีส่วนทางการเมืองอย่างหนึ่ง คนนั้นจะมีความซื่อสัตย์ ไม่มีการซื้อสิทธิขายเสียง มีการเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อเข้าแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนที่ให้ความไว้วางใจตนเองได้เข้ามาเป็นตัวแทนในการบริหารงานของตำบลพุนพิน
3. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ คนเราอยากให้ประเทศชาติมีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ดังนั้นจะต้องเข้ามามีร่วมในการพัฒนาประเทศชาติ แต่การพัฒนาประเทศเราไม่สามารถที่จะทำด้วยตัวเองได้ดังนั้นเราจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองคือการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งเพื่อเลือกตัวแทนเข้ามาทำหน้าที่แทนตนเองในการพัฒนาชาติบ้านเมืองต่อ

ตารางที่ 4.23 ค่านิยม 12 ประการที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสมอภาคทางการเมือง

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
ค่านิยม 12 ประการที่ใช้ พัฒนาทาง การเมืองท้องถิ่น ด้านความเสมอ ภาคการเมือง	<p>“เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย ประเทศไทยปกครองในระบบประชาธิปไตยซึ่งทำให้เราอยู่ในสิทธิและหน้าที่ของเรานเองว่าคนในประเทศไทยมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันมีความเสมอภาคทางการเมืองเหมือนกันสามารถที่จะแสดงออกทางการเมืองได้ในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด” (บรรจบ ผุดผ่อง, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขระบบประชาธิปไตยให้สิทธิความเสมอภาคแก่คนไทยในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เช่นการไปเลือกตั้ง 1 คน จะมี 1 สิทธิเลือกตั้ง” (บุญเชิญ สงอาจिन, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข”การปกครองในระบบประชาธิปไตยทำให้ประชาชนได้มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน (สุรจิต นาคเสนา, สัมภาษณ์: 2561)</p>

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
<p>ค่านิยม 12 ประการที่ใช้ พัฒนาทาง การเมืองท้องถิ่น ด้านความเสมอ ภาคทางการเมือง</p>	<p>“เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย การที่คนเราเรียนรู้และเข้าใจในระบบประชาธิปไตยทำให้เราทราบว่าประชาชนทุกคนมีความเสมอภาคทางการเมืองสามารถที่จะเข้าร่วมทางการเมืองในขอบเขตของตนเองในการที่จะพัฒนาการเมืองของตำบลพุนพินให้ดีขึ้น” (โกวิท ะเชมวัลย์, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย การที่คนเราเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยจะทำให้เราเข้าใจถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองเข้าใจถึงภาคเสมอภาคทางการเมืองว่าเป็นอย่างไร” (สุทธิชาติ เผื่อไชยศรี, สัมภาษณ์: 2561)</p>

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ค่านิยม 12 ประการที่ไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน ด้าน ความเสมอภาคทางการเมือง

เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประเทศไทยมีการปกครองในระบบประชาธิปไตยซึ่งให้สิทธิและเสรีภาพแก่คนไทยทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันรวมทั้งความเสมอภาคทางการเมืองในการที่จะสามารถที่จะแสดงออกทางการเมืองหรือการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยอยู่ในขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดความเสมอภาคในการมีส่วนร่วมทางการเมือง จากการเรียนประชาธิปไตย เป็นเรื่องของการปกครองโดยประชาชน ถือว่าเสียงข้างมากของประชาชนเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามีส่วนร่วมในการปกครองของประชาชนอย่างกว้างขวาง ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเมื่ออายุถึงเกณฑ์ที่กฎหมายระบุไว้ และบัตรเลือกตั้งแต่ละใบจะมีเสียงเพียง 1 เสียงเท่าเทียมกัน

ตารางที่ 4.24 ค่านิยม 12 ประการที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความสามารถของระบบการเมือง

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
<p>ค่านิยม 12 ประการที่ใช้พัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นด้านความสามารถของระบบการเมือง</p>	<p>“เข้าใจและรู้การเป็นประชาธิปไตย เมื่อประชาชนมีความรู้และความเข้าใจในระบบประชาธิปไตย เข้าใจว่าระบบการเมืองในตำบลพุนพินสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น” (บรรจบ ผุดผ่อง, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐสามารถที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนในการกำกับดูแลและเข้ามาตรวจสอบการทำงาน ซึ่งมองเห็นถึงความโปร่งใสในการทำงานและบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของคนในพื้นที่ตำบลพุนพิน” (บุญเชิญ สงอาจिन, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตน การที่เราผู้ที่ได้รับการไว้วางใจให้เข้ามาบริหารงานภายในตำบลหรือในท้องที่ตำบลพุนพิน เราจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าของตนเองเข้าใจถึงความต้องการของประชาชนในพื้นที่ว่ามีความต้องการอะไร เพื่อให้เกิดความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเพื่อตอบสนองถึงความต้องการให้เหมาะสมกับที่ตนเองไว้วางใจให้เข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของตนเอง” (สุรจิต นาคเสนา, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผล ประโยชน์ของตนเอง นโยบายในการบริหารของนักการเมืองท้องถิ่น หรือนักการเมืองในระดับประเทศจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนมากกว่าของตนเอง และการทำงานจะต้องตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ว่าประชาชนในพื้นที่มีความต้องการอะไรและจะต้องเข้าไปเป็นกระบอกเสียงให้กับประชาชน” (โกวิท ะแฮมวัลย์, สัมภาษณ์: 2561,</p> <p>“คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง การที่คนเราเห็นถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าของตนเองไม่ว่าที่ไหนก็จะเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น” (สุทธิชาติ เผื่อไชยศรี, สัมภาษณ์: 2561)</p>

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ค่านิยม 12 ประการที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน ด้านความสามารถของระบบการเมือง

1. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การเข้าใจและเรียนรู้ในระบบประชาธิปไตยการปกครองในระบบประชาธิปไตยของไทยมีการกระจายอำนาจในกับองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อช่วยแบ่งเบาการทำงานของส่วนกลางเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองทำให้เกิดการกระตุ้นให้ระบบการเมืองมีการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

2. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง การที่ได้รับบริการไว้วางใจในการเข้ามาทำหน้าที่แทนประชาชน จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนและเข้าใจถึงความต้องการของประชาชนในพื้นที่ จะต้องทำงานเพื่อตอบสนองถึงความต้องการของประชาชนว่าประชาชนต้องการอะไรเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นไป

ตารางที่ 4.25 ค่านิยม 12 ประการที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านโครงสร้างทางการเมือง

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
ค่านิยม 12 ประการที่ใช้ พัฒนาทาง การเมืองท้องถิ่น ด้านโครงสร้าง การเมือง	<p>“ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม การที่เราการศึกษาหาความรู้เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของตนเองให้มีความชำนาญเพื่อสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนสามารถที่จะทำให้สามารถพัฒนาการเมืองท้องถิ่นได้” (บรรจบ ผุดผ่อง, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม การที่เราศึกษาหาความรู้ให้กับตนเองโดยเฉพาะตัวของผมเองในฐานะที่เจ้าหน้าที่ของราชการที่เราศึกษาหาความรู้ให้กับตนเองอยู่ตลอดเวลา หรือแม้แต่การที่องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ส่งเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเข้าการศึกษาอบรมในหลักสูตรเพื่อเป็นการพัฒนาความรู้และเพื่อที่จะได้นำมาใช้ในการให้บริการประชาชนในด้านต่างๆ เราจึงเห็นได้ว่าการใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมสามารถพัฒนาโครงสร้างทางการเมืองได้” (บุญเชิญ สงอาจिन, สัมภาษณ์: 2561)</p>

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
<p>ค่านิยม 12</p> <p>ประการที่ใช้</p> <p>พัฒนาทาง</p> <p>การเมืองท้องถิ่น</p> <p>ด้านโครงสร้าง</p> <p>การเมือง</p>	<p>“ ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม การที่เราได้มี การศึกษาหาความรู้อยู่เสมอจะทำให้มีความรู้ความสามารถที่มากขึ้นและนำมา พัฒนาการเมืองได้ และเมื่อมีความชำนาญก็จะสามารถที่จะตอบสนองความ ต้องการของประชาชนได้ในทุกๆ เรื่อง” (สุรกิต นาคเสนา, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม การที่คนเราจะมีความรู้ความชำนาญในเรื่องใดๆ เราจะต้องทำการศึกษาหาความรู้อยู่ตลอดเวลา และในปัจจุบันการหาความรู้เราสามารถที่จะหาได้หลายทางไม่ว่าจะเป็นทาง อินเทอร์เน็ต หนังสือต่างๆ และการที่คนเรามีความรู้อย่างที่มากขึ้นติดตามเรื่องราว ใหม่จะสามารถทำให้การพัฒนาโครงสร้างทางการเมืองเป็นไปได้” (โกวิทย์ ชะเอมวัลย์, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม การที่คนเราใฝ่หา ความรู้อยู่ตลอดเวลาจะทำให้เราสามารถที่พัฒนาไปในด้านต่างๆ ที่มากขึ้น บางครั้งการที่เรามีความรู้เราสามารถที่ถ่ายทอดให้ผู้อื่นทราบหรือคิดทบทวน ในการตัดสินใจในเรื่องๆ ได้” (สุทธิชาติ เผื่อไชยศรี, สัมภาษณ์: 2561)</p>

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ค่านิยม 12 ประการที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเมือง ท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน ด้านโครงสร้างทางการเมือง

ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม การศึกษาหาความรู้อยู่ ตลอดเวลาทำในคนเราทำให้เรามีความรู้ความชำนาญมากขึ้นเรื่องที่ตนเองรับผิดชอบเราจะต้อง ทำการศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ในปัจจุบันเราสามารถที่จะหาความรู้ได้จาก สิ่งต่างๆ รอบตัวเรา เช่นการทางอินเทอร์เน็ต องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินมีการส่งเจ้าหน้าที่ เพื่อเข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ เพื่อให้เกิดความชำนาญตรงตามภารกิจของตนเองในการ พัฒนาความรู้และนำมาใช้ในองค์กร สำหรับการบริการประชาชนในด้านต่างๆเพื่อตอบสนองความ ต้องการของประชาชนในตำบลพุนพิน

ตารางที่ 4.26 ค่านิยม 12 ประการที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย

การพัฒนา ทางการเมือง	ข้อมูลสัมภาษณ์
<p>ค่านิยม 12 ประการที่ใช้ พัฒนาทาง การเมืองท้องถิ่น ด้านความเป็น อิสระของระบบ ย่อย</p>	<p>“ ในความคิดของผมไม่มีค่านิยม 12 ประการข้อไหนที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความเป็นอิสระของระบบย่อยในพื้นที่ตำบลพุนพินได้ และไม่สามารถที่จะนำไปใช้ได้” (บรรจบ ผุดผ่อง, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ การที่กฎหมายในประเทศไทยได้กำหนดไว้ให้มีการ รวมอำนาจ และการกระจายอำนาจในการบริหารประเทศ ซึ่งผมทำงานอยู่ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นการกระจายอำนาจในการบริหาร เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาของประชาชนให้มีความรวดเร็วขึ้น แม้ว่าความเป็นอิสระยังมีน้อยมากในการกระจายอำนาจ โดยส่วนตัวคิดว่า ยังมีมีข้อไหนในค่านิยม 12 ประการที่จะสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความเป็นอิสระของระบบย่อยได้” (บุญเชิญ สงอาจिन, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“มีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย แม้ว่าโดยรวมแล้วการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพินจะยังไม่มีอิสระในการทำงานมากนักแม้ว่าจะได้รับการกระจายอำนาจจากส่วนกลางในการบริหารงานด้านต่างแล้วก็ตาม ดังเราจึงจำเป็นที่จะต้องยอมรับความจริงในสิ่งที่เกิดขึ้น ยอมรับระเบียบ มีวินัยในการทำงาน และเคารพต่อกฎหมาย ทำหน้าที่ของตนเองเพื่อแก้ปัญหาให้แก่ประชาชนตามที่ตนเองได้รับความไว้วางใจให้ทำหน้าที่” (สุรจิต นาคเสนา, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ การที่การเมืองจะมีอิสระในการทำงานจะต้องได้รับการกระจายอำนาจในการตัดสินใจเพื่อมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาของประชาชนในความเดือดร้อนที่พวกเขาได้รับ ตามความของตนเองคิดว่าค่านิยม 12 ประการ ทั้ง 12 ข้อ ยังไม่สามารถที่จะพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความเป็นอิสระของระบบย่อยได้” (โกวิท ะโฮมวัลย์, สัมภาษณ์: 2561)</p> <p>“ตามคิดของผมยังไม่ค่านิยม 12 ประการข้อไหนที่จะส่งผลต่อการพัฒนาทางการเมืองด้านความเป็นอิสระของระบบย่อยได้” (สุทธิชาติ เผื่อไชยศรี, สัมภาษณ์: 2561)</p>

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ค่านิยม 12 ประการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย

มีความคิดเห็นแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายที่ให้ความเห็นว่าค่านิยม 12 ประการไม่มีข้อใดที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความเป็นอิสระของระบบย่อยได้ และฝ่ายที่ 2 ให้ความเห็นว่าค่านิยม 12 ประการ ข้อมีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นได้ กฎหมายการปกครองของประเทศไทยได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจ และการรวมอำนาจในการบริหารประเทศ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการกระจายอำนาจจากรัฐบาลในการบริหารประเทศเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่ ในมีความรวดเร็วขึ้นและอยู่การควบคุมและกำกับดูแลของราชการส่วนกลางคือ อำเภอ และจังหวัด ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายการกระจายอำนาจ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจะต้องดำเนินงานไปตามขั้นตอนภายใต้กฎหมายที่กำหนดเอาไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยม 12 ประการของประชาชนในเขตตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเพื่อศึกษาการมีค่านิยม 12 ประการในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้ศึกษาวิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 327 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ในการคำนวณค่าสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และศึกษาวิจัยโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มประชากรตัวอย่างโดยเฉพาะเจาะจง จำนวน 5 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุไม่น้อยกว่า 35 ปี โดยมีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีถึงปริญญาตรี

1.2 ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ มากกว่า รองลงมา ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ ด้านซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งปันและสุดท้ายด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ตามลำดับ มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ รองลงมา ข้าพเจ้าระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ และตั้งใจตอบแทนเมื่อมีโอกาส และสุดท้ายข้าพเจ้าช่วยเหลืองานบ้านหรือช่วยทำงาน ตามที่ได้รับมอบหมายจากพ่อแม่ ครูบาอาจารย์

2) ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้ายอมรับผู้อื่นและปรับตัว เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและใฝ่หาความรู้ จากข้อมูลข่าวสาร เพื่อรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม รองลงมา ข้าพเจ้าใช้ทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวมอย่างประหยัด คุ่มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี และสุดท้ายข้าพเจ้ามีเหตุผล ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน

3) ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง เช่น อบรมหลักสูตรระยะสั้น อบรมสัมมนา อบรมพัฒนาตนเอง รองลงมา ข้าพเจ้าขยันอ่านหนังสือเรียน และตำรา เอกสารต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้ และสุดท้ายข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ เอกสาร สื่อและเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ด้านต่างๆ มากขึ้น

4) ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการไม่ทิ้ง ขยะลงในแหล่งน้ำและที่สาธารณะและดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ประหยัดน้ำประปาหรือไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวม โดยใช้ให้เกิดประโยชน์คุ่มค่า รองลงมา ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และยอมรับการตัดสินใจของผู้นำประเทศที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ และสุดท้าย ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ด้วยความกระตือรือร้น เพราะสุขใจที่ได้ทำกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้อื่น

5) ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าตั้งใจทำงานและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ พยายามแก้ปัญหาและขจัดอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ รองลงมา ข้าพเจ้าทุ่มเททำงาน อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ปรับปรุงและพัฒนาวิธีการทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง และสุดท้ายข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเข้าใจ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

6) ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้ามีระเบียบวินัยในตัวเอง และตรงต่อเวลา เช่น จัดบ้านหรือที่พักให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มาตามนัดตรงต่อเวลา รองลงมา ข้าพเจ้าเคารพกฎหมาย

และปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น สวมหมวกกันน็อก ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร และสุดท้ายข้าพเจ้ามีความ
สุขภาพ และอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่

7) ด้านชื่อเสียงเกียรติยศ อดทน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนใหญ่ให้
ความสำคัญข้าพเจ้าเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมได้ รองลงมา ข้าพเจ้านั้น
ความสำคัญเรื่องอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม และสุดท้ายข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความ
ซื่อสัตย์ ไม่คดโกงเอาเปรียบผู้อื่น

8) ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่
ถูกต้อง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น การเลือกตั้ง การรณรงค์ประชาธิปไตย
รองลงมา ข้าพเจ้าอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อทำความเข้าใจระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และสุดท้ายข้าพเจ้าอธิบายให้เพื่อนหรือผู้อื่นได้เข้าใจเกี่ยวกับ
ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

9) ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วน
ใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น งานวันพ่อ งาน
วันแม่ งานเฉลิมพระเกียรติ ฯลฯ รองลงมา ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและปฏิบัติตาม
หลักของศาสนาที่ตนนับถือ เช่น กิจกรรมตักบาตร, สวดมนต์, ทอดผ้าป่า , ทอดกฐิน ฯลฯ และ
สุดท้ายข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและ
สังคม เช่น งานจิตอาสา งานกีฬา ฯลฯ

10) ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก
ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้าร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย โดยนำภูมิปัญญาไทยมาใช้
ในชีวิตประจำวัน เช่น ใช้กระเป๋าจักสาน ทานขนมไทย อาหารไทย และข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมที่
เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ ฯลฯ
รองลงมา ข้าพเจ้าบอกเล่าถึงภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทยแก่ผู้อื่น
เสมอ

11) ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งปัน พบว่า
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้ารักษาศีล 5 คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่
ประพฤติดีกาม ไม่โกหก ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ และใช้ยาเสพติด รองลงมา เมื่อข้าพเจ้าต้อง
ตัดสินใจ ข้าพเจ้าจะคำนึงถึงผลที่ตามมาทางด้านศีลธรรมและจริยธรรมเสมอ และสุดท้าย ข้าพเจ้า
รักษาสัจจะ เมื่อพูดอะไร รับปากกับใครแล้วจะปฏิบัติตามนั้น

12) ด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดี คิดในแง่บวก ยอมรับในสิ่งที่ไม่แน่นอนและสิ่งที่ไม่อาจควบคุมได้ อย่างเข้าใจ รู้เท่าทันอารมณ์ตนเองและสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้ รองลงมา ข้าพเจ้าใส่ใจดูแลสุขภาพทางกาย เช่น ออกกำลังกายสม่ำเสมอ ทานอาหารครบ 5 หมู่ ทานอาหารที่เป็นประโยชน์ อาหารปลอดภัย และใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความหมาย เช่น ใฝ่หาความรู้ อยู่กับคนที่รักและเสียสละเวลาส่วนตัวไปทำงานจิตอาสา และสุดท้าย ข้าพเจ้ายอมรับนับถือตนเองและภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) โดยมีความตระหนักถึงคุณค่าตนเอง (Self-respect) และมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง (Self-efficacy)

1.3 การนำค่านิยม 12 ประการมาเปรียบเทียบกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากส่วนใหญ่ให้ความสำคัญจากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการ ที่ปฏิบัติอยู่นั้นสอดคล้องกับองค์ประกอบทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในด้านความสามารถของระบบการเมือง ในระดับมาก รองลงมา ด้านความเสมอภาค ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย ด้านวัฒนธรรมทางการเมือง และสุดท้ายด้านโครงสร้างทางการเมือง ตามลำดับ

1.3.1 ความสามารถของระบบการเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินสามารถช่วยพัฒนาการเมืองท้องถิ่นให้ขึ้นไปตามที่ประชาชนมีความต้องการได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เป็นหน่วยงานราชการที่เล็กที่สุด มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานราชการที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดทำให้มองเห็นถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด นายองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นคนในพื้นที่และมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนในพื้นที่ทำให้รู้ถึงความต้องการของประชาชนในหมู่บ้านของตนเอง จึงสามารถมีส่วนในการผลักดันและแก้ไขปัญหาความต้องการของคนในตำบลพุนพิน องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน สามารถจัดตั้งงบประมาณและใช้งบประมาณในการก่อสร้างโครงการต่างๆภายในตำบลพุนพิน เช่น โครงการบุกเบิกถนนเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในการคมนาคมไปมาของประชาชนในหมู่บ้าน กิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่กลุ่มแม่บ้านและกลุ่มสตรีภายในตำบลที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของประชาชน ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงตรงตามจุดประสงค์ของประชาชนในท้องถิ่น

1.3.2 ความเสมอภาค ประชาชนทุกคนในตำบลพุนพินไม่ว่าหญิงหรือชายมีสิทธิและความเสมอภาคในทางการเมืองเท่าเทียมกัน ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้

กำหนดสาระ แห่งสิทธิและเสรีภาพของชาวไทยทุกคนเพื่อให้ทุกคนได้อยู่อย่างมีความสุข มีความเท่าเทียมกันและส่งเสริมให้ทุกคนไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามหน้าที่ประชาชนทุกคนในสังคมย่อมมีสิทธิและความเป็นคนที่เท่าเทียมกันไม่ว่ารวยหรือจนผู้หญิงหรือผู้ชาย ปัจจุบันนี้ตำบลพุนพินมีผู้หญิงมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นจำนวนมากขึ้น ประชาชนมีสิทธิความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง หรือการแสดงออกทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสิทธิในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ นักการเมืองท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน การเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นหรือการแสดงความคิดเห็นต่างๆ มีความเสมอภาคทางสังคมในการเข้ารับบริการต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ที่มีบริการ เช่น สิทธิความเสมอภาคในการให้บุตรหลาน มีสิทธิเข้าเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับเงินผู้สูงอายุที่รัฐบาลอุดหนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินเป็นผู้ดำเนินการจ่ายให้ผู้สูงอายุเป็นต้น

1.3.3 ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีความเป็นอิสระในการบริหารงานในภาระหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน สามารถจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของตนเองในการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละปี มีการจัดทำโครงการต่างๆ ได้ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของท้องถิ่น ซึ่งจากการปฏิบัติตามแบบอย่างนี้เพราะเป็นอำนาจที่ได้รับมอบจากการกระจายอำนาจจากรัฐบาลเพื่อให้ องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินสามารถที่แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในตำบลพุนพินได้ เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีความคล่องตัวในการบริหารงานเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนเพราะเป็นหน่วยงานราชการที่มีการกระจายอำนาจมาจากส่วนเพื่อช่วยเหลืองานซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดทำให้ทราบถึงความต้องการของประชาชนได้ดี และสามารถแก้ไขปัญหาความต้องของประชาชนในตำบลพุนพินได้ เช่นการเบิกจ่ายงบประมาณการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน โดยผ่านการอนุมัติจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในกรณีที่เป็นโครงการก่อสร้างเพื่อแก้ไขปัญหาเดือดร้อนปัญหาด้านงบประมาณและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลจะไม่มีปัญหาเพราะในแต่ละปีจะมีการจัดทำงบประมาณจ่ายว่าจะต้องดำเนินการเรื่องใดบ้าง แต่ในขณะที่เดียวกันองค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องได้รับการดูแลจากหน่วยงานราชการในระดับอำเภอ และระดับจังหวัด ซึ่งในระดับจังหวัดจะมีท้องถิ่นจังหวัดในการซึ่งเป็นตรวจสอบคอยกำกับดูแล ในระดับอำเภอจะมีท้องถิ่นอำเภอที่คอยให้คำแนะนำแก่องค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องได้รับการอนุมัติจากนายอำเภอ ในเรื่องหนังสือราชการ หรือคำสั่งต่างๆ จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กระทรวงมหาดไทย จะต้องแจ้งผ่านจังหวัด และอำเภอตามลำดับ ก่อนถึงองค์การบริหารส่วนตำบล บางครั้งทำให้เกิดการล่าช้าของเอกสารจากจังหวัดถึงองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะเอกสารที่เป็นเรื่องเร่งด่วนทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที

1.3.4 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน สามารถที่จะส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองได้เป็นอย่างดี เช่นการส่งเสริมให้มีการประชุมประชาคมตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน การรณรงค์ในประชาชน ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การไปลงประชามติและ จะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย เช่นการไปใช้สิทธิเลือกตั้งตัวแทนเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นการมอบหมายให้ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งมาปฏิบัติหน้าที่แทนตน การเลือกตัวแทนเข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนเข้ามาบริหารงานจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกรอบของประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการ ลงรับสมัครเลือกตั้ง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการตรวจสอบการทำงานหรือการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นประชาชนมีการแสดงความคิดเห็นก่อนจะนำความคิดเห็นมาจัดทำเป็นโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยการจัดทำผ่านประชาคมในท้องถิ่น

1.3.5 โครงสร้างทางการเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน จัดตั้งขึ้นจากการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระการทำงานของรัฐบาลเพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับมากที่สุดเข้าใจในปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่สุด โครงสร้างทางการเมืองของท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล มีฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภา และข้าราชการและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหาร และสมาชิกสภา เป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งทางจากประชาชนเป็นคนในพื้นที่ทำให้ทราบถึงปัญหาของประชาชนได้เป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นปากท้องหรือสภาพความเป็นอยู่ในสังคมของประชาชนทำให้สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงกับความต้องการของประชาชน ส่วนพนักงานและราชการเป็นผู้ที่มีการศึกษาและมีประสบการณ์ในการทำงานมีความเชี่ยวชาญในหน้าที่ เช่นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีความรู้เรื่องของระเบียบกฎหมายของทางราชการที่นำมาใช้ในการทำงานและพัฒนาท้องถิ่น นายช่างโยธามีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการก่อสร้าง ก็สามารถนำพัฒนาตำบลพุนพินได้

1.4 จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้นำชุมชนและตัวแทนชุมชน ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ สามารถรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการ

วิเคราะห์การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การมีวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วมในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนทางการเมืองของประชาชนในตำบลพุนพิน ผ่านช่องทางกิจกรรมต่างแยกได้ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไปให้ความสนใจและไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น หรือจะเป็นการเลือกตั้งในระดับชาติและมีการติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งเพราะประชาชนคิดว่าการเลือกตั้งเป็นสิ่งที่จะสามารถทำให้ท้องถิ่นและประเทศมีความเจริญก้าวหน้าและสามารถที่จะพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นได้

2) การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพินได้มีการแสดงความคิดเห็นในการวางแผนกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เพื่อพัฒนาตำบลจัดทำแผนชุมชน ซึ่งในทุกๆ เดือนจะมีการประชุมประจำเดือนขึ้นของแต่ละหมู่บ้าน ประชาชนในแต่ละหมู่บ้านก็จะเข้าร่วมประชุมเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อการวางแผนเพื่อพัฒนาตำบล และในแต่ละปีทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจะมีการจัดทำแผนพัฒนาตำบลขึ้นจะมีการออกประชาคมตำบลทำให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและยังมีส่วนร่วมในการคัดค้านการวางแผนพัฒนาตำบลที่ไม่เหมาะสมแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น

3) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพินด้านกรรวมกลุ่มผลประโยชน์ คือ มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองมีส่วนในการแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อพื้นที่ในเขตตำบลพุนพิน มีส่วนในการผลักดันให้องค์การบริหารส่วนตำบลตอบสนองความต้องการของประชาชน มีส่วนร่วมในคัดค้านสาธารณะเช่นในการจัดทำโครงการตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายบางโครงการประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพินจะได้ได้ผลประโยชน์จากโครงการประชาชนจะรวมตัวกันเพื่อขอให้ถอดโครงการนั้นออกและดำเนินการโครงการอื่นเข้าแทนที่ถือว่าเป็นการต่อรองผลประโยชน์ทางการเมืองอย่างหนึ่ง

สรุป การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนพุนพิน โดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ การรวมกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งการเสริมสร้างธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการนำหลักประชาธิปไตยมาใช้ในการชีวิตประจำวัน มีการปลูกฝังวัฒนธรรมทางการเมืองโดยให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมต่างที่เกี่ยวกับการเมือง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองอย่างทั่วถึงมีส่วนร่วมในการผลักดันให้องค์การบริหารส่วน

ตำบลตอบสนองความต้องการซึ่งจากการที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมสามารถที่พัฒนาการเมืองท้องถิ่นให้เกิดขึ้นได้

1.4.1 ความเสมอภาคทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัด

สุราษฎร์ธานี จากการสัมภาษณ์ ผลการวิจัย พบว่า ความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชนในตำบลพุนพินแยกได้ดังนี้

1) ความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพิน ประชาชนในตำบลพุนพินมีความเสมอภาคในการใช้สิทธิเลือกตั้ง ประชาชนในตำบลพุนพินที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์มีสิทธิความเท่าเทียมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ไม่ว่าจะในระดับท้องถิ่น ในระดับประเทศ ในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและนักการเมือง

2) ความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพิน ประชาชนในตำบลพุนพินมีความเสมอภาคในการลงสมัครเลือกตั้ง ประชาชนที่คุณสมบัติครบถ้วน มีสิทธิที่จะลงสมัครเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการลงสมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบล การลงสมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การลงสมัครกำนันผู้ใหญ่บ้านถ้ามีคุณสมบัติตรงตามที่กฎหมายระบุเอาไว้ก็จะสามารถที่จะลงสมัครได้

3) ความเสมอภาคทางการเมืองของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพิน ประชาชนในตำบลพุนพินมีความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองประชาชนทุกคน มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเพื่อเป็นการแสดงออกถึงความเสมอภาคที่ความเท่าเทียมกันของบุคคลนั้น การแสดงออกทางการเมืองเช่นการชุมนุมเพื่อเรียกร้องสิทธิในเรื่องต่างๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการเมืองให้ดียิ่งขึ้น

สรุป การที่ ประชาชนมีความเสมอภาคทางการเมืองที่เท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นใช้สิทธิในการเลือกตั้ง การลงสมัครเลือกตั้ง การเข้ามาตรวจสอบกำกับดูแล ควบคุมตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือแม้แต่แก่นักการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่น หรือในระดับประเทศ ก็สามารถที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในตำบลพุนพินได้

1.4.2 ความสามารถขอระบบการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการสัมภาษณ์ผลวิจัย พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีอำนาจหน้าที่สำคัญ ในการจัดการระบบบริการสาธารณะให้กับประชาชนเพื่อให้ทันกับความต้องการและมีความ และพอเพียงต่อความต้องการของประชาชน เช่น การให้บริการด้านขยะมูลฝอยด้านระบบประปา ด้านการจัดเก็บภาษี บำรุงท้องที่ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน จึงเป็นศูนย์รวมที่มีอิสระในการปกครองตนเอง ในด้านโครงสร้างของการพัฒนามีการให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนา

ท้องถิ่นของ ตนเองมีการตั้งกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร กลุ่มสตรี เพื่อร่วมดำเนินการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน ด้านการปกครองกระตุ้นให้ ประชาชนเข้ามามีบทบาท มีหน้าในการร่วมกันบริหารท้องถิ่นอันเนื่องกฤษฎาการจัดตั้งข้อมัญญัติ งบประมาณรายจ่าย ใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการเลือกตั้งจึงมุ่งเน้นให้ ประชาชนคำนึงถึงบทบาทของผู้บริหารเป็นสำคัญเพื่อให้การบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบล เกิดประสิทธิภาพเหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ที่จะนำพาให้องค์กรก้าวหน้าไปสู่ความสำเร็จ

สรุป จะต้องส่งเสริมให้ระบบการเมืองมีความเข้มแข็งมีเสถียรภาพเพื่อให้มี การตอบสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ราชการส่วนภูมิภาค รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองต้องมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนว่าจะเป็นการ พัฒนาศักยภาพ ของตัวแทนประชาชน ซึ่งถือเป็นกลไกที่เชื่อมโยงประชาชนและชุมชนทุกภาคส่วน ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นผ่านการจัดทำแผนชุมชนแผนพัฒนาหมู่บ้าน ซึ่งเป็นพื้นฐานไปสู่การจัดทำแผนในระดับบนต่อไปเพราะระบบการเมืองที่มีความเข้มแข็งจะ สามารถที่พัฒนาการเมืองท้องถิ่นได้

1.4.3 โครงสร้างทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัด สุราษฎร์ธานี จากการสัมภาษณ์ ผลการวิจัย พบว่า ในปี 2540 พื้นที่ตำบลพุนพินได้มีการจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ช่วยเหลือรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ ตามโครงสร้างทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ คือผู้บริหาร ท้องถิ่น และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่เข้ามาบริหารงานและพัฒนาท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชนและเป็นในพื้นที่ซึ่งจะทำให้มีความเข้าใจและทราบถึงในความต้องการ ของประชาชน ได้เป็นดี และมีข้าราชการเจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้การสนับสนุนการทำงานที่มีความรู้และ และความชำนาญในระเบียบกฎหมายทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยที่องค์การ บริหารส่วนตำบลพุนพินจะมีอิสระเป็นอย่างสูงในการดูแลชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและ สามารถจัดทำกิจการต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการ ในชุมชนของตนได้อย่าง กว้างขวาง อีกทั้งยังมีความเป็นอิสระทั้งในทางการคลังและบุคลากร กล่าวคือ มีทรัพยากรเป็นของ ตนเองที่จะใช้เพื่อจัดทำกิจการต่างๆให้เกิดขึ้น

สรุป โครงสร้างระบบการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ให้มี ศักยภาพมีความชำนาญในการปฏิบัติตามภารกิจในการดำเนินงานและการบริหารงานเพื่อ ช่วยเหลืองานและแบ่งเบางานรัฐบาลและเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มาก

ที่สุดทำให้ทราบถึงความต้องการของประชาชนและสามารถทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของประชาชนในด้านต่างๆ สามารถที่จะพัฒนาการเมืองท้องถิ่นได้

1.4.4 ความเป็นอิสระของระบบย่อยในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการสัมภาษณ์ผลการวิจัย พบว่า ความเป็นอิสระของระบบย่อยในพื้นที่ตำบลพุนพิน องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีงบประมาณในการบริหารงานเป็นของตนเอง สามารถจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของตนเองมีเพื่อเป็นใช้ในการในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีเจ้าหน้าที่ข้าราชการในการทำงาน มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือประชาชนได้ทันกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่สามารถที่จะจัดทำโครงการที่มีความเหมาะสมและจำเป็นภายในตำบล โดยในการจัดทำงบประมาณนั้น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นผู้ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับงบประมาณและแผนพัฒนา โดยมีความเป็นอิสระโดยผ่านความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินและได้รับการอนุมัติจากนายอำเภอ ซึ่งแนวทางในการปฏิบัตินี้เป็นเพราะการกระจายอำนาจที่ทางรัฐบาลมอบให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลในลักษณะของพระราชบัญญัติสภาตำบล และพระราชบัญญัติการกระจายอำนาจ จึงถือว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเป็นอิสระในการบริหารงานและพัฒนาตำบลโดยแท้จริง

สรุป ระบบย่อยทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการทำให้เกิดประสิทธิภาพของการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง

1.5 ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยค่านิยม 12 ประการที่นำไปใช้ในพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมแยกเป็นหัวข้อ ได้ดังนี้

1.5.1 การเรียนรู้ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผลการวิจัยพบว่า การปกครองของประเทศไทยเป็นการปกครองระบบประชาธิปไตยถือมดีเสียงข้างมากของประชาชนเป็นหลัก จึงทำให้ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนในการเข้ามามีส่วนทางการเมืองไม่ว่าการเข้ามามีส่วนร่วมในการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งการลงรับสมัครเลือกตั้ง การเรียกร้องทางการเมืองเพื่อในตัวเองเป็นหนึ่งคนในเสียงส่วนใหญ่ของประชาชนระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพราะตามหลักแล้วระบบประชาธิปไตยจะถือมดีเสียงของประชาชนเป็นหลักจึงทำให้ประชาชนจึงต้องมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้ง ในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองการตรวจสอบการทำงานของนักการเมือง และภาครัฐ สอดคล้องกับ การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและพฤติกรรมทางการเมือง โดยเฉพาะการ

ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสมัครใจ และการจิตสำนึก รับผิดชอบต่อส่วนร่วมส่งผลทำให้พัฒนาทางการเมืองของไทยเข้าสู่ความเป็นประชาธิปไตยที่ ต้องการ (วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ, 2555, น. 414-415) การแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ทาง การเมือง เช่นการเข้าร่วมประชุมประจำเดือนของทางหมู่บ้าน การร่วมการจัดทำประชาคมของ ตำบลพุนพินเพื่อจัดทำแผนพัฒนาตำบลสำหรับใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลพุนพิน เมื่อประชาชนมีค่านิยมและความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขทำเข้ามีส่วนในการพัฒนาการเมืองในระบบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น สรุปว่า ค่านิยม 12 ประการข้อ การเรียนรู้ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สามารถทำให้ ประชาชนเข้าไปมีส่วนทางการเมืองส่งผลให้เกิดการพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่นของตำบล พุนพิน ด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม ได้

1.5.2 การซื้อสัตย์ เสียสละ อดทน ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบล พุนพินต้องการคนที่มีความซื่อสัตย์ เข้ามาเป็นผู้นำหรือเป็นตัวแทนในการบริหารงานของตำบล พุนพิน ผู้ที่เข้าร่วมการเมืองโดยการลงรับสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชน ต้องเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ เป็นคนดีที่สามารถทำงานเพื่อคนในตำบลพุนพินได้ ไม่มีการซื้อสิทธิ ขายเสียง เมื่อคนมองว่าบุคคลที่สมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นคนที่และมีความซื่อสัตย์ เสียสละ และ อดทน และสามารถที่จะทำให้เป็นจูงใจให้คนในตำบลพุนพินเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง เพราะต้องการผู้แทนของตนเองที่เป็นคนดีและมีเสียสละเพื่อเข้ามาทำงานในการบริหารตำบลต่อไป ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งต้องมีการซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งก็ต้องมีความซื่อสัตย์หน้าที่ใน ฐานะของประชาชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ ปี 2560 มาตรา 50 (7) คือหน้าที่การ ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือลงประชามติอย่างอิสระ โดยคำนึงถึงประ โยชน์ส่วนรวมของ ประเทศเป็นสำคัญการ ไปใช้สิทธิ เลือกตั้งจึงเป็นการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างหนึ่งซึ่งส่งผลให้การเมืองท้องถิ่นสามารถที่ พัฒนาได้ สรุป ค่านิยม 12 ประการ การซื้อสัตย์ เสียสละ อดทน สามารถทำให้คนในตำบลพุนพิน เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม

1.5.3 มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ผลการวิจัย พบว่า การแสดงออก ถึงความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ของคนไทยมีมาตั้งแต่ในสมัยกรุงสุโขทัย ชาวบ้านจะ ออกไปสู้รบกับข้าศึกเพื่อป้องกันประเทศ เป็นการแสดงให้เห็นถึงความชาติของคนในอดีตใน ปัจจุบันเห็นได้ว่าประชาชน โดยส่วนมากต้องการให้ประเทศชาติมีการพัฒนาทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ดังนั้นประชาชนในประเทศมีความรักในชาติจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนาประเทศด้วย แต่ประชาชนทุกคนไม่สามารถที่จะเข้าไปบริหารบริหารประเทศได้จึงจำเป็น จะต้องมีการเลือกตัวแทนเข้ามาบริหารแทนตนเอง จึงส่งผลให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

โดยการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งเพื่อให้ได้ตัวแทนเข้ามาบริหารงานแทนตนเองผู้นำที่มาจากเลือกตั้งโดยประชาชนเพื่อเข้ามาเป็นตัวแทนของประชาชนในการบริหารงานหรือทำกิจกรรมทางการเมืองแทนประชาชน สรุป ค่านิยม 12 ประการ มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การมีความรักชาติต้องการให้ชาติมีการพัฒนาประชาชนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีมีส่วนร่วมได้

1.6 ผลการวิจัยค่านิยม 12 ประการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสมอภาคทางการเมือง แยกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

1.6.1 เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ผลการวิจัย พบว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตย คือ ระบบการปกครองที่ให้สิทธิประชาชนเป็นใหญ่ ดังนั้นการปกครองที่เป็นประชาธิปไตยก็คือ รูปการปกครองที่ยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน ประเทศไทยมีการปกครองแบบประชาธิปไตยจำเป็นต้องมีรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดและกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพ มีความเสมอภาคเท่าเทียมกันไม่ว่าเป็นความเสมอภาคทางการเมืองทางสังคม จากการศึกษาการเรียนรู้ประชาธิปไตยเป็นสิ่งสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน และประชาชนจะต้องมีความเสมอภาคเป็นสิ่งสำคัญ การเข้าร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ประชาชนทุกคน ต้องมีความเสมอภาคหรือความเท่าเทียมกัน ตามหลักสิทธิมนุษยชน เช่น ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและร่างกาย การนับถือศาสนา การศึกษาและการรับรู้ข่าวสารบ้านเมือง การเข้าถึงบริการสาธารณะและสวัสดิการสังคมของทางรัฐ การประกอบอาชีพ การมีส่วนร่วมทางการเมือง มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเมื่ออายุถึงเกณฑ์ที่กฎหมายระบุไว้ และบัตรเลือกตั้งแต่ละใบจะมีเสียงเพียง 1 เสียงเท่าเทียมกัน และการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย การยอมรับความแตกต่างไม่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม ศาสนา หรือการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองสอดคล้องกับ (มารุต บุณนาค, 2539, น. 1-2) หากเรามีความเข้าใจในในระบบประชาธิปไตยจะทำให้เราเข้าใจในสิทธิหน้าที่และความเสมอภาคของตนเองในทางการเมือง ทางสังคมได้ สรุป ค่านิยม 12 ประการ การเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทำให้เข้าใจถึงสิทธิหน้าที่และความเสมอภาคของตนเองในทางการเมืองส่งผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นทำให้สามารถพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความเสมอภาคทางการเมืองได้

1.7 ผลการวิจัยค่านิยม 12 ประการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความสามารถของระบบการเมือง แยกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

1.7.1 เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่

ถูกต้อง ผลการวิจัย พบว่า การปกครองในระบบประชาธิปไตยของประเทศไทย แบ่งส่วนราชการ ออกเป็นส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ตำบลพุนพิน มีองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ซึ่งมาจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลเพื่อเป็นการช่วยเหลืองานแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ส่วนกลางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ตำบลพุนพิน องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินเป็นเหมือนรากฐานของการปกครองในระบบประชาธิปไตย เพราะ เปรียบเหมือนกับโรงเรียนสอนการปกครองในกับประชาชนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในระบบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้นทำให้เกิดความรับผิดชอบ และวางแผนต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัยอันจะนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสและเกิดการเรียนในระบบการปกครองประชาธิปไตย สรุป การมีค่านิยม 12 ประการ ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง ระบบการเมืองในตำบลพุนพิน ได้รับการกระจายอำนาจจากรัฐบาลเพื่อเป็นการช่วยเหลือและแบ่งเบาในการทำงานของรัฐบาลเพราะเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดทำให้มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองถึงความต้องการของประชาชนในพื้นที่เพราะประชาชนในแต่ละท้องถิ่นที่มีความต้องการที่แตกต่างกันองค์การบริหารส่วนตำบลจึงทราบถึงปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริงและสามารถส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และความเข้าใจในการเมืองระบบประชาธิปไตย และเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองทำให้เกิดการกระตุ้นให้ระบบการเมืองมีการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

1.7.2 คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถของระบบการเมืองจะพัฒนาทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพินจะประสบความสำเร็จได้ถ้านายกองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนในตำบลพุนพินมีค่านิยม คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวไม่เข้าทำงานมาเพื่อหวังผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือพวกพ้องไม่มีการทุจริตต่อหน้า เห็นความต้องการของประชาชนที่ให้ความไว้วางใจให้ตนเองเข้ามาเป็นตัวแทนในการบริหารงานหรือเป็นปากเป็นเสียงเป็นสิ่งสำคัญและสามารถที่จะตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนในด้านต่างๆ ได้เนื่ององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนและมองเห็นปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริงสามารถสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ เพราะในแต่ละท้องถิ่นที่มีความต้องการของ ประชาชน มีสภาพปัญหาที่ต่างกันออกไป ระบบการเมืองจะได้แก้ไขปัญหาให้ถูกจุดและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี สรุป การมีค่านิยม 12 ประการ ข้อคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเองจะทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการบริหารงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพทำให้ระบบการเมืองในตำบลพุนพินตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและ
 อยากร่วมมีส่วนร่วมในการติดตาม เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจัดขึ้น
 เป็นการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนากระบวนการเมืองในตำบลพุนพินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.8 ผลการวิจัยค่านิยม 12 ประการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านโครงสร้างการเมือง

ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ดำรงชีวิตของคนเราใน
 แต่ละวัน เราต้องใช้ความรู้อยู่ตลอดเวลา ในปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในทุกๆ วันจะ
 มีเทคโนโลยีหรือวิทยาการใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องให้ความสนใจ
 และใฝ่หาความรู้เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอกที่พัฒนาอยู่ตลอดเวลา เราจะต้องมี
 ความเพียรพยายามมี มุ่งมั่นในการศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ในตำราเรียน
 การเรียนนอกห้องเรียน การฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ เพื่อพูนความรู้ให้กับตนเอง การหาความรู้จาก
 อินเทอร์เน็ตหรือการพูดคุยแลกเปลี่ยนทัศนคติกับผู้อื่น การเป็นผู้ที่มีนิสัยใฝ่หาความรู้จะทำให้เรา
 เป็นคนที่มีทัศนคติที่ทันสมัย สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ของสังคมได้ดี และสามารถ
 ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เป็นหน่วยงานที่ได้รับการ
 การกระจายอำนาจจากส่วนกลางเพื่อทำหน้าที่ในช่วยเหลือภารกิจและแบ่งเบาภาระของส่วน
 ราชการจากส่วนกลาง จังหวัด และอำเภอ เพราะเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมา
 ที่สุด โครงสร้างทางการเมือง ขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน แบ่งออกเป็นฝ่าย บริหาร
 (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) ฝ่ายสภา (สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่
 ข้าราชการ) ซึ่งในแต่ละฝ่ายจะมีความรู้ความชำนาญหน้าที่ของตนเองในแต่ละด้านและมี
 ความสามารถเฉพาะในการปฏิบัติงานของตนเองในแต่ละปีทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจะ
 มีส่งเจ้าหน้าที่เข้าการฝึกอบรมเพื่อเป็นการพูนความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
 ให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น มีการจัดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตตำบลเพื่อให้มีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้
 ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลาจากการที่ได้ศึกษาหาความรู้ตลอดเวลาสามารถที่จะทำให้โครงสร้างของระบบ
 การเมืองในองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ทำ
 ให้ประชาชนให้ความไว้วางใจในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ ทำให้
 โครงสร้างทางการเมืองมีความเข้มแข็งและพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น สรุป การใฝ่หาความรู้ หมั่น
 ศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม การเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้มีความรู้ความชำนาญใน
 การปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจของตนเองทำให้โครงสร้างทางการเมืองในองค์การบริหารส่วนตำบล
 พุนพินมีความเข้มแข็งสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ทำให้ประชาชนไว้วางใจ
 และเข้าร่วมมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและสามารถที่จะพัฒนาการเมืองได้

1.9 ผลการวิจัยค่านิยม 12 ประการ ที่นำไปใช้ในพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบล พุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ความเป็นอิสระของระบบย่อย

ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เป็นหน่วยงานที่เกิดขึ้นหลังส่วนราชการอื่น ทำให้ยังคงให้เป็นน้องเล็กของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ดังนั้นยังต้องได้รับการดูแลจากหน่วยงานราชการอื่นที่เกิดขึ้นก่อน ไม่ว่าจะเป็นระดับจังหวัด หรือในระดับอำเภอ ซึ่งทั้งสองหน่วยงานเปรียบเป็นเหมือนพี่เลี้ยงคอยให้คำปรึกษาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่นในการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายและข้อบัญญัติสภาตำบลต่างๆ จะต้องได้รับการอนุมัติจากนายอำเภอซึ่งจากการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ได้มีการกำหนดให้อาเภอมิหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล แต่องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่เข้าใจความหมายของการกำกับดูแลทำให้มีความเข้าใจว่าอำเภอเข้ามาแทรกแซงในการทำงานของตนเอง แต่โดยความเป็นจริงแล้ว การปฏิบัติเช่นนี้ถือว่าเป็นการให้อิสระในการบริหารงานของท้องถิ่นเพื่อเป็นการพัฒนาท้องถิ่นโดยให้อำนาจประชาชนในการบริหารงานเอง ดังนี้ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินยังต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ และต้องรับคำแนะนำจากจังหวัดและอำเภอซึ่งเปรียบเสมือนผู้ใหญ่ที่คอยให้คำแนะนำสรุป ค่านิยมหลัก 12 ประการมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพินได้ การที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจให้องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินได้ปกครองและบริหารงานกันเองภายในตำบลนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีระเบียบวินัยในการบริหารงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และต้องอยู่ภายใต้กฎหมายที่กำหนด เช่นกฎหมายกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิในการตรากฎหมาย หรือระเบียบ ข้อบังคับต่าง ขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินเองเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้น เช่นข้อบัญญัติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การทิ้งขยะภายในตำบล

2. อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ค่านิยม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผล ดังนี้

2.1 ระดับการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12

ประการในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีถึงปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามหลักค่านิยม 12 ประการ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์เกี่ยวกับข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อ แม่ ครูบาอาจารย์ มากกว่า รongลงมา ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้าพเจ้ายอมรับผู้อื่นและปรับตัว เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและใฝ่หาความรู้ จากข้อมูลข่าวสาร เพื่อรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม ด้านใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้าพเจ้าสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง เช่น อบรมหลักสูตรระยะสั้น อบรมสัมมนา อบรมพัฒนาตนเอง ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้าพเจ้าดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการไม่ทิ้ง ขยะลงในแหล่งน้ำและที่สาธารณะและดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ประหยัดน้ำประปาหรือไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวม โดยผู้ใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้าพเจ้าตั้งใจทำงานและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ พยายามแก้ปัญหาและขจัดอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่เกี่ยวกับข้าพเจ้ามีระเบียบวินัยในตัวเอง และตรงต่อเวลา เช่น จัดบ้านหรือที่พักให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มาตามนัดตรงต่อเวลา ด้านซื่อสัตย์ เสียสละ อดทนให้ ความสำคัญเกี่ยวกับข้าพเจ้าเสียสละประ โยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมได้ ด้านเข้าใจ เรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้องให้ ความสำคัญเกี่ยวกับข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น การเลือกตั้ง การรณรงค์ประชาธิปไตย ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้าพเจ้า เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น งานวันพ่อ งานวันแม่ งานเฉลิมพระเกียรติ ฯลฯ ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงามให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้าพเจ้าร่วมอนุรักษ์และสืบ ทอดภูมิปัญญาไทย โดยนำภูมิปัญญาไทยมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ใช้กระเป๋ากันงาน ทานขนม ไทย อาหารไทย และข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม ไทย เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ ฯลฯ ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และ แบ่งปันให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้าพเจ้ารักษาศีล 5 คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่โกหก ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ และใช้ยาเสพติด และด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจให้ ความสำคัญเกี่ยวกับข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดี คิดในแง่บวก ยอมรับในสิ่งที่ไม่แน่นอนและสิ่งที่ไม่ อาจควบคุมได้ อย่างเข้าใจ รู้เท่าทันอารมณ์ตนเองและสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์รัตน์ ผสมทรัพย์ (2555) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหมอนนาง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหมอนนางที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน แตกต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยนี้ คือ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้ สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการปกครองท้องถิ่นและ การบริหารงานท้องถิ่นควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีบทบาทการแสดงความคิดเห็น หรือให้ ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารเทศบาล และสมาชิกเทศบาลตำบลหมอนนางเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและ การใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ผิด และส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบ และรับรู้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนา และนโยบายด้านต่างๆ ของเทศบาล และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัฐกฤตา ชัยชิตาทร (2557) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบ ประชาธิปไตยในวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยมีการ ใช้หลักเสียงข้างมาก ในการตัดสินใจปัญหาหรือข้อขัดแย้งระหว่างกัน ประชาชนรู้จักการ ประนีประนอมมากกว่าที่จะเอาชนะกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ประชาชนรู้สึกมีส่วนร่วมและ รับผิดชอบต่อส่วนรวม

2.2 การนำค่านิยม 12 ประการมาเปรียบเทียบกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของ ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญจากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการ ที่ปฏิบัติอยู่นั้นสอดคล้องกับองค์ประกอบทางการ พัฒนาการเมืองท้องถิ่นในด้านความสามารถของระบบการเมือง มากกว่า รองลงมา ด้านความเสมอภาค ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย ด้านวัฒนธรรมทางการเมือง และสุดท้ายด้าน โครงสร้างทางการเมือง ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรา สมบัติรัตนานันท์ (2557) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของชุมชนในตำบลเนินฆ้อช่วงก่อนการปกครองท้องถิ่นที่ พ.ศ. 2436-2457 ในช่วงการปกครองท้องถิ่นตั้งแต่ พ.ศ. 2457-2537 และในช่วงการปกครองท้องถิ่นตั้งแต่ พ.ศ. 2537-2552 ผล การศึกษา พบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองในช่วงแรกของตำบลเนินฆ้อมีลักษณะเป็นวัฒนธรรมแบบ ผู้นำอาวุโสบนฐานคุณธรรม สืบทอดมาตั้งแต่ก่อนการเข้ามาของการปกครองท้องถิ่น จนถึง การเข้ามาของการปกครองส่วนท้องถิ่น เริ่มต้นตั้งแต่ ระบบนายบ้านบนฐานของการปกครองตนเองของ ชุมชนมาจนถึงรูปแบบการปกครองท้องถิ่นในระบบกำนัน ผู้ใหญ่บ้านบนฐานคุณธรรม ในช่วงที่ สองเมื่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบผู้นำอาวุโสบนฐานคุณธรรมก็ได้รับผลกระทบ ส่งผลให้เกิด

การขยายตัวด้วยระบบกลไกของรัฐ โดยมีราชการและเศรษฐกิจทุนนิยมภาย เนื่องจากระบบทั้งสองได้นำกลไกใหม่เข้าไปแทนที่กลไกหลักของระบบเครือญาติและวัดที่เป็นศูนย์กลางของชุมชน การแทนที่กลไกสมัยใหม่ดังกล่าว ได้ลดบทบาทของระบบเครือญาติและวัด มีผลให้เกิดการลดบทบาทของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบผู้นำอาวุโสบนฐานคุณธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ ศิริพันธุ์ (2557) ศึกษา วัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยในชนบทภาคใต้: กรณีศึกษาจังหวัดตรัง ผลการศึกษา พบว่า ทักษะคติทางการเมืองจะมีทักษะคติที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับความแตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าเพศชาย เมื่ออายุที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในการมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย และทักษะคิตานิยมวัฒนธรรมทางการเมืองมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยเชื่อว่าการเมืองการปกครองที่ดี มีความสุจริต โปร่งใส ไม่ทุจริต ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ประเทศพัฒนาได้ และเชื่อว่านักการเมืองที่เข้ามาบริหารประเทศ ควรจะทำได้ผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง และนายกรัฐมนตรี้ควรจะมาจากการเลือกตั้ง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกลิมพล พลมะศรี (2558) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า มีระดับทักษะคติเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยในปัจจุบันอยู่ในระดับเห็นด้วยหรือระดับมาก และมีระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่ นักเรียนจึงมีรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบผสมรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม เป็นรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองบุคคลที่ขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการเมืองการปกครองในสังคมมีทักษะคติและพยายามเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งอาจเป็นปัญหาในการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมือง ทำให้เสี่ยงต่อการเป็นเครื่องมือของกลุ่มผลประโยชน์ในการปลุกเร้าเพื่อหาผลประโยชน์ทางอุดมการณ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาริทพงษ์ ภูสง่า (2559) ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบลดี้อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยด้านความเชื่อและการให้คุณค่า ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น เทศบาลตำบลดี้อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มีความสอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย โดยจะเห็นได้จากที่ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองในระบบประชาธิปไตย มีการให้ความสำคัญของศักดิ์ศรี มีความเชื่อมั่นในหลักความเสมอภาคของบุคคล และการเคารพในศักดิ์ของการปกครองในระบบประชาธิปไตย

2.3 พัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วม ในพื้นที่ตำบล พุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.3.1 วัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความสนใจในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อเลือกตัวแทนเข้ามาทำหน้าที่แทนตนเองในการบริหารและพัฒนาตำบลพุนพินให้ดียิ่งขึ้น เช่นการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กำนันผู้ใหญ่บ้าน การติดตามข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งอยู่เสมอจากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทาง หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต หรือแม้แต่การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เพื่อใช้ในการพัฒนาตำบลพุนพิน ซึ่งเป็นกิจกรรมการที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจัดทำขึ้นทุกปี ได้แก่การจัดทำประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาตำบล การรวมกลุ่มผลประโยชน์การชุมนุมทางการเมือง ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีการร่วมกลุ่มเพื่อแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ตำบลพุนพิน และผลักดันให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนและเป็นการแสดงออกซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย สอดคล้องกับ (วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ, 2545, น. 179-180) การที่ประชาชนมีการแสดงความคิดเห็นหรือการทำประชาพิจารณ์และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นสิ่งที่ดี และมีความจำเป็นอย่างยิ่งการประชุมผู้นำเป็นการเปิดโอกาสให้มีการวิพากษ์วิจารณ์ และเสนอแนวทางต่างๆเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง (วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ, 2555, น. 418-419) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีอยู่มากมายหลายรูปแบบและวิธีการแตกต่างกันไปในแต่ละระบบการเมืองและบริบทแวดล้อมทางสังคม

2.4 การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความเสมอภาคทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ตำบลพุนพิน มีความเสมอภาคทางด้านการเมืองในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งที่เท่าเทียมกัน มีความเสมอภาคในการลงรับสมัครเลือกตั้งในระดับต่างๆ เช่น ลงรับสมัครเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน กำนันผู้ใหญ่บ้านในตำบลพุนพิน มีความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเช่นการชุมนุมเพื่อเรียกร้องสิทธิ การเข้าตรวจสอบกำกับดูแล ควบคุมการทำงานของภาครัฐให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองให้เป็นไปตามแนวคิดของ (สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2539, น. 35-36) กล่าวว่า ความเท่าเทียมกันทาง

การเมืองในสิทธิทางการเมือง และความเท่าเทียมกันทางการเมืองที่ประชาชนจะได้รับจากการบริการของรัฐ ทั้งทางด้านการศึกษา สาธารณสุขตลอดจนถึงอำนาจประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างความสามารถของระบบการเมืองที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ทั้งในด้าน การเมือง เศรษฐกิจและสังคม โดยระบบการเมืองจะต้องเปิดรับการตรวจสอบควบคุม กำกับดูแลจากประชาชน ที่จะเสริมสร้างให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดีโดยเสมอภาคกัน ประชาชนทุกคนมีโอกาเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายของรัฐ การควบคุม กำกับ และตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดของ (สมบัติ ชำรงฉัญญษ์, 2537, น. 24-25) ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในสังคมไทย และมีโอกาสเท่าเทียมกันในการกำหนดอนาคตของตนเอง ประชาชนทุกคนมีสิทธิเข้าชื่อถอดถอนนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูง (จุมพล หนิมพานิช, 2553, น. 141) ความเสมอภาคหรือความเท่าเทียมกันทางการเมือง มีความสามารถในระบบการเมือง และการที่มีการแบ่งโครงสร้างทางการเมืองที่มีการแตกต่างกันและมีความชำนาญเฉพาะในส่วนของความเท่าเทียมหรือความเสมอภาครวมถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

2.5 การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความสามารถของระบบการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระบบการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพินมีองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินเป็นส่วนราชการที่มีความใกล้ชิดกับคนในตำบลพุนพินมากที่สุดนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน เข้ามารับตำแหน่งจากการเลือกตั้งของประชาชนในตำบลพุนพินทำในทราบว่าประชาชนต้องการสิ่งใดและทำอย่างไรให้ประชาชนมีความพึงพอใจได้ ทำให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนในการแสดงความคิดเห็นและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล เช่น การส่งเสริมกลุ่มอาชีพภายในตำบลทำให้คนในตำบลพุนพิน มีรายได้เพิ่มขึ้น มีการจัดการขยะส่งเสริมให้คนในตำบลพุนพินมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีการจัดระบบไฟฟ้าส่องสว่างริมถนน การติดตั้งกล่องวงปิดทำให้ประชาชนในตำบลพุนพิน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่งผลให้เกิดการพัฒนาภายในตำบลระบบการเมืองจึงมีการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนสอดคล้องตามองค์ประกอบของการพัฒนาการเมืองความสามารถของ ระบบการเมือง ของ Almond and Powell ความสามารถที่ระบบการเมืองจะสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน ในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ถ้าระบบการเมืองมีสมรรถนะสูง นโยบาย สาธารณะที่เกิดจากกระบวนการตัดสินใจของระบบการเมืองจะผลักดัน ให้มีการพัฒนาประเทศทุกด้าน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิต ที่ดี นอกจากนั้นสมรรถนะของระบบการเมืองยังครอบคลุมไปถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ อย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency and Effectiveness) (สมบัติ ชำรงฉัญญษ์, 2548, น. 334) การระดมมวลชนและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ

ประชาชนในการควบคุม กำกับ และตรวจสอบการทำงานของระบบการเมือง เพื่อให้มั่นใจว่าการบริหารประเทศเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง

2.6 การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านโครงสร้างทางการเมืองในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า โครงสร้างทางการเมืองของพื้นที่ตำบลพุนพินองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลมีการกระจายอำนาจจากรัฐบาลส่วนกลางเพื่อแบ่งเบาหน้าที่บริหารงานภายในตำบลทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เจ้าหน้าที่ในแต่ละส่วนมีความชำนาญและความสารถในการทำงาน เช่น กองช่างจะมีความชำนาญในการทำงานก่อสร้าง พกงานถนน งานไฟฟ้า กองคลัง จะมีความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องการเงินงบประมาณการเบิกจ่ายในการช่วยประชาชน สำนักปลัดจะมีความชำนาญของระเบียบกฎหมายการดำเนินงานและยังมีอิสระในระบบการคลัง และบุคลากร มีทรัพยากรเป็นของตนเองในการบริหารกิจการของตนเองเพื่อตอบสนองกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ตำบลพุนพิน (สมบัติ ชำรงธัมวงศ์, 2548, น. 337-340) การพัฒนาทางการเมืองด้วยการแบ่งโครงสร้างทางการเมืองให้มีความแตกต่างตามภารกิจ และมีความชำนาญเฉพาะในการปฏิบัติการกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

2.7 การพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความเป็นอิสระของระบบย่อยในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ความเป็นอิสระระบบย่อยขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินมาจากการกระจายอำนาจการบริหารการปกครองให้แก่ประชาชน เพื่อเป็นการแบ่งเบาหน้าที่ของรัฐและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงและมีความรวดเร็วตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ในการกระจายอำนาจการปกครองนั้นเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรม และมีอิสระสามารถจะตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของส่วนกลาง ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินจึงมีความเป็นอิสระในระดับหนึ่งในการทำกิจกรรมการบริหารของตนเอง แต่ส่วนหนึ่งยังอยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาลส่วนกลางเพื่อเป็นรักษาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศ สอดคล้องการพัฒนาการเมืองความเป็นอิสระของระบบย่อย ของ อัลมอนด์และเพาเวลล์ (Almond and Powell) ระบบการเมืองใดก็ตามที่ระบบย่อยมีความเป็นอิสระน้อยหรือไม่มีความเป็นอิสระเลยแสดงว่าระบบการเมืองนั้นเป็นระบบศูนย์อำนาจ (centralization) ลักษณะของการรวมอำนาจจะทำให้ประสิทธิภาพของการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนและการให้บริการต่ำ เพราะผู้บริหารอยู่ห่างไกลจากสภาพปัญหาที่แท้จริงของประชาชนและขาดความผู้พัน ในการตอบสนองความต้องการของประชาชน (สมบัติ ชำรงธัมวงศ์, 2548, น.340-341)

2.8 ค่านิยม 12 ประการที่นำมาใช้ในการสามารถพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านวัฒนธรรมการเมืองแบบส่วนร่วม “การเรียนรู้ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนสอดคล้องกับ (วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ, 2545, น. 176) การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นของประชาชนและประชาชนต้องมีส่วนในการเลือกตั้ง การออกกฎหมาย (สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2542, น. 36-37) เป็นการเสริมสร้างให้ประชาชนมีบทบาทในการควบคุม กับ และตรวจสอบระบบการเมืองอย่างใกล้ชิดเป็นการแสดงออกซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองในฐานะที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย “การซื้อสัตย์ เสียสละ อดทน” ประชาชนทุกคน ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของตนเอง ตามรัฐธรรมนูญ ปี 2560 มาตรา 50(7) สอดคล้องกับ (ลิขิต ชีรเวทิน, 2539, น. 157-158) ต้องรู้จักหน้าที่ของตนเอง เช่น หน้าที่ในการเสียภาษี เป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี หน้าที่ในการรับผิดชอบในการรักษาชุมชน และประเทศชาติและที่สำคัญ คือหน้าที่ในการรักษาระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย “มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์” การรักชาติ มีความต้องประเทศชาติมีการพัฒนา ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อเลือกตั้งตัวแทนเพื่อเข้าไปบริหารหรือออกกฎหมายสอดคล้องกับ (วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ, 2545, น. 176) การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นของประชาชนและประชาชนต้องมีส่วนในการเลือกตั้ง การออกกฎหมาย

2.9 ค่านิยม 12 ประการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเสมอภาคทางการเมือง พบว่า “เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประชาชนต้องมีส่วนร่วม โดยมีสิทธิและความเสมอภาคที่เท่าเทียมกัน สอดคล้องกับ ประชาชนจะต้องมีความเสมอภาคในการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในการใช้สิทธิทางการเมืองและในการร่วมกิจกรรมทางการเมือง (สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2548, น. 337) และ (พรอัมรินทร์ พรหมเกิด, 2539, น. 77-97) หลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยทุกสิ่งทุกอย่างมีความดีไม่ได้อยู่ในตัวของมัน ประชาชนทุกคนมีความเสมอภาคในการขอรับบริการขั้นพื้นฐานจากรัฐ โดยต้องได้รับบริการที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน มีความ

2.10 ค่านิยม 12 ประการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความสามารถของระบบการเมือง พบว่า “เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข” ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นระบบการเมืองที่ตอบสนองความต้องการ

ของประชาชนได้เป็นอย่างดีมีการกระจายอำนาจในการปกครองลงมาสู่ส่วนท้องถิ่นทำให้ระบบการเมืองตอบสนองกับความต้องการของประชาชนที่เกิดกระบวนการตัดสินใจของระบบการเมือง ผลักดันให้เกิดการพัฒนาทางการเมืองสอดคล้องกับ (สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2539, น. 35-36) ความเท่าเทียมกันทางการเมืองในสิทธิทางการเมือง และความเท่าเทียมกันทางการเมืองที่ประชาชนจะได้รับจากการให้บริการของรัฐ ทั้งทางบริการด้านการศึกษา สาธารณสุขตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างความสามารถที่ระบบการเมืองจะตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองโดยระบบการเมืองจะเปิดรับการควบคุมและตรวจสอบจากประชาชน “คำนี้ถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง” เราควรระลึกอยู่เสมอว่าชาติบ้านเมืองเป็นของเราทุกคน คำนี้ถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ลดการเห็นแก่ตัว เสียสละแรงกายและใจเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม สอดคล้องกับ (วิสุทธิ โพธิ์แท่น, 2551, น. 160-161) ทำดีเพื่อประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การที่แต่ละคนคิดและทำตนให้เกิดประโยชน์ร่วมของส่วนรวมเพราะประโยชน์ส่วนรวมคือประโยชน์ของทุกคนร่วมกันเมื่อส่วนรวมได้ประโยชน์คนแต่ละคนก็ได้ประโยชน์ด้วยเพราะคนแต่ละคนเป็นองค์ประกอบของคนทั้งหมด ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าคนแต่ละคนจะแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวไม่ได้ คนแต่ละคนย่อมแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวได้เสมอ ตราบใดที่ประโยชน์ส่วนตัวหรือการแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวนั้นไม่ทำให้ผู้อื่นเสียหายหรือเดือดร้อน อยากรู้ก็ตาม ถ้าแต่ละคนแต่ละกลุ่มคิดถึงแต่เรื่องผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง จนทำให้ประโยชน์ส่วนรวมเสียหายหรือประโยชน์ผู้อื่นเสียหายอย่างไม่ยุติธรรมแล้ว สังคมย่อมไม่อาจสงบสุขได้เพราะอาจเกิดการขัดแย้งรุนแรงเกี่ยวกับการจัดสรรผลประโยชน์ เพราะฉะนั้น ในสังคมประชาธิปไตยจึงมีหลักยึดถือว่า หากมีความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์แล้ว ผลประโยชน์ส่วนรวมย่อมมาก่อนเสมอ เพราะผลประโยชน์ส่วนรวมคือผลประโยชน์ที่ทุกคนต่างได้รับนั่นเอง

2.11 ค่านิยม 12 ประการที่นำไปใช้ในการ พัฒนาการเมืองท้องถิ่น ในพื้นที่ตำบล พุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านโครงสร้างทางการเมือง พบว่า “ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางและทางอ้อม” การส่งเสริมให้ข้าราชการ พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพุนพินมี การเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา ทำให้มีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของตนเองทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน มีความเข้มแข็งสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนและไว้วางใจเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและสามารถที่จะพัฒนาการเมืองได้สอดคล้องกับ (โกวิท พวงงาม, 2542, น. 16) เพราะการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม นั้น เป็นการบริหารราชการที่ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงานและ

การประเมินผล โดยมีการจัดโครงสร้าง ระบบวิธีการทำงาน และการสร้างวัฒนธรรมการทำงาน ของเจ้าหน้าที่รัฐ ให้เอื้อต่อการเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเข้ามา มีส่วนร่วมในการบริหารราชการ การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) มีความหมายที่ หลากหลายโดยเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของสังคมและการเมืองแต่ส่วนใหญ่แล้วก็มักหมายถึง กระบวนการที่ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องมีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการหรือ ขั้นตอนต่างๆ ของการบริหาร ตั้งแต่การรับรู้ข้อมูลการปฏิบัติงาน การร่วมแสดงทัศนคติความคิดเห็น การร่วมเสนอปัญหาและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น การร่วมคิดแนวทางการแก้ไขปัญหา การร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การร่วมในการดำเนินการ และการร่วมติดตามประเมินผล รวมทั้ง การร่วมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนนี้ในทางวิชาการมี หลากหลาย

2.12 ค่านิยม 12 ประการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ในพื้นที่ตำบล พุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย พบว่า มีระเบียบ มี วินัย เคารพกฎหมาย ส่งเสริมการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นด้านความเป็นอิสระของระบบย่อย การ กำกับดูแลของราชการส่วนกลาง เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบลกำหนด ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้ระบบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พุนพิน ยังคงเป็นอิสระในการบริหารงานเพราะถือว่าเป็นไปตามกฎหมายกำหนด หากผู้กำกับดูแล (รัฐส่วนกลางหรือตัวแทน) พบว่า ผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นมีประพฤติตนฝ่าฝืนต่อ กฎหมายหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน ผู้กำกับดูแลมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการไม่ว่า จะเป็นการสั่งพักงาน การให้ออกชั่วคราว หรือการให้พ้นจากตำแหน่งได้ แต่หากพบว่ามีการใช้ อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วนั้นผู้กำกับดูแลมีอำนาจหน้าที่ในการยกเลิกเพิกถอนการกระทำ หรือการใช้อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีชอบด้วยกฎหมายเช่นว่านั้นได้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหากปราศจากการควบคุมกำกับดูแลจากรัฐส่วนกลาง อาจมีแนวโน้มใช้อำนาจหน้าที่ไปโดยมิชอบหรือขัดต่อเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นได้ และ หากปราศจากการควบคุมจากรัฐส่วนกลาง ย่อมมีโอกาสที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะปกครอง ตนเองโดยอิสระ ทั้งนี้ การควบคุมตรวจสอบแบบกำกับดูแลนี้จะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยเช่นกัน จึงอาจกล่าวได้ว่า องค์ประกอบพื้นฐานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องประกอบไปด้วย ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ความสัมพันธ์ในลักษณะการกำกับดูแลโดยรัฐ ทำให้มีอิสระในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหา เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานสามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ทำให้การพัฒนาทาง การเมืองด้านความเป็นอิสระของระบบย่อยสามารถที่พัฒนาการเมืองท้องถิ่นได้สอดคล้องตาม

องค์ประกอบของการพัฒนาการเมืองด้านความเป็นอิสระของระบบย่อยของ อัลมอนด์และเพาเวลล์ (Almond and Powell) ว่า ระบบการเมืองใดก็ตามที่ระบบย่อยมีความเป็นอิสระน้อยหรือไม่มีความเป็นอิสระเลยแสดงว่าระบบการเมืองนั้นเป็นระบบศูนย์อำนาจ (สมบัติ ชำรงชัยวงศ์, 2548, น. 340-341) ลักษณะของการรวมศูนย์อำนาจจะทำให้ประสิทธิภาพของการตัดสินใจเพื่อการแก้ไขอำนาจของประชาชนและการให้บริการประชาชนต่ำ เพราะผู้บริหารอยู่ห่างไกลจากสภาพปัญหาของประชาชนและ ขาดความผูกพัน ในการสนองตอบความต้องการของประชาชน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยเพื่อนำไปใช้ ผู้วิจัยมีความคิดเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1.1 ด้านกตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้เยาวชนหรือประชาชนในท้องถิ่นปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ควรระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ และควรตั้งใจตอบแทนเมื่อมีโอกาส และควรช่วยเหลืองานบ้านหรือช่วยทำงานตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ

3.1.2 ด้านรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรให้ประชาชนในท้องถิ่นปรับตัวและยอมรับผู้อื่น เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และควรเฝ้าหาความรู้ จากข้อมูลข่าวสาร เพื่อรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม ควรดูแลรักษาทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวมให้เป็นอย่างดี ควรละเว้นการเอาเปรียบผู้อื่น

3.1.3 ด้านเฝ้าหาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ มีการติดตั้งระบบอินเตอร์เน็ตภายในตำบล เพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง ส่งเสริมอ่านหนังสือและตำราเรียนเรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น

3.1.4 ด้านคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่ควรทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำและที่สาธารณะ ควรช่วยกันดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ รมรงค์ให้มีการประหยัดน้ำประปาหรือไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวม โดยใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด ควรส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ควรยอมรับการตัดสินใจของผู้นำประเทศที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ

3.1.5 ด้านมีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความตั้งใจทำงาน ควรพัฒนาวิธีการทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง ทุ่มเท ทด ทน ไม่ย่อท้อในการทำงานให้สำเร็จ ควรพยายามแก้ไขปัญหাজัดอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ เรียบร้อย

3.1.6 ด้านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีระเบียบวินัยในตัวเอง และตรงต่อเวลา ควรช่วยกันจัดบ้านหรือที่พักให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ควรสวมหมวกกันน็อคคาดเข็มขัดนิรภัย ในระหว่างขับขี่ มีความเคารพกฎหมาย ควรเคารพผู้ใหญ่อ่อนน้อมถ่อมตนอย่างเหมาะสม

3.1.7 ด้านซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมอย่างเหมาะสม ควรปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ละเว้นการเอาเปรียบผู้อื่น

3.1.8 ด้านเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น การเลือกตั้ง การรณรงค์ประชาธิปไตย ควรอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อทำความเข้าใจระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยสามารถอธิบายให้เพื่อนหรือผู้อื่นได้เข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยได้เป็นอย่างดี

3.1.9 ด้านความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น งานวันพ่อ งานวันแม่ งานเฉลิมพระเกียรติ ฯลฯ ควรให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ เช่น กิจกรรมตักบาตร สวดมนต์ ทอดผ้าป่า ทอดกฐิน ฯลฯ และควรให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม

3.1.10 ด้านรักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย โดยนำภูมิปัญญาไทยมาใช้ในชีวิตประจำวัน ควรมีส่วนร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมไทย เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ สม่่าเสมอ

3.1.11 ด้านมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นรักษาศีล 5 คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่โกหก ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ และหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดให้โทษ ควรรักษาสัจจะ รักษาคำพูดของตนเอง รับปากกับใครแล้วควรปฏิบัติตามนั้น

3.1.12 **ด้านมีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ** ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมองโลกในแง่ดี คิดในแง่บวก ควรยอมรับในสิ่งที่ไม่แน่นอน ควรปรับอารมณ์ของตนเองเป็นอย่างดี ควรใส่ใจดูแลสุขภาพทางกาย ควรออกกำลังกายสม่ำเสมอ ควรทานอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ควรมีความตระหนักถึงคุณค่าตนเอง ควรมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า ควรใฝ่หาความรู้พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาเหตุจูงใจต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.2.2 ควรมีการศึกษาปัญหาความสามารถของระบบการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.2.3 ควรมีการศึกษาโครงสร้างทางการเมืองต่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมศิลปากร. (2539). *คุณธรรมและจริยธรรมของพลเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: วารสารไทย.
- เกษม ศิริสัมพันธ์. (2549). *วัฒนธรรมการเมือง*. กรุงเทพฯ: เนชั่นสุดสัปดาห์.
- โกวิท พวงงาม. (2552). แนวคิดเกี่ยวกับท้องถิ่นและชุมชน. ใน *เอกสารประมวลสาระชุดวิชา แนวคิดทางการเมืองและสังคม*. หน่วยที่ 13. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขารัฐศาสตร์.
- _____. (2553). *การจัดการตนเองของชุมชนและท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- _____. (2555). *ธรรมาภิบาลว่าด้วยการมีส่วนร่วมและความโปร่งใส*. กรุงเทพฯ: มิสเตอร์ก๊อปปี้.
- คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม และคณะ. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องแนวทาง การเสริมสร้างประชาธิปไตย แบบมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540: ปัญหาอุปสรรค และทางออก. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า
- จิตรา สมบัติรัตนานันท์. (2557). *วัฒนธรรมทางการเมืองของชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้: กรณีศึกษา เฉพาะชุมชนตำบลเนินฆ้อ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- จุมพล หนิมพานิช. (2550). *การวิจัยเชิงคุณภาพในทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมพล พลมะศรี. (2558). *วัฒนธรรมทางการเมืองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2545). *คู่มือการเรียนการสอนพลเมือง-พลเมืองโลก: การบูรณาการการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงตามแนวทางรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชาคริตชัย จอมแจ้ง. (2550). *บทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลต่อการพัฒนาการเมืองการปกครอง ท้องถิ่นศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- เสมอมาลัย ราชกัญญารักษ์. (2550). *มนุษย์กับสังคม*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ณัฐกฤตา ชัยชิตาทร. (2557). *วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในวิถีของประชาชนในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- นรนิติ เศรษฐบุตร. (2556). *การเมืองไทยระบอบหรือคน : การพัฒนาวัฒนธรรมและ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน*. สืบค้นจาก www.kpi.ac.th
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2554). “วัฒนธรรมทางการเมืองไทย.” *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปีที่ 12, 2(24) มกราคม-มิถุนายน: 49-63.
- บันลือ สุกใส. (2549). *บทบาทของกรุงเทพมหานครในการพัฒนาทางการเมืองการปกครองท้องถิ่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิราช, นนทบุรี.
- บุญเรือง บุรภัคดี. (2529). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล. (2548). *ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2555). *ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: ปรัชญา.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2554). *การเมืองท้องถิ่น : การเมืองของใคร โดยใคร เพื่อใคร*. (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1). นนทบุรี: จตุพร ดีไซน์.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2528). *รายงานการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกิจกรรมเพื่อพัฒนาชนบท*. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานฉบับ พ.ศ. 2542
- พระมหาวิเศษ เสาะพบดี. (2557). *บทบาทของผู้ตรวจการแผ่นดินกับการพัฒนาการเมืองไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิราช, นนทบุรี.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552. สืบค้นจาก <http://eaneo.nesdb.go.th/pdf/5.%...%202537>
- พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ
- แพรภัทร ยอดแก้ว. (2559). *งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/600267>

แพทย์ พิจิตร. (2559). รัฐประหาร 22 พฤษภาคม 2557 เป็นรัฐประหารที่นำไปสู่ประชาธิปไตย?(19):

I Vote, therefore I am! สืบค้นจาก [https://www.matichonweekly.com/
column/article_9556](https://www.matichonweekly.com/column/article_9556)

มารุต บุญนาท. (2539). “บนเส้นทางประชาธิปไตย.” ใน *รวมบทความวิชาการรัฐศาสตร์ เนื่องในโอกาสครบรอบ 14 ปี สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชราช*. นนบุรี: พิมพ์อักษร.

ลิจิต ธีรเวคิน. (2539). *การเมืองการปกครองไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

_____. (2550). *ประชาธิปไตยและการปฏิรูปการเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: แม็ค.

วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ. (2545). *วัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: วิ.เจ. พรินต์ติ้ง.

_____. (2555). “วัฒนธรรมทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไทย” ใน *เอกสารการสนช. วิชาสถาบันและกระบวนการทางการเมือง*. (หน้าที่ 6). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชราช.

วาริทพงษ์ กุสง่า. (2559). *วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเทศบาลตำบลอติต้อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

วิสุทธิ โปธิแทน. (2551). *แนวคิดพื้นฐานของประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

วิษุกร นาคชน. (2550). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. พระนครศรีอยุธยา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

วิฑูรย์ วีรศิลป์. (2556). *กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด, เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลจากฐานข้อมูลการมีส่วนร่วม : กรณีศึกษาอำเภอเมืองเพชรบูรณ์*. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

วิโรจน์ วงษ์ทน. (2553). *จุดอ่อนของระบอบประชาธิปไตยในไทย*. สืบค้นจาก

http://www.thaigoodgovernance.org/webpage/news_activity.php?id=991

ศรัณยู หมั่นทรัพย์. (ม.ป.ป.). *บทความกฎหมาย: ความเสมอภาค: กลุ่มพลเมืองเข้มแข็ง*. สืบค้นจาก

<http://www.powerfulcitizen.com/index.php?option=comcontent&view=article&id=13%3A2009-07-09-08-28-02&catid=3%3A2009-07-01-09-55-59&Itemid=19&lang=th>

- สถาบันปรีดี พนมยงค์. (2558). *ประชาธิปไตยเบื้องต้น สำหรับสามัญชน ปรีดี พนมยงค์*.
 สืบค้นจาก http://pridiinstitute.com/autopage/show_page.php.
- สมบัติ เบญจศิริมงคล. (2550). *อนาคตของสังคมประชาธิปไตย*. นนทบุรี: เอส.บี.คอนซัลติ้ง.
- สมบัติ ชำรงค์ธัญวงศ์. (2539). *ทัศนคติทางการเมืองของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร*.
 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โครงการเอกสารและตำรา คณะรัฐประศาสนศาสตร์
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- _____. (2542). *รายงานผลการวิจัย เรื่อง ทัศนคติทางการเมืองของประชาชนในเขต
 กรุงเทพมหานคร*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- _____. (2548). *การเมือง:แนวคิดและการพัฒนา*. (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- สิริพัฒน์ ลาภจิตร. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
 สนับสนุนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอวารินชำราบ จังหวัด
 อุบลราชธานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สิทธิพันธ์ พุทธหนู. (2544). *ทฤษฎีพัฒนาการเมือง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานเกษตรอำเภอพุนพิน. (2560). *ความเป็นมาอำเภอพุนพิน*. สืบค้นจาก
www.phunphin.suratthani.doae.go.th
- สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2560). *นโยบายของคณะรักษาความสงบ
 แห่งชาติ (คสช.)*. สืบค้นจาก <http://www.law.moi.go.th/order.html>
- สุวรรณ ศิริพันธ์. (2557). *วัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยในชนบทภาคใต้: กรณีศึกษา
 จังหวัดตรัง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- สุพจน์ บุญวิเศษ. (2549). *หลักรัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: เอ็ม.ที.เพรส.
- _____. (2551). *หลักรัฐศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสนีย์ คำสุข. (2554). *ปัญหาของการพัฒนาการเมืองไทย: เสถียรภาพ ความชอบธรรม
 ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลทางการเมือง*. หน่วยที่ 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย
 สุโขทัยธรรมธิราช.
- อนุรักษ์ นิยมเวช. (2554). *บทความเกี่ยวกับการพัฒนาการเมือง และการมีส่วนร่วมของประชาชน*.
 กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- อุไร จักร์ศิริมงคล. (2558). *การพัฒนามาตรฐานประเมินค่านิยมหลัก 12 ประการสำหรับผู้เรียนอายุ
 ระหว่าง 12-18 ปี*. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การ
 มหาชน).

โอฬาร อ่องพะ. (2556). แนวทางการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม.

สืบค้นจาก <http://www.oknation.net/blog> 48

องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน. (2560). แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน

สุราษฎร์ธานี. สืบค้นจาก <http://www.phunphin.go.th/default.asp>

www.sites.google.com (2554). การเมืองการปกครอง การปกครองระบอบประชาธิปไตย.

สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/krujibbie/home>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ค่านิยม 12 ประการที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ในพื้นที่ตำบลพุนพิน
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การศึกษา การศึกษาเรื่อง ค่านิยม 12 ประการที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ

1. เพื่อศึกษาค่านิยม 12 ประการของประชาชนในเขตตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เพื่อศึกษาการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นว่าสอดคล้องกับค่านิยม 12 ประการอย่างไร โดยแบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการนำค่านิยม 12 ประการ มาเปรียบเทียบกับพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยระดับมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยระดับปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์มายังท่าน เพื่อโปรดสละเวลาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านในแบบสอบถามนี้ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำผลที่ได้ ไปพัฒนาการบริหารวิชาการต่อไป

นางสาวสุภาภรณ์ อินทรจันทร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน แต่ละข้อตามความเป็นจริง ตามรายการต่อไปนี้

เพศ

1. ชาย

2. หญิง

อายุ

1. น้อยกว่า 35 ปี

2. อายุ 35 ปีขึ้นไป

วุฒิการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ถึง ปริญญาตรี

2. สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง ในปัจจุบัน ขอให้ท่านพิจารณาว่าตัวท่านมีลักษณะพฤติกรรมที่บรรยายไว้มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความเป็นจริง โดยตอบคำถามแต่ละข้อเพียง 1 คำตอบ และกรุณาตอบทุกข้อ

พฤติกรรมค่านิยม 12 ประการ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ข้อที่ 1 มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	5	4	3	2	1
1. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและสังคม เช่น งานจิตอาสา งานกีฬา ฯลฯ					
2. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ เช่น กิจกรรมตักบาตร ,สวดมนต์,ทอดผ้าป่า , ทอดกฐิน ฯลฯ					
3. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น งานวันพ่อ งานวันแม่ งานเฉลิมพระเกียรติ ฯลฯ					

ข้อที่ 2 ข้อสัตย์ เสียสละ อดทน	5	4	3	2	1
4. ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ ไม่คดโกงเอาเปรียบผู้อื่น					
5. ข้าพเจ้าเห็นความสำคัญเรื่องอุดมการณ์ในสิ่งที่ดิ้งามเพื่อส่วนรวม					
6. ข้าพเจ้าเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมได้					
ข้อที่ 3 ทัศนคติต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์	5	4	3	2	1
7. ข้าพเจ้าระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ และตั้งใจตอบแทนเมื่อมีโอกาส					
8. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อ แม่ ครูบาอาจารย์					
9. ข้าพเจ้าช่วยเหลืองานบ้านหรือช่วยทำงาน ตามที่ได้รับมอบหมายจากพ่อ แม่ ครูบาอาจารย์					
ข้อที่ 4 ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม	5	4	3	2	1
10. ข้าพเจ้าสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง เช่น อบรมหลักสูตรระยะสั้น อบรมสัมมนา อบรมพัฒนาตนเอง					
11. ข้าพเจ้าขยันอ่านหนังสือเรียน และตำรา เอกสารต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้					
12. ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ เอกสาร สื่อและเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ด้านต่างๆ มากขึ้น					
ข้อที่ 5 รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม	5	4	3	2	1
13. ข้าพเจ้าบอกเล่าถึงภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทยแก่ผู้อื่นเสมอ					
14. ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ ฯลฯ					
15. ข้าพเจ้าร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย โดยนำภูมิปัญญาไทยมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ใช้กระเป๋าจักสาน ทานขนมไทย อาหารไทย					
ข้อที่ 6 มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน	5	4	3	2	1
16. ข้าพเจ้ารักษาศีล 5 คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่โกหก ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ และใช้ยาเสพติด					

17. ข้าพเจ้ารักษาสัจจะ เมื่อพูดอะไร รับปากกับใครแล้วจะปฏิบัติตามนั้น					
18. เมื่อข้าพเจ้าต้องตัดสินใจ ข้าพเจ้าจะคำนึงถึงผลที่ตามมาทางด้านศีลธรรมและจริยธรรมเสมอ					
ข้อที่ 7 เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง	5	4	3	2	1
19. ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น การเลือกตั้ง การรณรงค์ประชาธิปไตย					
20. ข้าพเจ้าอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อทำความเข้าใจระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข					
21. ข้าพเจ้าอธิบายให้เพื่อนหรือผู้อื่นได้เข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข					
ข้อที่ 8 มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่	5	4	3	2	1
22. ข้าพเจ้ามีระเบียบวินัยในตัวเอง และตรงต่อเวลา เช่น จัดบ้านหรือที่พักให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มาตามนัดตรงต่อเวลา					
23. ข้าพเจ้าเคารพกฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น สวมหมวกกันน็อค ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร					
24. ข้าพเจ้ามีความสุขภาพ และอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่					
ข้อที่ 9 มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ	5	4	3	2	1
25. ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ พยายามแก้ปัญหาและขจัดอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ					
26. ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเข้าใจ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความหลากหลายทางวัฒนธรรม					
27. ข้าพเจ้าทุ่มเททำงาน อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ปรับปรุงและพัฒนาวิธีการทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง					
ข้อที่ 10 รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	5	4	3	2	1
28. ข้าพเจ้าใช้ทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวมอย่างประหยัด คุ่มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี					
29. ข้าพเจ้ามีเหตุผล ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน					

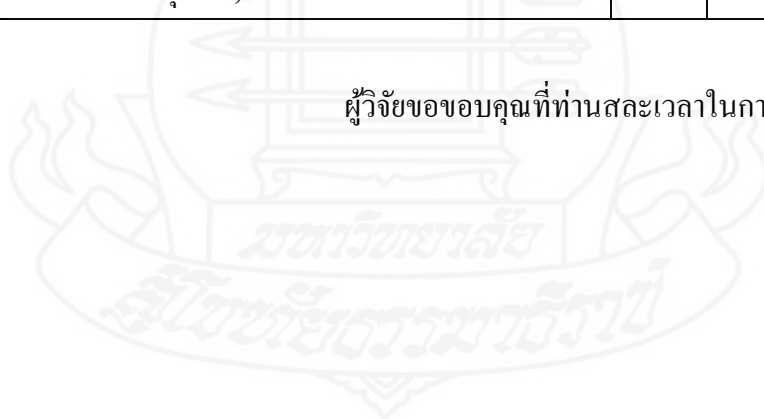
30. ข้าพเจ้ายอมรับผู้อื่นและปรับตัว เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและใฝ่หาความรู้ จากข้อมูลข่าวสาร เพื่อรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม					
ข้อที่ 11 มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ	5	4	3	2	1
31. ข้าพเจ้าใส่ใจดูแลสุขภาพทางกาย เช่น ออกกำลังกายสม่ำเสมอทานอาหารครบ 5 หมู่ ทานอาหารที่เป็นประโยชน์ อาหารปลอดภัย สารพิษ และใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความหมาย เช่น ใฝ่หาความรู้ อยู่กับคนที่รักและเสียสละเวลาส่วนตัวไปทำงานจิตอาสา					
32. ข้าพเจ้ายอมรับนับถือตนเองและภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) โดยมีความตระหนักถึงคุณค่าตนเอง (Self-respect) และมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง (Self-efficacy)					
33. ข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดี คิดในแง่บวก ยอมรับในสิ่งที่ไม่แน่นอน และสิ่งที่ไม่อาจควบคุมได้ อย่างเข้าใจ รู้เท่าทันอารมณ์ตนเองและสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้					
ข้อที่ 12 คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ	5	4	3	2	1
34. ข้าพเจ้าดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการไม่ทิ้ง ขยะลงในแหล่งน้ำ และที่สาธารณะและดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ เช่น โทรศัพท์ สาธารณะ ประหยัดน้ำประปาหรือไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวม โดยทำให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า					
35. ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน และสังคม ด้วยความกระตือรือร้น เพราะสุขใจที่ได้ทำกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้อื่น					
36. ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และยอมรับการตัดสินใจของผู้นำประเทศที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการนำค่านิยม 12 ประการ มาเปรียบเทียบกับการพัฒนาการเมือง
ท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
คำชี้แจง ในปัจจุบัน ขอให้ท่านพิจารณาว่าตัวท่านมีลักษณะพฤติกรรมที่บรรยายไว้มากน้อยเพียงใด
แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความเป็นจริงโดยตอบคำถามแต่ละข้อเพียง 1 คำตอบ
และกรุณาตอบทุกข้อ

พฤติกรรมค่านิยม 12 ประการ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
37. จากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการที่กล่าวมา ท่านคิดว่า ค่านิยม 12 ประการที่ท่านปฏิบัติอยู่นั้น สอดคล้องกับองค์ประกอบ ทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของท่าน ในด้าน ความเสมอภาค มากน้อยเพียงใด (ความเสมอภาค หมายถึง ความเท่าเทียมกันของมนุษย์ทุกคนใน การได้รับสิทธิขั้นพื้นฐาน)					
38. จากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการที่กล่าวมา ท่านคิดว่า ค่านิยม 12 ประการที่ท่านปฏิบัติอยู่นั้น สอดคล้องกับองค์ประกอบ ทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของท่าน ในด้าน ความสามารถของ ระบบการเมือง มากน้อยเพียงใด (ความสามารถของระบบการเมือง หมายถึง ความสามารถที่ระบบ การเมืองจะสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน ในทาง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม)					
39. จากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการที่กล่าวมา ท่านคิดว่า ค่านิยม 12 ประการที่ท่านปฏิบัติอยู่นั้น สอดคล้องกับองค์ประกอบ ทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของท่าน ในด้าน โครงสร้างทาง การเมือง มากน้อยเพียงใด					

(โครงสร้างทางการเมือง หมายถึง การที่โครงสร้างทางการเมือง มีความแตกต่างกันตามภารกิจ และมีความชำนาญเฉพาะในการปฏิบัติภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน)					
40. จากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการที่กล่าวมา ท่านคิดว่า ค่านิยม 12 ประการที่ท่านปฏิบัติอยู่นั้น สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของท่าน ในด้าน วัฒนธรรมทางการเมือง มากน้อยเพียงใด (วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง การเน้นส่งเสริมให้ประชาชนใช้เหตุผล ในการดำรงชีวิต มีเหตุผลในการทำ กัับดูแล ตรวจสอบ ระบบการเมือง อย่างใกล้ชิด)					
41. จากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการที่กล่าวมา ท่านคิดว่า ค่านิยม 12 ประการที่ท่านปฏิบัติอยู่นั้น สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของท่าน ในด้าน ความเป็นอิสระของระบบ ย่อย มากน้อยเพียงใด (ความเป็นอิสระ หมายถึง ระบบการเมืองที่มีระบบย่อยมีความเป็นอิสระสูงในการปกครองตนเอง ตลอดจนมีอิสระในการกำหนด ทิศทางในการพัฒนาชีวิตและชุมชน)					

ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ท่านสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

คำนิยาม 12 ประการกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี(สำหรับผู้นำชุมชนหรือตัวแทนชุมชน)

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์...../...../..... เวลา.....

สถานที่(ชุมชน).....

สถานภาพทั่วไปของผู้ถูกสัมภาษณ์

เพศ.....อายุ.....ปี สถานภาพสมรส.....ศาสนา.....

อาชีพ.....ระดับการศึกษา.....รายได้ต่อเดือน.....บาท

ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) จำนวน 6 ข้อคำถาม รายละเอียดมีดังนี้

1) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำชุมชนและประชาชนในชุมชนมีเพียงใด?.....

.....

ลักษณะเป็นอย่างไร?.....

ปัจจัยอะไรที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในชุมชนคือ? .....

คำนิยาม 12 ประการข้อใดที่คิดว่าส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด อย่างไร .....

.....

2) ความเสมอภาคทางการเมืองของผู้นำชุมชนและประชาชนในชุมชนมีเพียงใด?.....

.....

ลักษณะเป็นอย่างไร?.....

ปัจจัยอะไรที่ส่งผลต่อการมีความเสมอภาคทางการเมืองในชุมชนคือ? .....

.....

คำนิยาม 12 ประการข้อใดที่คิดว่าส่งผลต่อความเสมอภาคทางการเมืองมากที่สุด อย่างไร .....

.....

3) ความสามารถของระบบการเมืองในชุมชนเป็นอย่างไร?.....

.....

ปัจจัยอะไรที่ส่งผลต่อความสามารถของระบบการเมืองในชุมชนคือ? .....

.....

คำนิยาม 12 ประการข้อใดที่คิดว่าส่งผลต่อความสามารถของระบบการเมืองมากที่สุด อย่างไร .....

.....

4) โครงสร้างทางการเมืองในชุมชนเป็นอย่างไร?.....

.....

ปัจจัยอะไรที่ส่งผลต่อโครงสร้างทางการเมืองในชุมชนคือ? .....

.....

คำถาม 12 ประการข้อใดที่คิดว่าส่งผลต่อโครงสร้างทางการเมืองมากที่สุด อย่างไร .....

.....

5) ความเป็นอิสระทางการเมืองในชุมชนเป็นอย่างไร?.....

.....

ปัจจัยอะไรที่ส่งผลต่อความเป็นอิสระทางการเมืองในชุมชนคือ? .....

.....

คำถาม 12 ประการข้อใดที่คิดว่าส่งผลต่อความเป็นอิสระทางการเมืองมากที่สุด อย่างไร ..

.....

6) ในชุมชนของท่านควรพัฒนาด้านใดมากที่สุด จากปัจจัย 5 ข้อในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น

อย่างไร?.....

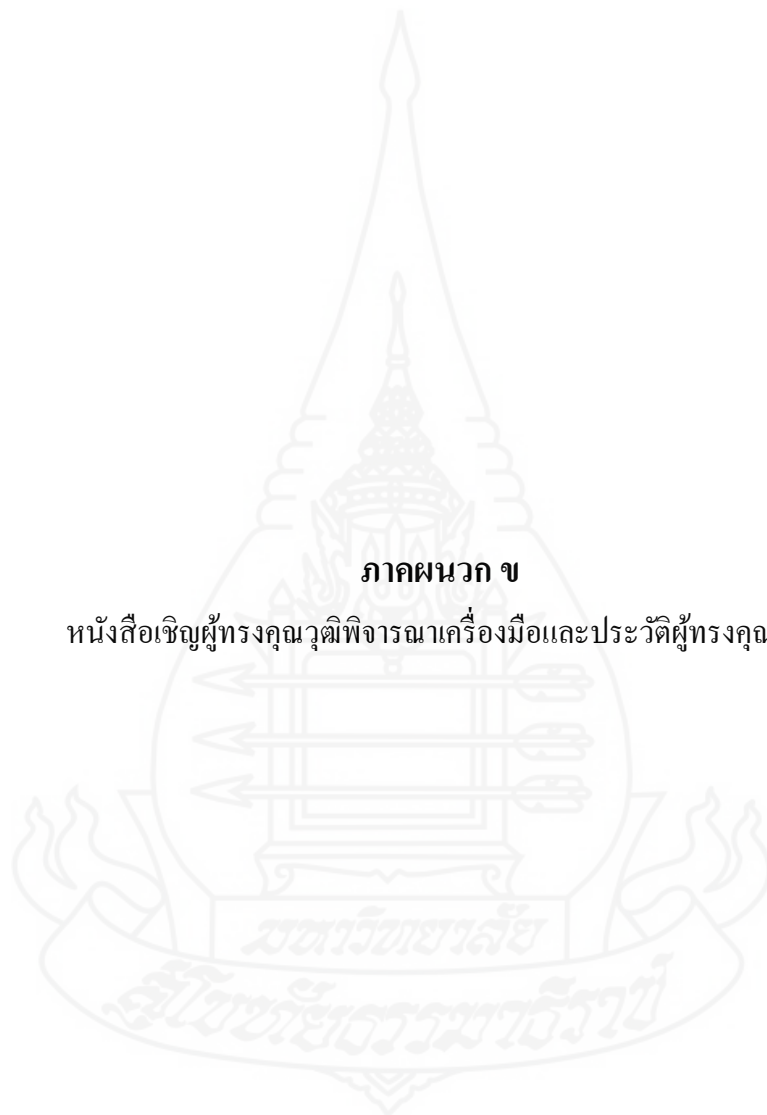
.....

.....

ปัจจัยในการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น

1. ความเสมอภาค
2. ความสามารถของระบบการเมือง
3. โครงสร้างทางการเมือง
4. วัฒนธรรมทางการเมือง
5. ความเป็นอิสระของระบบย่อย

ขอขอบคุณท่านที่ได้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือและประวัติผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่ ศร 0522.22 (น) 2023

สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

13 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.รงค์ บุญสวยขวัญ
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระจำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวสุภาภรณ์ อินทรจันทร์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องค่านิยมสิบสองประการของ
พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา กับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา รายละเอียด
ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าวให้นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวม
ข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาในชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น
มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชารัฐศาสตร์
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น
เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียน
ด้วยตนเอง

สาขา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง นิยมไทย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

สาขาวิชารัฐศาสตร์
โทรศัพท์ 0-2504-8356-9
โทรสาร 0-2503-3675

ประวัติและผลงานของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้าน รัฐศาสตร์/การปกครองท้องถิ่น

1. ข้อมูลส่วนตัว

1.1 ชื่อ / นามสกุล รองศาสตราจารย์ ดร. รงค์ บุญสวยขวัญ

1.2 ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์/ หัวหน้าสถานวิจัย สำนักวิชารัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

1.3 อายุ - ปี สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

2. วุฒิทางการศึกษา

2.1 ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2533-2539

2.2 ปริญญาเอก ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2549

3. ความรู้ความสามารถประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องของวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

เป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการเมืองการปกครองและ มีประสบการณ์ในการสอนวิชา รัฐศาสตร์

4. ผลงานทางวิชาการ (ชื่อผลงาน/ปี พ.ศ.)

บทความ การบริหารการเปลี่ยนแปลง : กรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย 2560

การเมืองของนโยบาย 2559

การเมืองของการพนันวันชนภาคใต้ 2560

หนังสือ การจัดการทางสังคม : การจัดองค์กรประชาชน 2557

วิจัย การวิจัยเพื่อประเมินผล เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการ และการวิจัยเพื่อพัฒนา

ชุมชนท้องถิ่น ในการเสริมสร้างองค์ความรู้ในท้องถิ่น

5. อื่น ๆ (ถ้ามี)

ความขัดแย้งและกระบวนการทางสังคมเพื่อแก้ไขปัญหาความแย้ง การเคลื่อนไหวทางสังคมเพื่อกระบวนการสร้างอำนาจของภาคประชาสังคมในอำนาจรัฐ

ที่ ศธ 0522.22 (บ) 2023

สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

13 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ เดีอกคง

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระจำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวสุภาภรณ์ อินทรจันทร์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องค่านิยมสิบสองประการของ
พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา กับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา รายละเอียด
ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าวให้นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวม
ข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาในชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น
มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชารัฐศาสตร์
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น
เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียน
ด้วยตนเอง

สาขาฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง นียมไทย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

สาขาวิชารัฐศาสตร์
โทรศัพท์ 0-2504-8356-9
โทรสาร 0-2503-3575

ประวัติและผลงานของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้าน รัฐศาสตร์/การปกครองท้องถิ่น

1. ข้อมูลส่วนตัว

- 1.1 ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยวัฒน์ เผือกคง
- 1.2 ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์/รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และประธานหลักสูตรรัฐศาสตร์
- 1.3 อายุ 53 ปี สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

2. วุฒิทางการศึกษา

- 2.1 ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา รัฐศาสตร์ พ.ศ. 2533
- 2.2 ปริญญาเอก ปรัชญาคุชฌีบัณฑิต สาขา รัฐศาสตร์ พ.ศ. 2543

3. ความรู้ความสามารถประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องของวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

เป็นผู้บรรยายวิชาที่เกี่ยวข้องกับรัฐศาสตร์ การเมืองการปกครอง

4. ผลงานทางวิชาการ (ชื่อผลงาน/ปี พ.ศ.)

- ตำรา หลักรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง (พ.ศ. 2558)
 ปรัชญาการเมือง (พ.ศ. 2558)
 รัฐและสังคมไทย (พ.ศ. 2550)
 การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย (พ.ศ. 2555)
 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (พ.ศ. 2555)

5. อื่น ๆ (ถ้ามี)

บทความ

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมกับการเมือง (พ.ศ. 2555)

ทางสายกลางในระบบประชาธิปไตย (พ.ศ. 2550)

วิจัย แนวทางการสร้างหลักสูตรรัฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

(พ.ศ. 2555)

การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติตามหลัก
 ธรรมาภิบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใน 7 จังหวัดภาคใต้ตอนบน

ปัจจัยในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในยุคประเทศไทย 4.0 ของ
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่ ศธ 0522.22 (บ) ๑๐๒3

สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

13 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศาล ศรีมหาไฉ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระจำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวสุภาภรณ์ อินทรจันทร์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา
รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องค่านิยมสิบสองประการของ
พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา กับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัด
สุราษฎร์ธานี โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา รายละเอียด
ตั้งเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าวนี้ นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวม
ข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาในขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น
มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชารัฐศาสตร์
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น
เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียน
ด้วยตนเอง

สาขาฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปฤถะ นิยมไทย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์

สาขาวิชารัฐศาสตร์
โทรศัพท์ 0-2504-8356-9
โทรสาร 0-2503-3575

ประวัติและผลงานของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้าน การพัฒนาท้องถิ่น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและสังคมวิทยา
การเมืองการปกครอง

1. ข้อมูลส่วนตัว

- 1.1 ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสาล ศรีมหาวโร
- 1.2 ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ อาจารย์ประจำสาขา ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น และสาขาพัฒนาชุมชน
- 1.3 อายุ - ปี สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

2. วุฒิทางการศึกษา

- 2.1 ปริญญาโท วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา สาขาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาการส่งเสริมศาสตร์เกษตร จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2.2 ปริญญาเอก ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขา การวางแผนและพัฒนาชนบท จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่

3. ความรู้ความสามารถประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

รับราชการเป็นอาจารย์ สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น รัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรผู้นำท้องถิ่น

คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สังคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประสบการณ์การในการทำงานในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. ผลงานทางวิชาการ (ชื่อผลงาน/ปี พ.ศ.)

งานวิจัย

การวิเคราะห์ศักยภาพและความจำเป็นในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2546

การบริหารจัดการพัฒนาแบบบูรณาการเพื่อแก้ปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน อบต. อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2547

วัฒนธรรมทางการเมืองและพัฒนาร่วมกันมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนภาคใต้ กรณีศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2551

5. อื่น ๆ (ถ้ามี)

บทความ

ประชาติปไตย : ปัญหาและต้นแบบทางเลือกการพัฒนาการเมือง ในวารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีที่ 3 ฉบับที่ 2

ทิศทางการยุทธศาสตร์ความมั่นคงและกำลังอำนาจแห่งชาติในส่วนของที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน กรณีศึกษาคนไทยพลัดถิ่นในจังหวัดชุมพร ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีที่ 5 ฉบับที่ 2

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม
เรื่อง ค่านิยม 12 ประการที่มีผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลพุนพิน
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เรียน ท่านผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลเรื่อง ค่านิยม 12 ประการที่มีผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ

1. เพื่อศึกษาค่านิยม 12 ประการของประชาชนในเขตตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เพื่อศึกษาการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นว่าสอดคล้องกับค่านิยม 12 ประการอย่างไร โดยแบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการนำค่านิยม 12 ประการ มาเปรียบเทียบกับการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอความกรุณาท่านพิจารณาตรวจสอบและประเมินข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นว่ามีความสอดคล้องตรงตามกรอบนิยามศัพท์ที่กำหนดในแต่ละด้านหรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย / ลงในช่องผลการประเมิน ดังนี้

- +1 กรณีข้อคำถามสอดคล้องตรงกรอบเนื้อหาตามนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 กรณีไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องตรงกรอบเนื้อหาตามนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 กรณีข้อคำถามไม่สอดคล้องตรงกรอบเนื้อหาตามนิยามศัพท์เฉพาะ

อนึ่งหากท่านมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขหรือข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยนี้ ขอความกรุณากรอกข้อความลงในช่องข้อเสนอแนะได้แบบประเมินนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านเสียสละเวลาเพื่อร่วมตรวจสอบ

นางสาวสุภาภรณ์ อินทรจันทร์

ผู้วิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ค่านิยม 12 ประการที่มีผลต่อการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของประชาชนในตำบลพุนพิน
อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยม 12 ประการ ของประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พฤติกรรมค่านิยม 12 ประการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			
	1	2	3	หมายเหตุ
ข้อที่ 1 มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์				0.98
1. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความสามัคคีปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและสังคม เช่น งานจิตอาสา งานกีฬา ฯลฯ	+1	+1	+1	1
2. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและปฏิบัติตนตามหลักของศาสนาที่ตนนับถือ เช่น กิจกรรมตักบาตร, สวดมนต์ ทอดผ้าป่า, ทอดกฐิน ฯลฯ	+1	+1	0	0.67
3. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ เช่น งานวันพ่อ งานวันแม่ งานเฉลิมพระเกียรติ ฯลฯ	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 2 ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน				
4. ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์ ไม่คดโกงเอาเปรียบผู้อื่น	+1	+1	+1	1
5. ข้าพเจ้านับความสำคัญเรื่องอุดมการณ์ในสิ่งที่ดิฉันมีส่วนรวม	+1	+1	0	0.67
6. ข้าพเจ้าเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมได้	+1	+1	0	0.67
ข้อที่ 3 กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์				
7. ข้าพเจ้าระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ และตั้งใจตอบแทนเมื่อมีโอกาส	+1	+1	+1	1
8. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูบาอาจารย์	+1	+1	+1	1
9. ข้าพเจ้าช่วยเหลืองานบ้านหรือช่วยทำงาน ตามที่ได้รับมอบหมายจากพ่อแม่ ครูบาอาจารย์	+1	+1	+1	1

พฤติกรรมค่านิยม 12 ประการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			หมายเหตุ
	1	2	3	
ข้อที่ 4 ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม				
10. ข้าพเจ้าสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง เช่น อบรมหลักสูตรระยะสั้น อบรมสัมมนา อบรมพัฒนาตนเอง	+1	+1	+1	1
11. ข้าพเจ้าขยันอ่านหนังสือเรียน และตำรา เอกสารต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้	+1	+1	+1	1
12. ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ เอกสาร สื่อ และเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ด้านต่างๆ มากขึ้น	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 5 รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม				
13. ข้าพเจ้าบอกเล่าถึงภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทยแก่ผู้อื่นเสมอ	+1	+1	+1	1
14. ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย เช่น ลอยกระทง สงกรานต์ ฯลฯ	+1	+1	+1	1
15. ข้าพเจ้าร่วมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย โดยนำภูมิปัญญาไทยมาใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ใช้กระเป๋าจักสาน ทานขนมไทย อาหารไทย	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 6 มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งปัน				
16. ข้าพเจ้ารักษาศีล 5 คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่โกหก ไม่ดื่มสุรา ไม่สูบบุหรี่ และใช้ยาเสพติด	+1	+1	+1	1
17. ข้าพเจ้ารักษาสัจจะ เมื่อพูดอะไร รับปากกับใครแล้วจะปฏิบัติตามนั้น	+1	+1	+1	1
18. เมื่อข้าพเจ้าต้องตัดสินใจ ข้าพเจ้าจะคำนึงถึงผลที่ตามมาทางด้านศีลธรรมและจริยธรรมเสมอ	+1	+1	+1	1

พฤติกรรมค่านิยม 12 ประการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			หมายเหตุ
	1	2	3	
ข้อที่ 7 เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง				
19. ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น การเลือกตั้ง การรณรงค์ประชาธิปไตย	+1	+1	+1	1
20. ข้าพเจ้าอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อทำความเข้าใจระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	+1	+1	+1	1
21. ข้าพเจ้าอธิบายให้เพื่อนหรือผู้อื่นได้เข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 8 มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่				
22. ข้าพเจ้ามีระเบียบวินัยในตัวเอง และตรงต่อเวลา เช่น จัดบ้านหรือที่พักให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มาตามนัดตรงต่อเวลา	+1	+1	+1	1
23. ข้าพเจ้าเคารพกฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น สวมหมวกกันน็อค ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร	+1	+1	0	0.67
24. ข้าพเจ้ามีความสุขภาพ และอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 9 มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ				
25. ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ พยายามแก้ปัญหาและจัดอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ	+1	+1	+1	1
26. ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเข้าใจ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความหลากหลายทางวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1
27. ข้าพเจ้าทุ่มเททำงาน อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ปรับปรุงและพัฒนาวิธีการทำงานให้สำเร็จด้วยตนเอง	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 10 รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง				
28. ข้าพเจ้าใช้ทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวมอย่างประหยัด คุ่มค่าและเก็บรักษาดูแลอย่างดี	+1	+1	+1	1

พฤติกรรมค่านิยม 12 ประการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			หมายเหตุ
	1	2	3	
29. ข้าพเจ้ามีเหตุผล ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	+1	+1	+1	1
30. ข้าพเจ้ายอมรับผู้อื่นและปรับตัว เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและเฝ้าหาความรู้ จากข้อมูลข่าวสาร เพื่อรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 11 มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ				
31. ข้าพเจ้าใส่ใจดูแลสุขภาพทางกาย เช่น ออกกำลังกายสม่ำเสมอ ทานอาหารครบ 5 หมู่ ทานอาหารที่เป็นประโยชน์ อาหารปลอดภัย และใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความหมาย เช่น เฝ้าหาความรู้ อยู่กับคนที่รักและเสียสละเวลาส่วนตัวไปทำงานจิตอาสา	+1	+1	+1	1
32. ข้าพเจ้ายอมรับนับถือตนเองและภาคภูมิใจในตนเอง (Self-Esteem) โดยมีความตระหนักถึงคุณค่าตนเอง (Self-respect) และมีความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง (Self-efficacy)	+1	+1	+1	1
33. ข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดี คิดในแง่บวก ยอมรับในสิ่งที่ไม่แน่นอนและสิ่งที่ไม่อาจควบคุมได้ อย่างเข้าใจ รู้เท่าทันอารมณ์ตนเองและสามารถจัดการอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้	+1	+1	+1	1
ข้อที่ 12 คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ				
34. ข้าพเจ้าดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการไม่ทิ้ง ขยะลงในแหล่งน้ำและที่สาธารณะและดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ประหยัดน้ำประปาหรือไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวม โดยใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า	+1	+1	+1	1
35. ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ด้วยความกระตือรือร้น เพราะสุขใจที่ได้ทำกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้อื่น	+1	+1	+1	1

ข้อมูลเกี่ยวกับการนำค่านิยม 12 ประการ มาเปรียบเทียบกับพัฒนาการเมืองท้องถิ่น ของ
ประชาชนในตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พฤติกรรมค่านิยม 12 ประการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			หมายเหตุ
	1	2	3	
36. ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง และยอมรับการตัดสินใจ ของผู้นำประเทศที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ	+1	+1	+1	1
37. จากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการที่กล่าวมา ท่านคิดว่า ค่านิยม 12 ประการที่ท่านปฏิบัติอยู่นั้น สอดคล้องกับองค์ประกอบ ทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของท่าน ในด้าน ความเสมอภาค มากน้อยเพียงใด (ความเสมอภาค หมายถึง ความเท่าเทียมกันของมนุษย์ทุกคนใน การได้รับสิทธิขั้นพื้นฐาน)	+1	+1	+1	1
38. จากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการที่กล่าวมา ท่านคิดว่า ค่านิยม 12 ประการที่ท่านปฏิบัติอยู่นั้น สอดคล้องกับองค์ประกอบ ทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของท่าน ในด้าน ความสามารถของ ระบบการเมือง มากน้อยเพียงใด (ความสามารถของระบบการเมือง หมายถึง ความสามารถที่ระบบ การเมืองจะสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน ในทาง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม)	+1	+1	+1	1
39. จากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการที่กล่าวมา ท่านคิดว่า ค่านิยม 12 ประการที่ท่านปฏิบัติอยู่นั้น สอดคล้องกับองค์ประกอบ ทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของท่าน ในด้าน โครงสร้างทาง การเมือง มากน้อยเพียงใด (โครงสร้างทางการเมือง หมายถึง การที่โครงสร้างทางการเมือง มี ความแตกต่างกันตามภารกิจ และมีความชำนาญเฉพาะในการปฏิบัติ ภารกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน)	+1	+1	+1	1

พฤติกรรมค่านิยม 12 ประการ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			หมายเหตุ
	1	2	3	
<p>40. จากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการที่กล่าวมา ท่านคิดว่า ค่านิยม 12 ประการที่ท่านปฏิบัติอยู่นั้น สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของท่าน ในด้าน วัฒนธรรมทางการเมือง มากน้อยเพียงใด</p> <p>(วัฒนธรรมทางการเมือง หมายถึง การเน้นส่งเสริมให้ประชาชนใช้เหตุผล ในการดำรงชีวิต มีเหตุผลในการกำ กับดูแล ตรวจสอบระบบการเมือง อย่างใกล้ชิด)</p>	+1	+1	+1	1
<p>41. จากแนวปฏิบัติค่านิยม 12 ประการที่กล่าวมา ท่านคิดว่า ค่านิยม 12 ประการที่ท่านปฏิบัติอยู่นั้น สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นของท่าน ในด้าน ความเป็นอิสระของระบบย่อย มากน้อยเพียงใด</p> <p>(ความเป็นอิสระ หมายถึง ระบบการเมืองที่มีระบบย่อยมีความเป็นอิสระสูงในการปกครองตนเอง ตลอดจนมีอิสระในการกำหนดทิศทางในการพัฒนาชีวิตและชุมชน)</p>	+1	+1	+1	1

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวสุภาภรณ์ อินทรจันทร์
วัน เดือน ปีเกิด	18 พฤษภาคม 2519
สถานที่เกิด	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2542 นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2552
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลพุนพิน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ตำแหน่ง	นักทรัพยากรบุคคล

